Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

amishah umshe Torah : gam ha-hafarot e-amesh Megilot e-gam ha-tefilot; im targum Ashkenazi

2 : Exodus

5. Aufl., Rödelheim: Redelheim: Lehrberger: Dru und ferlag fon M. Lehrberger und ompagnye, [ca. 1907]

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn827078072

Band (Druck) Freier Zugang PUBLIC DOMAIN OCR-Volltext

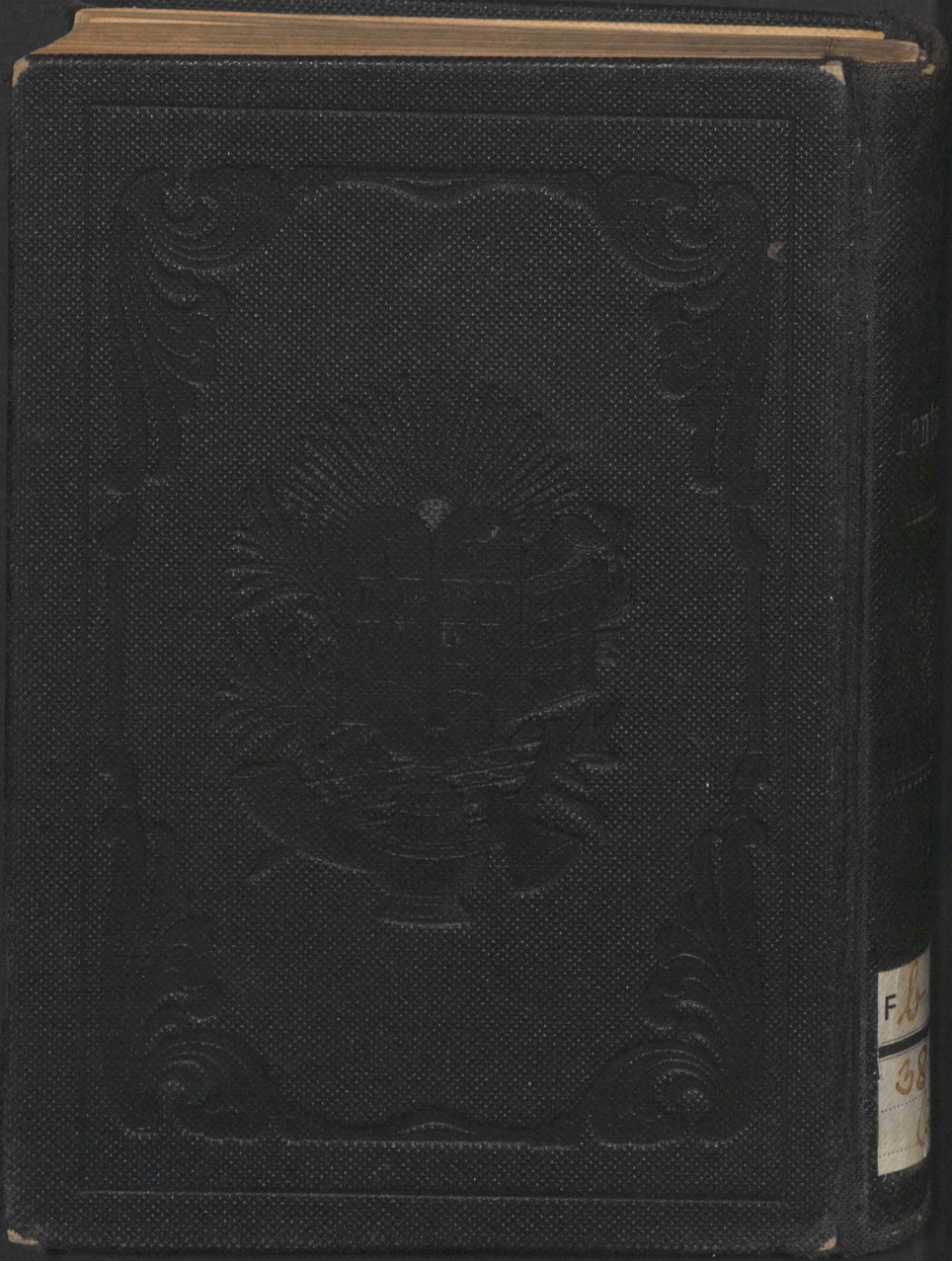

Hans Malzer

No 46

Revolver Walter

Hans Malzer

Königshofen i Gr.

Die fünf Bücher der Thora

nebst den

Haftaroth, Megilloth und sabbatlichen Gebeten

mit deutscher Übersetzung.

Thora, Haftaroth und Megilloth nach der Übersetzung von L. H. Loewenstein

neu bearbeitet von

Rabbiner Dr. Selig Bamberger.

Fünfte Auflage.

Zweites Buch.

(Deutscher Ritus.)

Rödelheim.
Druck und Verlag von M. Lehrberger & Co.

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

1442.g.1142.

שמות.

Exodus.

א וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה אֵת יַעֲקֹב 1
אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה: יִשָּׂשכָר 2 3
זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר: וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי 4 5
יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם: וַיָּמָת 6
יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ 7
וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: פ
וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף: 8
וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: 9
הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה 10
וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ:
וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי 11
מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת־פִּתֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס: וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ 12
אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
13
וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ: וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם 14
בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת
כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם 15
לַמְיַלֶּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית
פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל־הָאָבְנָיִם 16
אִם־בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וָחָיָה: וַתִּירֶאןָ 17
הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ

Exodus.

Dies sind die Namen der Kinder Israel, die nach 1
Mizrajim kamen, mit Jakob kamen sie, jeder mit seiner 2
Familie. Reuben, Schimeon, Levi, Jehuda, Is- 3
saschar, Sebulun, Binjamin, Dan, Naphthali, 4
Gad und Ascher. Alle Seelen, die von Jakob abstamm- 5
ten, waren siebzig Seelen mit Joseph, der in Mizrajim
war. Joseph starb und alle seine Brüder und jenes ganze 6
Geschlecht. Die Kinder Israel waren fruchtbar, sie wim- 7
melten und vermehrten sich und wurden außerordentlich
stark, daß das Land von ihnen voll war. Es erstand ein 8
neuer König über Mizrajim, der Joseph nicht kannte. Er 9
sprach zu seinem Volke: Seht, das Volk der Kinder Is-
rael wird uns zu viel und zu mächtig! Wohlan, laßt uns 10
ihm durch List beikommen; es möchte sich sonst vermehren,
und wenn dann Krieg ausbrechen sollte, so könnte auch
es (das Volk) sich unsern Feinden anschließen und mit
uns streiten und aus dem Lande ziehen. Man setzte über 11
dasselbe Fronvögte, um es durch ihre Lastarbeiten zu
drücken; es mußte dem Pharao Vorratsstädte bauen, Pi-
thom und Raamses. Je mehr sie es aber drückten, desto 12
mehr breitete es sich aus; da graute ihnen vor den Kindern
Israel. Es knechteten die Mizrajim die Kinder Israel 13
mit Strenge; Sie verbitterten ihr Leben durch harte Ar- 14
beit auf dem Felde nebst allen ihren Arbeiten, mit denen
sie dieselben knechteten mit Strenge. Und es sagte der Kö- 15
nig von Mizrajim zu den ibrischen Hebammen, von denen
der Name der einen Schiphra und der Name der andern
Puah war. — Er sprach: Wenn ihr den ibrischen Frauen 16
Geburtshülfe leistet, so achtet auf den Kreißstuhl; wenn es
ein Sohn ist, so tötet ihn, ist es aber eine Tochter, so mag
sie am Leben bleiben. Die Hebammen aber fürchteten Gott 17
und taten nicht, wie ihnen der König von Mizrajim gesagt

18 מִצְרַיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת
וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃
19 וַתֹּאמַרְנָה הַמְיַלְּדֹת אֶל־פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים הַמִּצְרִיֹת
הָעִבְרִיֹת כִּי־חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת
20 וְיָלָדוּ׃ וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעַצְמוּ מְאֹד׃
21 וַיְהִי כִּי־יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים׃
22 וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיִלּוֹד הַיְאֹרָה
תַּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל־הַבַּת תְּחַיּוּן׃ פ

ב 1 וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֵוִי׃ 2 וַתַּהַר הָאִשָּׁה
וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה
3 יְרָחִים׃ וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח־לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא
וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם
4 בַּסּוּף עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃ וַתִּתַּצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לְדֵעָה
5 מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ׃ וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל־הַיְאֹר וְנַעֲרֹתֶיהָ
הֹלְכֹת עַל־יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת־הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף
6 וַתִּשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ׃ וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת־
הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נַעַר בֹּכֶה וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים
7 זֶה׃ וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל־בַּת־פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי לָךְ
8 אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹת וְתֵינִק לָךְ אֶת־הַיָּלֶד׃ וַתֹּאמֶר־
לָהּ בַּת־פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת־אֵם הַיָּלֶד׃

hatte, sondern sie erhielten die Kinder am Leben. Der Kö- 18
nig von Mizrajim ließ die Hebammen rufen und sprach zu
ihnen: Warum habt ihr dies getan und die Kinder am Le-
ben erhalten? Die Hebammen sprachen zu Pharao: Weil 19
nicht wie die mizrischen Frauen die ibrischen Frauen sind;
denn sie sind lebenskräftig, bevor noch die Hebamme zu
ihnen kommt, haben sie schon geboren. Gott tat Gutes den 20
Hebammen, das Volk vermehrte sich und wurde sehr stark.
Es war, da die Hebammen Gott fürchteten, baute er ihnen 21
Häuser. Da gebot Pharao seinem ganzen Volke: Jeden 22
Sohn, der geboren wird, sollt ihr in den Fluß werfen, jede
Tochter aber sollt ihr leben lassen. Ein Mann aus dem **2**
Hause Levi ging und nahm eine Tochter Levis. Die Frau 1
ward Mutter und gebar einen Sohn. Und sie sah, daß er 2
gut war, und verbarg ihn drei Monate. Länger konnte 3
sie ihn nicht verbergen; da nahm sie für ihn ein Kästchen
aus Rohr und verklebte es mit Erdharz und Pech, legte das
Kind hinein und setzte es in das Schilf am Ufer des Flus-
ses. Seine Schwester stellte sich von ferne hin, um zu 4
wissen, was mit ihm geschehen würde. Da kam die Toch- 5
ter Pharaos herab, um zu baden am Fluß, und ihre Mäd-
chen gingen am Ufer des Flusses; sie erblickte das Kästchen
im Schilf und schickte ihre Sklavin und ließ es holen. Sie 6
öffnete und sah das Kind, und siehe, es war ein weinender
Knabe; und sie erbarmte sich seiner und sprach: Von den
Kindern der Ibrim ist das! Da sprach seine Schwester 7
zur Tochter Pharaos: Soll ich hingehn und dir eine
säugende Frau von den Ibrim rufen, daß sie dir das
Kind säuge? Da sprach die Tochter Pharaos zu ihr: Gehe
hin! Das Mädchen ging und rief die Mutter des Kindes. 8

9 וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקֵהוּ
לִי וַאֲנִי אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִיקֵהוּ׃
10 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ לְבַת־פַּרְעֹה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מְשִׁיתִהוּ׃ ס
11 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא
אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי מֵאֶחָיו׃ 12 וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא
כִּי אֵין אִישׁ וַיַּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל׃ 13 וַיֵּצֵא בַּיּוֹם
הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע
לָמָּה תַכֵּה רֵעֶךָ׃ 14 וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט
עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי
וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמַר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר׃ 15 וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה
מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר׃ 16 וּלְכֹהֵן
מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתְּדַלֶּינָה וַתְּמַלֵּאנָה אֶת־
הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן׃ 17 וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים וַיְגָרְשׁוּם
וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁעָן וַיַּשְׁק אֶת־צֹאנָם׃ 18 וַתָּבֹאנָה אֶל־רְעוּאֵל
אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מְהַרְתֶּן בֹּא הַיּוֹם׃ 19 וַתֹּאמַרְן אִישׁ
מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים וְגַם־דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁק
אֶת־הַצֹּאן׃ 20 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת־
הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם׃ 21 וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת אֶת־

Die Tochter Pharaos sprach zu ihr: Nimm dieses Kind und 9
säuge es mir, ich werde dir deinen Lohn geben. Die Frau
nahm das Kind und säugte es. Als das Kind herangewach- 10
sen war, brachte sie es der Tochter Pharaos, und er ward
ihr zum Sohne; und sie nannte ihn Mosche und sprach:
Weil ich ihn aus dem Wasser gezogen habe. Es war in 11
jenen Tagen, Mosche war groß geworden, und er ging zu
seinen Brüdern hinaus und sah ihre Lastarbeit. Da sah er
einen mizrischen Mann, der einen ibrischen Mann von
seinen Brüdern schlug. Er wendete sich hin und her und 12
sah, daß niemand da war; da erschlug er den Mizri und
verbarg ihn im Sande. Des andern Tages ging er wieder 13
hinaus, da zankten sich zwei ibrische Männer; da sprach
er zu dem Schuldigen: Warum schlägst du deinen Näch-
sten? Jener sprach: Wer hat dich zum Oberhaupt und 14
Richter über uns gesetzt? Denkst du etwa mich zu töten,
wie du den Mizri getötet hast? Mosche fürchtete sich und
sprach: Fürwahr, die Sache ist bekannt geworden! Pharao 15
erfuhr diese Sache und trachtete danach, Mosche zu töten;
da floh Mosche vor Pharao und ließ sich in dem Lande
Midian nieder, und er saß am Brunnen. Der Priester zu 16
Midiam hatte sieben Töchter; diese kamen, schöpften und
füllten die Tränkrinnen, um ihres Vaters Kleinvieh zu
tränken. Da kamen die Hirten und trieben sie hinweg; 17
Mosche aber machte sich auf und stand ihnen bei und tränkte
ihr Kleinvieh. Als sie zu ihrem Großvater Reüel kamen, 18
sprach er: Warum kommt ihr heute so bald nach Hause?
Sie sprachen: Ein mizrischer Mann hat uns aus der Hand 19
der Hirten gerettet, auch hat er uns Wasser geschöpft und
das Kleinvieh getränkt. Jener sprach zu seinen Enkelin- 20
nen: Wo ist er denn? Warum habt ihr den Mann ver-
lassen? Ruft ihn, daß er hier speise! Mosche willigte ein, 21
bei dem Manne zu bleiben, und er gab seine Tochter Zippora

22 הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפֹּרָה בִתְּוֹ לְמֹשֶׁה: וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה: פ
23 וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים
24 מִן־הָעֲבֹדָה: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
25 אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וַיַּרְא
1 ג אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים: ס רביע. וּמֹשֶׁה
הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיְנַהַג אֶת־
הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה:
2 וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא
וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל: וַיֹּאמֶר
3 מֹשֶׁה אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה
4 מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה: וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת
וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
5 וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל
רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אַדְמַת־קֹדֶשׁ
6 הוּא: וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט
7 אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי אֶת־עֳנִי עַמִּי
אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי

dem Mosche. Sie gebar einen Sohn, und er nannte ihn 22
Gerschom; denn er sprach: Ein Gast bin ich geworden in
fremdem Lande. Es war in dieser langen Zeit, da starb 23
der König von Mizrajim. Und es seufzten die Kinder Jis-
rael unter der Arbeit und schrieen, und ihr Wehklagen
stieg zu Gott empor von der Arbeit (Gott beschloß, es zu
ändern). Gott erhörte ihr Jammern, und Gott gedachte 24
seines Bundes mit Abraham, Isaak und Jakob. Gott sah 25
die Kinder Jisrael (in welcher Lage sie sich befanden), und
Gott beachtete sie (beschloß, sich ihrer anzunehmen). Mosche 3
weidete das Kleinvieh seines Schwiegervaters Jithro, 1
Priesters zu Midian; er führte die Schafe hin in die Wüste
und kam bis an den Berg Gottes, an den Cho-
reb. Da erschien ihm ein Engel des Ewigen in einer 2
Feuerflamme aus dem Dornbusche; er sah, wie der Dorn-
busch im Feuer brannte und der Dornbusch nicht verzehrt
ward. Da sprach Mosche: Ich will doch hingehn und diese 3
große Erscheinung betrachten, warum der Dornbusch nicht
verbrennt! Der Ewige sah, daß er hinzutrat, um zu sehen, 4
da rief ihm Gott aus dem Dornbusche zu und sprach: Mo-
sche! Mosche! Er sprach: Hier bin ich! Er sprach: Komme 5
nicht näher! Ziehe deine Schuhe von deinen Füßen aus,
denn der Ort, auf welchem du stehst, ist heiliger Boden!
Und er fuhr fort: Ich bin der Gott deines Vaters, der Gott 6
Abrahams, der Gott Isaaks und der Gott Jakobs! —
Mosche verbarg sein Angesicht, denn er fürchtete sich, zu
Gott hinzuschauen. Der Ewige sprach ferner: Ich habe 7
das Elend meines Volkes, welches in Mizrajim ist, gesehen,
seine Klagen über seine Unterdrücker erhört; denn ich kenne

8 וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ
מִן־הָאָרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: 9 וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי
וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם: 10 וְעַתָּה
לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם: 11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ
אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם: 12 וַיֹּאמֶר
כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ
אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה:
13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אָנֹכִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־
לִי מַה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם: 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה
אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם: 15 וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה
זִכְרִי לְדֹר דֹּר: 16 * לֵךְ וְאָסַפְתָּ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הֶעָשׂוּי

seine Leiden. Ich habe mich herabgelassen, es aus der Hand 8
von Mizrajim zu erretten und es aus diesem Lande hinauf-
zuführen in ein gutes und geräumiges Land, in ein Land,
das von Milch und Honig fließt, in das Land des Kenaani,
Chitti, Emori, Perisi, Chivi und Jebusi. Da nun das 9
Geschrei der Kinder Jisrael zu mir gekommen und ich den
Druck gesehen, wie Mizrajim sie bedrückt, So gehe denn 10
hin, ich will dich zu Pharao schicken, und führe mein Volk,
die Kinder Jisrael, aus Mizrajim! Mosche sprach zu 11
Gott: Wer bin ich, daß ich zu Pharao gehen und die Kin-
der Jisrael aus Mizrajim führen soll? Er (Gott) sprach: 12
Ich werde mit dir sein — und dies sei dir das Zeichen,
daß ich dich sende: Wenn du das Volk aus Mizrajim
geführt haben wirst, so werdet ihr auf diesem Berge
Gott dienen. Mosche sprach zu Gott: Wenn ich nun zu 13
den Kindern Jisrael komme und ihnen sage: Der Gott
euerer Väter sendet mich zu euch, und sie sprechen zu mir:
„Wie ist sein Name?" was soll ich ihnen sagen? Gott 14
sprach zu Mosche: „**Ich werde sein, der ich sein werde!**"
Und er sprach: So sprich zu den Kindern Jisrael: „**Ich
werde sein** sendet mich zu euch". Gott sprach ferner zu 15
Mosche: So sollst du zu den Kindern Jisrael sagen: „**Der
Ewige,** der Gott euerer Väter, der Gott Abrahams, der
Gott Isaaks und der Gott Jakobs, sendet mich zu euch!"
Dieses ist für immer mein Name und dieses ist
mein Denkwort für alle Zeiten. Gehe hin und ver- 16
sammle die Ältesten von Jisrael und sage ihnen: Der
Ewige, der Gott euerer Väter, ist mir erschienen, der Gott
Abrahams, Isaaks und Jakobs, und hat gesprochen: Ich
habe euch bedacht, und was euch in Mizrajim geschieht,

17 לָכֶם בְּמִצְרָיִם: וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֳנִי מִצְרַיִם אֶל־
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
18 אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: וְשָׁמְעוּ לְקֹלֶךָ וּבָאתָ אַתָּה
וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלְכָה־נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
19 יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד חֲזָקָה:
20 וְשָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר
21 אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת־חֵן
הָעָם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם:
22 וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ וּמִגָּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי
זָהָב וּשְׂמָלֹת וְשַׂמְתֶּם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם
ד 1 אֶת־מִצְרָיִם: וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יַאֲמִינוּ לִי וְלֹא
2 יִשְׁמְעוּ בְקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר
3 אֵלָיו יְהוָה מַזֶּה בְיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה: וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ
ארצה וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו:
4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
5 וַיֶּחֱזַק־בּוֹ וַיְהִי לְמַטֶּה בְּכַפּוֹ: לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי־נִרְאָה
אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
6 וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הָבֵא־נָא יָדְךָ בְּחֵיקֶךָ

Und ich habe gesprochen: Ich werde euch hinaufführen aus 17
dem Elende Mizrajims in das Land des Kenaani, Chitti,
Emori, Perisi, Chivi und Jebusi, in ein Land, das von Milch
und Honig fließt. Sie werden auf deine Stimme hören, 18
und du mit den Ältesten von Jisrael sollet zu dem Könige
von Mizrajim gehen und zu ihm sprechen: „Der Ewige,
der Gott der Jbrim, ist uns erschienen. Darum möchten
wir einen Weg von drei Tagen in die Wüste machen und
dem Ewigen, unserm Gott, opfern!" — Ich weiß, daß 19
der König von Mizrajim euch nicht gestatten wird, zu
gehen, wenn nicht durch starke Hand (er dazu gezwungen
wird). Aber ich werde meine Hand ausstrecken und das 20
Land Mizrajim schlagen mit allen meinen Wundern, welche
ich in seiner Mitte tun werde; und dann wird er euch weg-
schicken. Ich werde diesem Volke Gunst geben in den Augen 21
von Mizrajim, und wenn ihr dann gehen werdet, so wer-
det ihr nicht leer gehen, Sondern fordern wird jede Frau 22
von ihrer Nachbarin und von der Einwohnerin ihres Hau-
ses silberne Geräte und goldene Geräte und Kleider, ihr
werdet sie auf euere Söhne und Töchter legen und Mizra-
jim ausleeren. Mosche antwortete und sprach: Sie wer- 4
den mir aber nicht glauben und auf meine Stimme nicht 1
hören, denn sie werden sprechen: Der Ewige ist dir nicht
erschienen! Der Ewige sprach zu ihm: Was hast du da in 2
deiner Hand? Er antwortete: Einen Stab. Er sprach: 3
Wirf ihn zur Erde! Er warf ihn zur Erde, da ward er
zur Schlange; Mosche floh vor ihr. Der Ewige sprach nun 4
zu Mosche: Strecke deine Hand aus und ergreife ihren
Schweif. Er streckte seine Hand aus und ergriff sie, da
ward sie zum Stabe in seiner Hand. — Auf daß sie 5
glauben (fuhr der Ewige fort), daß dir der Ewige, der
Gott ihrer Väter, der Gott Abrahams, der Gott
Jsaaks und der Gott Jakobs, erschienen ist. Der Ewige 6
sprach ferner zu ihm: Bringe doch deine Hand in deinen

וַיִּבָּא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאֶהָ וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג׃
7 וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל־חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ
8 מֵחֵיקוֹ וְהִנֵּה־שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ׃ וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ לָךְ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֹת הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִינוּ לְקֹל הָאֹת
9 הָאַחֲרוֹן׃ וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה
וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשֶׁת׃
10 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי
גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל־עַבְדֶּךָ כִּי
11 כְבַד־פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׂם
פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי־יָשׂוּם אִלֵּם אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר
12 הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה׃ וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרֵיתִיךָ
13 אֲשֶׁר תְּדַבֵּר׃ וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְּיַד־תִּשְׁלָח׃
14 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ הַלֵּוִי
יָדַעְתִּי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ
15 וְרָאֲךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ׃ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים
בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם
16 אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ וְדִבֶּר־הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא
יִהְיֶה־לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לּוֹ לֵאלֹהִים׃ וְאֶת־הַמַּטֶּה
17 הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֹתֹת׃ פ ששי.

Schoß! Er brachte seine Hand in seinen Schoß, als
er sie wieder herauszog, da war seine Hand aussätzig,
(weiß) wie Schnee. Er sprach ferner: Bringe deine Hand 7
abermals in deinen Schoß; er brachte seine Hand abermals
in seinen Schoß, als er sie wieder aus seinem Schoß her-
auszog, da war sie wieder wie sein übriges Fleisch gewor-
den. Und es sei, wenn sie dir nicht glauben (fuhr der Ewige 8
fort) und nicht hören auf die Stimme des ersten Wunder-
zeichens, so werden sie der Stimme des letzten Wunder-
zeichens glauben. Und es sei, wenn sie sogar diesen beiden 9
Wunderzeichen nicht glauben und auf deine Stimme nicht
hören, so nimm von dem Wasser des Flusses und gieße es
auf das Trockene, dann wird das Wasser, welches du aus
dem Flusse nimmst, es wird zu Blut auf dem Trockenen.
Mosche sprach zum Ewigen: O, mein Gott, ich bin kein 10
Mann der Worte, weder von gestern noch von ehegestern,
noch seitdem du zu deinem Diener sprichst, denn schweren
Mundes und schwerer Zunge bin ich! Der Ewige sprach 11
zu ihm: Wer hat dem Menschen einen Mund geschaffen,
oder wer macht stumm oder taub oder sehend oder blind?
Bin nicht ich es, der Ewige? So gehe denn, und ich werde 12
mit deinem Munde sein und dich lehren, was du reden
sollst. Er sprach: O, mein Gott, sende doch, durch wen du 13
sonst senden willst! Der Ewige zürnte über Mosche und 14
sprach: Fürwahr, Aharon, der Levite, dein Bruder, — ich
weiß, daß er reden wird, auch kommt er dir entgegen, und
wenn er dich sehen wird, so wird er sich in seinem Herzen
freuen. Rede mit ihm und lege ihm die Worte in den 15
Mund; ich will dann mit deinem und seinem Munde sein
und euch lehren, was ihr tun sollt. Er soll für dich zum 16
Volke reden, und es sei, er soll dir zum Munde dienen,
und du sollst ihm zum Herrn sein. Diesen Stab aber, mit 17
welchem du die Wunderzeichen tun wirst, sollst du in deine

18 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב ׀ אֶל־יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה־נָּא
וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדָם חַיִּים
19 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
בְּמִדְיָן לֵךְ שֻׁב מִצְרָיִם כִּי־מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים
20 אֶת־נַפְשֶׁךָ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם
עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה
21 הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב
מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם
לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אַחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם:
22 וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל:
23 וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה
24 אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ: וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
25 יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ: וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת־
עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אַתָּה
26 לִי: וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת: פ
27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ
28 וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק־לוֹ: וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֹתֹת אֲשֶׁר
29 צִוָּהוּ: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
30 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־

Hand nehmen. Mosche ging und kehrte zu seinem Schwie- 18
gervater Jether zurück und sprach zu ihm: Ich möchte doch
gehen und zu meinen Brüdern, die in Mizrajim sind, zu-
rückkehren und sehen, ob sie noch leben. Jithro sprach zu
Mosche: Ziehe hin in Frieden! Der Ewige sprach in Mi- 19
dian zu Mosche: Gehe und kehre nach Mizrajim zurück,
denn gestorben sind alle die Männer, die dir nach dem Le-
ben getrachtet. Mosche nahm seine Frau und seine Kin- 20
der, ließ sie auf einem Esel reiten und kehrte in das Land
Mizrajim zurück. Mosche nahm den Stab Gottes
in seine Hand. Der Ewige sprach zu Mosche: Wenn 21
du gehst, um nach Mizrajim zurückzukehren, so gedenke
aller Wunderzeichen, die ich dir in die Hand gegeben, und
verrichte sie vor Pharao. Indessen werde ich sein Herz ver-
härten, so daß er das Volk nicht wird ziehen lassen. Du 22
sollst zu Pharao sagen: So hat der Ewige gesprochen: Mein
erstgeborener Sohn ist Jisrael. Nun sage ich dir: Entlasse 23
meinen Sohn, daß er mir diene! Weigerst du dich aber,
ihn zu entlassen, siehe, so töte ich deinen erstgeborenen
Sohn! Er war unterwegs in der Nachtherberge; da trat 24
ihm der Ewige entgegen und wollte ihn töten. Da nahm 25
Zippora einen scharfen Stein, schnitt ihres Sohnes Vor-
haut ab, warf sie ihm zu Füßen und sprach: Ein Blut-
verlobter bist du mir! Darauf ließ er ab von ihm. Da 26
sprach sie: Ein Blutverlobter wegen der Beschneidung.
Der Ewige sprach zu Aharon: Gehe Mosche entgegen in 27
die Wüste! Er ging und traf ihn bei dem Berge
Gottes und küßte ihn. Mosche berichtete dem Aha- 28
ron alle die Worte des Ewigen, die er ihm aufgetragen,
und alle die Wunderzeichen, die er ihm (zu verrichten) be-
fohlen. Mosche und Aharon gingen und versammelten alle 29
die Ältesten der Kinder Jisrael. Aharon trug alle Worte 30
vor, welche der Ewige zu Mosche gesprochen, und voll-

31 מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם: וַיַּאֲמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ
כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ
ה 1 וַיִּשְׁתַּחֲווּ: * וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי
2 בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ
לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל
3 לֹא אֲשַׁלֵּחַ: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה־
נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
4 פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בֶחָרֶב: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ
5 לְסִבְלֹתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֶן־רַבִּים עַתָּה עַם־הָאָרֶץ
6 וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם: וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
7 הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר: לֹא תֹאסִפוּן לָתֵת
תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ
8 לָהֶם תֶּבֶן: וְאֶת־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל
שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִּים הֵם
9 עַל־כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ: תִּכְבַּד
הָעֲבֹדָה עַל הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ־בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בִּדְבָרֵי־שָׁקֶר:
10 וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה
11 אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן: אַתֶּם לְכוּ קְחוּ לָכֶם

brachte die Wunderzeichen vor den Augen des Volkes. Das 31
Volk glaubte und erkannte, daß der Ewige die Kinder
Jisrael bedacht und daß er ihr Elend gesehen; sie neigten
und bückten sich. Darauf kamen Mosche und Aharon und 5 1
sprachen zu Pharao: So hat der Ewige, der Gott Jisraels,
gesprochen: Entlasse mein Volk, daß sie mir in der Wüste
ein Fest feiern. Pharao sprach: Wer ist der Ewige, daß 2
ich auf seine Stimme hören soll, Jisrael zu entlassen?
Ich kenne nicht den Ewigen und werde auch Jisrael nicht
entlassen. Sie sprachen: Der Gott der Ibrim ist uns er- 3
schienen. Wir wollen einen Weg von drei Tagen in die
Wüste gehen und dem Ewigen, unserm Gott, opfern, daß
er uns nicht mit Pest oder mit dem Schwerte heimsuche.
Der König von Mizrajim sprach zu ihnen: Warum, Mo- 4
sche und Aharon, haltet ihr das Volk von seinen Arbeiten
ab? Geht hin zu euern Lastarbeiten! Pharao sprach: 5
Wahrlich, zahlreich ist das Volk des Landes, und ihr haltet
sie zurück von ihrer Lastarbeit! Pharao befahl an dem- 6
selben Tage den Antreibern des Volkes und dessen Auf-
sehern, wie folgt: Ihr sollt ferner dem Volke kein Stroh 7
mehr geben, um die Ziegel zu verfertigen, wie gestern und
ehegestern; sie mögen selbst gehen und sich Stroh aufsuchen.
Die Anzahl der Ziegel aber, welche sie gestern und ehe- 8
gestern verfertigt, sollt ihr ihnen auferlegen, ihr sollt nichts
daran vermindern; denn sie sind träge, deshalb schreien
sie: Wir wollen hingehn und unserm Gott opfern. Die Ar- 9
beit muß auf den Männern lasten, damit sie daran zu tun
haben und sich nicht an lügenhafte Worte kehren. Die An- 10
treiber des Volkes und seine Aufseher gingen hinaus und
sprachen zum Volke also: So hat Pharao gesprochen: Ich 11
gebe euch kein Stroh mehr. Ihr selbst gehet hin, verschafft
euch Stroh, wo ihr welches findet; denn an eurer Arbeit

תֶּבֶן מְאַשֶּׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃
12 וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃ 13 וְהַנֹּגְשִׂים
אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת
הַתֶּבֶן׃ 14 וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׂי
פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֵן כִּתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃ 15 וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַּעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ׃ 16 תֶּבֶן
אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ
מֻכִּים וְחָטָאת עַמֶּךָ׃ 17 וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל־
כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃ 18 וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ
וְתֶבֶן לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ 19 וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ 20 וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם
בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם
וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
עֲבָדָיו לָתֵת־חֶרֶב בְּיָדָם לַהֲרָגֵנוּ׃ 22 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָּה הֲרֵעֹתָה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃
23 וּמֵאָז בָּאתִי אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה
וְהַצֵּל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ׃ 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עַתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם

wird nichts nachgelassen. Das Volk zerstreute sich im gan- 12
zen Lande Mizrajim, um Stoppeln aufzusuchen als Stroh.
Die Antreiber drängten und sprachen: Macht euere Arbeit 13
fertig, jeden Tag das Tagewerk, wie zur Zeit, als das
Stroh vorhanden war. Die Aufseher der Kinder Jisrael, 14
welche die Antreiber Pharaos über sie gesetzt hatten, wur-
den geschlagen, indem man sprach: Warum habt ihr euer
wie gestern und ehegestern Festgesetztes an Ziegelarbeit
nicht auch gestern und heute vollendet? Die Aufseher der 15
Kinder Jisrael kamen und schrieen zu Pharao: Warum
verfährst du so mit deinen Knechten? Stroh wird deinen 16
Knechten nicht gegeben und Ziegel, sagt man uns, machet!
Nun werden deine Knechte geschlagen, und dein Volk ver-
sündigt sich! Er sprach: Träge seid ihr, träge, darum sagt 17
ihr: Wir wollen gehen und dem Ewigen opfern! Gehet 18
nun, arbeitet! Stroh soll euch nicht gegeben werden, und
die Anzahl der Ziegel müßt ihr liefern! Die Aufseher der 19
Kinder Jisrael sahen sich in einer üblen Lage, da sie sagen
mußten: Vermindert nichts von euern Ziegeln, jeden Tag
sein Tägliches! Sie begegneten Mosche und Aharon, die 20
ihnen gegenüberstanden, als sie von Pharao herauskamen,
Und sprachen zu ihnen: Der Ewige sehe auf euch und richte, 21
weil ihr verdorben habt unser Ansehen in den Augen Pha-
raos und den Augen seiner Diener, ein Schwert in ihre
Hand zu geben, um uns zu töten! Mosche kehrte zurück zu 22
dem Ewigen und sprach: Mein Gott, warum lässest du es
diesem Volke so übel ergehen? Warum hast du mich ge- 23
sandt? Seitdem ich zu Pharao gekommen, um in deinem
Namen zu reden, verschlimmerte er es mit diesem Volke,
und gerettet hast du dein Volk nicht! Der Ewige sprach zu 6
Mosche: Nun wirst du sehen, was ich Pharao tun werde; 1
denn mit starker Hand wird er sie entlassen und mit starker
Hand sie aus seinem Lande treiben.

וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם מֵאַרְצוֹ׃* ס וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים 2
אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָֹה׃ וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם 3
אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָֹה לֹא נוֹדַעְתִּי
לָהֶם׃ וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־ 4
אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ׃ וְגַם ׀ אֲנִי 5
שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים
אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי׃ לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי 6
יְהוָֹה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי
אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים
גְּדֹלִים׃ וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים 7
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת
סִבְלוֹת מִצְרָיִם׃ וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי 8
אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ
לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָֹה׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 9
וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ בֹּא דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ 10 11
מִצְרָיִם וִישַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה 12
לִפְנֵי יְהוָֹה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ
יִשְׁמָעֵנִי פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל שְׂפָתָיִם׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 13

Gott redete mit Mosche und sprach zu ihm: Ich bin der 2
Ewige. Ich erschien dem Abraham, Isaak und Jakob als 3
Gott, der Allmächtige; aber mit meinem Namen Ewi-
ger bin ich ihnen nicht kund geworden. Ich habe auch mei- 4
nen Bund mit ihnen errichtet, ihnen das Land Kenaan zu
geben, das Land ihres Aufenthaltes, wo sie geweilt. Und 5
ich habe auch das Seufzen der Kinder Jisrael vernommen,
wie Mizrajim sie knechtet, und ich gedachte meines Bun-
des. Darum sage zu den Kindern Jisrael: Ich bin der 6
Ewige, und ich werde euch herausführen aus den Lastarbei-
ten Mizrajims, euch retten von ihrer Knechtschaft und euch
erlösen mit ausgestrecktem Arme und mit großen Straf-
gerichten, Und ich werde euch mir zum Volke nehmen und 7
euch zum Gott sein, auf daß ihr erkennet, daß ich, der
Ewige, euer Gott bin, der euch aus den Lastarbeiten Miz-
rajims herausgeführt. Ich will euch in das Land bringen, 8
von welchem in meine Hand aufgehoben (geschworen), es
dem Abraham, Isaak und Jakob zu geben, und ich werde
es euch zum Erbbesitz geben, ich, der Ewige. Mosche sprach 9
also zu den Kindern Jisrael; allein sie hörten nicht auf
Mosche wegen Kürze des Atems und schwerer Arbeit. Der 10
Ewige redete mit Mosche und sprach: Gehe, sage zu Pha- 11
rao, dem König von Mizrajim, er solle die Kinder Jisrael
aus seinem Lande entlassen. Da sprach Mosche vor dem 12
Ewigen: Siehe, die Kinder Jisrael haben nicht auf mich
gehört, wie soll Pharao auf mich hören, und ich bin doch
unbeschnittener Lippen! Also sprach der Ewige zu Mosche 13
und Aharon und gab ihnen den Befehl an die Kinder Jis-
rael und an Pharao, den König von Mizrajim, um die

וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
14 מִצְרָיִם: ס שני אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן
בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרֹן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
15 רְאוּבֵן: וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל
16 בֶּן־הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־
לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע
17 וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה: בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לִבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם:
18 וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת
19 שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה: וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי
20 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְתֹלְדֹתָם: וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־יוֹכֶבֶד
דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי
21 חַיֵּי עַמְרָם שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה: וּבְנֵי יִצְהָר קֹרַח
22 23 וְנֶפֶג וְזִכְרִי: וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי: וַיִּקַּח
אַהֲרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן לוֹ לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר:
24 וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרְחִי:
25 וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלֵּוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
26 הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת־
27 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם: הֵם הַמְדַבְּרִים

Kinder Jisrael aus dem Lande Mizrajim zu führen. Dies 14
sind die Häupter ihrer Vaterhäuser: Die Söhne Reùbens,
des Erstgebornen Jisraels, waren: Chanoch, Pallu, Chez-
ron und Charmi; dies sind die Familien Reùbens. Die 15
Söhne Schimeons: Jemuël, Jamin, Ohad, Jachin, Zo-
char und Schaùl, Sohn der Kenaanit; dies sind die Fa-
milien Schimeons. Dies sind die Namen der Kinder Levis 16
nach ihrer Geburtsfolge: Gerschon, Kehath und Merari.
Die Lebensjahre Levis waren hundert siebenunddreißig
Jahre. Die Söhne Gerschons: Libni und Schimeï, nach 17
ihren Familien. Die Söhne Kehaths: Amram, Jizhar, 18
Chebron und Ussiël. Die Lebensjahre Kehaths waren hun-
dert dreiunddreißig Jahre. Die Söhne Meraris: Machli 19
und Muschi. Dies sind die Familien Levis nach ihrer Ge-
burtsfolge. Amram nahm sich seine Tante Jochebed zur 20
Frau und sie gebar ihm Aharon und Mosche. Die Le-
bensjahre Amrams waren: hundert siebenunddreißig
Jahre. Die Söhne Jizhars: Korach, Nepheg und Sichri. 21
Die Söhne Ussiëls: Mischaël, Elzaphan und Sithri. 22
Aharon nahm sich Elischeba, Tochter Aminadabs, die 23
Schwester Nachschons, zur Frau, und sie gebar ihm Na-
dab, Abihu, Eleasar und Ithamar. Die Söhne Korachs: 24
Assir, Elkana und Abiasaph. Dies sind die Familien des
Korchi. Eleasar, Aharons Sohn, nahm sich eine von den 25
Töchtern Putiëls zur Frau, und sie gebar ihm Pinchas.
Dies sind die Häupter der Stämme der Levijim nach ihren
Familien. Das ist Aharon und Mosche, zu welchen 26
der Ewige gesagt hat: Führet die Kinder Jisrael aus dem
Lande Mizrajim nach ihren Heerscharen; Sie sind es, die 27
zu Pharao, dem König von Mizrajim, sprachen, um die
Kinder Jisrael aus Mizrajim zu führen; das ist Mosche

אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ 28
מִצְרָיִם: ס שלישי. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר 29
אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר
אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֲרַל 30
שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נְתַתִּיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה 1
וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֶךָ: אַתָּה תְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר 2
אֲצַוֶּךָּ וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ: וַאֲנִי אַקְשֶׁה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְהִרְבֵּיתִי 3
אֶת־אֹתֹתַי וְאֶת־מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם 4
פַּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרָיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאֹתַי
אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בִּשְׁפָטִים גְּדֹלִים:
וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בִּנְטֹתִי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם 5
וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן 6
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ: וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה 7
וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדַבְּרָם אֶל־פַּרְעֹה: פ רביעי.
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: כִּי יְדַבֵּר 8 9
אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן
קַח אֶת־מַטְּךָ וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי־פַרְעֹה יְהִי לְתַנִּין: וַיָּבֹא 10

und Aharon. Es war am Tage, da der Ewige mit Mosche 28
im Lande Mizrajim redete, Da sprach der Ewige zu Mo- 29
sche: Ich bin der Ewige; sprich zu Pharao, dem König
von Mizrajim, alles, was ich zu dir reden werde, Und 30
Mosche sprach vor dem Ewigen: Siehe, ich bin unbeschnitte-
ner Lippen, wie wird Pharao auf mich hören! Da sprach 7
der Ewige zu Mosche: Siehe, ich habe dich zum Herrn 1
gemacht über Pharao, und dein Bruder Aharon
sei dein Sprecher; Du sollst alles sagen, was ich dir 2
gebieten werde; aber dein Bruder Aharon soll es vor Pharao
reden, daß er die Kinder Jisrael aus seinem Lande ent-
lasse. Indessen werde ich Pharaos Herz verhärten und 3
meine Zeichen und meine Wunder im Lande Mizrajim
mehren. Pharao wird nicht auf euch hören; da werde ich 4
meine Hand an Mizrajim legen und meine Heerscharen,
mein Volk, die Kinder Jisrael, aus Mizrajim führen
durch große Strafgerichte. Da wird Mizrajim erkennen, 5
daß ich der Ewige bin, wenn ich meine Hand über Mizra-
jim hinneige und die Kinder Jisrael aus ihrer Mitte her-
ausführe. Mosche und Aharon taten es; wie der Ewige 6
ihnen befohlen hatte, so taten sie. Mosche war achtzig und 7
Aharon dreiundachtzig Jahre alt, als sie zu Pharao re-
deten. Der Ewige sprach zu Mosche und zu Aharon, wie 8
folgt: Wenn Pharao zu euch sagen wird: Verrichtet euch 9
(zum Beweise) ein Wunder! So sprich zu Aharon: Nimm
deinen Stab und wirf ihn vor Pharao hin, er werde zur
Schlange! Mosche kam mit Aharon vor Pharao, und sie 10
taten also, wie der Ewige befohlen; Aharon warf seinen
Stab hin vor Pharao und vor seine Diener, da ward er zur

משֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּשְׁלֵךְ
אַהֲרֹן אֶת־מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וְלִפְנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנִּין׃
וַיִּקְרָא גַּם־פַּרְעֹה לַחֲכָמִים וְלַמְכַשְּׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַּם־הֵם 11
חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלַהֲטֵיהֶם כֵּן׃ וַיַּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטֵּהוּ וַיִּהְיוּ 12
לְתַנִּינִם וַיִּבְלַע מַטֵּה־אַהֲרֹן אֶת־מַטֹּתָם׃ וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה 13
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ ס וַיֹּאמֶר 14
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּבֵד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם׃ לֵךְ 15
אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא הַמָּיְמָה וְנִצַּבְתָּ לִקְרָאתוֹ עַל־
שְׂפַת הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר־נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר 16
שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עַד־
כֹּה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי 17
מַכֶּה ׀ בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר וְנֶהֶפְכוּ
לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־בַּיְאֹר תָּמוּת וּבָאַשׁ הַיְאֹר וְנלְאוּ 18
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיְאֹר׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה 19
אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ וּנְטֵה־יָדְךָ עַל־מֵימֵי
מִצְרַיִם עַל־נַהֲרֹתָם ׀ עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־
מִקְוֵה מֵימֵיהֶם וְיִהְיוּ־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבָעֲצֵים וּבָאֲבָנִים׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר ׀ צִוָּה 20
יְהוָה וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי פַרְעֹה

Schlange. Auch Pharao ließ die Weisen und die Zauberer 11
rufen; da taten auch sie, die Zeichendeuter Mizrajims, durch
ihre geheimen Künste dasselbe; Sie warfen jeder seinen 12
Stab hin, und sie wurden zu Schlangen. Da verschlang der
Stab Aharons ihre Stäbe. Pharaos Herz verstockte sich, 13
und er hörte nicht auf sie, wie der Ewige gesprochen hatte.
Der Ewige sprach zu Mosche: Pharaos Herz ist verstockt; 14
er weigert sich, das Volk zu entlassen. Gehe zu Pharao 15
des Morgens, siehe er geht hinaus an das Wasser, stelle
dich ihm entgegen am Ufer des Flusses und nimm den
Stab, der zur Schlange verwandelt worden, in deine Hand.
Sodann sprich zu ihm: Der Ewige, der Gott der Ibrim, 16
sendet mich zu dir, um zu sagen: Entlasse mein Volk, da-
mit es mir diene in der Wüste. Siehe, du hast bisher nicht
gehorcht. So spricht der Ewige: Daran mögest du erken- 17
nen, daß ich der Ewige bin: Siehe, ich schlage mit dem
Stabe, der in meiner Hand ist, auf das Wasser in dem
Flusse, und es wird in Blut verwandelt werden, Die Fische 18
im Flusse werden sterben, der Fluß wird faulen, und Miz-
rajim sich ekeln, Wasser aus dem Flusse zu trinken. Der 19
Ewige sprach zu Mosche: Sprich zu Aharon: Nimm deinen
Stab und neige deine Hand hin gegen die Gewässer Mizra-
jims, gegen ihre Ströme, ihre Flüsse, ihre Seen und jede
ihrer Wassersammlungen, und sie werden zu Blut werden,
und im ganzen Lande Mizrajim wird Blut sein, auch in
den hölzernen und steinernen (Wassergefäßen). Mosche und 20
Aharon taten also, wie der Ewige befohlen hatte; er erhob
den Stab und schlug das Wasser, welches im Flusse war,
vor den Augen Pharaos und vor den Augen seiner Diener;

21 וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיַּהֲפְכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיְאֹר לְדָם: וְהַדָּגָה
אֲשֶׁר־בַּיְאֹר מֵתָה וַיִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת
22 מַיִם מִן־הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע
23 אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ
24 וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ גַּם־לָזֹאת: וַיַּחְפְּרוּ כָל־מִצְרַיִם סְבִיבֹת
הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִמֵּימֵי הַיְאֹר:
25 וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְהוָה אֶת־הַיְאֹר: פ
26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה
27 אָמַר יְהוָה שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי: וְאִם־מָאֵן אַתָּה
לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ בַּצְפַרְדְּעִים: וְשָׁרַץ
28 הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִשְׁכָּבְךָ וְעַל־
מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרֹתֶיךָ:
29 וּבְךָ וּבְעַמְּךָ וּבְכָל־עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַצְפַרְדְּעִים: וַיֹּאמֶר
1 ח יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־יָדְךָ בְּמַטֶּךָ
עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיְאֹרִים וְעַל־הָאֲגַמִּים וְהַעַל אֶת־
2 הַצְפַרְדְּעִים עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל
מֵימֵי מִצְרָיִם וַתַּעַל הַצְפַרְדֵּעַ וַתְּכַס אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
3 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְפַרְדְּעִים עַל־
4 אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקְרָא פַּרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר

da verwandelte sich alles Wasser in dem Flusse in Blut, Die 21
Fische im Flusse starben, der Fluß ward faul, so daß Mizrajim kein Wasser aus dem Flusse trinken konnte, und das Blut war im ganzen Lande Mizrajim. Die Zeichendeuter 22
Mizrajims taten dasselbe mit ihren geheimen Künsten. Da ward Pharaos Herz verstockt, und er hörte nicht auf sie, wie der Ewige gesprochen hatte. Pharao wandte sich und ging 23
in sein Haus, und richtete sein Herz auch darauf nicht. Ganz Mizrajim grub um den Fluß herum nach Wasser 24
zum Trinken; denn sie konnten nicht von dem Wasser des Flusses trinken. Es dauerte volle sieben Tage, seitdem der 25
Ewige den Fluß geschlagen hatte. Da sprach der Ewige zu 26
Mosche: Gehe zu Pharao und sage ihm: So spricht der Ewige: Entlasse mein Volk, daß es mir diene. Weigerst du 27
dich aber, es zu entlassen, so schlage ich dein ganzes Gebiet mit Fröschen. Wimmeln wird der Fluß von Fröschen, sie 28
werden heraufsteigen und in dein Haus kommen, in dein Schlafgemach und auf dein Lager, in das Haus deiner Diener und unter dein Volk, in deine Ofen und in deine Backtröge; Auf dich, auf dein Volk und all deine Diener werden 29
die Frösche hinaufsteigen. Der Ewige sprach zu Mosche: 8
Sage zu Aharon: Reige deine Hand mit deinem Stab über 1
die Ströme, über die Flüsse und über die Seen und bringe die Frösche herauf über das Land Mizrajim. Aharon neigte 2
seine Hand über die Gewässer von Mizrajim, da kam der Frosch herauf und bedeckte das Land Mizrajim. Da taten 3
dasselbe die Zeichendeuter mit ihren geheimen Künsten und brachten die Frösche über das Land Mizrajim. Pharao ließ 4
Mosche und Aharon rufen und sprach: Betet zu dem Ewigen, daß er die Frösche von mir und von meinem Volke wegnehme, so will ich das Volk ziehen lassen, daß sie dem

הַעְתִּירוּ אֶל־יְהוָה וְיָסֵר הַצְפַרְדְּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחָה
אֶת־הָעָם וְיִזְבְּחוּ לַיהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הִתְפָּאֵר 5
עָלַי לְמָתַי אַעְתִּיר לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וּלְעַמְּךָ לְהַכְרִית
הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה: וַיֹּאמֶר 6
לְמָחָר וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ:
וְסָרוּ הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ וּמֵעַמְּךָ רַק 7
בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק 8
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר־שָׂם לְפַרְעֹה:
וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים מִן־הַבָּתִּים 9
מִן־הַחֲצֵרֹת וּמִן־הַשָּׂדֹת: וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִם 10
וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ: וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הָרְוָחָה וְהַכְבֵּד 11
אֶת־לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ס וַיֹּאמֶר 12
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־אַהֲרֹן נְטֵה אֶת־מַטְּךָ וְהַךְ
אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכִנִּם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּעֲשׂוּ 13
כֵּן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ וַתְּהִי
הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֲפַר הָאָרֶץ הָיָה כִנִּם בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם לְהוֹצִיא 14
אֶת־הַכִּנִּם וְלֹא יָכֹלוּ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטֻמִּם אֶל־פַּרְעֹה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִוא וַיֶּחֱזַק 15
לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: ס וַיֹּאמֶר 16

Ewigen opfern. Mosche sprach zu Pharao: Räume dir ein 5
Vorrecht ein vor mir (und sage mir), auf wann ich für dich
und für deine Diener und für dein Volk beten soll, die
Frösche von dir und von deinen Häusern auszurotten; nur
im Flusse sollen sie bleiben! Er sprach: Auf morgen. Jener 6
sprach: Nach deinem Worte (wird es eintreten), auf daß du
erkennest, daß niemand dem Ewigen, unserm Gott, gleich ist!
Die Frösche werden von dir, von deinen Häusern, von deinen 7
Dienern und von deinem Volke weichen, nur im Flusse
werden sie bleiben. Mosche und Aharon gingen von Pharao 8
hinweg, und Mosche rief zu dem Ewigen wegen der Frösche,
die er dem Pharao geschickt. Der Ewige tat, wie Mosche 9
gesprochen; die Frösche starben weg aus den Häusern, aus
den Höfen und aus den Feldern. Man sammelte sie in vielen 10
Haufen, und es stank das Land. Als Pharao sah, daß Er- 11
leichterung da war, verhärtete er sein Herz und hörte nicht
auf sie, wie der Ewige gesprochen. Der Ewige sprach zu Mo- 12
sche: Sage zu Aharon: Reige deinen Stab und schlage den
Staub der Erde, und er wird zu Ungeziefer werden im gan-
zen Lande Mizrajim. Sie taten also; Aharon neigte seine 13
Hand mit seinem Stabe und schlug den Staub der Erde,
da war das Ungeziefer an den Menschen und am Vieh;
aller Staub der Erde ward zu Ungeziefer im ganzen Lande
Mizrajim. Die Zeichendeuter taten dasselbe mit ihren ge- 14
heimen Künsten, das Ungeziefer hervorzubringen, aber sie
konnten nicht. Da war das Ungeziefer an den Menschen und
am Vieh. Die Zeichendeuter sprachen zu Pharao: Es ist ein 15
Finger Gottes! Doch Pharaos Herz war verstockt, und er
hörte nicht auf sie, wie der Ewige gesprochen hatte. Der 16
Ewige sprach zu Mosche: Stehe des Morgens früh auf und
stelle dich vor Pharao, wenn er an das Wasser hinausgeht,
und sprich zu ihm: So hat der Ewige gesprochen: Entlasse

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה הִנֵּה
יוֹצֵא הַמָּיְמָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שַׁלַּח עַמִּי
וְיַעַבְדֻנִי: כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי הִנְנִי מַשְׁלִיחַ בְּךָ 17
וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְבָתֶּיךָ אֶת־הֶעָרֹב וּמָלְאוּ בָתֵּי מִצְרַיִם
אֶת־הֶעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ: וְהִפְלֵיתִי בַיּוֹם 18
הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי
הֱיוֹת־שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:
וְשַׂמְתִּי פְדֻת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמָחָר יִהְיֶה הָאֹת 19
הַזֶּה: וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד בֵּיתָה פַרְעֹה וּבֵית 20
עֲבָדָיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הֶעָרֹב:
וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זִבְחוּ 21
לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי 22
תוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֲבַת
מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֻנוּ: דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ 23
בַּמִּדְבָּר וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֵלֵינוּ:
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אָנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה 24
אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הַרְחֵק לֹא־תַרְחִיקוּ לָלֶכֶת הַעְתִּירוּ
בַּעֲדִי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמָּךְ וְהַעְתַּרְתִּי 25
אֶל־יְהוָה וְסָר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ מָחָר רַק
אַל־יֹסֵף פַּרְעֹה הָתֵל לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם לִזְבֹּחַ

mein Volk, daß sie mir dienen! Denn wenn du mein Volk 17
nicht ziehen lässest, siehe, so schicke ich über dich, deine Die-
ner und dein Volk und in deine Häuser die wilden Tiere,
daß voll werden die Häuser von Mizrajim von den wilden
Tieren und auch das Erdreich, auf welchem sie wohnen.
Auszeichnen werde ich aber an jenem Tage das Land Go- 18
schen, wo mein Volk wohnt, daß dort keine wilden Tiere
sein werden, auf daß du erkennest, daß ich, der Ewige, bin
inmitten der Erde. Ich werde einen Unterschied machen 19
zwischen meinem und deinem Volke; morgen soll dieses
Wunderzeichen geschehen. Der Ewige tat also; es kamen 20
wilde Tiere in Menge in Pharaos Haus und in das Haus
seiner Diener, und im ganzen Lande Mizrajim wurde das
Land von den wilden Tieren verwüstet. Pharao ließ Mo- 21
sche und Aharon rufen und sprach: Geht, opfert euerm
Gott im Lande! Mosche sprach: Es ist nicht geziemend, also 22
zu tun; denn was Mizrajim ein Greuel (Abgott) ist, das
opfern wir dem Ewigen, unserm Gott; wenn wir nun den
Greuel Mizrajims vor ihren Augen opferten, würden sie
uns nicht steinigen? Einen Weg von drei Tagen wollen 23
wir in die Wüste machen und dem Ewigen, unserm Gott,
opfern, wie er uns befehlen wird. Pharao sprach: So 24
will ich euch denn ziehen lassen, daß ihr dem Ewigen,
euerm Gott, in der Wüste opfern möget — doch entfernt
euch nicht allzu weit! — Flehet für mich! Mosche sprach: 25
Sobald ich von dir weggehe, flehe ich zu dem Ewigen, und
die wilden Tiere werden von Pharao, seinen Dienern und
seinem Volke morgen weichen; nur fahre Pharao nicht
fort, Spott zu treiben, das Volk nicht zu entlassen, dem

26 27 יְהוָה׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ וַיַּעַשׂ
יְהוָה כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּסַר הָעָרֹב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ
28 לֹא נִשְׁאַר אֶחָד׃ וַיַּכְבֵּד פַּרְעֹה אֶת־לִבּוֹ גַּם בַּפַּעַם
הַזֹּאת וְלֹא שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ

ט 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־
2 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֵנִי׃ כִּי
3 אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ וְעוֹדְךָ מַחֲזִיק בָּם׃ הִנֵּה־ יַד־יְהוָה
חוֹיָה בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמַלִּים
4 בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד׃ וְהִפְלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה
יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרָיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
5 דָּבָר׃ וַיָּשֶׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר
6 הַזֶּה בָּאָרֶץ׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחֳרָת וַיָּמָת
כָּל מִקְנֵה מִצְרָיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מֵת אֶחָד׃
7 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא־מֵת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד
וַיִּכְבַּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־הָעָם׃ פ

8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֹא חָפְנֵיכֶם
9 פִּיחַ כִּבְשָׁן וְזָרְקוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פַּרְעֹה׃ וְהָיָה
לְאָבָק עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה
10 לִשְׁתִּין פִּרְחָ אֲבַעְבֻּעֹת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקְחוּ אֶת־
פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה

Ewigen zu opfern! Mosche ging von Pharao hinaus und 26
flehte zu dem Ewigen. Der Ewige tat nach Mosches Wor- 27
ten, die wilden Tiere wichen von Pharao, von seinen Die-
nern und von seinem Volke; es blieb nicht eines zurück.
Pharao verhärtete auch diesmal sein Herz und entließ das 28
Volk nicht. Der Ewige sprach zu Mosche: Gehe zu Pharao 9
und sprich zu ihm: So hat der Ewige, der Gott der Ibrim, 1
gesprochen: Entlasse mein Volk, daß es mir diene. Denn 2
wenn du dich weigerst, (sie) zu entlassen, und sie ferner fest-
hältst, So wird die Hand des Ewigen treffen dein Vieh, 3
welches auf dem Felde ist, Pferde, Esel, Kamele,
Rinder und Kleinvieh, eine sehr schwere Pest. Der Ewige 4
wird einen Unterschied machen zwischen dem Vieh Jisraels
und dem Vieh Mizrajims, so daß nichts von allem, was
den Kindern Jisrael gehört, sterben wird. Der Ewige 5
setzte eine Zeit fest: Morgen wird der Ewige dieses im
Lande tun. Der Ewige tat dieses am folgenden Tage; es 6
starb alles Vieh Mizrajims, vom Vieh der Kinder Jisrael
aber starb nicht ein einziges. Pharao schickte hin und 7
siehe, es war von dem Vieh der Kinder Jisrael nicht eines
gestorben; doch das Herz Pharaos war hart, und er ent-
ließ das Volk nicht. Der Ewige sprach zu Mosche und 8
Aharon: Nehmt euch euere Hände voll Ofenruß, und Mo-
sche werfe ihn gen Himmel vor den Augen Pharaos, Da 9
wird er zum Staub werden über dem ganzen Lande Miz-
rajim, und er wird an Menschen und Vieh zur Entzün-
dung, aus welcher Blattern hervorbrechen, im ganzen
Lande Mizrajim. Sie nahmen den Ofenruß und stellten 10
sich vor Pharao, und Mosche warf ihn gen Himmel; da
entstand eine Entzündung, in Blattern ausbrechend, an

הַשָּׁמָיְמָה וְיִהְי שְׁחִין אַבַּעְבֻּעֹת פֹּרֵחַ בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
וְלֹא־יָכְלוּ הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין 11
כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין בַּחַרְטֻמִּם וּבְכָל־מִצְרָיִם: וַיְחַזֵּק יְהוָה 12
אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר 13
וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי: כִּי ׀ בַּפַּעַם הַזֹּאת אֲנִי 14
שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מַגֵּפֹתַי אֶל־לִבֶּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ בַּעֲבוּר
תֵּדַע כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ: כִּי עַתָּה שָׁלַחְתִּי אֶת־ 15
יָדִי וָאַךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדֶּבֶר וַתִּכָּחֵד מִן־הָאָרֶץ:
וְאוּלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֱמַדְתִּיךָ בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת־כֹּחִי 16
וּלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃ עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי 17
לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם: הִנְנִי מַמְטִיר כָּעֵת מָחָר בָּרָד כָּבֵד 18
מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָמֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הִוָּסְדָה
וְעַד־עָתָּה: וְעַתָּה שְׁלַח הָעֵז אֶת־מִקְנְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר 19
לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה וְלֹא
יֵאָסֵף הַבַּיְתָה וְיָרַד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וָמֵתוּ: הַיָּרֵא אֶת־דְּבַר 20
יְהוָה מֵעַבְדֵי פַּרְעֹה הֵנִיס אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־
הַבָּתִּים: וַאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־ 21
עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה: פ

Menschen und Vieh. Die Zeichendeuter konnten nicht 11
stehen vor Mosche wegen der Entzündung; denn die Entzündung war an den Zeichendeutern und ganz Mizrajim.
Der Ewige verhärtete das Herz Pharaos, und er hörte 12
nicht auf sie, wie der Ewige zu Mosche gesprochen hatte.
Der Ewige sprach zu Mosche: Stehe früh am Morgen 13
auf, stelle dich vor Pharao und sage zu ihm: So hat der
Ewige, der Gott der Ibrim, gesprochen: Entlasse mein
Volk, daß es mir diene! Denn diesmal sende ich alle meine 14
Plagen gegen dein Herz, und über deine Diener und über
dein Volk, auf daß du erkennest, daß keiner ist wie ich auf
der ganzen Erde. Denn so ich jetzt meine Hand ausstreckte 15
und dich und dein Volk mit Pest schlüge, so wärest du von
der Erde vertilgt; Jedoch darum habe ich dich erhalten, 16
um dir meine Macht zu zeigen, und daß man meinen Namen verkünde auf der ganzen Erde. — Trittst du noch fer- 17
ner mein Volk nieder, es nicht zu entlassen, Siehe, ich lasse 18
morgen um diese Zeit sehr schweren Hagel fallen, desgleichen war noch nicht in Mizrajim seit dem Tage, da
es gegründet, bis jetzt. Schicke nun hin, flüchte dein Vieh 19
und alles, was du auf dem Felde hast; alle Menschen und
das Vieh, welche sich auf dem Felde befinden und nicht ins
Haus gebracht werden, auf die wird der Hagel fallen und
sie werden sterben. Wer nun von Pharaos Dienern das 20
Wort des Ewigen fürchtete, der flüchtete seine Knechte und
sein Vieh in die Häuser; Wer aber sein Herz nicht 21
wandte zu des Ewigen Wort, der ließ seine Knechte und

22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶ
בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל
23 כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ
עַל־הַשָּׁמָיִם וַיהוָה נָתַן קֹלֹת וּבָרָד וַתְּהַלַּךְ־אֵשׁ אַרְצָה
24 וַיַּמְטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ
מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה כָמֹהוּ
25 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי: וַיַּךְ הַבָּרָד בְּכָל־
אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה
26 שִׁבֵּר: רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה
27 בָּרָד: וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
חָטָאתִי הַפָּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וַאֲנִי וְעַמִּי הָרְשָׁעִים: הַעְתִּירוּ
28 אֶל־יְהוָה וְרַב מִהְיֹת קֹלֹת אֱלֹהִים וּבָרָד וַאֲשַׁלְּחָה אִתְּכֶם
29 וְלֹא תֹסִפוּן לַעֲמֹד: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כְּצֵאתִי אֶת־
הָעִיר אֶפְרֹשׂ אֶת־כַּפַּי אֶל־יְהוָה הַקֹּלוֹת יֶחְדָּלוּן וְהַבָּרָד
30 לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תֵּדַע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ: וְאַתָּה
וַעֲבָדֶיךָ יָדַעְתִּי כִּי טֶרֶם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים:
31 וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְּׂעֹרָה נֻכָּתָה כִּי הַשְּׂעֹרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁתָּה
32 גִּבְעֹל: וְהַחִטָּה וְהַכֻּסֶּמֶת לֹא נֻכּוּ כִּי אֲפִלֹת הֵנָּה: *
33 וַיֵּצֵא
משה מֵעִם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה

sein Vieh auf dem Felde. Der Ewige sprach zu Mosche: 22
Neige deine Hand gen Himmel, daß der Hagel falle im
ganzen Lande Mizrajim auf die Menschen und das Vieh
und alles Kraut des Feldes. Mosche neigte seinen Stab 23
gen Himmel; der Ewige schickte Donner und Hagel, und
Feuer fuhr zur Erde nieder, und der Ewige ließ Hagel
fallen auf das ganze Land Mizrajim. Es war Hagel und 24
um sich greifendes Feuer inmitten des Hagels, sehr schwer,
so daß desgleichen noch nie im ganzen Lande Mizrajim
gewesen war, seit es zu einer Nation geworden. Der Hagel 25
zerschlug im ganzen Lande Mizrajim alles, was auf dem
Felde war, vom Menschen bis zum Vieh und alles Kraut
des Feldes zerschlug der Hagel, und alle Bäume des Feldes
zerbrach er. Nur im Lande Goschen, wo die Kinder Is- 26
rael wohnten, war kein Hagel. Pharao schickte, ließ Mo- 27
sche und Aharon rufen und sprach zu ihnen: Diesmal habe
ich gesündigt; der Ewige ist der Gerechte, ich aber und mein
Volk sind Frevler! Flehet zum Ewigen, es möge genug 28
sein der Donner Gottes und des Hagels, ich will euch ent-
lassen, und ihr sollt nicht länger bleiben! Mosche sprach 29
zu ihm: Sobald ich zur Stadt hinausgehe, werde ich
meine Hände zum Ewigen erheben — die Donnerstimmen
werden aufhören, und der Hagel wird nicht mehr fallen, auf
daß du erkennest, daß des Ewigen die Erde. Du aber und 30
deine Diener, ich weiß es wohl, werdet euch vor dem Ewi-
gen, Gott, noch nicht fürchten. — Der Flachs und die 31
Gerste waren zerschlagen, denn die Gerste war reif und der
Flachs in Stengeln; der Weizen und der Dinkel aber wa- 32
ren nicht zerschlagen worden, denn sie sind spät reif. Mo- 33
sche ging von Pharao hinweg zur Stadt hinaus und hob
seine Hände zum Ewigen empor; da hörten die Donner
und der Hagel auf, und der Regen ergoß sich nicht mehr

34 וַיַּחְדְּלוּ הַקֹּלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נִתַּךְ אָרְצָה׃ וַיַּרְא
פַּרְעֹה כִּי־חָדַל הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקֹּלֹת וַיֹּסֶף לַחֲטֹא וַיַּכְבֵּד
35 לִבּוֹ הוּא וַעֲבָדָיו׃ וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ פ

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי 1
אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שִׁתִּי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃
2 וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי
בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתַי אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בָם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי
3 יְהוָה׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מָתַי מֵאַנְתָּ לֵעָנֹת מִפָּנָי
4 שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ אֶת־עַמִּי
5 הִנְנִי מֵבִיא מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃ וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ
וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל ׀ אֶת־יֶתֶר הַפְּלֵטָה
הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן־הַבָּרָד וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמֵחַ
6 לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה׃ וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי
כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם
הֱיוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃
7 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
שַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם
8 תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃ וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן

zur Erde. Als Pharao sah, daß Regen, Hagel und Don- 31
ner aufgehört hatten, da fuhr er fort zu sündigen; er ver-
härtete sein Herz, er und seine Diener. Pharaos Herz 35
ward verstockt, und er entließ die Kinder Jisrael nicht,
wie der Ewige durch Mosche gesprochen hatte.

Der Ewige sprach zu Mosche: Gehe zu Pharao; denn **10**
ich habe sein Herz und das Herz seiner Diener verhärtet, 1
damit ich diese meine Wunderzeichen in ihrer Mitte tue,
Und damit du vor den Ohren deines Kindes und deines 2
Enkels erzählest, wie ich wundertätig gewirkt in Mizrajim,
und meine Zeichen, die ich an ihnen getan habe, und ihr
erkennet, daß ich der Ewige bin. Mosche und Aharon ka- 3
men vor Pharao und sprachen zu ihm: So hat der Ewige,
der Gott der Ibrim, gesprochen: Wie lange weigerst du dich
noch, dich vor mir zu demütigen? Entlasse mein Volk, daß
sie mir dienen! Denn wenn du dich weigerst, mein Volk 4
zu entlassen, siehe, so bringe ich morgen die Heuschrecke in
dein Gebiet, Sie wird die Oberfläche der Erde bedecken, 5
daß man die Erde nicht sehen kann, und wird den gerete-
teten Überrest verzehren, der euch von dem Hagel noch übrig
geblieben, und wird jeden Baum abfressen, der euch auf
dem Felde wächst. Es werden voll werden deine Häuser, 6
die Häuser aller deiner Diener und die Häuser von ganz
Mizrajim, wie es nie gesehen deine Väter und die Väter
deiner Väter, seit dem Tage, da sie auf Erden gewesen,
bis auf den heutigen Tag! Darauf wandte er sich und
ging von Pharao hinweg. Da sprachen die Diener Pha- 7
raos zu ihm: Wie lange noch soll uns dieser zum Fallstrick
sein? Entlasse die Männer, daß sie dem Ewigen, ihrem
Gott, dienen! Erkennst du denn noch nicht, daß Mizrajim
zugrunde geht? Man brachte Mosche und Aharon zu Pha- 8
rao zurück, und er sprach zu ihnen: Gehet, dient dem Ewi-
gen, euerm Gott! Welche sind es denn, die da gehen?

אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִי וָמִי הַהֹלְכִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנְעָרֵינוּ וּבְזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ 9
בְּבָנֵינוּ וּבְבְנוֹתֵינוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ:
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם 10
וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם: לֹא כֵן לְכוּ־נָא 11
הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ
אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה: ס שני. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ 12
מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם וְיֹאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
הַבָּרָד: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיהוָה 13
נִהַג רוּחַ־קָדִים בָּאָרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה הַבֹּקֶר
הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה: וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל 14
כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בִּכְלֹ גְּבוּל מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד
לְפָנָיו לֹא־הָיָה כֵן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן:
וַיְכַס אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־ 15
כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד
וְלֹא־נוֹתַר כָּל־יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חָטָאתִי 16
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ 17
הַפַּעַם וְהַעְתִּירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְיָסֵר מֵעָלַי רַק אֶת־

Mosche sprach: Mit unsern Jungen und unsern Alten wol- 9
len wir gehen, mit unsern Söhnen und unsern Töchtern,
mit unserm Kleinvieh und unsern Rindern wollen wir
gehen, denn wir haben ein Fest des Ewigen. Er sprach zu 10
ihnen: So möge der Ewige mit euch sein, wie ich euch und
euere Kinder entlasse! Seht, ihr habt Böses im Sinne!
Nicht also; geht doch, ihr Männer, und dienet dem Ewi- 11
gen, denn das wollt ihr ja nur! — Man trieb sie von
Pharaos Angesicht hinweg. Der Ewige sprach zu Mosche: 12
Reige deine Hand über das Land Mizrajim wegen der Heu-
schrecke, daß sie über das Land Mizrajim komme; sie ver-
zehre alles Gewächs der Erde, alles, was der Hagel übrig ge-
lassen hat. Mosche neigte seinen Stab über das Land Mizra- 13
jim; da führte der Ewige einen Ostwind über das Land den-
selben ganzen Tag und die ganze Nacht. Es ward Morgen,
da hatte der Ostwind die Heuschrecke gebracht. Es kam die 14
Heuschrecke über das ganze Land Mizrajim herauf und ließ
sich in dem ganzen Gebiete von Mizrajim nieder, sehr
schwer. Vordem waren nie dergleichen Heuschrecken ge-
wesen, und später werden keine solchen mehr sein. Sie be- 15
deckte die Oberfläche des ganzen Landes, so daß das Land
finster ward, sie verzehrte alles Gewächs der Erde und alle
Frucht des Baumes, was der Hagel übrig gelassen; und
es blieb nichts Grünes an Baum und am Kraut des Fel-
des im ganzen Lande Mizrajim. Pharao ließ eilig Mo- 16
sche und Aharon rufen und sprach: Ich habe mich gegen
den Ewigen, euern Gott, und gegen euch vergangen! Und 17
nun, verzeihe doch mein Vergehen nur noch diesmal!
Flehet zum Ewigen, euerm Gott, daß er nur diesen Tod

18 הַמָּוֶת הַזֶּה׃ וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃ 19 וַיַּהֲפֹךְ
יְהוָה רוּחַ־יָם חָזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵהוּ
יַמָּה סוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכֹל גְּבוּל מִצְרָיִם׃
20 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה חֹשֶׁךְ
22 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־
הַשָּׁמָיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֵלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת
23 יָמִים׃ לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם׃ *
24 וַיִּקְרָא פַּרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק שׁלישי
צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג גַּם־טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׃ 25 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה גַּם־אַתָּה תִתֵּן בְּיָדֵנוּ וְזָבָחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ 26 וְגַם־מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי
מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא־נֵדַע מַה־
נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׃ 27 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב
פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם׃ 28 וַיֹּאמֶר־לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ מֵעָלָי
הִשָּׁמֶר לְךָ אַל־תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי כִּי בְיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי תָּמוּת׃
29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא־אֹסֵף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ׃ פ
יא 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד אָבִיא עַל־פַּרְעֹה
וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה

(dieses Unglück) von mir wegnehme! Er ging von Pharao 18
hinweg und flehte zum Ewigen. Da ließ der Ewige um- 19
gekehrt einen sehr starken Westwind wehen, der hob die
Heuschrecke auf und stieß sie in das Schilfmeer; nicht eine
einzige Heuschrecke blieb zurück im ganzen Gebiet Mizra-
jims. Der Ewige verstockte das Herz Pharaos, und er 20
entließ die Kinder Israel nicht. Der Ewige sprach zu 21
Mosche: Neige deine Hand gen Himmel, daß sich Finster-
nis herabsenke auf das Land Mizrajim, und die Finster-
nis soll tastbar sein. Mosche neigte seine Hand gen Him- 22
mel; da war dichte Finsternis im ganzen Lande Mizra-
jim drei Tage lang; Sie sahen nicht einer den andern, 23
und es stand keiner von seiner Stelle auf drei Tage lang.
Bei allen Kindern Israel aber war Licht in ihren Woh-
nungen. Pharao ließ Mosche rufen und sprach: Gehet hin, 24
dienet dem Ewigen! Nur euer Kleinvieh und euere Rinder
sollen bleiben; auch euere Kinder mögen mit euch gehen.
Mosche sprach: Selbst du sollst in unsere Hand Schlacht- 25
und Brandopfer geben, daß wir sie dem Ewigen, un-
serm Gott, bringen, Auch unser Vieh muß mit uns gehen, 26
keine Klaue soll zurückbleiben, denn davon müssen wir neh-
men, um dem Ewigen, unserm Gott, zu dienen; denn wir
wissen noch nicht, wie wir dem Ewigen dienen werden, bis
wir dahin kommen. Der Ewige verstockte das Herz 27
Pharaos, und er wollte sie nicht entlassen. Pharao sprach 28
zu ihm: Gehe hinweg von mir! Hüte dich, noch einmal
vor meinem Angesicht zu erscheinen; denn an dem Tage,
da du vor meinem Angesicht erscheinst, sollst du sterben!
Mosche sprach: Du hast recht gesprochen; ich werde nie 29
wieder vor deinem Angesicht erscheinen! Da sprach der 11
Ewige zu Mosche: Noch eine Plage will ich über Pharao 1
und Mizrajim bringen, dann wird er euch von hier ent-
lassen; wenn er euch aber entläßt, wird er euch völlig von

2 גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: דַּבֶּר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאֲלוּ
אִישׁ ׀ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי
3 זָהָב: וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם ׀ הָאִישׁ
מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פַרְעֹה
וּבְעֵינֵי הָעָם: ס רביעי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר
4 יְהוָה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם: וּמֵת כָּל־
בְּכוֹר ׀ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד
בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחַיִם וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:
6 וְהָיְתָה צְעָקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא
נִהְיָתָה וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף: וּלְכֹל ׀ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ
7 כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה
8 יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: וְיָרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה
אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲווּ־לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־
בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם־פַּרְעֹה בָּחֳרִי
9 אָף: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם
10 פַּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמֹּפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַּרְעֹה וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־
יא לֵב פַּרְעֹה וְלֹא־שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ: ס וַיֹּאמֶר
1 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֹדֶשׁ
2 הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי

hier wegtreiben. Sage doch vor den Ohren des Volkes, es 2
möge jeder Mann von seinem Freunde und jede Frau von
ihrer Freundin silberne Geräte und goldene Geräte ver-
langen. Der Ewige gab auch dem Volke Gunst in den 3
Augen von Mizrajim; auch der Mann Mosche war sehr
groß im Lande Mizrajim, in den Augen der Diener Pha-
raos und in den Augen des Volkes. Und Mosche sprach: 4
So hat der Ewige geredet: Um Mitternacht ziehe ich aus
durch die Mitte von Mizrajim. Da wird jeder Erstgebo- 5
rene im Lande Mizrajim sterben, von dem Erstgebornen
Pharaos, der auf seinem Thron sitzen soll, bis zum Erst-
gebornen der Sklavin, der sich hinter der Mühle befindet,
und alles Erstgeborne des Viehes. Es wird ein großes 6
Wehklagen sein im ganzen Lande Mizrajim, desgleichen ist
noch nie gewesen, und desgleichen wird nie wieder sein.
Gegen alle Kinder Jisrael aber wird kein Hund die Zunge 7
regen, weder gegen einen Mann noch gegen ein Vieh, auf
daß ihr erkennet, daß der Ewige unterscheidet zwi-
schen Mizrajim und Jisrael. Da werden alle diese deine 8
Diener zu mir herabkommen und sich vor mir bücken und
sprechen: Gehe hinweg, du und das ganze Volk, das dir
folgt! — Dann werde ich weggehen. Er ging entbrannten
Zornes von Pharao hinweg. Der Ewige sprach zu Mo- 9
sche: Pharao wird nicht auf euch hören, auf daß meine
Wunder sich mehren im Lande Mizrajim. Und Mosche
und Aharon taten alle diese Wunder vor Pharao, und der 10
Ewige verhärtete das Herz Pharaos, daß er die Kinder
Jisrael nicht aus seinem Lande entließ. Der Ewige sprach 12
zu Mosche und Aharon im Lande Mizrajim, wie folgt: 1
Dieser Monat sei euch der Anfang der Monate, er sei euch 2

הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ 3
הַזֶּה וְיִקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית־אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת: וְאִם־ 4
יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־
בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֻסּוּ עַל־הַשֶּׂה:
שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכְּבָשִׂים וּמִן־ 5
הָעִזִּים תִּקָּחוּ: וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר 6
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל עֲדַת־יִשְׂרָאֵל בֵּין
הָעַרְבָּיִם: וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־ 7
הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: וְאָכְלוּ 8
אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־מְרֹרִים
יֹאכְלֻהוּ: אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי 9
אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ: וְלֹא־תוֹתִירוּ 10
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ:
וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם 11
וּמַקֵּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה:
וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל־בְּכוֹר 12
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה: וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאוֹת עַל 13
הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי
עֲלֵכֶם וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ

der erste von den Monaten des Jahres. Saget der gan- 3
zen Gemeinde Jisrael: Am zehnten dieses Monats nehme
sich ein jeder ein Lamm für das Vaterhaus, ein Lamm
für die Familie. Ist die Familie zu klein, um für ein 4
Lamm zu reichen, so soll er und sein Nachbar, der seinem
Hause nahe ist, sich nach der Anzahl der Personen nehmen;
jeden entsprechend seinem Essen sollt ihr für das Lamm
mitzählen. Ein fehlerloses Lamm, ein männliches, im er- 5
sten Jahr, soll es euch sein, von den Schafen oder von den
Ziegen nehmet es! Und es sei bei euch in Verwahrung bis 6
zum vierzehnten Tage dieses Monats; da soll es die ganze
Versammlung der Gemeinde Jisrael schlachten zwischen
den beiden Abenden. Von dem Blute sollen sie nehmen 7
und auf die beiden Türpfosten und die Oberschwelle tun an
den Häusern, worin sie es essen werden. Das Fleisch sol- 8
len sie dieselbe Nacht noch essen, am Feuer gebraten, und
ungesäuerte Brote dazu, mit bitteren Kräutern sollen sie es
essen. Esset nicht davon halbgar oder in Wasser gekocht, 9
sondern am Feuer gebraten, mit Kopf, Kniestücken und
dem Eingeweide. Ihr sollt nichts davon übrig lassen bis 10
zum Morgen, was davon bis zum Morgen übrig bleibt,
sollt ihr im Feuer verbrennen. Und so sollt ihr es essen: 11
Euere Lenden gegürtet, euere Schuhe an eueren Füßen und
euern Stock in euerer Hand, und ihr sollt es mit Eilfertig-
keit essen; es ist das Überschreitungsopfer, dem Ewi-
gen zu Ehren. Ich werde durch das Land Mizrajim ziehen 12
in dieser Nacht und alles Erstgeborne schlagen im Lande
Mizrajim, vom Menschen bis zum Vieh, und an allen
Göttern Mizrajims will ich Strafgerichte üben, ich, der
Ewige. Das Blut soll euch zum Zeichen dienen an den 13
Häusern, in denen ihr seid; ich werde das Blut gewahren
und über euch hinwegschreiten; euch wird keine Plage zum
Verderben treffen, indem ich in dem Lande Mizrajim

מִצְרָיִם: וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג 14
לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תָּחָגֻּהוּ: שִׁבְעַת יָמִים 15
מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם
כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם
הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִעִי: וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ 16
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא־
יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה
לָכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי 17
אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם 18
לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים
לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב: שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם 19
כִּי ׀ כָּל־אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת
יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ: כָּל־מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ 20
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת: פ חמישי.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשְׁכוּ 21
וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח: וּלְקַחְתֶּם 22
אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר־בַּסַּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל־
הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם
לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר: וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף 23

schlage. Dieser Tag soll euch zum Andenken sein und ihr 14
sollt ihn dem Ewigen als ein Fest feiern, für euere nach-
kommenden Geschlechter, als ewiges Gesetz sollt ihr ihn
feiern. Sieben Tage sollt ihr ungesäuerte Brote essen, je- 15
doch am ersten Tage schon den Sauerteig aus euern Häu-
sern geräumt haben; denn wer Gesäuertes ißt, vom ersten
Tage bis zum siebenten Tage, dessen Seele soll aus Is-
rael ausgerottet werden. Am ersten Tag soll heilige Fest- 16
versammlung sein, und am siebenten Tage soll euch heilige
Festversammlung sein; keine Arbeit darf an demselben
geschehen — nur was für jegliche Person zur Speise dient,
dieses allein mag für euch zubereitet werden. Hütet die 17
ungesäuerten Brote; denn an eben diesem Tage habe ich
euere Scharen aus dem Lande Mizrajim geführt; hütet
diesen Tag für euere kommenden Geschlechte als ewiges Ge-
setz. Im ersten Monate, am vierzehnten Tage des Mo- 18
nats am Abend sollt ihr ungesäuerte Brote essen bis zum
einundzwanzigsten Tage am Abend. Sieben Tage soll kein 19
Sauerteig in euern Häusern zu finden sein; denn wer Ge-
säuertes ißt, dieselbe Seele soll ausgerottet werden aus der
Gemeinde Jisrael, sei er ein Fremder oder ein Eingebor-
ner des Landes. Nichts Gesäuertes sollt ihr essen; in allen 20
euern Wohnungen sollt ihr ungesäuerte Brote essen. Mo- 21
sche berief alle Ältesten Jisraels und sprach zu ihnen:
Holet, kauft euch Kleinvieh für euere Familien und schlach-
tet das Überschreitungsopfer. Nehmt dann ein Bündel 22
Ysop, taucht es in das Blut, welches im Becken ist, und
bringt an die Oberschwelle und an die beiden Türpfosten
von dem Blute, das im Becken ist; von euch aber soll kei-
ner aus dem Hause gehen bis zum Morgen. Der Ewige 23
wird einherziehen, um Mizrajim zu schlagen, und er wird
das Blut sehen an der Oberschwelle und an den beiden
Türpfosten, und der Ewige wird über der Türe hinweg-
schreiten und den Verderber nicht in euere Häuser kommen

אֶת־מִצְרַיִם וְרָאשַׁ אֶת־הַדָּם עַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי
הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא
אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְחָק־לְךָ 24
וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם: וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן 25
יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:
וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם: 26
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בָּתֵּי 27
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל
וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה 28
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ: ס ששי. וַיְהִי בַּחֲצִי 29
הַלַּיְלָה וַיהוָה הִכָּה כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה
הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל
בְּכוֹר בְּהֵמָה: וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־עֲבָדָיו וְכָל־ 30
מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם כִּי־אֵין בַּיִת אֲשֶׁר
אֵין־שָׁם מֵת: וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ 31
צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ
אֶת־יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם: גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר 32
דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם־אֹתִי: וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל־ 33
הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים:
וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת 34

lassen, um zu schlagen. Beobachtet diese Sache zum Ge- 24
setze für dich und deine Kinder auf ewig. Wenn ihr nun 25
in das Land kommt, welches der Ewige euch geben wird,
wie er zugesagt, so sollt ihr diesen Gottesdienst beobach-
ten. Wenn nun euere Kinder zu euch sagen: Was bedeutet 26
euch dieser Gottesdienst? So sprecht: Es ist ein Über- 27
schreitungsopfer, dem Ewigen zu Ehren, der hinweg-
schritt in Mizrajim über die Häuser der Kinder Jisrael,
da er Mizrajim schlug, unsere Häuser aber rettete er. Das
Volk verbeugte und bückte sich. Die Kinder Jisrael gingen 28
und taten es; wie der Ewige dem Mosche und Aharon be-
fohlen, also taten sie. Es war zur Mitternacht; da schlug 29
der Ewige jeden Erstgebornen im Lande Mizrajim, von
dem Erstgebornen Pharaos, der auf seinem Throne sitzen
sollte, bis zum Erstgebornen der Gefangenen, der sich in
der Grube befand, und alles Erstgeborne des Viehes. Pha- 30
rao stand des Nachts auf, er und alle seine Diener und
ganz Mizrajim; es war ein großes Wehklagen in Mizra-
jim, denn es war kein Haus, in dem nicht ein Toter war.
Er rief Mosche und Aharon des Nachts und sprach: Auf, 31
geht hinweg aus der Mitte meines Volkes, sowohl ihr als
auch die Kinder Jisrael, und geht, dient dem Ewigen,
wie ihr gesagt! Auch euer Kleinvieh, auch euere Rinder 32
nehmet mit, wie ihr gesagt, und gehet, und segnet auch
mich! Mizrajim drängte das Volk, sie eilends aus dem 33
Lande zu entlassen; denn sie sagten: Wir alle sind des
Todes. Das Volk nahm seinen Teig, bevor er noch ge- 34
säuert, ihre Teigreste, eingebunden in ihre Tücher, auf ihre

בְּשִׂמְלֹתָם עַל־שִׁכְמָם: 35 וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת: 36 וַיהוָה
נָתַן אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת־
מִצְרָיִם: פ

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף 37
רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף: 38 וְגַם־עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן
וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד: 39 וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם־צֵדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם: 40 וּמוֹשַׁב
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה: 41 וַיְהִי מִקְצֵץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם: 42 לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל־ 43
בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: 44 וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת־כֶּסֶף וּמַלְתָּה
אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ: 45 תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא־יֹאכַל בּוֹ: 46 בְּבַיִת
אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם
לֹא תִשְׁבְּרוּ־בוֹ: 47 כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: 48 וְכִי־יָגוּר

Schultern. Die Kinder Jisrael taten, wie Mosche gespro- 35
chen; sie forderten von Mizrajim silberne Geräte und gol-
dene Geräte und Gewänder, Und der Ewige gab dem Volke 36
Gunst in den Augen von Mizrajim, und sie gewährten
ihnen; also leerten sie Mizrajim aus. Die Kinder Jisrael 37
brachen auf von Rammses nach Succoth, an sechsmal-
hunderttausend Fußgänger, Männer, ohne die Kinder.
Auch viel vermischtes Volk zog mit ihnen hinauf, und 38
Kleinvieh und Rinder, ein sehr großer Viehstand. Sie 39
backten den Teig, den sie aus Mizrajim mitgenommen,
zu ungesäuerten Kuchen, denn er war nicht gesäuert; sie
wurden ja aus Mizrajim getrieben und konnten sich nicht
aufhalten, und auch Wegzehrung hatten sie sich nicht be-
reitet. Der Aufenthalt der Kinder Jisrael, den sie in Miz- 40
rajim zugebracht, betrug vierhundert und dreißig Jahre.
Am Ende der vierhundert und dreißig Jahre, an eben die- 41
sem Tag war es, zogen alle Heere des Ewigen aus dem
Lande Mizrajim. Eine Nacht der Obhut war dies dem 42
Ewigen, um sie aus dem Lande Mizrajim zu führen;
eben diese Nacht ist dem Ewigen geweiht zur Beobachtung
für alle Kinder Jisrael für ihre Nachkommen. Der Ewige 43
sprach zu Mosche und Aharon: Dies ist das Gesetz des
Überschreitungsopfers: Kein Fremder soll davon essen.
Jeden Sklaven eines Mannes aber, den er für Geld gekauft, 44
den sollst du beschneiden, alsdann soll er davon essen. Ein 45
Beisasse und ein Mietling soll nicht davon essen. In einem 46
Hause soll es verzehrt werden, du sollst von dem Fleische
nichts aus dem Hause hinausbringen; auch sollt ihr kei-
nen Knochen daran zerbrechen. Die ganze Gemeinde Jis- 47
rael soll es (das Überschreitungsopfer) darbringen. Wenn 48
ein Fremder bei dir wohnt und dem Ewigen Überschrei-
tungsopfer darbringen will, so werde ihm alles Männ-
liche beschnitten, alsdann mag er hinzutreten, es darzu-
bringen, und er ist wie ein Eingeborner des Landes; kein

אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָּל־זְכוּר וְאָז יִקְרַב
לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא־יֹאכַל בּוֹ:
תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: וַיַּעֲשׂוּ 49 50
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
כֵּן עָשׂוּ: ס וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה 51
הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־
צִבְאֹתָם: פ שביעי.

יג
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר 1 2
כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר 3
מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: 4
וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי 5
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לְךָ אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה:
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה: 6
מַצּוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ 7
וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם 8
הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם:
וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה 9

Unbeschnittener aber soll davon essen. Ebendieselbe Lehre 49
gelte für den Eingebornen wie für den Fremden, der unter
euch wohnt. Die Kinder Jisrael taten es; wie der Ewige 50
dem Mosche und Aharon befohlen, so taten sie. An dem- 51
selben Tage führte der Ewige die Kinder Jisrael aus **13**
dem Lande Mizrajim nach ihren Heeren. Der Ewige sprach 1
zu Mosche, wie folgt: Heilige mir alles Erstgeborne; den 2
Erschluß jedes Mutterschoßes bei den Kindern Jisrael,
sowohl bei den Menschen als beim Vieh, es ist mein.
Mosche sprach zu dem Volke: Gedenket dieses Tages, da ihr 3
aus Mizrajim gegangen, aus dem Sklavenhause, denn mit
starker Hand hat euch der Ewige von hier weggeführt; da
soll nichts Gesäuertes gegessen werden. Heute zieht ihr 4
aus, im Monate der Reife. Wenn dich nun der Ewige 5
in das Land des Kenaani, Chitti, Emori, Chivi und Je-
busi bringen wird, welches er deinen Vätern zugeschworen,
dir zu geben ein Land, wo Milch und Honig fließt, so sollst
du diesen Gottesdienst halten in diesem Monate. Sieben 6
Tage sollst du ungesäuerte Brote essen, und am siebenten
soll ein Fest dem Ewigen zu Ehren sein. Ungesäuerte Brote 7
sollen gegessen werden die sieben Tage, und gesäuertes
Brot darf nicht bei dir gesehen werden, auch Sauerteig
darf nicht bei dir gesehen werden in deinem ganzen Gebiete.
Und du sollst zu deinem Sohne sagen an jenem Tage: 8
(Dieses geschieht) wegen dessen, was der Ewige für mich
getan, als ich aus Mizrajim zog. Und es sei dir zum Zei- 9
chen über deinem Arm und zum Denkmal oben zwischen
deinen Augen, damit die Lehre des Ewigen in deinem
Munde sei, denn mit starker Hand hat dich der Ewige aus

תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:
וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה: פ 10
וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ 11
וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ: וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה 12
וְכָל־פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה:
וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ 13
וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה: וְהָיָה* כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ 14 פרשה
מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַּרְעֹה 15
לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְכֹר
אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר
רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־ 16
יָדְךָ וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם:* ס וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם 17 ויהי
וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי׀ אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ
מִצְרָיְמָה: וַיַּסֵּב אֱלֹהִים׀ אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־ 18
סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּקַּח 19
מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם

Mizrajim geführt. Beobachte diese Satzung zu ihrer Zeit 10
von Jahr zu Jahr. Wenn dich nun der Ewige bringen 11
wird in das Land des Kenaani, wie er dir und deinen Vätern zugeschworen, und es dir geben wird, So sollst du alles, 12
was den Mutterleib erschließt, dem Ewigen übergeben, und alles, was zuerst von deinem Vieh geworfen wird, die Männlichen sollen dem Ewigen geweiht sein. Alles Erstgeborne 13
vom Esel sollst du mit einem Lamme auslösen, lösest du es aber nicht aus, so sollst du ihm das Genick brechen, und alles Erstgeborne vom Menschen unter deinen Kindern sollst du auslösen. Es sei, wenn dich einst dein Sohn fragen wird: 14
Was bedeutet dies? So sprich zu ihm: Mit starker Hand hat uns der Ewige aus Mizrajim, aus dem Sklavenhause, herausgeführt. Als Pharao aber sich widersetzte, uns zu 15
entlassen, da erschlug der Ewige alles Erstgeborne im Lande Mizrajim, vom Erstgebornen des Menschen bis zum Erstgebornen des Viehes. Darum opfere ich dem Ewigen zu Ehren alles, was den Mutterschoß erschließt, die Männlichen, und alles Erstgeborne meiner Kinder löse ich aus. Dies sei zum Zeichen 16
über deinem Arm und zum Denkmal oben zwischen deinen Augen; denn mit starker Hand hat uns der Ewige aus Mizrajim geführt.

Als nun Pharao das Volk entließ, führte sie Gott nicht 17
den Weg durch das Land der Pelischtim, obschon er nahe war; denn Gott sagte, das Volk könnte anderen Sinnes werden, wenn sie Krieg sehen, und nach Mizrajim zurückkehren. Gott ließ daher das Volk sich wenden nach dem 18
Weg durch die Wüste zum Schilfmeer, und gerüstet zogen die Kinder Jisrael aus dem Lande Mizrajim. Mosche 19
nahm die Gebeine Josephs mit sich; denn er hatte die Kinder Jisrael beschworen, sprechend: Gedenken wird Gott eurer, dann sollt ihr meine Gebeine von hier mit euch

אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם 20
בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר: וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן 21
לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת
יוֹמָם וָלָיְלָה: לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ 22
לָיְלָה לִפְנֵי הָעָם: פ

ד
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ 1 2
וְיַחֲנוּ לִפְנֵי פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן
נִכְחוֹ תַּחֲנוּ עַל־הַיָּם: וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים 3
הֵם בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וְחִזַּקְתִּי אֶת־לֵב־פַּרְעֹה 4
וְרָדַף אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וְיֵדְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח 5
הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־
זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ: וַיֶּאְסֹר 6
אֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב 7
בָּחוּר וְכֹל רֶכֶב מִצְרָיִם וְשָׁלִשִׁם עַל־כֻּלּוֹ: וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־ 8
לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל יְצֵאִים בְּיָד רָמָה: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם 9
וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חֹנִים עַל־הַיָּם כָּל־סוּס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו
וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן: וּפַרְעֹה הִקְרִיב 10
וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסֵעַ

hinaufnehmen. Sie brachen auf von Succoth und lager- 20
ten zu Etham, am Saume der Wüste. Der Ewige ging vor 21
ihnen her, des Tags in einer Wolkensäule, um sie den
Weg zu führen, und des Nachts in einer Feuersäule, ihnen
zu leuchten, damit sie bei Tag und bei Nacht gehen konn-
ten; Er ließ des Tags die Wolkensäule und des Nachts die 22
Feuersäule vor dem Volke nicht weichen.

Der Ewige sprach zu Mosche, wie folgt: Sage zu den 14
Kindern Jisrael, sie sollen umkehren und vor Pi-Hachiroth 1
lagern, zwischen Migdol und dem Meere, vor Baal-Zephon, 2
ihm gegenüber am Meere sollt ihr lagern. So wird Pha- 3
rao von den Kindern Jisrael denken, sie seien verirrt
im Lande, die Wüste habe sich um sie her geschlossen. Ich 4
werde das Herz Pharaos fest machen, daß er sie verfolgt,
und ich werde verherrlicht werden an Pharao und an sei-
nem ganzen Heere, und Mizrajim wird erkennen, daß ich
der Ewige bin. Sie taten also. Als nun dem Könige von 5
Mizrajim berichtet ward, daß das Volk entflohen, da
wandte sich das Herz Pharaos und seiner Diener betreffs
des Volkes, und sie sprachen: Warum haben wir das ge-
tan, daß wir Jisrael entlassen haben, uns nicht mehr
zu dienen! Er spannte seinen Wagen an und nahm sein 6
Volk mit sich; Er nahm sechshundert auserlesene Wagen 7
und alle Wagen Mizrajims, und Anführer waren auf
allen. Der Ewige machte das Herz Pharaos, des Königs 8
von Mizrajim, fest, daß er die Kinder Jisrael verfolgte;
die Kinder Jisrael aber zogen einher mit erhobener Hand.
Mizrajim jagte ihnen nach und erreichte sie, am Meere 9
lagernd, alle Pferde, die Wagen Pharaos, seine Rei-
terei und sein Heer, bei Pi-Hachiroth, vor Baal-Zephon.
Als Pharao sich näherte, erhoben die Kinder Jisrael ihre 10
Augen, siehe, da zog Mizrajim hinter ihnen her; es fürch-
teten sich sehr und es riefen die Kinder Jisrael zu dem

אַחֲרֵיהֶם וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃
11 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ
לָמוּת בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם׃
12 הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל
מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם
מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ
הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי
אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד
עַד־עוֹלָם׃ 14 יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ פ שלישי.
15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃ 16 וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־
הַיָּם וּבְקָעֵהוּ וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃ 17 וַאֲנִי
הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ 18 וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־
אֲנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ 19 וַיִּסַּע מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאֲחֵרֵיהֶם וַיִּסַּע
עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאֲחֵרֵיהֶם׃ 20 וַיָּבֹא בֵּין׀ מַחֲנֵה
מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־
הַלָּיְלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃ 21 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה׀ אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה

Ewigen. Zu Mosche sprachen sie: Etwa weil es keine Grä- 11
ber in Mizrajim gibt, hast du uns genommen, daß wir in
der Wüste sterben? Warum hast du uns das getan, uns
aus Mizrajim herauszuführen! Ist es nicht eben dasselbe, 12
was wir zu dir in Mizrajim gesagt haben: Laß ab von
uns, wir wollen Mizrajim dienen; denn es ist besser für
uns, Mizrajim zu dienen, als daß wir in der Wüste um-
kommen! Mosche sprach zum Volke: Fürchtet euch nicht! 13
Steht still und seht die Hülfe des Ewigen, die er euch heute
schaffen wird; denn wie ihr Mizrajim heute gesehen habt,
so sollt ihr sie ferner nicht wiedersehen in Ewigkeit; Der 14
Ewige wird für euch streiten, ihr aber sollt ruhig sein.
Der Ewige sprach zu Mosche: Was fleheſt du zu mir? 15
Sage zu den Kindern Jisrael, daß sie aufbrechen. Du 16
aber erhebe deinen Stab, neige deine Hand über das Meer
und spalte es, so werden die Kinder Jisrael mitten durchs
Meer im Trockenen gehen. Ich aber, ich mache fest das 17
Herz von Mizrajim, daß sie ihnen nachgehen; so werde ich
verherrlicht werden an Pharao und an seinem ganzen
Heere, an seinen Wagen und an seiner Reiterei. Mizrajim 18
wird erkennen, daß ich der Ewige bin, indem ich verherr-
licht werde an Pharao, an seinen Wagen und an seiner
Reiterei. — Der Engel Gottes, der vor dem Lager Jis- 19
raels herging, entfernte sich und ging hinter ihnen her, und
die Wolkensäule, die vor ihnen war, entfernte sich und
stellte sich hinter sie Und kam zwischen das Lager von Miz- 20
rajim und das Lager Jisraels, so war (dort) Wolke und
Finsternis, und (hier) erleuchtete er die Nacht; und es
nahte nicht eines dem andern die ganze Nacht hindurch.
Mosche streckte seine Hand aus über das Meer, und der 21
Ewige trieb das Meer durch einen heftigen Ostwind die
ganze Nacht hindurch und machte das Meer zum Trocke-

22 וַיַּשֵּׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם
23 וּמִשְּׂמֹאלָם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס
24 פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר
וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֶת
25 מַחֲנֵה מִצְרָיִם: וַיָּסַר אֶת אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם
בְּמִצְרָיִם: פ רביעי.

26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ
27 הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם
נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם:
28 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל
פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד:
29 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה
30 מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם: וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת
31 הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה
עַבְדּוֹ: פ

nen, und das Wasser wurde gespalten. Die Kinder Is- 22
rael gingen mitten durch das Meer im Trockenen, und das
Wasser war ihnen eine Mauer zu ihrer Rechten und zu
ihrer Linken. Mizrajim verfolgte sie und kam ihnen nach, 23
alle Pferde Pharaos, seine Wagen und seine Reiterei,
mitten in das Meer hinein. Es war um die Morgen- 24
wache, da schaute der Ewige auf das Lager von Mizra-
jim in der Feuer- und Wolkensäule und verwirrte das
Lager von Mizrajim. Er ließ die Räder von den Wagen 25
fallen, und man führte sie mit Beschwerden. Da sagte
Mizrajim: Ich will fliehen vor Jisrael, denn der Ewige
streitet für sie gegen Mizrajim.

Der Ewige sprach zu Mosche: Neige deine Hand über 26
das Meer, so wird das Wasser zurückkehren über Mizrajim,
über seine Wagen und über seine Reiterei. Mosche neigte 27
seine Hand über das Meer, da kehrte gegen Morgen das
Meer zu seinem Urzustand zurück, Mizrajim aber floh ihm
entgegen, und der Ewige schleuderte Mizrajim mitten in
das Meer. Das Wasser kehrte zurück und bedeckte die Wa- 28
gen und die Reiterei von dem ganzen Heere Pharaos, die
ihnen in das Meer gefolgt waren; nicht einer unter ihnen
blieb übrig. Die Kinder Jisrael aber gingen im Trockenen 29
mitten durch das Meer, und das Wasser war ihnen eine
Mauer zu ihrer Rechten und zu ihrer Linken. Und es 30
rettete der Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand
von Mizrajim; Jisrael sah Mizrajim tot am Ufer des
Meeres. Und Jisrael sah die mächtige Hand, welche der 31
Ewige an Mizrajim betätigte, da fürchtete das Volk den
Ewigen und glaubte an den Ewigen und an seinen Diener

טו 1 אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
2 וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
3 אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה יְהוָה
4 שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
5 שָׁלִשָׁיו טְבֻּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ
6 אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ
7 יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: 8 וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב־יָם: 9 אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: 10 נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים: 11 מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא: 12 נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ: 13 נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ: 14 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל

Mosche. Damals sangen Mosche und die Kinder Jisrael 15
dieses Lied dem Ewigen zu Ehren; und sie sprachen: Ich 1
singe dem Herrn, denn er ist hocherhaben, er stürzte Roß
und seinen Reiter ins Meer! Mein Sieg und Sang ist 2
Jah, er ward zur Hülfe mir! Der ist mein Gott, ihn
will ich preisen, Gott meines Vaters, ihn erhebe ich! Der 3
Ewige ist Herr des Krieges, Ewiger ist sein Name! Die 4
Wagen Pharaos und sein Heer hat er ins Meer gestürzt,
und seiner Heerführer Beste, gesenkt ins Schilfmeer wurden
sie; die Fluten decken sie, sie sanken in die Tiefen wie ein 5
Stein. Deine Rechte, o Ewiger, mächtig an Kraft, Deine 6
Rechte, o Ewiger, sie zerschmettert den Feind! In der 7
Fülle Deiner Erhabenheit zermalmst Du Deine Wider-
sacher; Du sendest Deinen Grimm, der sie verzehrt wie
Stoppeln. Durch Deines Odems Hauch ward aufgetürmt 8
das Wasser, stand Fließendes gleich einer Mauer, fest wur-
den die Fluten in des Meeres Herz. Es sprach der Feind: 9
Ich verfolge, erreiche, teile die Beute; es sättige sich an
ihnen meine Gier! Ich zücke mein Schwert, und meine
Hand verderbe sie! — Da blies Dein Hauch, sie deckte das 10
Meer, sie sanken gleich Blei ins Wasser, die Mächtigen.
Wer ist gleich Dir, Herr, unter den Mächtigen? Wer ist 11
gleich Dir, gewaltig in Heiligkeit, furchtbar im Ruhme,
Wundertäter? Du neigtest Deine Rechte, da verschlang sie 12
die Erde — Nun führst Du gnadenvoll dies Volk, das Du 13
erlöst; Du leitest es mit Deiner Macht in Deine heilige
Wohnung. Es hören's Völker, sie erbeben, ein Zittern er- 14

15 אָחֹז יֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְּנָעַן: 16 תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמּוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ
קָנִיתָ: 17 תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ: 18 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי
19 בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה
עֲלֵהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם: פ
20 וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת־הַתֹּף בְּיָדָהּ
21 וַתֵּצֶאןָ כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת: וַתַּעַן
לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה
בַיָּם: ס 22 וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף
וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־
מָצְאוּ מָיִם: 23 וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה
כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה: 24 וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה: 25 וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה
עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק

faßt die Bewohner von Pleschet. Da erschrecken Edoms 15
Fürsten; die Mächtigen Moabs, sie ergreift ein Beben; es
zagen Kenaans Bewohner alle. Es überfällt sie Angst 16
und Bangigkeit; vor der Größe Deines Armes verstum-
men sie wie Stein — bis vorüber gezogen ist Dein Volk,
o Herr, bis vorüber gezogen ist dies Volk, das Du erwor-
ben! Du führest sie hin, Du pflanzest sie ein auf Deines 17
Eigentumes Berg, der Stätte, Ewiger, die Du zu Deiner
Wohnung geschaffen, das Heiligtum, das Deine Hände, o
Herr, gegründet. Der Ewige wird herrschen immer- 18
dar!!! — Als Pharaos Roß mit Wagen und seinen Rei- 19
tern ins Meer kam, da ließ der Ewige das Wasser des
Meeres auf sie zurückkehren; die Kinder Jisrael aber zo-
gen im Trockenen mitten durch das Meer. Mirjam, die 20
Prophetin, Aharons Schwester, nahm die Pauke in ihre
Hand, und alle Frauen zogen hinter ihr her mit Pauken
und in Reigen. Mirjam stimmte ihnen an: „Singet dem 21
Herrn, denn er ist hocherhaben, Roß und Reiter hat er
ins Meer gestürzt!" Mosche ließ Jisrael von dem Schilf- 22
meer aufbrechen, und sie zogen in die Wüste Schur; sie
gingen drei Tage lang in der Wüste und fanden kein Was-
ser. Sie kamen nach Marah, konnten aber das Wasser zu 23
Marah nicht trinken, denn es war bitter; daher nannte
man den Ort Marah. Das Volk murrte wider Mosche 24
und sprach: Was sollen wir trinken? Mosche betete zum 25
Ewigen; der Ewige zeigte ihm ein Holz, dieses warf er ins
Wasser, da wurde das Wasser süß. Dort gab er (Gott) ihm
(dem Volke) Gesetz und Recht, und dort stellte er es auf

וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ 26 וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם
לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃ ס חבישי 27 וַיָּבֹאוּ
אֵילִמָה וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים
וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־הַמָּיִם׃ טז 1 וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר־סִין אֲשֶׁר בֵּין־אֵילִם וּבֵין סִינָי
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ 2 וַיִּלֹּנוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי־יִתֵּן
מוּתֵנוּ בְיַד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל־סִיר הַבָּשָׂר
בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי־הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר
הַזֶּה לְהָמִית אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב׃ ס 4 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמָיִם
וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ
בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא׃ 5 וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר־
יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם ׀ יוֹם׃ 6 וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה
הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 7 וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד
יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי

die Probe. Er sprach: Wenn du auf die Stimme des Ewi- 26
gen, deines Gottes, hören wirst und tun, was in seinen
Augen recht ist, und seinen Geboten gehorchst und alle seine
Gesetze beobachtest, so will ich alle die Krankheiten, die
ich Mizrajim auferlegt, dir nicht auferlegen, denn ich, der
Ewige, bin dein Arzt. Sie kamen nach Elim; daselbst wa- 27
ren zwölf Wasserquellen und siebzig Palmen, und sie la-
gerten dort am Wasser. Sie brachen auf von Elim, und **16**
die ganze Gemeinde der Kinder Jisrael kam in die Wüste 1
Sin, die zwischen Elim und dem Sinai liegt, am fünf-
zehnten Tage des zweiten Monats nach ihrem Auszuge
aus dem Lande Mizrajim. Da murrte die ganze Gemeinde 2
der Kinder Jisrael gegen Mosche und Aharon in der Wüste;
Die Kinder Jisrael sprachen zu ihnen: Wären wir doch lie- 3
ber gestorben durch die Hand des Ewigen im Lande Miz-
rajim, bei den Fleischtöpfen sitzend und Brot zur Sätti-
gung essend; denn ihr habt uns in diese Wüste heraus-
geführt, um diese ganze Gemeinde Hungers sterben zu las-
sen. Der Ewige sprach zu Mosche: Ich lasse euch Speise 4
vom Himmel regnen; das Volk soll hinausgehen und jeden
Tag sein Tägliches sammeln, auf daß ich es prüfe, ob es
wandelt nach meiner Lehre oder nicht. Am sechsten Tage 5
aber, wenn sie zubereiten, was sie einbringen werden, wird
es doppelt so viel sein, als sie tagtäglich sammeln. Da 6
sprachen Mosche und Aharon zu den Kindern Jisrael: Am
Abend werdet ihr erkennen, daß der Ewige euch aus dem
Lande Mizrajim geführt hat, Und am Morgen sollt ihr die 7
Herrlichkeit des Ewigen sehen, da er euer Murren wider
den Ewigen vernommen; denn was sind wir, daß ihr

תַּלִּינוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר 8
לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְּלֻנֹּתֵיכֶם
כִּי עַל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־כָּל־עֲדַת 9
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם:
וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל־ 10
הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בֶּעָנָן: פ ששי
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת בְּנֵי 11 12
יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר
וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
וַיְהִי בָּעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה 13
שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטַּל וְהִנֵּה 14
עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר עַל־הָאָרֶץ:
וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מָן הוּא כִּי 15
לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה 16
יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר
נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי 17
יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט: וַיָּמֹדוּ בָעֹמֶר וְלֹא 18
הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ

gegen uns murrt? Mosche sprach ferner: (Dieses wird 8
geschehen,) indem euch der Ewige am Abend wird Fleisch
zu essen geben und am Morgen Brot zur Sättigung, da
der Ewige euer Murren vernommen, da ihr gegen ihn
murret; denn was sind wir? Euer Murren ist nicht gegen
uns, sondern gegen den Ewigen. Mosche sprach zu Aha- 9
ron: Sprich zu der ganzen Gemeinde der Kinder Jisrael:
Tretet her vor den Ewigen, denn er hat euer Murren ver-
nommen! Indem Aharon zur ganzen Gemeinde der Kin- 10
der Jisrael redete, wendeten sie sich nach der Wüste hin —
da erschien die Herrlichkeit des Ewigen in einer Wolke.
Der Ewige sprach zu Mosche: Ich habe das Murren der 11
Kinder Jisrael vernommen. Sprich zu ihnen wie folgt: 12
Zwischen den Abenden sollt ihr Fleisch essen, und am Morgen
euch sättigen an Brot, und ihr sollt wissen, daß ich, der
Ewige, euer Gott bin. Am Abend kamen die Wachteln 13
herauf und bedeckten das Lager, und am Morgen war eine
Schicht Tau rings um das Lager. Als die Schicht Tau 14
aufgestiegen war, siehe, da war auf der Oberfläche der
Wüste Feines, Geschältes, fein wie der Reif auf der Erde.
Als es die Kinder Jisrael sahen, sprach einer zum andern: 15
Was ist das? — Denn sie wußten nicht, was es
war. — Mosche sprach zu ihnen: Dies ist das Brot, das
euch der Ewige zum Essen gegeben. Dies hat der Ewige 16
befohlen: Sammelt davon, jeder soviel er zum Essen nötig
hat, ein Omer auf jedes Haupt, nach Anzahl der Per-
sonen, die jeder in seinem Zelte hat, nehmet! Die Kinder 17
Jisrael taten also; sie sammelten, einer viel und der an-
dere wenig. Als sie es in dem Omar maßen, da hatte, 18
wer viel gesammelt, nichts übrig, und wer wenig gesam-
melt, nicht zu wenig; jeder hatte so viel gesammelt, als er

19 לָקָטוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־
20 בֹּקֶר: וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־
21 בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ
אֹתוֹ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס:
22 וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד
23 וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר
אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפُוּ אֹפוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת
כָּל־הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר: וַיַּנִּיחוּ
24 אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה
25 לֹא־הָיְתָה־בּוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם
26 לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ
27 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
28 יָצְאוּ מִן־הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ: ס וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי:
29 רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ ׀ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל־יֵצֵא אִישׁ
30 מְמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
31 וַיִּקְרְאוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן
32 וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר

zum Essen brauchte. Mosche sprach zu ihnen: Niemand 19
lasse davon bis morgen übrig. Sie hörten aber nicht auf 20
Mosche, und es ließen Männer davon bis zum Morgen
übrig, da ging es in Würmer auf und ward stinkend; und
Mosche zürnte ihnen. Sie sammelten es alle Morgen, so 21
viel jeder zum Essen brauchte; sobald die Sonne heiß ward,
zerschmolz es. Am sechsten Tage hatten sie doppeltes Brot, 22
zwei Omer für einen, gesammelt; alle Häupter der Ge-
meinde kamen und berichteten es Mosche. Mosche 23
sprach zu ihnen: Dies ist, was der Ewige gesprochen:
Ein Ruhetag, ein heiliger Ruhetag ist morgen dem Ewigen
zu Ehren; was ihr backen wollt, backt (heute), was ihr
kochen wollt, kocht (heute), und alles, was übrig ist, legt
euch hin zur Verwahrung zum Morgen. Sie legten es 24
hin bis zum Morgen, wie Mosche befohlen hatte, und es
ward nicht stinkend, und kein Wurm war darin. Mosche 25
sprach: Eßt es heute, denn heute ist ein Ruhetag dem
Ewigen zu Ehren; heute findet ihr es nicht auf dem Felde.
Sechs Tage sollt ihr es sammeln und am siebenten Tag ist 26
ein Ruhetag, an ihm wird es nicht vorhanden sein. Am 27
siebenten Tag gingen von dem Volke hinaus, um zu sam-
meln, sie fanden aber nicht. Der Ewige sprach zu Mosche: 28
Wie lange noch weigert ihr euch, meine Gebote und meine
Lehren zu beobachten? Seht, weil euch der Ewige den 29
Ruhetag gegeben, darum gibt er euch am sechsten Tage
Brot für zwei Tage; bleibet jeglicher an seiner Stelle, kei-
ner gehe aus seinem Orte am siebenten Tage. Da ruhte 30
das Volk am siebenten Tage. Das Haus Jisrael nannte 31
es (die Speise) Man, es war wie Korianderſamen, weiß,
und sein Geschmack war wie Kuchen mit Honig. Mosche 32
sprach: Dies ist das Wort, das der Ewige geboten: Ein
Omer voll davon sei zur Verwahrung für euere Nachkom-
men, auf daß sie das Brot sehen, das ich euch zu essen
gegeben in der Wüste, als ich euch aus dem Lande Miz-

צִוָּה יְהוָה מִלְא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן
יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח 33
צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֵן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי
יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה 34
וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל 35
אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת
אֶת־הַמָּן אָכְלוּ עַד־בֹּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֹמֶר 36
עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא: פ שביעי

וַיִּסְעוּ כָל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל־ יז 1
פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְאֵין מַיִם לִשְׁתֹּת הָעָם: וַיָּרֶב 2
הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר
לָהֶם מֹשֶׁה מַה־תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה־תְּנַסּוּן אֶת־יְהוָה:
וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה 3
זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת־בָּנַי וְאֶת־מִקְנַי
בַּצָּמָא: וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם 4
הַזֶּה עוֹד מְעַט וְסָקְלֻנִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר 5
לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ
בּוֹ אֶת־הַיְאֹר קַח בְּיָדְךָ וְהָלָכְתָּ: הִנְנִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם 6
עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה

rajim geführt. Mosche sprach zu Aharon: Nimm eine 33
Flasche und tue ein Omer voll Man hinein, und lege es
nieder vor dem Ewigen zur Verwahrung für euere Nach-
kommen. Wie der Ewige dem Mosche geboten, so legte es 34
Aharon vor der Zeugnislade zur Verwahrung nieder. Die 35
Kinder Jisrael aßen das Man vierzig Jahre lang, bis sie
in bewohntes Land kamen; das Man aßen sie, bis sie an
die Grenze des Landes Kenaan kamen. Das Omer ist der 36
zehnte Teil eines Epha. Die ganze Gemeinde der Kinder **17**
Jisrael brach von der Wüste Sin auf zu ihren Zügen nach 1
dem Befehle des Ewigen, und sie lagerten in Rephidim.
Da hatte das Volk kein Wasser zu trinken. Das Volk ha- 2
derte mit Mosche, und sie sprachen: Gebet uns Wasser, daß
wir trinken! Mosche sprach zu ihnen: Was hadert ihr mit
mir, warum versucht ihr den Ewigen? Das Volk dürstete 3
dort nach Wasser, und es murrte das Volk wider Mosche
und sprach: Warum denn hast du uns aus Mizrajim ge-
führt, um mich und meine Kinder und mein Vieh durch
den Durst umkommen zu lassen? Mosche rief zum Ewigen 4
und sprach: Was soll ich diesem Volke tun? Es fehlt nur
wenig, und sie werden mich steinigen. Der Ewige sprach 5
zu Mosche: Gehe vor dem Volke her und nimm mit dir von
den Ältesten Jisraels, und deinen Stab, mit welchem du
den Fluß geschlagen, nimm in deine Hand und gehe.
Siehe, ich stehe vor dir dort auf dem Felsen am Choreb; 6
du sollst auf den Felsen schlagen, und es wird Wasser aus
ihm hervorkommen, daß das Volk trinke. Mosche tat also

7 הָעָם וַיַּעַשׂ בֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְרָא שֵׁם
הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה עַל־דִּבְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם
אֶת־יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ אִם־אָיִן: פ
8 וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
9 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק מָחָר
אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי:
10 וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה
11 אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה: וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה
12 יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק: וְיְדֵי
מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ
וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי
יָדָיו אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשְּׁמֶשׁ: וַיַּחֲלֶשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק
13 וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב: פ מפטיר

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים
בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת
15 הַשָּׁמָיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נִסִּי: 16 וַיֹּאמֶר
כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר: פ

ח 1 וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל
2 מִמִּצְרָיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה

vor den Augen der Ältesten Jisraels. Man nannte den 7
Ort Massa und Meriba, ob des Streites der Kinder
Jisrael, und weil sie den Ewigen versucht und gesprochen:
Ist der Ewige in unserer Mitte oder nicht? — (Das Volk) 8
Amalek kam und stritt mit Jisrael zu Rephidim. Mosche 9
sprach zu Jehoschua: Erwähle uns Männer und ziehe aus,
streite mit Amalek! Morgen stehe ich auf der Spitze des
Hügels, den Stab des Herrn in meiner Hand. Jehoschua 10
tat, wie ihm Mosche gesagt, mit Amalek zu streiten; Mo-
sche, Aharon und Chur stiegen auf die Spitze des Hügels.
Wenn nun Mosche seine Hand in die Höhe hielt, siegte Jis- 11
rael, und wenn er seine Hand sinken ließ, da siegte Amalek.
Und die Hände Mosches wurden schwer, da nahmen sie 12
einen Stein und legten ihn ihm unter, und er setzte sich
darauf; Aharon und Chur stützten seine Hände, einer von
dieser und einer von jener Seite; so hielten seine
Hände aus bis zum Sonnenuntergang. Jehoschua 13
schwächte Amalek und sein Volk mit der Schärfe des
Schwertes. Der Ewige sprach zu Mosche: Schreibe 14
dieses zum Gedächtnis in das Buch und lege in
das Ohr von Jehoschua, daß ich das Andenken Ama-
leks unter dem Himmel vertilgen will. Mosche baute 15
einen Altar und nannte ihn: „Der Ewige ist mein
Panier!" Und er sprach: Die Hand am Thron des 16
Ewigen (zum Schwur), daß der Ewige wider Amalek Krieg
hat von Geschlecht zu Geschlecht!

Jithro, Priester zu Midjan, Mosches Schwiegervater, 18
vernahm alles, was Gott für Mosche und sein Volk Jis- 1
rael getan, wie der Ewige Jisrael aus Mizrajim geführt.
Da nahm Jithro, Mosches Schwiegervater, Zippora, Mo- 2

3 אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ׃ וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם
4 כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר
5 כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה׃ וַיָּבֹא יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־
6 הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חִתְנְךָ
7 יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
לִקְרַאת חִתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק־לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ
8 לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃ וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אודת [אוֹדֹת] יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃
9 וַיִּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
10 אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃ וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר
הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־
11 הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה
12 מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃ וַיִּקַּח יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכָל־זִקְנֵי
שני ישְׂרָאֵל לֶאֱכָל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃ וַיְהִי
13 מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־
14 מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעָרֶב׃ וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־
אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר

sches Frau, nachdem er sie zurückgesandt hatte, Und ihre 3
beiden Söhne, wovon der eine Gerschom hieß — denn er
hatte gesprochen: Ich bin ein Fremdling gewesen in einem
unbekannten Lande — Und der eine hieß Eliëser — denn 4
(er sprach,) der Gott meines Vaters war mir zur Hülfe und
rettete mich vor dem Schwerte Pharaos. Jithro, Mosches 5
Schwiegervater, und seine Söhne und seine Frau kamen zu
Mosche in die Wüste, woselbst er lagerte am Berge des
Herrn. Er ließ Mosche sagen: Ich, dein Schwiegervater 6
Jithro, komme zu dir mit deiner Frau und ihre beiden
Söhne mit ihr. Mosche ging hinaus, seinem Schwieger- 7
vater entgegen, bückte sich und küßte ihn, und es erkundigte
sich einer nach des andern Wohl; darauf gingen sie in das
Zelt. Mosche erzählte seinem Schwiegervater alles, was 8
der Ewige an Pharao und an Mizrajim getan um Jis-
raels willen, alle Beschwerlichkeiten, die sie auf dem Wege
betroffen hatten, und wie der Ewige sie errettet. Jithro 9
freute sich über alles Gute, was Gott Jisrael erzeigt, daß
er es aus der Hand Mizrajims errettet hatte. Jithro 10
sprach: Gelobt sei der Ewige, der euch aus der Hand Miz-
rajims und Pharaos errettet, der das Volk aus der Gewalt
Mizrajims errettet hat. Nun erkenne ich, daß der Ewige 11
größer ist als alle Götter; denn mit derselben Sache, mit
welcher sie gefrevelt, (kam er über sie). Jithro, Mosches 12
Schwiegervater, brachte Gott Ganzopfer und Schlachtopfer
dar; Aharon und alle Ältesten Jisraels kamen, Mahlzeit
zu halten mit Mosches Schwiegervater. Am andern Mor- 13
gen saß Mosche, um das Volk zu richten; das Volk stand
um Mosche vom Morgen bis zum Abend. Als der Schwie- 14
gervater Mosches alles sah, was er mit dem Volke tat,
da sprach er: Was ist dies, was du mit dem Volke tust?
Warum sitzest du allein und das ganze Volk steht um dich

אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל־הָעָם נִצָּב
עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עָרֶב: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי־יָבֹא 15
אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים: כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי 16
וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים
וְאֶת־תּוֹרֹתָיו: וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר 17
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: נָבֹל תִּבֹּל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה 18
אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדֶּךָּ:
עַתָּה׀ שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצְךָ וְיִהְיֶ אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה 19
לָעָם מ֫וּל הָאֱלֹהִים וְהֲבֵאתָ אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־
הָאֱלֹהִים: וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת 20
וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר
יַעֲשׂוּן: וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי־חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים 21
אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי
מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת: וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם 22
בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדָּבָר
הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֵל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ: אִם אֶת־ 23
הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עָמֹד וְגַם כָּל־
הָעָם הַזֶּה עַל־מְקֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה 24
לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמָר: וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־ 25
חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי

vom Morgen bis zum Abend? Mosche sprach zu seinem 15
Schwiegervater: Weil das Volk zu mir kommt, um Gott zu
befragen. Wenn sie eine Rechtssache haben, kommen sie vor 16
mich, und ich richte zwischen einem und dem andern und
verkünde die Gesetze Gottes und seine Lehren. Mosches 17
Schwiegervater sprach zu ihm: Die Sache ist nicht gut, die
du tust. Du wirst ermüden, sowohl du als auch dies Volk, 18
welches bei dir ist; denn die Sache ist für dich zu schwer,
du kannst sie nicht allein tun. Höre nun auf meine Stim- 19
me, ich will dir raten, und Gott wird mit dir sein. Sei du
für das Volk gegenüber Gott, daß du die Sachen vor Gott
bringst Und ihnen die Gesetze und die Lehren klar machst 20
und ihnen den Weg kundtust, welchen sie gehen sollen, und
die Tat, die sie tun sollen; Du aber ersehe dir aus dem gan- 21
zen Volke rechtschaffene Männer, die Gott fürchten, Män-
ner der Wahrheit, die den Eigennutz hassen, und (diese)
setze über sie, Obere über Tausende, Obere über Hunderte,
Obere über fünfzig und Obere über zehn. Sie mögen das 22
Volk zu jeder Zeit richten; jede große Rechtssache sollen
sie vor dich bringen, und jede kleine Rechtssache sollen sie
entscheiden, damit es dir leichter werde, indem sie mit dir
tragen. Wirst du dies tun, und wenn es dir Gott so befiehlt, 23
so wirst du bestehen können, und auch dies ganze Volk wird
in Frieden an seinen Ort kommen. Mosche hörte auf die 24
Stimme seines Schwiegervaters und tat alles, was er ge-
sagt hatte. Mosche wählte rechtschaffene Männer aus ganz 25
Jisrael aus und machte sie zu Häuptern über das Volk,
Obere über Tausende, Obere über Hunderte, Obere über

אַלְפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת: וְשָׁפְטוּ 26
אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאוּן אֶל־
מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם: וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה 27
אֶת־חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־אַרְצוֹ: פ רביעי

יט בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם 1
הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי: וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר 2
סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר: וּמֹשֶׁה 3
עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה
תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגִּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם 4
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים
וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי: וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְקֹלִי 5
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־
לִי כָּל־הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי 6
קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: * וַיָּבֹא 7
מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ 8
כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם
אֶל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ 9
בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ
יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:

fünfzig und Obere über zehn. Sie richteten das Volk jeder- 26
zeit; eine schwere Rechtssache brachten sie vor Mosche, und
jede geringe Rechtssache entschieden sie selbst. Mosche ent- 27
ließ seinen Schwiegervater, und er ging in sein Land. Im **19**
dritten Monat nach dem Auszuge der Kinder Jisrael aus 1
dem Lande Mizrajim, an diesem Tage kamen sie in
die Wüste Sinai. Sie brachen auf von Rephidim, kamen 2
in die Wüste Sinai und lagerten in der Wüste; Jisrael
lagerte daselbst dem Berge gegenüber. Mosche stieg hinauf 3
zu Gott, und der Ewige rief ihm zu von dem Berge und
sprach: Also sprich zum Hause Jakobs und verkünde den
Söhnen Jisraels: Ihr habt gesehen, was ich Mizrajim ge- 4
tan; und ich habe euch auf Adlerflügeln getragen und euch
zu mir gebracht. Und nun, wenn ihr auf meine Stimme 5
hören und meinen Bund hüten werdet, so werdet ihr mir ein
Kleinod unter allen Völkern sein; denn mein ist die ganze
Erde, Ihr aber sollt mir ein Reich von Priestern und ein 6
heiliges Volk sein. Dies sind die Worte, welche du zu den
Kindern Jisrael sagen sollst. Mosche kam und ließ die 7
Ältesten des Volkes rufen und legte ihnen alle diese Worte
vor, die ihm der Ewige befohlen. Da antwortete das 8
ganze Volk einmütig, und sie sprachen: Alles, was der
Ewige gesprochen, wollen wir tun! Mosche brachte die
Worte des Volkes wieder vor Gott zurück. Der Ewige 9
sprach zu Mosche: Ich komme zu dir in einer dichten Wolke,
auf daß das Volk höre, wenn ich mit dir rede, und auch an
dich werden sie immer glauben. Mosche berichtete die

10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם
11 וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם: וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי:
12 וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת
בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת: לֹא־תִגַּע
13 בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־
אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר: וַיֵּרֶד
14 מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ
15 שִׂמְלֹתָם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
16 אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר
וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שofar חָזָק
17 מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה
אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית
18 הָהָר: וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה
בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד:
19 וַיְהִי קוֹל הַשofar הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים
20 יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל: וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר
21 וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְהוָה לִרְאוֹת
22 וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב: וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ

Worte des Volkes dem Ewigen. Der Ewige sprach 10
zu Mosche: Gehe zu dem Volke hin, und heilige sie heute
und morgen, und sie sollen ihre Kleider waschen Und be- 11
reit sein auf den dritten Tag; denn am dritten Tage wird
der Ewige sich herablassen vor den Augen des ganzen Vol-
kes auf den Berg Sinai. Mache rings um das Volk eine 12
Grenze und sage: Hütet euch, den Berg zu besteigen oder
seinen Saum zu berühren! Wer den Berg berührt, der soll
getötet werden. Es soll ihn keine Hand berühren, sondern 13
gesteinigt werden oder hinabgestürzt, ob Tier oder Mensch,
er soll nicht leben bleiben. Wenn das Horn anhaltend er-
tönt, dürfen sie den Berg besteigen. Mosche ging vom 14
Berge hinab zum Volke; er heiligte das Volk, und sie wu-
schen ihre Kleider. Er sprach zum Volke: Haltet euch be- 15
reit auf den dritten Tag, nahet keinem Weibe. Es war 16
am dritten Tage, als der Morgen anbrach, da waren Don-
ner und Blitze und eine schwere Wolke auf dem Berge, auch
war sehr starker Posaunenschall; das ganze Volk im Lager
erbebte. Mosche führte das Volk aus dem Lager Gott ent- 17
gegen; sie stellten sich unten am Berge auf. Der Berg 18
Sinai rauchte ganz, weil sich der Ewige im Feuer auf ihn
herabgelassen — sein Rauch stieg in die Höhe wie der Rauch
aus einem Kalkofen, und der ganze Berg erbebte sehr. Der 19
Posaunenschall ward immer stärker, Mosche redete und
Gott antwortete ihm mit lauter Stimme. Der Ewige ließ 20
sich herab auf den Berg Sinai, auf die Spitze des Berges,
und der Ewige rief Mosche auf die Spitze des Berges;
Mosche stieg hinauf. Der Ewige sprach zu Mosche: Gehe 21
hinab, warne das Volk, daß sie nicht vordringen zum
Ewigen, um zu sehen, und eine Menge von ihnen um-
komme. Auch die Priester, die dem Ewigen nahen, sollen 22
sich heiligen, daß der Ewige nicht eine Niederlage unter

פֶּן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יוּכַל 23
הָעָם לַעֲל�ֹת אֶל־הַר סִינָי כִּי־אַתָּה הַעַדְתָּה בָּנוּ לֵאמֹר
הַגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ־רֵד 24
וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ
לַעֲלוֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרָץ־בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם 25
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: ס וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־ 1
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: ס אָנֹכִי יְהוָה 2
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:
לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי: לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ 3 4
פֶּסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם 5
וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן
אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי: וְעֹשֶׂה 6
חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: ס לֹא 7
תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה
אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: פ
זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ 8 9
כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־ 10
תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה 11

ihnen anrichte. Mosche sprach zum Ewigen: Das Volk 23
kann nicht auf den Berg Sinai steigen, da du uns schon
gewarnt und gesprochen hast: Ziehe Grenzen um den Berg
und heilige ihn. Der Ewige sprach zu ihm: Gehe hinab, 24
und komme du wieder herauf und Aharon mit dir, die
Priester aber und das Volk sollen nicht vordringen, zu dem
Ewigen hinaufzusteigen, daß er nicht eine Niederlage un-
ter ihnen anrichte. Mosche ging hinab zum Volke und 25
sagte es ihnen.

20

Da redete der Ewige alle diese Worte, wie folgt: 1
Ich bin der Ewige, dein Gott, der ich dich aus dem 2
Lande Mizrajim geführt habe, aus dem Hause der Skla-
ven. Du sollst keine fremden Götter haben vor meinem 3
Angesichte; Du sollst dir kein Bild machen und keine Nach- 4
ahmung dessen, was oben im Himmel, was unten auf der
Erde oder was im Wasser unter der Erde ist, Du sollst 5
dich nicht vor ihnen bücken noch ihnen dienen, denn ich, der
Ewige, dein Gott, bin ein eifervoller Gott, der die Schuld
der Väter ahndet an Kindern, Enkeln und Urenkeln, bei
meinen Feinden, Der aber Gnade erzeigt bis in das tau- 6
sendste Geschlecht denen, die mich lieben und meine Gebote
halten. Du sollst den Namen des Ewigen, deines Gottes, 7
nicht aussprechen zum Falschen, denn der Ewige läßt den 8
nicht ungestraft, der seinen Namen zum Falschen aus-
spricht. Gedenke des Ruhetages, ihn zu heiligen. Sechs Tage 9
sollst du arbeiten und all dein Werk verrichten, Der sie- 10
bente Tag ist ein Ruhetag dem Ewigen, deinem Gott, zu
Ehren; da sollst du kein Werk verrichten, weder du noch
dein Sohn oder deine Tochter, noch dein Sklave oder deine
Sklavin, noch dein Vieh, auch nicht dein Fremder, der sich
in deinen Toren aufhält; Denn in sechs Tagen hat der 11
Ewige den Himmel und die Erde, das Meer und alles, was
darin ist, erschaffen, und am siebenten Tage hat er geruht,
darum hat der Ewige den Tag der Ruhe gesegnet und ihn

יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ ס כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן 12
יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ׃ ס לֹא תִרְצָח׃ ס לֹא תִנְאָף׃ ס לֹא 13
תִגְנֹב׃ ס לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר׃ ס לֹא 14
תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ׃ ס לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ פ שב־ע׳
וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל 15
הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר 16
עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ 17
כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה
יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק 18
וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים׃ * ס וַיֹּאמֶר 19
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם
כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי 20
כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי 21
וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־
בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ

geheiligt. Ehre deinen Vater und deine Mutter, auf daß 12
sich mehren deine Tage auf dem Erdreiche, welches der
Ewige, dein Gott, dir gibt. Du sollst nicht morden. Du 13
sollst nicht ehebrechen. Du sollst nicht stehlen. Du sollst
nicht aussagen wider deinen Nächsten als ein lügenhafter
Zeuge. Du sollst nicht begehren das Haus deines Nächsten. 14
Du sollst nicht begehren das Weib deines Nächsten noch
seinen Knecht noch seine Magd noch seinen Ochsen noch
seinen Esel, noch irgend etwas, das deinem Nächsten gehört.

Das ganze Volk sah den Donner und die Blitze und den 15
Schall der Posaune und den rauchenden Berg. Das Volk
sah es, und sie erbebten und standen in der Ferne. Sie 16
sprachen zu Mosche: Rede du mit uns, so wollen wir
hören; doch möge nicht Gott mit uns reden, sonst möchten
wir sterben. Mosche sprach zum Volke: Fürchtet euch nicht! 17
Denn um euch zu prüfen ist Gott gekommen, und damit
die Furcht vor ihm auf euerm Angesichte sei, daß ihr nicht
sündiget. Das Volk blieb von ferne stehen, und Mosche 18
nahte der dunklen Wolke, wo Gott erschien. Der Ewige 19
sprach zu Mosche: So sollst du zu den Kindern Jisrael
sagen: Ihr habt gesehen, daß ich vom Himmel herab mit
euch geredet. Ihr sollt nichts neben mir (zur Gottheit) 20
machen; silberne Götter oder goldene Götter sollt ihr euch
nicht machen. Einen Altar von Erde sollst du mir errichten 21
und darauf deine Ganzopfer und deine Friedensopfer,
dein Kleinvieh und deine Rinder schlachten. An jedem
Orte, wo ich meinen Namen werde nennen lassen, werde

22 וּבֵרַכְתִּיךָ׃ וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן
23 גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת
עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃ פ

כא

1 2 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ כִּי תִקְנֶה עֶבֶד
3 עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ אִם־
בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃
4 אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לּוֹ בָנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה
5 וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְגַפּוֹ׃ וְאִם־אָמֹר יֹאמַר
הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא
6 חָפְשִׁי׃ וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ
אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ
7 לְעֹלָם׃ ס וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא
8 תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לֹא*
יְעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃
9 10 וְאִם־לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃ אִם־אַחֶרֶת
11 יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ וְאִם־שְׁלָשׁ־
12 אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ ס מַכֵּה
13 אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה
14 לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ ס וְכִי־
יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ

ich zu dir kommen und dich segnen. Wenn du mir einen 22
Altar aus Steinen machen wirst, so erbaue ihn nicht aus
gehauenen Steinen; denn so du deinen Meißel darüber 23
schwingst, hast du ihn entheiligt. Du sollst nicht auf Stu-
fen zu meinem Altare steigen, damit nicht deine Blöße
auf ihm enthüllt werde.

Und dies sind die Rechte, die du ihnen vorlegen sollst: **21**
Wenn du einen ibrischen Knecht kaufst, so soll er sechs 1
Jahre dienen und am siebenten gehe er frei aus umsonst. 2
Ist er allein eingetreten, so geht er auch allein wieder hin- 3
weg; ist er der Gatte eines Weibes, so soll seine Frau mit
ihm ausgehen. Gibt ihm sein Herr eine Frau und sie ge- 4
biert ihm Söhne oder Töchter, so bleibt die Frau mit ihren
Kindern ihrem Herrn, er aber geht allein hinweg. Wenn 5
aber der Knecht sprechen sollte: Ich liebe meinen Herrn,
meine Frau und meine Kinder, ich will nicht frei aus-
gehen; So bringe ihn sein Herr vor den Richter, führe ihn 6
an die Türe oder an den Pfosten, und sein Herr durch-
bohre ihm sein Ohr mit einer Pfrieme, dann soll er ihm
immer*) dienen. Wenn ein Mann seine Tochter zur 7
Magd verkauft, so soll sie nicht hinweggehen, wie die
Knechte hinweggehen. Ist sie in den Augen ihres Herrn 8
mißfällig, der sie für sich hätte bestimmen sollen, so muß er
ihr zum Loskauf verhelfen. Er soll nicht die Macht haben,
sie an einen Fremden zu verkaufen, nachdem er treulos ge-
gen sie gehandelt. Bestimmt er sie für seinen Sohn, so muß 9
er ihr nach dem Rechte der Töchter geschehen lassen. Wenn 10
er sich noch eine andere Frau nimmt, so soll er ihre Kost,
ihre Kleidung und ihr Eherecht nicht vermindern. Leistet 11
er ihr (eines) dieser drei nicht, so geht sie frei aus, unent-
geltlich. Wer einen Menschen schlägt, daß er stirbt, der 12
soll getötet werden. Hat er ihm aber nicht nachgestellt, son- 13
dern Gott hat es ihm so in die Hände gefügt, so werde ich
dir einen Ort bestimmen, wohin er fliehen soll. So aber 14

*) Bis zum allgemeinen Freiheitsjahre.

15 לָמוּת׃ ס וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס וְגֹנֵב 16
17 אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס וּמְקַלֵּל
18 אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ ס וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה־
אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃
19 אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנִקָּה הַמַּכֶּה רַק
20 שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא׃ ס שני וְכִי־יַכֶּה אִישׁ
אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם
21 יִנָּקֵם׃ אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ
22 הוּא׃ ס וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ
יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל
23 הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת
24 נָפֶשׁ׃ עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת
25 רָגֶל׃ כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת
26 חַבּוּרָה׃ ס וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־
27 עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ וְאִם־שֵׁן
עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ פ
28 וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל
29 הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ וְאִם שׁוֹר
נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
30 וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת׃ אִם־

jemand frevelte gegen seinen Nächsten, ihn mit Hinterlist
zu töten, so sollst du ihn selbst von meinem Altare hinweg-
nehmen zum Tode. Wer seinen Vater oder seine Mutter 15
schlägt, soll getötet werden. Wer einen Menschen stiehlt und 16
ihn verkauft, und er wird bei ihm entdeckt, der soll getötet
werden. Wer seinem Vater oder seiner Mutter flucht, soll ge- 17
tötet werden. Wenn Männer streiten und einer den andern 18
mit einem Steine oder mit der Faust schlägt, und dieser zwar
nicht stirbt, er fällt aber aufs Lager; Wenn er wieder aufsteht 19
und auf seiner Stützkraft auf der Straße umhergeht, so soll der
Schläger frei sein; jedoch soll er ihm seine Versäumnis erstatten
und ihn heilen lassen. So jemand seinen Sklaven oder seine 20
Sklavin mit dem Stocke schlägt und er stirbt unter seiner Hand,
so soll es gerächt werden. Wenn er aber noch einen oder zwei 21
Tage lebt, so soll es nicht gerächt werden, weil es sein Geld ist.
Wenn Männer streiten und verletzen eine Frau, die Mutter 22
wird, daß ihr die Kinder abgehen, und es ist weiter kein Unfall,
so soll (der Täter) mit einer Buße belegt werden, wie sie der Ehe-
mann der Frau ihm auferlegen wird, und er bezahlt nach dem
Ausspruche der Richter. Ist aber (für die Frau) ein Unfall ent- 23
standen, so sollst du Person um Person hingeben, Auge um 24
Auge, Zahn um Zahn, Hand um Hand, Fuß um Fuß, Brandmal 25
um Brandmal, Wunde um Wunde, Beule um Beule. Wenn je- 26
mand das Auge seines Sklaven oder das Auge seiner Sklavin
schlägt und es verdirbt, der soll ihn freilassen für sein Auge;
Schlägt er einen Zahn seines Sklaven oder einen Zahn seiner 27
Sklavin aus, so soll er ihn freilassen für seinen Zahn. Wenn 28
ein Ochse einen Mann oder eine Frau stößt, daß er stirbt,
so soll der Ochse gesteinigt und sein Fleisch nicht genossen
werden; der Eigentümer des Ochsen aber ist schuldlos. Ist 29
er aber ein stößiger Ochse gewesen von gestern und ehe-
gestern her und sein Eigentümer ist verwarnt worden, er
aber hütet ihn nicht, und (der Ochse) tötet einen Mann
oder eine Frau, so soll der Ochse gesteinigt werden, und
auch der Eigentümer wird getötet. Es wird ihm eine Sühne 30

כַּפֹּר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו׃
31 32 אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ אִם־עֶבֶד
יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף ׀ שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו
33 וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ ס וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי
34 יכרה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה שּׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ בַּעַל
35 הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס וְכִי־
יִגֹּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי
36 וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח
הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר
37 תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ ס כִּי יִגְנֹב־אִישׁ שׁוֹר
אוֹ־שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר
כב 1 וְאֵרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃ אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב
2 וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ
3 שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃ אִם־הַמָּצֵא
תִמָּצֵא בְיָדוֹ הַגְּנֵבָה מִשּׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם
4 יְשַׁלֵּם׃ ס שלישי כִּי יַבְעֵר־אִישׁ שָׂדֶה אוֹ־כֶרֶם
וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב
5 כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ ס כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל
גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעֵר אֶת־
6 הַבְּעֵרָה׃ ס כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֵלִים

auferlegt, und er gebe das Lösegeld seiner Person, ganz so
wie ihm auferlegt worden. Wenn er einen Sohn oder eine 31
Tochter stößt, nach dem nämlichen Rechte soll ihm geschehen. Stößt der Ochse einen Sklaven oder eine Sklavin, so 32
soll der Eigentümer des Ochsen seinem Herrn dreißig Schekel Silber geben, und der Ochse soll gesteinigt werden.
Wenn jemand eine Grube aufdeckt, oder wenn jemand eine 33
Grube gräbt und sie nicht zudeckt und es fällt ein Ochse
oder ein Esel hinein, So soll der Urheber der Grube be- 34
zahlen, Silber erstatte er zurück seinem Eigentümer, und
das tote Tier gehöre ihm. Wenn der Ochse eines Mannes 35
den Ochsen seines Nächsten stößt, daß er stirbt, so sollen sie
den lebendigen Ochsen verkaufen und das Geld dafür teilen
und auch den toten sollen sie teilen. Ist aber be- 36
kannt, daß es ein stößiger Ochse seit gestern und ehegestern gewesen, und der Eigentümer hütet ihn nicht,
so soll er einen Ochsen für den Ochsen bezahlen, und
der tote bleibe ihm. Wenn jemand einen Ochsen oder 37
ein Lamm stiehlt und schlachtet es oder verkauft es, so soll
er fünf Rinder bezahlen für den Ochsen und vier Stück
Kleinvieh für das Lamm. Wenn beim Einbruche der Dieb **22**
betroffen wird und er wird geschlagen, daß er stirbt, so ist 1
seinetwegen keine Blutschuld. Wenn aber die Sonne auf- 2
gegangen über ihm, so ist Blutschuld seinetwegen; er aber
muß bezahlen. Wenn er nichts hat, so wird er um seines
Diebstahls willen verkauft. Findet man den Diebstahl, sei 3
es Ochse oder Esel oder Lamm, noch lebendig in seiner
Hand, so bezahlt er zwiefach. Wenn jemand abweiden läßt 4
ein Feld oder einen Weinberg, indem er sein Vieh hintreibt, daß es auf eines andern Feld frißt, so soll er mit
dem Besten seines Feldes und dem Besten seines Weinberges bezahlen. Wenn Feuer ausbricht und Dornen er- 5
greift und es wird ein Garbenhaufen verzehrt oder das
stehende Getreide oder das Feld, so muß der bezahlen, welcher den Brand gestiftet hat. Wenn je- 6

לִשְׁמֹר וְגָנַב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃
אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל־הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־ 7
לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־ 8
שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־שַׂלְמָה עַל־כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר
יאמַר כִּי־הִוא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר
יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ ס כִּי־יִתֵּן 9
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר אוֹ־שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר
וּמֵת אוֹ־נִשְׁבַּר אוֹ־נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה 10
בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו
וְלֹא יְשַׁלֵּם׃ וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ אִם־ 11 12
טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם׃ פ
וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ־מֵת בְּעָלָיו אֵין־עִמּוֹ 13
שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא 14
בִּשְׂכָרוֹ׃ ס וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־ 15
אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ אִם־ 16
מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר
הַבְּתוּלֹת׃ ס מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ כָּל־שֹׁכֵב עִם־ 17 18
בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ ס זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי 19
לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ וְגֵר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים 20
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃ 21

mand seinem Nächsten Geld oder Geräte zu verwahren gibt und es wird aus des Mannes Hause gestohlen; wird der Dieb entdeckt, so bezahlt er zwiefach, Wird jedoch 7
der Dieb nicht entdeckt, so tritt der Hausherr vor die Richter (um zu beschwören), daß er nicht seine Hand ausgestreckt nach seines Nächsten Eigentum. Bei jeder veruntreuten Sache, betreffe es einen Ochsen, einen Esel, ein 8
Lamm oder ein Kleid, bei jeder verlorenen Sache, so er behauptet, es sei dieses, da muß die Sache beider vor die Richter kommen; wen die Richter verurteilen, der soll seinem Nächsten zwiefach bezahlen. Wenn jemand seinem 9
Nächsten einen Esel, einen Ochsen, ein Lamm oder sonst ein Tier zu hüten gibt, und es ist umgekommen oder beschädigt oder weggetrieben worden, ohne daß es jemand gesehen, So soll ein Eid bei dem Ewigen zwischen beiden sein, 10
daß er nicht seine Hand ausgestreckt nach seines Nächsten Eigentum; dieses (den Eid) nimmt der Eigentümer hin, jener aber braucht nichts zu bezahlen. Ist es ihm gestohlen 11
worden, so muß er es dem Eigentümer bezahlen. Ist es 12
(von wilden Tieren) zerrissen worden, so muß er Zeugen dafür bringen; das Zerrissene hat er nicht zu bezahlen.
Entlehnt jemand von seinem Nächsten (ein solches Tier) 13
und es wird beschädigt oder stirbt; wenn der Eigentümer nicht dabei ist, so muß er es bezahlen, Ist aber der Eigen- 14
tümer mit dabei, so braucht er es nicht zu bezahlen. Ist es gemietet, so geht der Verlust in das Mietgeld mit ein.
Wenn jemand eine Jungfrau, die nicht angetraut ist, ver- 15
führt und liegt bei ihr, so steuere er sie sich zur Frau aus.
Weigert ihr Vater sich, sie ihm zu geben, so soll er so viel 16
Silber zuwägen, als die Morgengabe der Jungfrauen ist.
Eine Zauberin sollst du nicht leben lassen. Wer bei einem 17
Tiere liegt, soll getötet werden. Wer Göttern außer 18
dem Ewigen allein opfert, der soll vertilgt werden. 19
Einen Fremden sollst du nicht kränken noch bedrücken, denn 20
ihr waret Fremde im Lande Mizrajim. Ihr sollt keine 21

22 אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ
23 אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ: וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ
נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים: פ
24 אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה־
לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ: אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל
25 שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ: כִּי הִוא כְסוּתָהּ
26 לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק
אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי: ס רביעי אֱלֹהִים
27 לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר: מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ
28 לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִי: כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ
29 לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־
לִי: וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא
30 תֹאכְלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ: ס לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע ב ג
שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לִהְיֹת עֵד חָמָס: לֹא־
2 תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב לִנְטֹת
3 4 אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת: וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ: ס כִּי
תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ
לוֹ: ס כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת
5 מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: ס חמישי לֹא
6 תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ: מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי
7

Witwe und keine Waise bedrücken. Wenn du sie bedrückst, 22
— denn wenn sie zu mir rufen, so werde ich ihren Ruf
erhören; Mein Zorn wird entbrennen, ich werde euch durch 23
das Schwert umkommen lassen, dann werden euere Frauen
Witwen und euere Kinder Waisen sein. Sowie du einem 24
aus meinem Volke, dem Armen neben dir, Geld leihest, so
sei nicht gegen ihn wie ein Schuldherr, ihr sollt ihm keinen
Zins auflegen. Wenn du pfändest das Kleid deines Näch- 25
sten, so sollst du es ihm bis Sonnenuntergang wiederge-
ben; Denn es ist seine einzige Decke, es ist das Kleid für sei- 26
nen Leib; worauf soll er liegen? Wenn er zu mir schriee,
so würde ich ihn erhören, denn ich bin barmherzig. Dem 27
Richter sollst du nicht fluchen und den Fürsten in deinem
Volke nicht verwünschen. Mit deinen Erstlingen und dei- 28
ner Hebe zögere nicht; den Erstgebornen deiner Söhne
sollst du mir geben. So sollst du es machen bei deinem Och- 29
sen, bei deinem Kleinvieh. Sieben Tage soll es bei seiner
Mutter bleiben, am achten sollst du es mir geben. Ihr 30
sollt mir heilige Männer sein; Fleisch von einem auf dem
Felde zerrissenen Tiere sollt ihr nicht essen, ihr sollt es
dem Hunde vorwerfen. Nimm nicht an einen falschen Be- **23**
richt; biete deine Hand nicht dem Bösewicht, ein Zeuge 1
für Gewalttat zu sein. Folge der Menge nicht zum Bö- 2
sen, und in einer Streitsache, wenn du deine Meinung
sagst, hange der Menge nicht nach, das Recht zu beugen.
Du sollst den Armen nicht bevorzugen in seiner Streit- 3
sache. Triffst du den Ochsen oder den Esel deines Feindes 4
irrend an, so führe ihm solchen wieder zu. Siehst du den 5
Esel deines Feindes erliegen unter seiner Last und du
wolltest unterlassen, sie ihm zu erleichtern, — hilf ihm er-
leichtern! Du sollst das Recht des Dürftigen nicht beugen 6
in seiner Streitsache. Entferne dich von einem lügenhaften 7
Worte; bringe den nicht um, der einmal für unschuldig
und gerecht erkannt worden, denn ich werde schon den Unge-

וְצַדִּיק אַל־תַּהֲרֹג כִּי לֹא־אַצְדִּיק רָשָׁע׃ וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח 8
כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃ וְגֵר לֹא 9
תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ 10
אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ 11
אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן־תַּעֲשֶׂה
לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם 12
הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־
אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃ וּבְכֹל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם 13
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךָ׃ שָׁלֹשׁ 14
רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃ אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת 15
יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
כִּי־בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ וְחַג הַקָּצִיר 16
בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת
הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים 17
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדֹן יְהוִה׃ לֹא־תִזְבַּח 18
עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֵלֶב־חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃ רֵאשִׁית 19
בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל
גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ שש׃
הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ 20

rechten nicht lossprechen. Bestechung sollst du nicht an- 8
nehmen; denn die Bestechung macht die Sehenden blind
und verdreht die Worte der Gerechten. Bedrücke einen 9
Fremden nicht; ihr wißt, wie dem Fremden zumute ist,
denn ihr waret Fremde im Lande Mizrajim. Sechs Jahre 10
sollst du dein Land besäen und die Früchte davon einsam-
meln, Das siebente aber mache zu einem Erlaßjahre und 11
gib es preis, daß die Dürftigen deines Volkes davon essen,
und den Überrest esse das Wild des Feldes; ebenso sollst
du es mit deinem Weinberg und deinem Ölberg machen.
Sechs Tage magst du deine Werke verrichten, am siebenten 12
Tage sollst du ruhen, damit dein Ochse und dein Esel ruhe
und sich erhole der Sohn deiner Sklavin sowie der Fremd-
ling. Hütet euch in allem, was ich euch gesagt habe; er- 13
wähnt den Namen fremder Götter nicht; er soll durch dei-
nen Mund nicht gehört werden. Dreimal im Jahre sollst 14
du mir ein Fest feiern. Das Fest der ungesäuerten Brote 15
sollst du beobachten; sieben Tage sollst du ungesäuerte
Brote essen, wie ich dir geboten, zur Zeit des Ähren-
monats, weil du in demselben aus Mizrajim gezogen bist,
und man soll nicht leer erscheinen vor meinem Angesichte.
Und das Fest der Ernte, der Erstlinge deiner Arbeit, 16
dessen, was du auf dem Felde gesät hast, und das Fest der
Einsammlung beim Ausgang des Jahres, wenn du deine
Arbeit einsammelst vom Felde. Dreimal im Jahre sollen 17
alle deine Männlichen erscheinen vor dem Angesichte des
Herrn, des Ewigen. Das Blut meines Opfers sollst du 18
nicht bei Gesäuertem opfern, und das Fett meines Fest-
opfers soll nicht übernachten bis zum Morgen. Das Vor- 19
züglichste der Erstlinge deines Landes sollst du in das
Haus des Ewigen, deines Gottes, bringen. Koche nicht ein
Böckchen in der Milch seiner Mutter. Ich sende einen 20
Engel vor dir her, um dich auf dem Wege zu bewahren

אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃ הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ 21
אַל־תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃
כִּי אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר 22
וְאָיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת־צֹרְרֶיךָ׃ כִּי־יֵלֵךְ מַלְאָכִי 23
לְפָנֶיךָ וֶהֱבִיאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי
הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא 24
תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תְּהָרְסֵם וְשַׁבֵּר
תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃ וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם 25
וּבֵרַךְ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה
מִקִּרְבֶּךָ׃ ס שביעי לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה 26
בְּאַרְצֶךָ אֶת־מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃ אֶת־אֵימָתִי אֲשַׁלַּח 27
לְפָנֶיךָ וְהָמֹתִי אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תָּבֹא בָהֶם וְנָתַתִּי
אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף׃ וְשָׁלַחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ 28
וְגֵרְשָׁה אֶת־הַחִוִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי מִלְּפָנֶיךָ׃
לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ בְּשָׁנָה אֶחָת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה 29
וְרַבָּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ 30
עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וְשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ 31
מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן
בְּיֶדְכֶם אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּמוֹ מִפָּנֶיךָ׃ לֹא־תִכְרֹת 32
לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְאַרְצְךָ פֶּן־יַחֲטִיאוּ אֹתְךָ 33

und an den Ort zu bringen, den ich bestimmt habe. Hüte 21
dich vor ihm, höre auf seine Stimme, sei nicht widerspen-
stig gegen ihn; denn er wird euer Vergehen nicht vergeben,
denn mein Name ist in ihm. Wenn du auf seine Stimme 22
hörst und alles tust, was ich (durch ihn) sage, so werde ich
befeinden deine Feinde und bedrängen deine Dränger.
Mein Engel soll vor dir hergehen und dich zu dem Emori, 23
Chitti, Perisi, Kenaani, Chivi und Jebusi bringen, und ich
werde sie vertilgen. Bücke dich nicht vor ihren Göttern, 24
diene ihnen nicht und tue nicht nach ihren Werken, sondern
zerstöre sie und zerbrich ihre Bildsäulen. Dem Ewigen, 25
euerm Gott, sollt ihr dienen, er wird dein Brot und dein
Wasser segnen, und ich werde Krankheit aus deiner Mitte
fernhalten. Es wird keine Fehlgebärende und keine Un- 26
fruchtbare in deinem Lande sein, ich werde die Anzahl
deiner Tage voll sein lassen. Meinen Schrecken werde ich 27
vor dir hersenden und verwirren jedes Volk, zu welchem du
kommst, und wende aller deiner Feinde Nacken dir zu. Ich 28
werde die Hornisse vor dir herschicken, daß sie austreibe
den Chivi, Kenaani und Chitti vor dir. Ich treibe sie 29
nicht aus vor dir in einem Jahre, sonst möchte das Land
öde werden und sich gegen dich häufen das Wild des Fel-
des. Nach und nach will ich sie vor dir austreiben, bis du 30
dich vermehrest und das Land in Besitz nimmst. Ich werde 31
deine Grenzen setzen von dem Schilfmeere bis zum Meer
der Pelischtim und von der Wüste bis an den Strom;
denn die Einwohner des Landes will ich in euere Hand
geben, daß du sie vor dir austreibst. Du sollst mit ihnen 32
und ihren Göttern keinen Bund schließen; Sie sollen in 33
deinem Lande nicht wohnen, daß sie dich nicht zur Sünde
verleiten wider mich, wenn du ihren Göttern dienest, so

לֹא כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהִים כִּי־יְהוָה לְךָ לְמוֹקֵשׁ: פ
כד 1 וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל־יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
2 וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק: וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה
לְבַדּוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ:
3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־
הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים
4 אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל־דִּבְרֵי
יְהוָה וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
5 מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח אֶת־נַעֲרֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה
6 פָּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת וַחֲצִי הַדָּם
7 זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: וַיִּקַּח מֹשֶׁה
8 אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר
כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיַּעַל מֹשֶׁה
9 וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְאוּ
10 אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר
וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר: וְאֶל־אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
11 שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ס וַיֹּאמֶר
12 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה־שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ

wird dir dieses zum Fallstricke werden. Zu Mosche sprach 24
er: Steige hinauf zum Ewigen, du, Aharon, Nadab, 1
Abihu und siebzig von den Ältesten Jisraels, und bücket
euch von der Ferne. Mosche allein soll hintreten zum 2
Ewigen, sie aber sollen nicht hintreten, und das Volk soll
nicht mit ihm heraufkommen. Mosche kam und berichtete 3
dem Volke alle Worte des Ewigen und alle Rechte; das
ganze Volk antwortete einstimmig, und sie sprachen: Alle
Worte, welche der Ewige gesprochen hat, wollen wir tun!
Mosche schrieb alle Worte des Ewigen nieder, und er stand 4
des Morgens früh auf, errichtete unten am Berge einen
Altar und zwölf Säulen nach den zwölf Stämmen Jis-
raels. Er schickte hin die Jünglinge der Kinder Jisrael, 5
und sie brachten Ganzopfer dar und schlachteten dem Ewi-
gen zu Ehren Stiere zu Friedensopfern. Mosche nahm die 6
Hälfte des Blutes und tat es in Becken, und die Hälfte des
Blutes sprengte er auf den Altar. Darauf nahm er das 7
Buch des Bundes und las es vor den Ohren des Volkes;
sie sprachen: Alles, was der Ewige gesprochen, wollen wir
tun und gehorchen! Mosche nahm das Blut und sprengte 8
auf das Volk und sprach: Dieses ist das Blut des Bundes,
welchen der Ewige mit euch über alle diese Worte ge-
schlossen. Mosche, Aharon, Nadab, Abihu und siebzig von 9
den Ältesten Jisraels stiegen hinauf; Sie sahen die Herr- 10
lichkeit des Gottes Jisraels, zu Füßen wie Werk aus
durchsichtigem Saphir und an Klarheit gleich dem Wesen
des Himmels. Gegen die Edlen der Kinder Jisrael streckte 11
er seine Hand nicht aus (sie zu beschädigen); sie sahen die
Herrlichkeit Gottes, und sie aßen und tranken. Der Ewige 12
sprach zu Mosche: Komme herauf zu mir auf den Berg
und bleibe daselbst, daß ich dir die steinernen Tafeln gebe
mit der Lehre und dem Gebote, die ich geschrieben habe, sie

אֶת־לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם:
וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים: 13
וְאֶל־הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בָּזֶה עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֲלֵיכֶם 14
וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם:
וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־הָהָר: וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד־ 15 16
יְהוָה עַל־הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־
מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן: וּמַרְאֵה כְּבוֹד יְהוָה 17
כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא 18
מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה: פ 1 2

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִקְחוּ־לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ
אֶת־תְּרוּמָתִי: וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם זָהָב 3
וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת: וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: 4
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים: שֶׁמֶן 5 6
לַמָּאֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: אַבְנֵי־ 7
שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ 8
וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם: כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אֹתְךָ אֵת תַּבְנִית 9
הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תַּבְנִית כָּל־כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: ס וְעָשׂוּ 10
אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ

zu belehren. Mosche und sein Diener Jehoschua machten 13
sich auf; Mosche stieg hinauf auf den Berg Gottes. Zu den 14
Ältesten aber sprach er: Wartet hier auf uns, bis wir zu
euch zurückkommen; Aharon und Chur sind bei euch, wer
Rechtssachen hat, der trete vor dieselben. Mosche stieg auf 15
den Berg, und die Wolke bedeckte den Berg. Die Herrlich- 16
keit des Ewigen ruhte auf dem Berg Sinai, und die Wolke
bedeckte den Berg sechs Tage; am siebenten Tage rief er
Mosche aus der Wolke zu. Die Erscheinung der Herr- 17
lichkeit des Ewigen war wie ein brennendes Feuer auf der
Spitze des Berges, vor den Augen der Kinder Jisrael.
Mosche ging in die Wolke hinein und stieg den Berg hin- 18
auf, und Mosche war auf dem Berge vierzig Tage und
vierzig Nächte lang.

Der Ewige redete zu Mosche wie folgt: Rede zu den **25**
Kindern Jisrael, sie sollen mir eine Hebe geben; von jeder- 1
mann, den sein Herz antreibt, sollt ihr die Hebe für mich 2
erheben. Dieses ist die Hebe, die ihr von ihnen annehmen 3
sollt: Gold, Silber, Kupfer, Himmelblaue, purpurrote und 4
karmesinrote Wolle, Leinen und Ziegenhaare, Rotgefärbte 5
Widderfelle, Tachaschfelle, Schittimholz, Öl zum Leuchten, 6
Gewürze zum Salböl und zum Räucherwerke, Schoham- 7
steine und Einfaßsteine für den Ephodmantel und das
Brustschild. Sie sollen mir ein Heiligtum machen, daß ich 8
in ihrer Mitte wohne. Ganz so wie ich dir die Form der 9
Wohnung und die Form aller ihrer Geräte zeige, also
sollt ihr sie machen. Sie sollen eine Lade aus Schittimholz 10
machen, zwei Ellen und eine halbe soll ihre Länge sein,
eine und eine halbe Elle ihre Breite und eine und eine

וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ 11
תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וְיָצַקְתָּ לּוֹ אַרְבַּע 12
טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פְּעָמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־
צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וְעָשִׂיתָ 13
בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ וְהֵבֵאתָ אֶת־הַבַּדִּים 14
בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן בָּהֶם׃
בְּטַבְּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ׃ וְנָתַתָּ אֶל־ 15 16
הָאָרֹן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב 17 פ
טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וְעָשִׂיתָ 18
שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת
הַכַּפֹּרֶת׃ וַעֲשֵׂה כְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד 19
מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי
קְצוֹתָיו׃ וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים 20
בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת
יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֹן 21
מִלְמָעְלָה וְאֶל־הָאָרֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃
וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין 22
שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
אוֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ פ
וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ 23

halbe Elle ihre Höhe. Du sollst sie mit reinem Golde be- 11
legen, von innen und außen sollst du sie belegen, und oben
einen goldnen Kranz darum machen. Du sollst für sie 12
vier goldne Ringe gießen und sie an den vier Ecken an-
bringen, auf der einen Seite zwei Ringe und auf der an-
dern Seite zwei Ringe. Mache auch Stangen aus Schit- 13
timholz, belege sie mit Gold, Und bringe die Stangen in 14
die Ringe an den Seiten der Lade, um die Lade daran zu
tragen. In den Ringen der Lade sollen die Stangen sein 15
und nicht davon weichen. In die Lade sollst du das Zeug- 16
nis (die Gesetzestafeln) legen, welches ich dir geben werde.
Mache einen Deckel aus reinem Golde, zwei Ellen und eine 17
halbe seine Länge und eine und eine halbe Elle seine
Breite. Mache zwei Cherubim aus Gold, von getriebener 18
Arbeit sollst du sie machen an den beiden Enden des Dek-
kels, Mache einen Cherub aus dem einen Ende und einen 19
Cherub aus dem andern Ende; aus dem Deckel sollt ihr
die Cherubim machen an seinen beiden Enden. Die Cheru- 20
bim sollen die Flügel ausbreiten nach oben hin, mit den
Flügeln den Deckel beschatten und einer dem andern das
Angesicht zuwenden, dem Deckel zu sei das Gesicht der Che-
rubim gewendet. Wenn du den Deckel oben auf die Lade 21
legst, nachdem du in die Lade das Zeugnis getan hast, das
ich dir geben werde, So werde ich mich dir offenbaren und 22
von dem Deckel herab zwischen den beiden Cherubim, die
auf der Zeugnislade sind, alles mit dir reden, was ich dir
anbefehlen will an die Kinder Jisrael. Mache auch einen 23
Tisch aus Schittimholz, zwei Ellen die Länge, eine Elle die

וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ 24
זֵר זָהָב סָבִיב: וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ 25
זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב: וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב 26
וְנָתַתָּ אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו: לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיןָ הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים לַבַּדִּים 27
לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן: וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים 28
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָּם אֶת־הַשֻּׁלְחָן: וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו 29
וְכַפֹּתָיו וּקְשׂוֹתָיו וּמְנַקִּיֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי 30
תָּמִיד: פ
וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּיעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ 31
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ: וְשִׁשָּׁה 32
קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד
וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה גְבִעִים 33
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה: וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים 34
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה 35
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה:

Breite und eine und eine halbe Elle die Höhe, Belege ihn 24
mit reinem Golde und mache ihm einen goldenen Kranz
ringsum; Mache ihm ringsum eine handbreite Leiste und 25
bringe den goldenen Kranz rings um die Leiste. Mache 26
auch vier goldene Ringe dazu und setze die Ringe an die
vier Ecken seiner vier Füße; Gegenüber der Leiste sollen 27
die Ringe sein, als Behälter für die Stangen, um den
Tisch zu tragen. Mache die Stangen aus Schittimholz 28
und belege sie mit Gold; an diesen werde der Tisch ge-
tragen. Auch sollst du seine Schüsseln und seine Schalen 29
und seine Halbröhren und seine Reinigungsgeräte machen,
mit denen er bedeckt werden soll; aus reinem Golde sollst
du sie machen. Auf den Tisch sollst du vor mir beständig 30
Schaubrote legen. Du sollst auch einen Leuchter machen 31
aus reinem Golde, von getriebener Arbeit soll der Leuchter
gemacht werden; sein Fuß, sein Schaft, seine Kelche, seine
Knöpfe und seine Blumen sollen aus ihm sein. Sechs 32
Röhren sollen aus seinen Seiten herausgehen, drei Röh-
ren des Leuchters an seiner einen Seite und drei Röhren
des Leuchters an seiner andern Seite. Drei mandelförmige 33
Kelche an der einen Röhre, Knopf und Blume, und drei
mandelförmige Kelche an der andern Röhre, Knopf und
Blume; also an den sechs Röhren, die aus dem Leuchter
herausgehen. Am Leuchter selbst seien vier mandelförmige 34
Kelche, seine Knöpfe und seine Blumen, Und ein Knopf 35
unter den zwei Röhren an demselben und ein Knopf unter
den zwei Röhren an demselben und ein Knopf unter den zwei
Röhren an demselben, an den sechs Röhren, die aus dem

36 בַּפִּתְרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב
37 טָהוֹר: וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ
38 וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ: וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר:
39 כִּכַּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֶת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה: וּרְאֵה
40 וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר: ס שלישי וְאֶת־
26 1 הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: אׇרֶךְ׀
2 הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרׇחַב אַרְבַּע
בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת: חֲמֵשׁ
3 הַיְרִיעֹת תְּחֻבַּרְנָה חְבֶרֶת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת
חְבֶרֶת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ: וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל
4 שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת
5 הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית: חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
תַּעֲשֶׂה בַיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה
הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אִשָּׁה
אֶל־אֲחֹתָהּ: וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־ 6
הַיְרִעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:
7 וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה
יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם: אׇרֶךְ׀ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים 8
בָּאַמָּה וְרׇחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת

Leuchter herausgehen. Ihre Knöpfe und ihre Röhren 36
sollen aus ihm sein, das Ganze getrieben aus einem Stück,
reines Gold. Und mache dazu sieben Lampen, man zünde 37
die Lampen an, und er leuchte nach der Vorderseite hin.
Seine Zänglein und Aschgefäße sollen aus reinem Golde 38
sein. Aus einem Kikar reinen Goldes soll man ihn samt 39
allen diesen Geräten machen. Betrachte und mache es nach 40
ihrer Form, die dir auf dem Berge gezeigt worden. Die 26
Wohnung sollst du machen aus zehn Teppichen von ge- 1
zwirntem Leinen, himmelblauer, purpurroter und karme-
sinroter Wolle, mit Cherubim, Arbeit des Kunstwebers,
sollst du sie machen. Die Länge eines Teppichs sei acht- 2
undzwanzig Ellen und die Breite eines Teppichs vier
Ellen; alle Teppiche sollen einerlei Maß haben. Fünf der 3
Teppiche sollen zusammengefügt werden, einer an den an-
dern, und fünf Teppiche zusammengefügt einer an den
andern. Mache auch Schleifen aus himmelblauer Wolle 4
am Saume des einen Teppichs, an dem Ende der Zusam-
menfügung, und also mache es am Saume des äußersten
Teppichs an der zweiten Zusammenfügung. Fünfzig 5
Schleifen sollst du machen an dem einen Teppich und fünf-
zig Schleifen sollst du machen an dem Ende des Teppichs,
der an der andern Zusammenfügung ist; gegenüberstehend
sollen die Schleifen sein, eine der anderen. Mache 6
auch fünfzig goldene Haken und füge die Teppiche einen an
den anderen durch die Haken, daß die Wohnung ein Gan-
zes sei. Du sollst auch Teppiche aus Ziegenhaaren machen 7
zum Zelt über der Wohnung; elf Teppiche sollst du davon
machen. Die Länge des einen Teppichs sei dreißig Ellen, 8
und die Breite des einen Teppichs sei vier Ellen; die elf

9 לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד
וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לָבָד וְכָפַלְתָּ אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית
10 אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצֹנָה בַּחֲבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עַל
11 שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת
חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־
12 הָאֹהֶל וְהָיֶה אֶחָד׃ וְסָרַח הֶעֹדֵף בִּירִיעֹת הָאֹהֶל חֲצִי
הַיְרִיעָה הֶעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וְהָאַמָּה מִזֶּה
13 וְהָאַמָּה מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה סָרוּחַ
עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה
14 לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים
מִלְמָעְלָה׃ פ רביעי

15 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃
16 עֶשֶׂר אַמּוֹת אָרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ
17 הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־
18 אֲחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־
הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃
19 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ שְׁנֵי
אַדְנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים
20 תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ וְלִצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית

Teppiche sollen einerlei Maß haben. Füge die fünf Tep- 9
piche besonders und die sechs Teppiche besonders aneinan-
der und verdoppele den sechsten Teppich nach der Vorder-
seite des Zeltes hin. Mache fünfzig Schleifen am Saume 10
des einen Teppichs, des äußersten an der Zusammen-
fügung, und fünfzig Schleifen am Saume des Teppichs an
der zweiten Zusammenfügung. Mache auch fünfzig Haken 11
aus Kupfer und bringe die Haken in die Schleifen und
füge das Zelt zusammen, daß es ein Ganzes sei. Das 12
Überhangende aber, das an den Teppichen des Zeltes
übrig ist, die Hälfte des übrigbleibenden Teppichs, soll
überhangen auf der Hinterseite der Wohnung. Die Elle 13
auf dieser Seite und die Elle auf jener Seite, die übrig
sind von der Länge der Teppiche des Zeltes, soll über-
hangen an den Seiten der Wohnung, auf der einen und
der andern Seite, um sie zu bedecken. Du sollst auch eine 14
Decke zu dem Zelte machen aus rotgefärbten Widderfellen
und eine Decke aus Tachaschfellen oben darüber. Du sollst 15
die Balken zur Wohnung aus Schittimholz machen, auf-
recht stehend. Die Länge eines Balkens soll zehn Ellen 16
sein und die Breite eines Balkens eine und eine halbe
Elle. Ein Balken bekommt zwei Zapfen, einer dem an- 17
dern gegenüber stehend; also sollst du machen an allen Bal-
ken der Wohnung. Und mache die Balken zur Wohnung, 18
zwanzig Balken zur Südseite, gegen Mittag; Und vierzig 19
silberne Füße sollst du unter die zwanzig Balken machen,
zwei Füße unter einen Balken für seine beiden Zapfen.
Zur andern Seite der Wohnung, zur Nordseite, zwanzig 20

לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף 21
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה 22
קְרָשִׁים: וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמִקְצַעֹת הַמִּשְׁכָּן 23
בַּיַּרְכָתָיִם: וְיִהְיוּ תְאֹמִם מִלְמַטָּה וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים 24
עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי
הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ: וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף 25
שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי 26
שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד: וַחֲמִשָּׁה 27
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה: וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן 28
בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מַבְרֵחַ מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה: וְאֶת־ 29
הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים
לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב: וַהֲקֵמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן 30
כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאִיתָ בָּהָר: ס חמישי וְעָשִׂיתָ 31
פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה
חֹשֵׁב יֵעָשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים: וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה 32
עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל־אַרְבָּעָה אַדְנֵי־
כָסֶף: וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהֵבֵאתָ 33

Balken Und ihre vierzig silbernen Füße, zwei Füße unter 21
einen Balken, zwei Füße unter einen Balken. Und an 22
der Hinterseite der Wohnung, gegen Westen, sollst du sechs
Balken machen. Und zwei Balken sollst du machen für die 23
Ecken der Wohnung an der Hinterseite. Sie sollen unten 24
zusammenschließen und sollen dicht zusammenschließen
oben mittels eines Ringes; also sei es an beiden, an den
beiden Ecken sollen sie sein. Es sollen acht Balken sein, 25
und ihre Füße aus Silber, sechzehn Füße, zwei Füße unter
einem Balken und zwei Füße unter einem Balken. Mache 26
auch Riegel aus Schittimholz, fünf für die Balken der
einen Seite der Wohnung Und fünf Riegel für die Bal- 27
ken der andern Seite der Wohnung und fünf Riegel für
die Balken der Seite der Wohnung, an der Hinterseite
gegen Abend; Und der mittlere Riegel, mitten durch die 28
Balken, riegle von Ende zu Ende. Belege die Balken mit 29
Gold und mache ihre Ringe von Gold, Behältnisse für die
Riegel, und die Riegel belege mit Gold. Dann richte die 30
Wohnung auf nach ihrer Weise, wie dir auf dem Berge
gezeigt worden. Und du sollst einen Vorhang machen aus 31
himmelblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle und
gezwirntem Leinen, nach Arbeit der Kunstweber soll man
ihn machen mit Cherubim, Und lege ihn auf vier Säu- 32
len aus Schittimholz, belegt mit Gold, ihre Haken aus
Gold, auf vier silbernen Füßen. Lege den Vorhang unter 33
die Haken, und bringe dahin, innerhalb des Vorhanges,
die Lade des Zeugnisses, so daß der Vorhang für euch
scheide zwischen dem Heiligen und dem Allerheiligsten.

שָׁמָּה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָה
הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים: וְנָתַתָּ 34
אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים: וְשַׂמְתָּ 35
אֶת־הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת־הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן תִּתֵּן עַל־צֶלַע צָפוֹן:
וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי 36
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם: וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי 37
שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה
אַדְנֵי נְחֹשֶׁת: ס ששי וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי כז 1
שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרֶךְ וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב רָבוּעַ יִהְיֶה
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ: וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע 2
פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ תִּהְיֶינָ קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת: וְעָשִׂיתָ 3
סִּירֹתָיו לְדַשְּׁנוֹ וְיָעִוֹ וּמִזְרְקֹתָיו וּמִזְלְגֹתָיו וּמַחְתֹּתָיו לְכָל־
כֵּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת: וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת 4
נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבְּעֹת נְחֹשֶׁת עַל
אַרְבַּע קְצוֹתָיו: וְנָתַתָּה אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמָטָּה 5
וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ: וְעָשִׂיתָ בַדִּים לַמִּזְבֵּחַ 6
בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת: וְהוּבָא אֶת־בַּדָּיו 7
בַּטַּבָּעֹת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׂאת
אֹתוֹ: נְבוּב לָחֹת תַּעֲשֵׂה אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הֹרָאָה אֹתְךָ בָּהָר 8

Und lege den Deckel auf die Lade des Zeugnisses im Aller- 34
heiligsten. Stelle den Tisch außerhalb des Vorhanges und 35
den Leuchter dem Tische gegenüber an die Seite der Woh-
nung gegen Süden; den Tisch aber sollst du an die nörd-
liche Seite stellen. Mache auch eine Decke an den Eingang 36
des Zeltes aus himmelblauer, purpurroter und karmesin-
roter Wolle und gezwirntem Leinen, Stickerarbeit. Mache 37
zu dieser Decke fünf Säulen aus Schittimholz und belege
sie mit Gold, ihre Haken aus Gold, und gieße dazu fünf
Füße aus Kupfer. Und du sollst den Altar machen aus 27
Schittimholz, fünf Ellen die Länge und fünf Ellen die 1
Breite, viereckig sei der Altar, und drei Ellen seine
Höhe. Und mache seine Hörner an seinen vier Ecken, 2
aus ihm sollen seine Hörner hervorgehen, und be-
lege ihn mit Kupfer. Und mache seine Töpfe, um 3
die Asche von ihm zu nehmen, und seine Schaufeln und
seine Sprengbecken und seine Gabeln und seine Pfannen.
Alle seine Geräte sollst du von Kupfer machen. Und mache 4
ihm ein Sieb — Netzwerk — aus Kupfer, und an das Netz
mache vier Ringe aus Kupfer an seinen vier Enden, Und 5
setze es unter die Einfassung des Altars unterhalb, und das
Netz reiche bis an die Hälfte des Altars. Auch sollst du 6
Stangen machen zum Altare, Stangen aus Schittimholz,
und sie mit Kupfer belegen, Und die Stangen sollen in die 7
Ringe gebracht werden, daß die Stangen an den beiden
Seiten des Altares seien, indem man ihn trägt. Hohl, 8
aus Tafeln sollst du ihn machen; so wie es dir auf dem

בֶּן־יַעְשׂוּ׃ ס שביעי וְעָשִׂיתָ אֶת־חֲצַר הַמִּשְׁכָּן 9
לִפְאַת נֶגֶב־תֵּימָנָה קְלָעִים לֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מְאָה
בָאַמָּה אֹרֶךְ לַפֵּאָה הָאֶחָת׃ וְעַמֻּדֵיהֶן עֶשְׂרִים וַאדְנֵיהֶם 10
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכֵן לִפְאַת 11
צָפוֹן בָּאֹרֶךְ קְלָעִים מֵאָה אֹרֶךְ וְעַמֻּדָו עֶשְׂרִים וַאדְנֵיהֶם
עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְרֹחַב הֶחָצֵר 12
לִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וַאדְנֵיהֶם
עֲשָׂרָה׃ וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים 13
אַמָּה׃ וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה קְלָעִים לַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם 14
שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה 15
קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וּלְשַׁעַר 16
הֶחָצֵר מָסָךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וַאדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה׃ כָּל־עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם 17
כֶּסֶף וַאדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָאַמָּה וְרֹחַב 18
חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וַאדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל־ 19
יִתְדֹתָיו וְכָל־יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת׃ ס וְאַתָּה 20
תְּצַוֶּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית
לַמָּאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד׃ בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת 21

Berge gezeigt worden, so sollen sie (ihn) machen. Und du 9
sollst den Vorhof der Wohnung machen; zur südlichen
Seite, gegen Mittag, Umhänge zum Vorhofe, aus ge-
zwirntem Leinen, hundert Ellen Länge an der einen Seite,
Und seine Säulen zwanzig und deren Füße zwanzig, aus 10
Kupfer; die Haken der Säulen und ihre Reife aus Silber.
Also auch an der Seite gegen Mitternacht in der Länge 11
Umhänge, hundert Ellen lang, seine Säulen zwanzig und
deren Füße zwanzig, aus Kupfer; die Haken der Säulen
und ihre Reife aber aus Silber. Und die Breite des Vor- 12
hofes an der westlichen Seite fünfzig Ellen Umhänge, ihre
Säulen zehn und ihre Füße zehn. Und die Breite des Vor- 13
hofes an der östlichen Seite, gegen Morgen, fünzig Ellen.
Und fünfzehn Ellen Umhänge auf einer Seite; ihre Säulen 14
drei und ihre Füße drei. Und an der andern Seite fünf- 15
zehn Ellen Umhänge; ihre Säulen drei und ihre Füße drei.
Und zum Eingange des Vorhofes eine Decke von zwanzig 16
Ellen aus himmelblauer, purpurroter und karmesinroter
Wolle und gezwirntem Leinen, Stickerarbeit; ihre Säulen
vier und ihre Füße vier. Alle Säulen des Vorhofes rings- 17
um sollen Reife haben aus Silber, ihre Haken aus Silber
und ihre Füße aus Kupfer. Die Länge des Vorhofes sei 18
hundert Ellen und dessen Breite fünfzig bis fünfzig, und
die Höhe fünf Ellen — aus gezwirntem Leinen, und ihre
Füße aus Kupfer. Für alle Geräte der Wohnung zu ihrem 19
ganzen Dienste und alle ihre Pflöcke und alle Pflöcke des
Vorhofes Kupfer.

Du sollst den Kindern Jisrael gebieten, daß sie dir rei- 20
nes, gestoßenes Olivenöl bringen zum Leuchten, um ein
beständiges Licht anzuzünden. Im Stiftszelte, außerhalb 21
des Vorhanges, der vor dem Zeugnisse ist, sollen Aharon
und seine Söhne es zurechtmachen, (daß es brenne) vom
Abend bis zum Morgen vor dem Ewigen, ein ewiges Ge-

אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר
לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס וְאַתָּה דבר
הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן: וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד 2
וּלְתִפְאָרֶת: וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר 3
מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ־
לִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת 4
תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ
וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹ־לִי: וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת 5
וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: פ
וְעָשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ 6
מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב: שְׁתֵּי כְתֵפֹת חִבֻּרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־ 7
שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֻבָּר: וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ 8
מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר:
וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת 9
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שִׁשָּׁה מִשְׁמוֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־ 10
שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדֹתָם:
מַעֲשֵׂה חָרָשׁ אֶבֶן פִּתּוּחֵי חֹתָם תְּפַתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים 11
עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה

28 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

setz für ihre Nachkommen unter den Kindern Jisrael. Und laß dir nahen Aharon, deinen Bruder, und seine Söhne mit ihm aus der Mitte der Kinder Jisrael, daß er mir Priester sei, Aharon, Nadab und Abihu, Eleasar und Ithamar, die Söhne Aharons. Und verfertige heilige Kleider für Aharon, deinen Bruder, zur Ehre und zur Pracht. Und du sollst reden mit allen, die weisen Herzens sind, die ich mit dem Geiste der Weisheit erfüllt habe, daß sie Aharons Kleider machen, um ihn zu heiligen, daß er mir ein Priester sei. Dies sind die Kleider, die sie machen sollen: einen Brustschild, ein Ephod, ein Oberkleid, ein gewürfeltes Unterkleid, einen Kopfbund und einen Gürtel; so sollen sie heilige Kleider machen für Aharon, deinen Bruder, und seine Söhne, daß er mir Priester sei. Und sie sollen dazu nehmen das Gold und die himmelblaue und die purpurrote und die karmesinrote Wolle und das Leinen. Und sie sollen das Ephod machen aus Gold, aus himmelblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle und gezwirntem Leinen, Kunstgewebe. Zwei verbindende Schulterblätter soll es haben an seinen beiden Enden, womit es zusammengefügt werde; Und der anschließende Gürtel, der daran ist, sei dieselbe Arbeit, aus einem Stücke mit ihm sei er, aus Gold, aus himmelblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle und gezwirntem Leinen. Und du sollst zwei Schohamsteine nehmen und darauf die Namen der Kinder Jisrael eingraben, Sechs von ihren Namen in den einen Stein und die Namen der sechs übrigen in den andern Stein, nach ihrer Geburtsfolge. Mit der Arbeit eines Steinschneiders, Siegelstich, sollst du die beiden Steine stechen nach dem Namen der Kinder Jisrael, umringt von goldenen Einfas-

אֹתָם׃ וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד 12
אַבְנֵי זִכָּרֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי
יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרֹן׃ ס שני וְעָשִׂיתָ 13
מִשְׁבְּצֹת זָהָב׃ וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרֹת זָהָב טָהוֹר מִגְבָּלֹת תַּעֲשֶׂה 14
אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹת וְנָתַתָּה אֶת־שַׁרְשְׁרֹת הָעֲבֹתֹת עַל־
הַמִּשְׁבְּצֹת׃ ס וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה 15
חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ רָבוּעַ יִהְיֶה כָּפוּל זֶרֶת 16
אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ׃ וּמִלֵּאתָ בוֹ מִלֻּאַת אֶבֶן אַרְבָּעָה 17
טוּרִים אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד׃
וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם 18
שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם וְיָשְׁפֵה 19
מְשֻׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוּאתָם׃ וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶיןָ עַל־ 20
שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי
חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶיןָ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט׃ וְעָשִׂיתָ 21
עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֹת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃ וְעָשִׂיתָ 22
עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת
עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עַבְתֹת הַזָּהָב 23
עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת 24
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־ 25

sungen sollst du sie verfertigen. Und du sollst die beiden 12
Steine auf die Schulterblätter des Ephod setzen, als Steine
des Andenkens für die Kinder Jisrael, und Aharon soll
ihr Namen tragen vor dem Ewigen auf seinen beiden
Schultern zum Andenken. Mache auch Einfassungen aus 13
Gold, Und zwei Ketten aus reinem Golde, verschlungen 14
sollst du sie machen, geflochtene Arbeit, und die geflochte-
nen Ketten an die Einfassungen setzen. Und mache den 15
Brustschild des Ausspruches, Kunstweberarbeit, wie
die Arbeit des Ephod sollst du ihn machen, aus Gold und
himmelblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle und
gezwirntem Leinen sollst du ihn machen. Viereckig sei er, 16
doppelt, eine Spanne seine Länge und eine Spanne seine
Breite. Fülle ihn aus mit gefaßten Steinen, vier Reihen 17
Steine; eine Reihe: Odem, Pitda und Barekes; die eine
Reihe; Und die zweite Reihe: Nophech, Sappir und Jaha- 18
lom; Und die dritte Reihe: Leschem, Schebo und Achlama; 19
Und die vierte Reihe: Tharschisch, Schoham und Jaschpeh. 20
In Gold gefaßt sollen sie sein in ihren Füllungen. Und die 21
Steine sollen nach den Namen der Kinder Jisrael sein,
zwölf nach ihren Namen, in Siegelstich, jeder nach seinem
Namen sollen sie sein nach den zwölf Stämmen. Und 22
mache an dem Brustschilde verschlungene Ketten, gefloch-
tene Arbeit, aus reinem Golde. Und mache an dem Brust- 23
schild zwei goldene Ringe und setze die beiden Ringe an
die beiden Enden des Brustschildes, Und bringe die zwei 24
geflochtenen goldenen Ketten in die zwei Ringe an den En-
den des Brustschildes, Und die beiden Enden der beiden ge- 25
flochtenen Ketten bringe an die beiden Einfassungen, und
diese setze an die Schulterstücke des Ephod gegen die Vor-

26 כִּתְפֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו: וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת זָהָב
וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־
27 עֵבֶר הָאֵפֹד בָּיְתָה: וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבָּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה
אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפֹד מִלְמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו
28 לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד: וְיִרְכְּסוּ אֶת־
הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת
עַל־חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא־יַזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד: וְנָשָׂא
29 אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ
בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד: וְנָתַתָּ אֶל־
30 חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־לֵב
אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: ס שלישי וְעָשִׂיתָ
31 אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה פִּי־רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ
32 שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־
לּוֹ לֹא יִקָּרֵעַ: וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
33 וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב:
פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמֹּון עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל
34 סָבִיב: וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־
35 הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת: ס וְעָשִׂיתָ
36 צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּתּוּחֵי חֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה:

derseite hin. Mache zwei Ringe aus Gold und setze sie 26
an die beiden (andern) Enden des Brustschildes, an den
Saum, der dem Ephod zugekehrt ist, nach innen. Und 27
mache zwei Ringe aus Gold und setze sie an die beiden
Schulterstücke des Ephod, unterhalb, gegen die Vorderseite
hin, nahe an seiner Zusammenfügung, oberhalb des Gür-
tels des Ephod. Und sie sollen den Brustschild mit seinen 28
Ringen an die Ringe des Ephod mit einer himmelblauen
Schnur schnüren, daß er oberhalb des Gürtels des Ephod
bleibe und der Brustschild nicht von dem Ephod weiche. So 29
trage Aharon die Namen der Kinder Jisrael in dem Brust-
schilde des Ausspruches auf seinem Herzen, wenn er in das
Heiligtum kommt, zum beständigen Andenken vor dem
Ewigen. Du sollst in den Brustschild des Ausspruches 30
die Urim und die Thummim tun, und sie sollen auf
dem Herzen Aharons sein, wenn er vor den Ewigen
kommt, und Aharon trage den Ausspruch für die Kinder
Jisrael beständig auf seinem Herzen vor dem Ewigen. Du 31
sollst das Oberkleid zu dem Ephod ganz aus himmelblauer
Wolle machen. Und die Öffnung für den Kopf sei in seiner 32
Mitte, eine Borte sei an seiner Öffnung ringsum, Weber-
arbeit, wie die Öffnung eines Panzers soll daran sein, da-
mit es nicht reiße. Mache an seine Säume Granatäpfel, 33
himmelblau, purpurrot und karmesinrot, an seinen Säu-
men ringsum, und Glocken aus Gold zwischen ihnen rings-
um — Eine Glocke aus Gold und ein Granatapfel, (dann 34
wieder) eine Glocke aus Gold und ein Granatapfel an den
Säumen des Oberkleides ringsum. Und Aharon soll es an- 35
haben zum Dienste, daß sein Schall gehört werde, wenn er
hineingeht in das Heiligtum vor den Ewigen und wenn er
herauskommt, auf daß er nicht sterbe. Und mache ein 36
Schaublech aus reinem Golde und stich darauf in Siegel-

37 וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־
38 מוּל פְּנֵי־הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה: וְהָיָה עַל־מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא
אַהֲרֹן אֶת־עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־
מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם
לִפְנֵי יְהוָה: וְשִׁבַּצְתָּ הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ
39 וְאַבְנֵט תַּעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם: וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת
40 וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד
41 וְלִתְפְאָרֶת: וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו
אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם
וְכִהֲנוּ לִי: וְעָשֵׂה לָהֶם מִכְנְסֵי־בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה
42 מִמָּתְנַיִם וְעַד־יְרֵכַיִם יִהְיוּ: וְהָיוּ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו
43 בְּבֹאָם ׀ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ־בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת
בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ
אַחֲרָיו: רביעי ס וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָהֶם כט
1 לְקַדֵּשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לָקַח פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם
2 שְׁנָיִם תְּמִימִם: וְלֶחֶם מַצּוֹת וְחַלֹּת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן סֹלֶת חִטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
3 וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל־סַל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּסָּל וְאֶת־
4 הַפָּר וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִם: וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב
5 אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם: וְלָקַחְתָּ אֶת־

stich: „Dem Ewigen heilig!“ Und befestige es an einer 37
himmelblauen Schnur, daß es an dem Kopfbunde sei, an
der Vorderseite des Kopfbundes soll es sein; Und es sei 38
auf der Stirne Aharons, und Aharon trage die Verantwor-
tung der Heiligtümer, welche die Kinder Jisrael weihen zu
allen ihren heiligen Gaben; es sei beständig auf seiner
Stirne zum Wohlgefallen für sie (die Jisraeliten) vor dem
Ewigen. Und mache das Unterkleid würfelförmig aus Lei- 39
nen und verfertige den Kopfbund aus Leinen, und einen
Gürtel mache aus Stickerarbeit. Und für die Söhne Aha- 40
rons sollst du Unterkleider machen, auch mache ihnen Gür-
tel, und hohe Mützen sollst du ihnen verfertigen zur Ehre
und zur Pracht. Bekleide sie, Aharon, deinen Bruder, und 41
seine Söhne mit ihm, salbe sie, setze sie ein und heilige sie,
daß sie mir dienen. Mache ihnen Beinkleider aus Leinen, 42
um die Scham zu bedecken, von den Lenden bis an die
Schenkel sollen sie gehen. Aharon und seine Söhne sollen 43
sie anhaben, wenn sie hineingehen in das Stiftszelt oder
wenn sie zum Altare hintreten, um im Heiligtume zu die-
nen, damit sie kein Vergehen auf sich laden und sterben.
Ein ewiges Gesetz für ihn und seine Nachkommen nach ihm.
Folgendes sollst du ihnen tun, um sie zu heiligen, daß **29**
sie mir Priester seien: Nimm einen Stier, nämlich ein 1
junges Rind, und zwei Widder ohne Fehl, Ungesäuertes 2
Brot und mit Öl eingerührte ungesäuerte Kuchen und un-
gesäuerte Fladen, mit Öl bestrichen, aus feinem Weizen-
mehl sollst du sie machen, Diese lege in einen Korb und 3
bringe sie im Korbe hin samt dem Stiere und den beiden
Widdern. Aharon und seine Söhne sollst du vor den Ein- 4
gang des Stiftszeltes hinführen und laß sie untertauchen
im Wasser. Dann nimm die Kleider und bekleide Aha- 5
ron mit dem Unterkleide und mit dem Oberkleide des
Ephod und dem Ephod, und umgürte ihn mit dem Gür-

הַבְּגָדִים וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־הַכְּתֹנֶת וְאֶת מְעִיל
הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאָפַדְתָּ לוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפֹד׃
וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ עַל־ 6
הַמִּצְנָפֶת׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ 7
וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ׃ וְאֶת־בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּם כֻּתֳּנֹת׃ 8
וְחָגַרְתָּ אֹתָם אַבְנֵט אַהֲרֹן וּבָנָיו וְחָבַשְׁתָּ לָהֶם מִגְבָּעֹת 9
וְהָיְתָה לָהֶם כְּהֻנָּה לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יַד־אַהֲרֹן וְיַד־
בָּנָיו׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַפָּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַךְ אַהֲרֹן 10
וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר׃ וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הַפָּר 11
לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְלָקַחְתָּ מִדַּם הַפָּר וְנָתַתָּה 12
עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעֶךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל־
יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־ 13
הַקֶּרֶב וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת־בְּשַׂר הַפָּר 14
וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה חַטָּאת
הוּא׃ וְאֶת־הָאַיִל הָאֶחָד תִּקָּח וְסָמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־ 15
יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ וְשָׁחַטְתָּ אֶת־הָאַיִל וְלָקַחְתָּ אֶת־ 16
דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָאַיִל תְּנַתֵּחַ לִנְתָחָיו 17
וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו וְנָתַתָּ עַל־נְתָחָיו וְעַל־רֹאשׁוֹ׃
וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא לַיהוָה רֵיחַ 18

tel des Ephod; Setze den Kopfbund auf sein Haupt und 6
setze die heilige Krone auf den Kopfbund; Dann nimm das 7
Salböl und gieße auf sein Haupt und salbe ihn. Seine 8
Söhne laß herantreten, bekleide sie mit Unterkleidern Und 9
umgürte sie mit Gürteln, Aharon und seine Söhne, und
setze ihnen hohe Mützen auf; und es sei ihnen das Priester-
tum zum ewigen Gesetze. So setzest du Aharon und seine
Söhne ein. Dann führe den Stier vor das Stiftszelt, und 10
Aharon und seine Söhne sollen ihre Hände auf den Kopf
des Stieres stützen. Und du sollst den Stier schlachten vor 11
dem Ewigen am Eingange des Stiftszeltes. Du sollst von 12
dem Blute des Stieres nehmen und mit deinem Finger auf
die Hörner des Altars geben, das übrige Blut aber alles
an den Grund des Altars gießen. Sodann sollst du alles 13
Fett nehmen, welches das Eingeweide bedeckt, und das
Zwerchfell mit etwas von der Leber und die beiden Nieren
und das Fett, das darauf ist, und es auf dem Altare in
Rauch aufgehen lassen. Das Fleisch des Stieres und sein 14
Fell und seinen Mist sollst du im Feuer verbrennen außer-
halb des Lagers; es ist ein Sündopfer. Den einen Widder 15
sollst du nehmen, und Aharon und seine Söhne sollen ihre
Hände auf den Kopf des Widders stützen. Dann schlachte 16
den Widder, nimm sein Blut und sprenge es auf den Al-
tar ringsumher. Alsdann sollst du den Widder in seine 17
Stücke zergliedern, seine Eingeweide und seine Kniestücke
waschen und sie zu seinen Stücken und seinem Kopfe legen.
Hierauf sollst du den ganzen Widder auf dem Altare in 18
Rauch aufgehen lassen. Er ist ein Ganzopfer dem Ewigen
zu Ehren, ein lieblicher Geruch, ein Brandopfer, dem Ewi-

19 נִיחֹוחַ אִשֶּׁה לַיהוָה הִוא׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הָאַיִל הַשֵּׁנִי וְסָמַךְ
20 אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ וְשָׁחַטְתָּ אֶת־
21 הָאַיִל וְלָקַחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל־
תְּנוּךְ אָזֶן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־כֹּהֶן
רַגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְלָקַחְתָּ
מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְהִזֵּיתָ עַל־
אַהֲרֹן וְעַל־בְּגָדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וְקָדַשׁ
הוּא וּבְגָדָיו וּבָנָיו וּבִגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִן־הָאַיִל
22 הַחֵלֶב וְהָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב ׀ הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת
יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת ׀ שְׁתֵּי הַכְלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן
23 וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין כִּי אֵיל מִלֻּאִים הוּא׃ וְכִכַּר לֶחֶם אַחַת
וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד מִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר
24 לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו
25 וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם
וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבְּחָה עַל־הָעֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה
אִשֶּׁה הוּא לַיהוָה׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הֶחָזֶה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים
26 אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וְהֵנַפְתָּ אֹתוֹ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ
27 לְמָנָה׃ וְקִדַּשְׁתָּ אֵת ׀ חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר הוּנַף וַאֲשֶׁר הוּרַם מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
28 וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו׃ וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו לְחָק־עוֹלָם מֵאֵת

gen zu Ehren. Dann sollst du den zweiten Widder nehmen,
und Aharon und seine Söhne sollen ihre Hände auf den
Kopf des Widders stützen. Alsdann schlachte den Widder, 20
nimm von seinem Blute und gib an den Knorpel am Ohre
Aharons und an den Knorpel am Ohre seiner Söhne, den
rechten, an den Daumen ihrer rechten Hand und an die
große Zehe ihres rechten Fußes, und sprenge das Blut auf
den Altar ringsumher. Nimm von dem Blute, das auf 21
dem Altar ist, und von dem Salböl, und sprenge auf Aha-
ron und seine Kleider, auch auf seine Söhne und auf die
Kleider seiner Söhne mit ihm, daß er und seine Kleider,
auch seine Söhne und ihre Kleider heilig seien. Hierauf 22
nimm von dem Widder das Fett und den Schwanz, und das
Fett, welches das Eingeweide bedeckt, auch das Zwerchfell
mit etwas von der Leber und die beiden Nieren, nebst dem
Fette, das darauf ist, und das rechte Bugstück — denn es
ist der Widder zur Einsetzung (der Priester) — Auch einen 23
Laib Brot, einen Ölkuchen und einen Fladen aus dem
Korbe der ungesäuerten Brote, der vor dem Ewigen steht.
All dies lege auf die Hände Aharons und auf die Hände 24
seiner Söhne und mache mit ihnen eine Wendung vor dem
Ewigen. Darauf nimm sie aus ihrer Hand, laß sie auf 25
dem Altare, nach dem Ganzopfer, in Rauch aufgehen, zum
lieblichen Geruche vor dem Ewigen; es ist ein Feueropfer,
dem Ewigen zu Ehren. Sodann nimm das Bruststück von 26
dem Widder der Einweihung, welcher dem Aharon gehört,
und mache damit eine Schwingung vor dem Ewigen;
dieses soll dir zum Anteil gehören. Du sollst das Brust- 27
stück der Schwingung und das Bruststück der Hebe heiligen,
welches geschwungen und welches gehoben worden, von dem
Einweihungswidder, von demjenigen, der Aharon und der
seinen Söhnen gehört. Diese (Stücke) sollen Aharon und 28
seinen Söhnen als ewiges Gesetz von den Kindern Jisrael
zukommen, denn es ist eine Hebe; und eine Hebe sei es

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הִוא וּתְרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת בְּנֵי־
29 יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה: וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמָשְׁחָה בָהֶם וּלְמַלֵּא־
30 בָם אֶת־יָדָם: שִׁבְעַת יָמִים יְלַבָּשָׁם הַכֹּהֵן תַּחְתָּיו מִבָּנָיו
31 אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ: וְאֶת אֵיל
32 הַמִּלֻּאִים תִּקַּח וּבִשַּׁלְתָּ אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמָקוֹם קָדֹשׁ: וְאָכַל
אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־בְּשַׂר הָאַיִל וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסָּל
33 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כֻּפַּר בָּהֶם לְמַלֵּא
34 אֶת־יָדָם לְקַדֵּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא־יֹאכַל כִּי־קֹדֶשׁ הֵם: וְאִם־
יִוָּתֵר מִבְּשַׂר הַמִּלֻּאִים וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ
35 אֶת־הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא: וְעָשִׂיתָ לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו כָּכָה כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתָךְ שִׁבְעַת יָמִים תְּמַלֵּא
36 יָדָם: וּפַר חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל־הַכִּפֻּרִים וְחִטֵּאתָ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֶּרְךָ עָלָיו וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ:
37 שִׁבְעַת יָמִים תְּכַפֵּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ
38 קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־הַנֹּגֵעַ בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ: ס ששי וְזֶה
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם
39 תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
40 הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וְעִשָּׂרֹן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן
כָּתִית רֶבַע הַהִין וְנֶסֶךְ רְבִיעִת הַהִין יַיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד:

von den Kindern Israel von ihren Friedensopfern, ihre
Hebe dem Ewigen zu Ehren. Die heiligen Kleider, 29
welche dem Aharon gehören, sollen seinen Söhnen nach
ihm gehören, daß man sie in denselben salbe und in ihr
Amt einsetze. Sieben Tage lang soll sie anziehen, wer 30
Priester wird an seiner Stelle von seinen Söhnen, der,
welcher in das Stiftszelt kommen wird, um im Heiligen
sein Amt zu verrichten. Nimm den Widder der Einwei- 31
hung und laß sein Fleisch an heiligem Orte kochen. Aha- 32
ron und seine Söhne sollen das Fleisch des Widders und
das Backwerk, das im Korbe ist, am Eingange des Stifts-
zeltes essen. Essen sollen sie die Personen, durch welche die 33
Sühne vollzogen wird, um sie in ihr Amt einzusetzen, sie
zu heiligen; ein Fremder soll nicht davon essen, denn sie
sind heilig. Wenn von dem Fleische der Einweihungs- 34
opfer oder von dem Backwerke etwas bis zum Morgen
übrig bleibt, so sollst du das Übrige im Feuer verbrennen;
es soll nicht gegessen werden, denn es ist heilig. So sollst 35
du mit Aharon und seinen Söhnen tun, ganz so, wie ich
dir befohlen; sieben Tage laß die Feierlichkeit der Ein-
setzung währen. Täglich sollst du auch einen Stier zum 36
Sündopfer darbringen zur Sühne; damit sollst du den Al-
tar entsündigen, indem du darauf sühnst; auch sollst du ihn
salben, um ihn zu heiligen. Sieben Tage sollst du auf dem 37
Altare sühnen und ihn heiligen; und es werde der Altar
ein Heiligtum der Heiligtümer; was den Altar be-
rührt, wird heilig. Folgendes sollst du auf dem Altare 38
darbringen: jährige Schafe, jeden Tag zwei, beständig.
Das eine Schaf bringe des Morgens, und das zweite Schaf 39
bringe zwischen den Abenden dar. Ein Zehntel (einer 40
Epha) feines Mehl, eingerührt mit einem viertel Hin ge-
stoßenen Öls, und ein Viertel Hin Wein zum Gußopfer bei

41 וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבַּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
42 וּכְנִסְכָּהּ תַּעֲשֶׂה־לָּהּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: עֹלַת
תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
43 אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם: וְנֹעַדְתִּי שָׁמָּה
44 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בִּכְבֹדִי: וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֲקַדֵּשׁ לְכַהֵן לִי:
45 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: וְיָדְעוּ
46 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְשָׁכְנִי בְתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: פ שביעי

ל
1 וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטַר קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ:
2 אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ יִהְיֶה וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ
3 מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו: וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־
קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעָשִׂיתָ לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב:
4 וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לּוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי
צַלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צִדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבַדִּים לָשֵׂאת
5 אֹתוֹ בָּהֶמָּה: וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
6 זָהָב: וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת
לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה:
7 וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ
8 אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין

dem einen Schafe. Das zweite Schaf bringe zwischen den 41
Abenden dar, wie das Mehlopfer des Morgens und sein
Gußopfer sollst du auch dazu bereiten, zum angenehmen
Geruch, ein Feueropfer, dem Ewigen zu Ehren. Dieses ist 42
das beständige Ganzopfer für euere Nachkommen am Ein-
gange des Stiftszeltes vor dem Ewigen, wo ich mich euch
offenbaren werde, um dort mit dir zu reden. Ich offenbare 43
mich daselbst den Kindern Jisrael, und (das Zelt) soll ge-
heiligt werden durch meine Herrlichkeit. Ich werde das 44
Stiftszelt und den Altar heiligen, und Aharon und seine
Söhne werde ich heiligen, um mir als Priester zu dienen.
Ich werde unter den Kindern Jisrael wohnen und ihnen 45
zum Gott sein. Sie sollen erkennen, daß ich, der Ewige, 46
ihr Gott bin, der ich sie aus dem Lande Mizrajim ge-
führt habe, damit ich unter ihnen wohne, ich, der Ewige,
ihr Gott. Du sollst einen Altar machen, um Räucherwerk **30**
darauf zu räuchern; aus Schittimholz sollst du ihn machen. 1
Seine Länge eine Elle und seine Breite eine Elle, viereckig 2
soll er sein, und seine Höhe zwei Ellen; von demselben
sollen seine Hörner sein. Belege ihn mit reinem Golde, 3
seine obere Fläche, die Seiten ringsumher und die Hör-
ner, und mache ihm einen goldenen Kranz ringsum. Unter 4
seinem Kranze mache ihm zwei goldene Ringe an seine
beiden Winkel, an seinen beiden Seiten; sie seien die Be-
hältnisse für die Stangen, um ihn damit zu tragen. Die 5
Stangen mache aus Schittimholz und belege sie mit Gold.
Stelle ihn vor den Vorhang, welcher vor der Lade des 6
Zeugnisses ist, vor den Deckel, der über dem Zeugnisse
liegt, wo ich mich dir offenbaren werde. Auf demselben soll 7
Aharon Räucherwerk von Spezereien räuchern; jeden Mor-
gen, wenn er die Lampen vorbereitet, soll er es räuchern,
Und wenn Aharon zwischen den Abenden die Lampen an- 8
zündet, soll er es abermals räuchern; es sei beständiges

הָעֲרָבַיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:
9 לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֵסֶךְ לֹא
10 תִסְכּוּ עָלָיו: וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל־קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדַּם
חַטַּאת הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם
קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה: פ
11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־
12 יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד
אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם: זֶה יִתְּנוּ כָּל־
13 הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה: כֹּל הָעֹבֵר
14 עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת
15 יְהוָה: הֶעָשִׁיר לֹא־יַרְבֶּה וְהַדַּל לֹא יַמְעִיט מִמַּחֲצִית
הַשֶּׁקֶל לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:
16 וְלָקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכִּפֻּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ
עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ
17 18 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
19 הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ
20 אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־

Räucherwerk vor dem Ewigen für euere Geschlechter. Ihr 9
sollt darauf kein unheiliges Räucherwerk, auch kein Ganz-
opfer und kein Mehlopfer darbringen und kein Gußopfer
darauf gießen. Einmal im Jahr soll Aharon auf den 10
Hörnern desselben sühnen mit dem Blut des Sündopfers
der Sühne für euere Geschlechter; ein Heiligtum der Hei-
ligtümer sei er, dem Ewigen zu Ehren.

Der Ewige sprach zu Mosche, wie folgt: Wenn du die 11
Kopfzahl der Kinder Jisrael aufnehmen willst nach ihren 12
Gemusterten, so sollen sie jeder ein Lösegeld für seine Per-
son geben, dem Ewigen zu Ehren, wenn man sie mustert,
auf daß kein Sterben unter ihnen entstehe, wenn man sie
mustert. Dies sollen sie geben, jeder, der durch die Ge- 13
musterten geht, einen halben Schekel, nach dem Schekel
des Heiligtums, zwanzig Gera hat der Schekel, die Hälfte
des Schekels sei die Hebe dem Ewigen zu Ehren. Jeder, 14
der durch die Gemusterten geht, von zwanzig Jahren an
und darüber, soll die Hebe dem Ewigen zu Ehren geben.
Der Reiche soll nicht mehr und der Arme nicht weniger 15
geben als die Hälfte eines Schekels zur Hebe des Ewigen,
um für euere Personen zu sühnen. Dieses Geld der Sühne 16
sollst du von den Kindern Jisrael nehmen und es zum
Dienste des Stiftszeltes verwenden; es soll den Kindern
Jisrael zum Gedenken sein vor dem Ewigen, für euere
Personen zu sühnen. Der Ewige sprach zu Mosche, wie 17
folgt: Du sollst ein kupfernes Becken machen und ein 18
kupfernes Gestell dazu zum Waschen; dieses sollst du zwi-
schen das Stiftszelt und den Altar stellen und Wasser
hineintun. Daraus sollen Aharon und seine Söhne ihre 19
Hände und ihre Füße waschen. Wenn sie in das Stifts- 20
zelt gehen, sollen sie sich mit Wasser waschen, auf daß sie
nicht umkommen, oder wenn sie zum Altar hintreten, um
ihr Amt zu verrichten, dem Ewigen zu Ehren ein Feuer-

מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר
אִשֶּׁה לַיהוָה: וְרָחֹצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה 21
לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם: פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה קַח־לְךָ בְּשָׂמִים 22 23
רֹאשׁ מָר־דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְמָן־בֶּשֶׂם מַחֲצִיתִו חֲמִשִּׁים
וּמָאתָיִם וּקְנֵה־בֶשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם: וְקִדָּה חֲמֵשׁ 24
מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הִין: וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן 25
מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֹקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה: וּמָשַׁחְתָּ בּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת: 26
וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת 27
מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת: וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־ 28
הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ: וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל־ 29
הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ: וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ 30
אֹתָם לְכַהֵן לִי: וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן 31
מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: עַל־בְּשַׂר אָדָם 32
לֹא יִיסָּךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם: אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ 33
עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ 34
מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּ שְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה
זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה 35

opfer in Rauch aufgehen zu lassen, Da sollen sie sich ihre 21
Hände und Füße waschen, auf daß sie nicht umkommen.
Dieses sei ihnen ein ewiges Gesetz, ihm und seinen Nach-
kommen für ihre künftigen Geschlechter. Der Ewige sprach 22
zu Mosche, wie folgt: Und du, nimm dir die besten Ge- 23
würze, fünfhundert (Schekel) der feinsten Myrrhe, Zimt-
gewürze die Hälfte, nämlich zweihundert und fünfzig, Ge-
würzrohr zweihundert und fünfzig, Und Kassia fünfhun- 24
dert (Schekel), nach dem Gewichte des Heiligtums, und
ein Hin Olivenöl. Daraus mache Öl zu heiliger Sal- 25
bung, eine Gewürzmischung nach Gewürzmischerkunst.
Dieses sei das Öl zur heiligen Salbung. Damit sollst du 26
das Stiftszelt salben und die Lade des Zeugnisses, Den 27
Tisch und alle seine Geräte, den Leuchter nebst seinen Ge-
räten, den Altar des Räucherwerks, Den Altar des Ganz- 28
opfers und alle seine Geräte, das Waschbecken und sein Ge-
stell. Du sollst sie heiligen, und sie sollen ein Heiligtum der 29
Heiligtümer sein; was sie berührt, soll heilig sein. Aharon 30
und seine Söhne sollst du salben und sie heiligen, mir prie-
sterlich zu dienen. Den Kindern Jisrael sollst du sagen, 31
wie folgt: Es sei mir ein Öl zur heiligen Salbung für
euere Geschlechter. Auf das Fleisch eines Menschen (Laien) 32
soll es nicht gegossen werden, und auf gleiche Weise sollt
ihr keines nachmachen; es ist ein Heiligtum und soll euch
ein Heiligtum bleiben. Wer ein solches (Salböl) mischt 33
oder wer davon an einen Laien bringt, der soll ausgerottet
werden aus seinem Volke. Der Ewige sprach zu Mosche: 34
Nimm dir Gewürze: Balsam, Onyx und Galban, Ge-
würze und reinen Weihrauch — von jedem gleich viel. —
Mache daraus Räucherwerk, eine Mischung nach Gewürz- 35

רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּ֣ה 36
מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה 37
בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָֹה׃ אִישׁ 38
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כָּמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃ ס וַיְדַבֵּר ל א 1
יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־ 2
אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים 3
בְּחָכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת 4
לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת 5
וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה׃ וַאֲנִי הִנֵּה נָתַתִּי 6
אִתּוֹ אֶת אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן וּבְלֵב כָּל־
חַכַם־לֵב נָתַתִּי חָכְמָה וְעָשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ׃ אֶת ז 7
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֹן לָעֵדֻת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו
וְאֵת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל׃ וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כֵּלָיו וְאֶת־ 8
הַמְּנֹרָה הַטְּהֹרָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃
וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 9
וְאֶת בִּגְדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־ 10
בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת 11
הַסַּמִּים לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ׃ פ
וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי 12 13

mischerkunst, wohlvermischt, rein, ein Heiligtum; Zerstoße 36
davon fein und bringe davon vor das Zeugnis im Stifts-
zelte, wo ich mich dir offenbaren werde; ein Heiligtum der
Heiligtümer sei es euch. Das Räucherwerk, welches du 37
machen wirst — auf gleiche Weise sollt ihr euch keines
machen —, soll dir ein Heiligtum sein, dem Ewigen zu
Ehren. Wer ein solches zubereitet, um daran zu riechen, 38
der soll ausgerottet werden aus seinem Volke. Der Ewige **31**
sprach zu Mosche, wie folgt: Siehe, ich habe mit Namen 1
berufen Bezalel, den Sohn Uris, Sohn Churs, aus dem 2
Stamme Jehuda. Diesen habe ich mit göttlichem Geist er- 3
füllt, mit Weisheit, Vernunft, Kenntnis und jeglicher Kunst-
fertigkeit, Um Pläne zu ersinnen, in Gold, Silber und 4
Kupfer zu arbeiten, Auch in Steinschneidekunst zum Fas- 5
sen und in Holzschneidekunst, um mit jeglicher Kunstfertig-
keit zu arbeiten. Ich habe ihm den Oholiab, Sohn Achi- 6
samachs, aus dem Stamme Dan, beigegeben, und ins Herz
aller, die weisen Herzens sind, habe ich Weisheit gelegt;
sie sollen alles verfertigen, wie ich dir befohlen: Das 7
Stiftszelt, die Lade des Zeugnisses und den Deckel darauf
und alle Geräte des Zeltes, Den Tisch und seine Geräte, 8
den reinen Leuchter und alle seine Geräte, den Altar des
Räucherwerks, Den Altar des Ganzopfers und alle seine 9
Geräte, das Becken und sein Gestell, Die Gewänder zum 10
Einpacken, die heiligen Gewänder für Aharon, den Prie-
ster, und die Gewänder seiner Söhne zum Priester-
dienst, Das Salböl und das Räucherwerk der Gewürze 11
zum Heiligtum; ganz wie ich dir geboten, so sollen sie es
ausführen. Der Ewige sprach zu Mosche: Sprich zu den 12
Kindern Jisrael, wie folgt: Nur sollt ihr meine Sabbate 13
beobachten; denn ein Zeichen ist er zwischen mir und euch
für euere Nachkommen, um zu wissen, daß ich, der Ewige,

יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם:
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת 14
יוּמָת כִּי כָּל־הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי 15
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת 16
לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי 17
יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפַשׁ: ס שני וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר 18
אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים
בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים: וַיַּרְא הָעָם כִּי־בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־ לב 1
הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם ׀ עֲשֵׂה־
לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר
הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה לוֹ: וַיֹּאמֶר 2
אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם
וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי: וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי 3
הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן: וַיִּקַּח מִיָּדָם 4
וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה

euch heilige. Beobachtet den Sabbat, denn er ist ein Heilig- 14
tum für euch; wer ihn entweiht, soll getötet werden, denn
jeder, der an demselben eine Arbeit verrichtet, dessen Seele
werde ausgerottet aus der Mitte ihres Volkes. Sechs Tage 15
möge Arbeit verrichtet werden, am siebenten Tage aber
ist eine Sabbatfeier, heilig dem Ewigen; jeder, der an dem
Ruhetage eine Arbeit verrichtet, soll getötet werden. Die 16
Kinder Jisrael sollen den Ruhetag beobachten, daß sie den
Ruhetag halten für ihre Nachkommen als einen ewigen
Bund; Zwischen mir und den Kindern Jisrael sei er ein 17
Zeichen auf ewig, daß der Ewige in sechs Tagen den Him-
mel und die Erde geschaffen und am siebenten Tage ge-
ruht und gefeiert hat. Und er (Gott) gab Mosche, als er 18
vollendet hatte, mit ihm zu sprechen, auf dem Berge Sinai
die zwei Tafeln des Zeugnisses, steinerne Tafeln, mit dem
Finger Gottes beschrieben. Das Volk sah, daß Mosche **32**
zögerte, vom Berge herabzukommen; da versammelte sich 1
das Volk um Aharon, und sie sprachen zu ihm: Auf, mache
uns Götter, die vor uns hergehen (uns anführen); denn
dieser Mann Mosche, welcher uns aus dem Lande Mizra-
jim heraufgeführt hat, wir wissen nicht, was ihm zuge-
stoßen ist. Aharon sprach zu ihnen: Nehmet die goldenen 2
Ohrringe ab, welche in den Ohren euerer Frauen, Söhne
und Töchter sind, und bringt sie mir. Alles Volk nahm die 3
goldenen Ohrringe ab, welche in ihren Ohren waren,
und brachte sie Aharon. Er nahm sie aus ihrer Hand, 4
bildete es in einer Form und machte ein gegossenes Kalb
daraus; da sprachen sie: Dieses sind deine Götter, Jis-
rael, welche dich aus dem Lande Mizrajim heraufgeführt

אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּרְא אַהֲרֹן 5
וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר:
וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיַּגְּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם 6
לֶאֱכֹל וְשָׁתוּ וַיָּקֻמוּ לְצַחֵק: פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֶךְ־רֵד כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר 7
הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר 8
צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־ 9
קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא: וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי וְיִחַר־אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם 10
וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל: וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה 11
אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ 12
מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים
וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם
עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ 13
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן
לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר 14
דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: פ

haben! Als Aharon es sah, baute er einen Altar vor 5
ihm, und Aharon rief aus und sprach: Ein Fest des Ewigen ist morgen! Sie standen des Morgens früh auf, 6
brachten Ganzopfer dar und führten Friedensopfer hinzu; das Volk setzte sich hin zum Essen und Trinken und stand dann auf, um Mutwillen zu treiben. Der Ewige sprach 7
zu Mosche: Gehe hinab; denn gesunken ist dein Volk, welches du aus Mizrajim geführt; Sie sind sehr bald von dem 8
Wege gewichen, welchen ich ihnen geboten; sie haben sich ein gegossenes Kalb gemacht, sich vor ihm gebückt, ihm geopfert und gesprochen: „Dies sind deine Götter, Jisrael, welche dich aus Mizrajim heraufgeführt haben!" Der 9
Ewige sprach zu Mosche: Ich habe dieses Volk gesehen und siehe, es ist ein hartnäckiges Volk. Und nun lasse 10
mich, daß mein Zorn über sie entbrenne und ich sie aufreibe; und ich will dich zu einer großen Nation machen. Da flehte Mosche vor dem Ewigen, seinem Gott, und 11
sprach: Warum, o Ewiger, entbrennt dein Zorn über dein Volk, das du aus Mizrajim geführt mit großer Macht und gewaltiger Hand!? Warum soll Mizrajim sprechen: Zum 12
Unheil hat er sie herausgeführt, um sie in den Gebirgen umzubringen und von dem Erdboden hinwegzutilgen!? Laß doch ab von der Glut deines Zornes und ändre den Ratschluß des Unheils gegen dein Volk! Gedenke deiner 13
Diener, Abrahams, Jizchaks und Israels, denen du bei dir zugeschworen und denen du zugesagt hast: Ich will euere Nachkommen mehren wie die Sterne am Himmel, und dieses ganze Land, welches ich verheißen, will ich euern Nachkommen geben, daß sie es auf ewig besitzen. Der Ewige änderte seinen Ratschluß des Unheils, 14

וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת 15
כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עִבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים: וְהַלֻּחֹת 16
מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת
עַל־הַלֻּחֹת: וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר 17
אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה: וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עַנּוֹת 18
גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עַנּוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ:
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת־הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת 19
וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָו אֶת־הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם
תַּחַת הָהָר: וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ 20
וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֹּר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מֶה־עָשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה 21
כִּי־הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה: וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל־יִחַר 22
אַף אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הָעָם כִּי בְרָע הוּא: וַיֹּאמְרוּ 23
לִי עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה ׀ מֹשֶׁה
הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה־הָיָה
לוֹ: וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וָאַשְׁלִכֵהוּ 24
בָּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה: וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרֻעַ 25
הוּא כִּי־פְרָעָה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם: וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה 26
בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל־
בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל 27

welches er seinem Volke zuzufügen gesprochen hatte. Mo- 15
sche wendete sich und ging hinab vom Berge, die beiden
Tafeln des Zeugnisses in seiner Hand — Tafeln, auf bei-
den Seiten beschrieben, auf dieser und auf jener Seite wa-
ren sie beschrieben. Die Tafeln waren ein Werk Gottes 16
und die Schrift eine Schrift Gottes, eingegraben in die
Tafeln. Jehoschua hörte die Stimme des Volkes in sei- 17
nem Jauchzen. Er sprach zu Mosche: Es ist Kriegslärm
im Lager! (Mosche) sprach: Es ist kein Lärm eines Sieges- 18
geschreies und kein Lärm des Schreies der Niederlage; die
Stimme eines Wettgesanges höre ich. Als er näher zum 19
Lager kam und das Kalb und die Reigentänze sah, da ent-
brannte der Zorn Mosches, er warf die Tafeln aus seinen
Händen und zerbrach sie unten am Berge. Das Kalb, 20
welches sie gemacht hatten, nahm er, verbrannte es im
Feuer, zerrieb es ganz fein, streute es auf das Wasser und
ließ die Kinder Jisrael trinken. Mosche sprach zu Aha- 21
ron: Was hat dir dieses Volk getan, daß du diese große
Sünde über dasselbe gebracht hast? Aharon sprach: Mein 22
Herr zürne nicht; du kennst das Volk, daß es bösartig ist.
Sie sprachen zu mir: „Mache uns Götter, welche vor uns 23
hergehen sollen; denn dieser Mann Mosche, welcher uns
aus dem Lande Mizrajim herausgeführt, wir wissen nicht,
was ihm zugestoßen." Da sprach ich zu ihnen: Wer hat 24
Gold? Sie brachen es los und gaben es mir; ich warf es
ins Feuer, da ging dieses Kalb hervor. Mosche sah das 25
Volk, daß es verwildert war, denn Aharon hatte es ver-
wildert zur Schmach bei ihren Widersachern. Mosche 26
stellte sich an das Tor des Lagers und sprach: „Wer des
Ewigen ist, zu mir!" Da versammelten sich um ihn
alle Söhne Levis. Er sprach zu ihnen: So spricht der 27
Ewige, der Gott Jisraels: Legt ein jeder sein Schwert an
seine Hüfte; gehet hindurch und kehrt zurück von Tor zu
Tor im Lager und erschlaget jeder selbst seinen Bruder und

שִׂימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לָשַׁעַר 28
בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
אֶת־קְרֹבוֹ: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעָם 29
בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מַלְאוּ
יֶדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם
הַיּוֹם בְּרָכָה: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם 30
חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־יְהוָה אוּלַי
אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם: וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר 31
אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי
זָהָב: וְעַתָּה אִם־תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם־אַיִן מְחֵנִי נָא 32
מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר 33
חָטָא־לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי: וְעַתָּה לֵךְ נְחֵה אֶת־הָעָם אֶל 34
אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי
וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם: וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר 35
עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן: ס וַיְדַבֵּר לג 1
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה: וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ 2
מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי: אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ 3

jeder seinen Nächsten und jeder seinen Verwandten! Die 28
Söhne Levis taten, wie Mosche gesprochen; es fielen vom
Volke an demselben Tage an dreitausend Mann. Mosche 29
sprach: Weihet euch heute dem Dienste des Ewigen, da
jeder selbst wider seinen Sohn und seinen Bruder war;
auf euch wird heute Segen gelegt. Am folgenden Morgen 30
sprach Mosche zum Volke: Ihr habt eine große Sünde be-
gangen; ich will nun zu dem Ewigen hinaufgehen, viel-
leicht kann ich sühnen euere Sünde. Mosche kehrte zum 31
Ewigen zurück und sprach: Ach, gesündigt hat dieses Volk
eine große Sünde! Sie haben sich einen Gott aus Gold
gemacht! Wenn Du doch ihre Sünde verzeihen wolltest; 32
wenn aber nicht, so lösche mich aus dem Buche, welches Du
geschrieben hast! Der Ewige sprach zu Mosche: Wer gegen 33
mich gesündigt hat, den will ich aus meinem Buche aus-
löschen. Gehe hin, führe das Volk, wohin ich dir gesagt 34
habe; siehe, mein Engel soll dir vorangehen, und am
Tage, da ich ahnden werde, werde ich an ihnen ihre
Sünde ahnden. Der Ewige schlug das Volk, weil sie das 35
Kalb gemacht hatten, welches Aharon verfertigt hatte. Der 33
Ewige sprach zu Mosche: Gehe, ziehe hinauf von hier, du 1
und das Volk, welches du aus Mizrajim geführt, in das
Land, welches ich Abraham, Jizchak und Jakob zugeschwo-
ren, indem ich gesprochen: Deinen Nachkommen will ich
es geben — Ich will einen Engel vor dir hersenden und 2
den Kenaani, Emori, Chitti, Perisi, Chivi und Jebusi
vertreiben — In ein Land, wo Milch und Honig fließen; 3
denn ich werde nicht hinaufziehen in euerer Mitte, weil
du ein hartnäckiges Volk bist, daß ich dich nicht auf dem

כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אַתָּה פֶּן־אֲכַלֶּךָּ בַּדֶּרֶךְ׃ וַיִּשְׁמַע הָעָם 4
אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיִו עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־ 5
קְשֵׁה־עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה
הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מֶה־אֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃ וַיִּתְנַצְּלוּ 6
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶדְיָם מֵהַר חוֹרֵב׃ ומֹשֶׁה יִקַּח אֶת־ 7
הָאֹהֶל וְנָטָה־לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וְקָרָא
לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וְהָיָה כְּצֵאת מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ 8
כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה
עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃ וְהָיָה כְּבֹא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד 9
הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה׃ וְרָאָה כָל־ 10
הָעָם אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃ וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־ 11
פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה
וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן נַעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃ פ
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת־ 12
הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי
וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃
וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ 13

Wege aufreibe. Als das Volk diese schlimme Nachricht 4
hörte, da trauerte es, und keiner legte seinen Schmuck an.
Der Ewige sprach zu Mosche: Sage den Kindern Jisrael: 5
Ihr seid ein hartnäckiges Volk, in einem Augenblicke,
wenn ich in deiner Mitte hinaufzöge, so würde ich dich
aufreiben; lege also deinen Schmuck ab — und ich werde
wissen, was ich dir tun werde. Die Kinder Jisrael ent- 6
äußerten sich ihres Schmuckes vom Berge Choreb her.
Mosche nahm das Zelt, schlug es sich außerhalb des La- 7
gers, weit vom Lager weg, auf und nannte es Stifts-
zelt, und jeder, der den Ewigen befragen wollte, der ging
hinaus in das Stiftszelt, welches außerhalb des Lagers war.
Wenn Mosche hinausging in das Zelt, da stand das ganze 8
Volk auf, und jeder stellte sich an die Türe seines Zeltes,
und so sahen sie Mosche nach, bis er in das Zelt hinein-
gegangen war. Sobald Mosche in das Zelt hineingegan- 9
gen, kam die Wolkensäule herab und stand an der Türe des
Zeltes, und er redete mit Mosche. Wenn nun das ganze 10
Volk die Wolkensäule an der Türe des Zeltes stehen sah,
da erhob sich das ganze Volk, und jeder warf sich an der
Türe seines Zeltes nieder. Der Ewige redete mit Mosche 11
von Angesicht zu Angesicht, wie einer mit seinem Freunde
redet; alsdann kehrte er (Mosche) in das Lager zurück, sei-
nen Diener aber, Josua, Sohn Nuns, den Jüngling, ließ
er nicht weichen von dem Zelte. Mosche sprach zum Ewi- 12
gen: Siehe, Du sprichst zu mir: Führe dieses Volk hinauf!
Du hast mir aber nicht kundgetan, wen Du mit mir schicken
willst, und doch hast Du gesprochen: Ich habe dich nament-
lich ausersehen, und du hast auch Gnade in meinen Augen
gefunden! Und nun, da ich doch Gnade in deinen Augen 13
gefunden, so mache mir doch Deine Wege bekannt, auf daß
ich Dich erkenne, damit ich Gunst in Deinen Augen finde.

וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וַהֲנִחֹתִי לָךְ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־ 14 15
אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ וּבַמֶּה יִוָּדַע אֵפוֹא 16
כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ
וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ 17
אֶעֱשֶׂה כִּי־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם׃ וַיֹּאמֶר הַרְאֵנִי 18
נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ 19
וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי
אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃ וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרְאֹת אֶת־פָּנָי כִּי 20
לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי 21
וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃ וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת 22
הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי׃ וַהֲסִרֹתִי אֶת־כַּפִּי 23
וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃ פ חמישי

לד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים 1
וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת
הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃ וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר 2
אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר׃ וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה 3
עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־
יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא׃ וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים 4

Siehe, diese Nation ist Dein Volk! (Der Ewige) sprach: 14
Mein Angesicht soll vorangehen, und ich werde deinen
Wunsch erfüllen. Jener sprach: Wenn nicht Dein Antlitz 15
vorangeht, laß uns nicht von da hinaufziehen! Woran soll 16
wohl erkannt werden, daß ich Gunst in Deinen Augen ge-
funden, ich und Dein Volk, nur, wenn Du mit uns gehst, dann
sind wir, ich und Dein Volk, vor jedem andern Volke auf
dem Erdboden ausgezeichnet! Der Ewige sprach zu Mosche: 17
Auch dies, was du gesagt hast, will ich tun; denn du hast
Gunst in meinen Augen gefunden, und ich habe dich na-
mentlich ausersehen. Mosche sprach: Laß mich doch Deine 18
Herrlichkeit schauen! Jener sprach: Ich will alle meine 19
Güte vor deinem Angesicht vorüberziehen lassen und den
Namen Ewiger vor dir ausrufen, und ich begnadige, wen
ich begnadigen will, und erbarme mich, wessen ich mich er-
barmen will. (Der Ewige) fuhr fort: Du vermagst nicht 20
mein Antlitz zu sehen; denn kein Mensch sieht mich und
bleibt am Leben. Der Ewige sprach: Hier ist ein Ort bei 21
mir, stelle dich da auf den Felsen, Und wenn dann meine 22
Herrlichkeit vorüberzieht, so werde ich dich in die Kluft
des Felsens tun und meine Hand über dich decken, bis daß
ich vorüber sein werde. Wenn ich dann meine Hand weg- 23
nehme, so wirst du meine Erscheinung von hinten her
sehen; mein Antlitz aber kann nicht gesehen werden. Der **34**
Ewige sprach zu Mosche: Haue dir zwei steinerne Tafeln 1
aus, wie die ersten; dann will ich auf die Tafeln die Worte
schreiben, welche auf den ersten Tafeln, die du zerbrochen
hast, gewesen. Sei dann auf den Morgen bereit, und steige 2
am Morgen auf den Berg Sinai und stelle dich mir dort
hin auf die Spitze des Berges. Niemand soll mit dir hinauf- 3
gehen, und keiner soll auf dem ganzen Berge gesehen wer-
den; selbst das Kleinvieh und das Rindvieh sollen nicht
gegen den Berg hin weiden. Er hieb zwei steinerne Ta- 4
feln aus, gleich den ersten, und Mosche stand des Morgens

כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה 5
בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־ 6
פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה 7
וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים: וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה 8
וַיִּשְׁתָּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־ 9
נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ
לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי 10
כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־
נִבְרְאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־
אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם 11
הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ 12
אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ: כִּי אֶת־ 13
מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו
תְּכָרֹתוּן: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ 14
אֵל קַנָּא הוּא: פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי 15

früh auf, stieg auf den Berg Sinai, wie ihm der Ewige
geboten, und nahm in seine Hand die zwei steinernen Ta-
feln. Der Ewige ließ sich in einer Wolke herab, stellte sich 5
dort zu ihm und rief den Namen „Ewiger". Der Ewige 6
zog an seinem Angesicht vorüber und rief: „Ewiger,
Ewiger, Gott, barmherzig und gnädig, langmü-
tig, groß an Gnade und an Treue, der die Gnade 7
dem tausendsten Geschlecht bewahrt, der Schuld,
Missetat und Sünde vergibt, der aber nicht ohne
Ahndung läßt, der die Schuld der Väter heim-
sucht an Kindern und Kindeskindern im dritten
und vierten Geschlechte". Da eilte Mosche und neigte 8
sich zur Erde und warf sich nieder, Und sprach: Wenn ich 9
Gnade in den Augen meines Herrn gefunden, so möge
doch der Herr in unserer Mitte wandeln! Es ist zwar ein
hartnäckiges Volk, allein Du wirst unsere Schulden und
unsere Sünden vergeben und uns zu Deinem Eigentum
annehmen! Er (Gott) sprach: Siehe, ich stifte einen Bund, 10
vor deinem ganzen Volke will ich Wunder tun, wie sie nie
auf der ganzen Erde und unter allen Nationen geschehen
sind, auf daß das ganze Volk, in dessen Mitte du bist, er-
kenne das Werk des Ewigen, daß es wunderbar ist, was
ich für dich tue. Merke dir, was ich dir heute gebiete! 11
Ich vertreibe vor dir den Emori, Kenaani, Chitti, Perisi,
Chivi und Jebusi. Hüte dich, daß du keinen Bund schlie- 12
ßest mit dem Bewohner des Landes, gegen welchen du
ziehst; damit er dir nicht zum Fallstrick werde in deiner
Mitte. Sondern ihre Altäre sollt ihr niederreißen, ihre 13
Bildsäulen zerbrechen und ihre Haine fällen. Denn du 14
darfst dich nicht bücken vor einem andern Gotte; denn
der Ewige, Eiferer ist sein Name, er ist ein eifervoller
Gott. Daß du keinen Bund schließest mit dem Bewohner 15
des Landes, denn wenn sie nachbuhlen ihren Göttern und
ihren Göttern Opfer schlachten, so wird er dich einladen,

אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃
16 וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ
17 אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃ אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ׃
18 אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר
צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ
19 מִמִּצְרָיִם׃ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר
20 וָשֶׂה׃ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ
כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים
21 תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃
22 וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף
23 תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ
24 אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם
מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ
בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
25 בַּשָּׁנָה׃ לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר
26 זֶבַח חַג הַפָּסַח׃ רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ שביעי
27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתָב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל׃
28 וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם

und du wirst von seinem Opfer essen; Du würdest auch 16
von seinen Töchtern für deine Söhne nehmen, und wenn
dann seine Töchter ihren Göttern nachbuhlen, so würden
sie auch deine Söhne zu ihren Göttern verführen. Mache 17
dir keine aus Metall gegossenen Götter. Beobachte das 18
Fest der ungesäuerten Brote; sieben Tage sollst du un-
gesäuerte Brote essen, wie ich dir geboten habe, zur be-
stimmten Zeit im Reifemonat, denn im Reifemonat bist
du aus Mizrajim gezogen. Alles, was den Mutterschoß 19
erschließt, ist mein, auch was dein Vieh an männlichen
Jungen wirft, der Erstling der Ochsen und der Schafe.
Den Erstling vom Esel sollst du mit einem Schafe los- 20
kaufen, und wenn du ihn nicht loskaufst, so mußt du ihm
das Genick brechen. Alle Erstgebornen deiner Söhne sollst
du loskaufen. Man soll nicht leer vor mir erscheinen.
Sechs Tage magst du arbeiten, am siebenten Tage aber 21
sollst du feiern, mit dem Ackern und der Ernte mußt du
feiern. Das Wochenfest sollst du halten, (das Fest) der 22
Erstlinge der Weizenernte, wie auch das Fest des Ein-
sammelns, wenn das Jahr seinen Kreislauf beschließt.
Dreimal im Jahre soll alles Männliche von dir erscheinen 23
vor dem Angesicht des Herrn, des Ewigen, des Gottes Is-
raels. Wenn ich Völker vor dir austreiben und dein Ge- 24
biet erweitern werde, soll es keinen nach deinem Lande ge-
lüsten, wenn du hinaufgehst, um vor dem Ewigen, deinem
Gott, dreimal im Jahre zu erscheinen. Schlachte das Blut 25
meines Opfers nicht bei Gesäuertem, und das Opfer des
Überschreitungsfestes soll nicht bis zum Morgen übernach-
ten. Das Vorzüglichste der Erstlinge deines Bodens sollst 26
du in das Haus des Ewigen, deines Gottes, bringen.
Koche nicht das Zicklein in der Milch seiner Mutter! Der 27
Ewige sprach zu Mosche: Schreibe dir diese Worte auf;
denn auf die mündliche Erklärung dieser Worte hin schließe
ich mit dir und Jisrael einen Bund. Er (Mosche) blieb 28

לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֶת דִּבְרֵי
הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים: וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי 29
וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה
לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ: וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל־ 30
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירְאוּ מִגֶּשֶׁת
אֵלָיו: וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל־הַנְּשִׂאִם 31
בָּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְּשׁוּ כָּל־בְּנֵי 32
יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי:
וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מַסְוֶה: וּבְבֹא 33 34
מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־
צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה: וְרָאוּ בְנֵי 35
יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה
אֶת־הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ: ס וַיַּקְהֵל 1 לה
מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים 2
תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא־תְבַעֲרוּ 3
אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: פ
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר 4
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל 5

daselbst bei dem Ewigen vierzig Tage und vierzig Nächte,
aß kein Brot und trank kein Wasser. (Der Ewige) schrieb
auf die Tafeln die Worte des Bundes, die zehn Worte.
Als Mosche von dem Berge Sinai herunterstieg — die 29
beiden Tafeln des Zeugnisses waren in Mosches Hand,
als er von dem Berge herunterstieg —, da wußte Mosche
nicht, daß die Haut seines Angesichtes strahlte, weil (der
Ewige) mit ihm gesprochen hatte. Als Aharon und alle Kin- 30
der Jisrael Mosche sahen, wie die Haut seines Angesichtes
strahlte, da fürchteten sie sich, zu ihm hinzutreten. Mosche 31
rief ihnen zu, da kehrten Aharon und alle Fürsten in der
Gemeinde zu ihm zurück, und Mosche redete mit ihnen.
Darauf traten alle Kinder Jisrael hinzu, und er befahl 32
ihnen alles, was der Ewige mit ihm auf dem Berge Si-
nai geredet hatte. Als Mosche vollendet hatte, mit ihnen 33
zu reden, legte er eine Hülle vor sein Gesicht. So oft Mo- 34
sche vor den Ewigen kam, um mit ihm zu reden, nahm er
die Hülle ab, bis er wieder hinausging; alsdann ging er
hinaus und redete mit den Kindern Jisrael, was ihm ge-
boten worden — Da sahen die Kinder Jisrael das An- 35
gesicht Mosches, denn es strahlte die Haut des Angesichtes
Mosches —, sodann tat Mosche wieder die Hülle vor sein
Angesicht, bis er wieder hineinging, mit ihm zu reden.

Mosche versammelte die ganze Gemeinde der Kinder **35**
Jisrael und sprach zu ihnen: Dies sind die Dinge, welche 1
der Ewige zu tun befohlen hat: Sechs Tage darf Arbeit 2
verrichtet werden, am siebenten Tage aber sei euch ein Hei-
ligtum, eine Sabbatfeier, dem Ewigen zu Ehren; jeder,
der an demselben eine Arbeit verrichtet, soll getötet wer-
den. Ihr sollt in allen euern Wohnsitzen am Ruhetage kein 3
Feuer anzünden. Und Mosche sprach zu der ganzen Ge- 4
meinde der Kinder Jisrael, wie folgt: Dies hat der Ewige
befohlen, euch zu sagen: Nehmet von euch eine Hebe, dem 5
Ewigen zu Ehren! Jeder, der freigebigen Herzens ist,

כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃
6 7 וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְעֹרֹת אֵילִם
8 מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר
9 וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ וְאַבְנֵי־שֹׁהַם
10 וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ
11 וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ
וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחָו אֶת־
12 עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃ אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בַּדָּיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת
13 וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־
14 כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים׃ וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ
15 וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־
16 מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ אֵת ׀ מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־
מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־
17 הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ אֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ
18 וְאֵת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃ אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת
19 הֶחָצֵר וְאֶת־מֵיתְרֵיהֶם׃ אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ
אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃
20 21 וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃* וַיָּבֹאוּ כָּל־
אִישׁ אֲשֶׁר־נְשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ

bringe sie, die Hebe des Ewigen: Gold, Silber, Kupfer,
Himmelblaue, purpurrote und karmesinrote Wolle, Leinen 6
und Ziegenhaar, Rotgefärbte Widderfelle, Tachaschfelle, 7
Schittimholz, Öl zum Leuchten, Gewürze zum Salböl und 8
zum Räucherwerke der Spezereien, Schohamsteine und Ein- 9
faßsteine zum Ephod und zum Brustschilde. Und jeder, der 10
weisen Herzens unter euch, komme und verfertige alles,
was der Ewige befohlen hat: Die Wohnung, ihr Zelt und 11
ihre Decke, ihre Spangen, ihre Balken, ihre Riegel, ihre
Säulen und Füße, Die Lade und ihre Stangen, den Deckel 12
und den Vorhang zur Scheidung, Den Tisch, seine Stan- 13
gen und alle seine Geräte, das Schaubrot, Den Leuchter 14
zur Beleuchtung, dessen Geräte und Lampen und das Öl
der Beleuchtung, Den Altar zum Räucherwerk und dessen 15
Stangen, das Salböl und das Räucherwerk der Speze-
reien, die Decke des Eingangs für den Eingang der Woh-
nung, den Ganzopferaltar und das kupferne Netz dazu, 16
seine Stangen und alle seine Geräte, das Becken und sein
Gestell, Die Umhänge des Hofes, dessen Säulen und Füße 17
und die Decke am Tore des Hofes, Die Pflöcke der Woh- 18
nung und die Pflöcke des Hofes und ihre Seile, Die Ge- 19
wänder des Dienstes, um im Heiligtume zu dienen, die hei-
ligen Kleider für Aharon, den Priester, und die Kleider
seiner Söhne zum Priesterdienste. Darauf ging die ganze 20
Gemeinde der Kinder Jisrael von Mosche hinweg. Und 21
sie kamen, jeder, den sein Herz antrieb, und jeder, den sein
Geist bewog, und brachten die Hebe des Ewigen zum Werke
des Stiftszeltes, zu seinem ganzen Dienste und zu den hei-

אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ
וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב 22
לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־
אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה: וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־ 23
נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ: כָּל־מֵרִים 24
תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְכֹל
אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה
הֵבִיאוּ: וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה 25
אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:
וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־ 26
הָעִזִּים: וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי 27
הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר 28
וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר 29
נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה
לַיהוָה: פ שלישי (שני כזהן מחוברין.)
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם 30
בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה: וַיְמַלֵּא אֹתוֹ 31
רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה:

ligen Kleidern. Es kamen Männer samt den Frauen, je- 22
der, der freigebigen Herzens war, und brachten Spangen,
Ohrringe, Fingerringe und Busenschmuck, allerlei golde-
nes Geschmeide, und jeder, der eine Gabe aus Gold dem
Ewigen zu Ehren widmete, Und jeder, bei dem sich him- 23
melblaue, purpurrote und karmesinrote Wolle, Leinen und
Ziegenhaar, rotgefärbte Widderfelle und Tachaschfelle vor-
fanden, der brachte es, Und wer eine Hebe aus Silber oder 24
Kupfer erhob, der brachte die Hebe Gottes, und bei wem
sich Schittimholz zu jeglicher Arbeit des Dienstes vorfand,
der brachte es, Und alle Frauen weisen Herzens spannen 25
mit ihren Händen und brachten das Gespinst, die him-
melblaue, purpurrote und karmesinrote Wolle und das Lei-
nen, Und alle Frauen, die ihr Herz in Weisheit antrieb, 26
spannen die Ziegenhaare. Und die Fürsten brachten die 27
Schohamsteine und die Einfaßsteine zum Ephod und zum
Brustschilde, Und das Gewürz und das Öl zur Beleuch- 28
tung und zum Salböl und zum Räucherwerk der Speze-
reien. Alle Männer und Frauen, die ihr Herz bewog, zu 29
dem ganzen Werke zu bringen, das der Ewige zu verfer-
tigen durch Mosche geboten, die brachten es, die Kinder
Jisrael, als freiwillige Gabe, dem Ewigen zu Ehren.
Und Mosche sprach zu den Kindern Jisrael: Seht, der 30
Ewige hat mit Namen berufen Bezalel, den Sohn Uris,
Sohn Churs, aus dem Stamme Jehudah, Und hat ihn mit 31
göttlichem Geiste erfüllt, mit Weisheit, Vernunft, Kennt-

32 וְלַחֹשֶׁב מַחֲשֶׁבֶת לַעֲשׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 33 וּבַחֲרֶשֶׁת
אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂות בְּכָל־מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃
34 וּלְהֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־
35 דָן׃ מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂות כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְ
וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ
לו 1 וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָּל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃ וְעָשָׂה בְצַלְאֵל
וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה
וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת
2 הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל
וְאֶל־אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
חָכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה אֶל־הַמְּלָאכָה
3 לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂת
4 אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ וַיָּבֹאוּ
כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ
5 מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה
6 יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר
אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ־עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא
7 הָעָם מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה

nis und allerlei Kunstfertigkeit, Und um Pläne zu er- 32
sinnen, zu arbeiten in Gold, in Silber und in Kupfer Und 33
im Steinschneiden zum Einfassen und im Holzschneiden,
um allerlei Kunstarbeiten auszuführen. Auch zu unter- 34
richten hat er ihm ins Herz gegeben, ihm und Oholiab,
dem Sohne Achisamachs, aus dem Stamme Dan. Er hat 35
sie mit Weisheit des Herzens erfüllt, um alle Werke des
(Stein- und Holz-)schneiders, des Kunstwebers und des
Buntwirkers in himmelblauer, purpurroter und karmesin-
roter Wolle und in Leinen, sowie des Webers zu verfer-
tigen, daß sie allerlei Werk verrichten und Pläne ersinnen.
Nun machten Bezalel, Oholiab und jeder Mann, der wei- **36**
sen Herzens war, dem der Ewige Weisheit und Vernunft 1
gegeben, um zu begreifen, die ganze Arbeit zum Dienste
des Heiligtums zu verfertigen, alles, wie der Ewige
es befohlen. Mosche ließ Bezalel und Oholiab rufen, so- 2
wie jeden Mann, der weisen Herzens war, dem der Ewige
Weisheit in das Herz gegeben, jeden, den sein Herz antrieb,
an die Arbeit hinzutreten, um sie zu verfertigen. Sie nah- 3
men von Mosche die ganze Hebe, welche die Kinder Is-
rael zur Arbeit des heiligen Dienstes gebracht hatten, um
sie zu verfertigen, und noch jeden Morgen brachten sie
ferner freiwillige Gaben. Da kamen alle Weisen, welche 4
das ganze Werk des Heiligtums ausführten, jeder von sei-
nem Werke, woran sie arbeiteten, Und sprachen zu Mo- 5
sche: Das Volk bringt zu viel, mehr als genug ist zum
Dienste des Werkes, das Gott zu machen geboten. Da be- 6
fahl Mosche, daß man einen Ruf im Lager ergehen lasse,
wie folgt: Mann oder Frau sollen keine Arbeit mehr ma-
chen zur Hebe des Heiligtums! Das Volk hörte nun auf
zu bringen. (Der Vorrat an) Arbeit war hinreichend zur 7
Verfertigung des ganzen Werkes, und es blieb noch übrig.

8 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ ס רביעי וַיַּעֲשׂוּ כָּל־חֲכַם־
לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה
9 אֹתָם׃ אׇרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרׇחַב
אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃
10 וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אֶחָת וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת
11 חִבַּר אַחַת אֶל־אֶחָת׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּמַּחְבֶּרֶת כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה
12 הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה
הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אַחַת אֶל־אֶחָת׃
13 וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־
אַחֹת בַּקְּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ פ
14 וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה
15 יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃ אׇרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי
16 עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־
17 שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד׃ וַיַּעַשׂ לֻלָאֹת חֲמִשִּׁים עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הַקִּיצֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלָאֹת עָשָׂה עַל־
18 שְׂפַת הַיְרִיעָה הַמְחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת

Es verfertigten alle, die weisen Herzens waren unter den 8
Arbeitern des Werkes, die Wohnung: Zehn Teppiche aus
gezwirntem Leinen, aus himmelblauer, purpurroter und
karmesinroter Wolle mit Cherubim, Kunstweberarbeit ver-
fertigte man sie. Die Länge des einen Teppichs war acht- 9
undzwanzig Ellen, die Breite des einen Teppichs vier El-
len — ein Maß für alle Teppiche. Man fügte fünf Tep- 10
piche aneinander und fünf Teppiche fügte man aneinander,
Man machte himmelblaue Schleifen an den Saum des 11
einen Teppichs am Ende an der Zusammenfügung; eben-
so tat man am Saum des äußersten Teppichs an der zwei-
ten Zusammenfügung. Fünfzig Schleifen machte man an 12
den einen Teppich und fünfzig Schleifen machte man an
das Ende des Teppichs, der an der zweiten Zusammen-
fügung war, die Schleifen eine der andern gegenüber-
stehend. Und man machte fünfzig Spangen aus Gold. 13
Man fügte die Teppiche mit den Spangen aneinander,
und so war die Wohnung ein Ganzes. Man machte Tep- 14
piche aus Ziegenhaaren zum Zelt über der Wohnung; elf
Teppiche machte man — Die Länge des einen Teppichs 15
dreißig Ellen, und vier Ellen die Breite des einen Tep-
pichs — ein Maß für die elf Teppiche. Und man fügte 16
fünf Teppiche besonders und sechs Teppiche besonders zu-
sammen. Und man machte fünfzig Schleifen an den Saum 17
des äußersten Teppichs an der Zusammenfügung, Und
fünfzig Schleifen machte man an den Saum des Teppichs
bei der andern Zusammenfügung. Und man machte fünf- 18
zig kupferne Spangen, um das Zelt zusammenzufügen,

19 חֲמִשִּׁים לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לִהְיֹת אֶחָד: וַיַּעַשׂ מִכְסֵה׀
לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים
20 מִלְמָעְלָה׃ ס חמישי וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים
21 לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים: עֶשֶׂר אַמּוֹת אָרֶךְ הַקָּרֶשׁ
22 וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אַחַת אֶל־אֶחֹת כֵּן עָשָׂה לְכָל קַרְשֵׁי
23 הַמִּשְׁכָּן: וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קְרָשִׁים
24 לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי־כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת
עֶשְׂרִים הַקְּרָשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי
יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו:
25 וְלִצֶּלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קְרָשִׁים:
26 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
27 הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: וּלְיַרְכְּתֵי
28 הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים: וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה
29 לִמְקְצַעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם: וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאַחַת כֵּן
30 עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת: וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים
וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי
31 אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים
32 חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת: וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם

daß es ein Ganzes wurde. Und man machte eine Decke 19
dem Zelte aus rotgefärbten Widderfellen und eine Decke
aus Tachaschfellen oben darauf. Und man machte die 20
Balken zur Wohnung aus Schittimholz, aufrecht stehend;
Zehn Ellen die Länge des Balkens und eine und eine halbe 21
Elle die Breite des einen Balkens. Zwei Zapfen hatte 22
jeder Balken, einer zum andern eingepaßt; so machte man
es mit allen Balken der Wohnung. Und man machte die 23
Balken der Wohnung, zwanzig Balken gen Mittag, süd-
lich. Und vierzig silberne Füße machte man unter die 24
zwanzig Balken, zwei Füße, den einen Balken für seine
zwei Zapfen, zwei Füße unter den einen Balken für seine
zwei Zapfen. An die andere Seite der Wohnung, zur 25
nördlichen Seite, machte man zwanzig Balken Und vier- 26
zig silberne Füße dazu, zwei Füße unter den einen Bal-
ken, zwei Füße unter den einen Balken. Zur Hinterseite 27
der Wohnung, gegen Westen, machte man sechs Balken,
Und zwei Balken machte man zu den Ecken der Wohnung 28
an der Hinterseite; Diese schlossen unten zusammen und 29
paßten oben zusammen in einem Ringe. So machte man
es mit beiden, an den zwei Ecken, So daß es acht Balken 30
waren, und dazu sechzehn silberne Füße, je zwei Füße
unter einem Balken. Man machte Riegel aus Schittim- 31
holz, fünf für die Balken der einen Seite der Wohnung,
Und fünf Riegel für die Balken der andern Seite der 32

לְקַרְשֵׁי צֶלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי
הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן לִבְרֹחַ 33
בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה: וְאֶת־הַקְּרָשִׁים 34
צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף
אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב: וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן 35
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ כְּרֻבִים:
וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְוֵיהֶם זָהָב 36
וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי־כָסֶף: וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל 37
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם:
וְאֶת־עַמּוּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת־וָוֵיהֶם וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם 38
זָהָב וְאַדְנֵיהֶם חֲמִשָּׁה נְחֹשֶׁת: פ

לז
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת־הָאָרֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ 1
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר 2
מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב: וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע 3
טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ
הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי 4
שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב: וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת עַל 5
צַלְעֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן: וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר 6
אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ: וַיַּעַשׂ שְׁנֵי 7
כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת:

Wohnung, gegen Westen. Man machte den mittelsten Rie- 33
gel, um mitten durch die Balken von dem einen Ende zu
dem anderen Ende zu riegeln. Die Balken belegte man 34
mit Gold und ihre Ringe machte man aus Gold, Behält-
nisse für die Riegel, und man belegte die Riegel mit Gold.
Man machte den Vorhang aus himmelblauer, purpurroter 35
und karmesinroter Wolle und gezwirntem Leinen, nach
Kunstweberarbeit machte er ihn mit Cherubim. Und man 36
machte dazu vier Säulen aus Schittimholz und belegte
sie mit Gold, ihre Haken von Gold, und man goß dazu
vier silberne Füße. Und man machte eine Decke zu dem 37
Eingang des Zeltes aus himmelblauer, purpurroter und
karmesinroter Wolle und gezwirntem Leinen, Buntwirker-
arbeit, Und seine fünf Säulen und ihre Haken. Man be- 38
legte ihre Köpfe und ihre Reifen mit Gold; ihre fünf
Füße waren von Kupfer. Bezalel machte die Lade aus 37
Schittimholz, zwei Ellen und eine halbe ihre Länge, eine 1
und eine halbe Elle ihre Breite und eine und eine halbe
Elle ihre Höhe; Und er belegte sie mit reinem Golde von 2
innen und von außen und machte ihr einen Kranz aus
Gold ringsum, Und er goß dazu vier Ringe aus Gold an 3
ihre vier Ecken, zwei Ringe an die eine Seite und zwei
Ringe an die andere Seite. Und er machte Stangen aus 4
Schittimholz und belegte sie mit Gold; Er brachte die 5
Stangen in die Ringe an die Seiten der Lade, um die
Lade zu tragen. Und er machte einen Deckel aus reinem 6
Golde, zwei Ellen und eine halbe seine Länge, und eine
und eine halbe Elle seine Breite. Er machte zwei Cheru- 7
bim aus Gold, von getriebener Arbeit machte er sie an den

8 כְּרוּב־אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־
ק הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִים מִשְּׁנֵי קְצוֹתָיו׃ 9 וַיִּהְיוּ הַכְּרֻבִים
כ פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ פ
10 וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ
11 וְאַמָּה וְחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר
12 זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר־זָהָב
13 לִמְסִגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־
14 הַטַּבָּעֹת עַל־אַרְבַּע הַפֵּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת
הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
15 וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב לָשֵׂאת
16 אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר עַל־הַשֻּׁלְחָן אֶת־
קְעָרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֶת־מְנַקִּיֹתָיו וְאֶת־הַקְּשָׂוֹת אֲשֶׁר
יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר׃ פ שש (שלישי כזכן מחוברין).
17 וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה
18 יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה
קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד
19 וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בְּקָנֶה אֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים

beiden Enden des Deckels; Einen Cherub an dem einen 8
Ende und einen Cherub an dem anderen Ende; aus dem
Deckel machte er die Cherubim, an seinen beiden Enden.
Die Cherubim breiteten ihre Flügel nach oben aus, über- 9
deckten mit ihren Flügeln den Deckel, und ihre Gesichter
einander zugewendet; gegen den Deckel hin waren die Ge-
sichter der Cherubim gewendet. Er machte den Tisch aus 10
Schittimholz, zwei Ellen seine Länge, eine Elle seine
Breite und eine und eine halbe Elle seine Höhe. Er be- 11
legte ihn mit reinem Golde und machte ihm einen gol-
denen Kranz ringsum. Er machte ihm eine handbreite 12
Leiste ringsum und machte einen goldenen Kranz über
seiner Leiste ringsum. Dazu goß er vier Ringe aus Gold 13
und brachte die Ringe an die vier Ecken seiner vier Füße.
Gegenüber der Leiste waren die Ringe, als Behältnisse für 14
die Stangen, um den Tisch zu tragen. Und er machte die 15
Stangen aus Schittimholz und belegte sie mit Gold, um
den Tisch zu tragen. Und er machte die Geräte, die auf 16
dem Tisch (sein sollten), seine Schüsseln, seine Schalen,
seine Reinigungsgefäße und seine Halbröhren, mit denen
(das Brot) bedeckt wird, aus reinem Golde. Und er machte 17
den Leuchter aus reinem Golde, von getriebener Arbeit
machte er den Leuchter; seinen Fuß und seinen Schaft,
seine Kelche, seine Knöpfe und seine Blumen waren aus
ihm. Und sechs Röhren gingen an seinen Seiten heraus, 18
drei Röhren des Leuchters an der einen Seite und drei
Röhren des Leuchters an der andern Seite, Drei mandel- 19
förmige Kelche an der einen Röhre, Knopf und Blume,
und drei mandelförmige Kelche an der einen Röhre,
Knopf und Blume, so an den sechs Röhren, die aus dem

מִן־הַמְּנֹרָה׃ וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ 20
וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת 21
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה 22
הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה־אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ 23
שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכָּר זָהָב טָהוֹר 24
עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת כָּל־כֵּלֶיהָ׃ פ
וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה 25
רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף 26
אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה־לּוֹ מִתַּחַת 27
לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים
לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף 28
אֹתָם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת 29
הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ׃ ס שב׳ עי׳ (רביעי.) וַיַּעַשׂ 1 לח
אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ־
אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו 2
עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־ 3
הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה־

Leuchter herausgingen. An dem Leuchter waren vier man- 20
delförmige Kelche, seine Knöpfe und seine Blumen, Und 21
ein Knopf unter zwei von dessen Röhren und ein Knopf
unter zwei von dessen Röhren und ein Knopf unter zwei
von dessen Röhren, bei den sechs Röhren, die aus demsel-
ben hervorgingen. Seine Knöpfe und Röhren waren aus 22
ihm; das Ganze getrieben aus einem Stücke aus reinem
Golde. Und er machte die sieben Lampen dazu, nebst 23
Lichtscheren und Aschgefäßen, aus reinem Golde. Aus 24
einem Kikar reinen Goldes machte man ihn samt allen sei-
nen Geräten. Er machte den Räucheraltar aus Schittim- 25
holz, eine Elle seine Länge, eine Elle seine Breite, vier-
eckig, und zwei Ellen seine Höhe; aus ihm waren seine
Hörner. Er belegte ihn mit reinem Golde, sein Dach und 26
seine Wände ringsum und seine Hörner; auch machte er
einen goldenen Kranz darum, Und zwei goldne Ringe 27
machte er ihm unterhalb seines Kranzes an zwei seiner
Kanten, an den beiden Seiten, als Behältnisse für Stan-
gen, um ihn daran zu tragen. Und er machte die Stangen 28
aus Schittimholz und belegte sie mit Gold. Er verfertigte 29
das Öl zur heiligen Salbung und das reine Räucherwerk
aus Spezereien, nach Gewürzmischerkunst. Er verfertigte **38**
den Ganzopferaltar aus Schittimholz, fünf Ellen seine 1
Länge und fünf Ellen seine Breite, viereckig, und drei
Ellen seine Höhe, Und er machte seine Hörner an seinen 2
vier Ecken, aus ihm waren seine Hörner, und er belegte
ihn mit Kupfer. Er machte alle Geräte des Altars, die 3
Töpfe, die Schaufeln, die Becken, die Gabeln und die
Kohlenpfannen; alle seine Geräte machte er aus Kupfer.

נְחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת 4
כַּרְכֻּבּוֹ מִלְמַטָּה עַד־חֶצְיוֹ: וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעֹת בְּאַרְבַּע 5
קַצְוֹת לְמִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בָּתִּים לַבַּדִּים: וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים 6
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת: וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת 7
עַל צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נָבוּב לֻחֹת עָשָׂה
אֹתוֹ: ס וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת 8
בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ס וַיַּעַשׂ 9
אֶת־הֶחָצֵר לִפְאַת יְנֶגֶב תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר
מְאָה בָּאַמָּה: עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וַאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת 10
וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְלִפְאַת צָפוֹן מְאָה 11
בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וַאֲדָנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי
הָעַמֻּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְלִפְאַת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים 12
בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וַאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים
וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה: 13
קְלָעִים חָמֵשׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה 14
וַאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לִשַּׁעַר 15
הֶחָצֵר קְלָעִים חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וַאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: כָּל־קְלָעֵי הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר: 16
וְהָאֲדָנִים לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף 17
וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף כֹּל עַמֻּדֵי

Er machte an den Altar ein Siebwerk, netzartige Arbeit 4
aus Kupfer, unterhalb der Einfassung, bis zur Hälfte,
Und er goß vier Ringe zu den vier Enden des kupfernen 5
Siebwerkes, Behältnisse für die Stangen. Die Stangen 6
machte er aus Schittimholz und belegte sie mit Kupfer,
Und er brachte die Stangen in die Ringe an den Seiten 7
des Altars, um diesen daran zu tragen; hohl, aus Tafeln
machte er ihn. Und er machte das Becken aus Kupfer und 8
dessen Gestell aus Kupfer, aus den Spiegeln der versam-
melten Frauen, die sich am Eingange des Stiftszeltes ver-
sammelten. Und er machte den Vorhof zur südlichen Seite 9
gen Mittag, durchbrochene Umhänge zum Vorhof aus ge-
zwirntem Leinen, hundert Ellen; Ihre Säulen zwanzig 10
und ihre Füße zwanzig, aus Kupfer; die Haken an den
Säulen und ihre Reife aus Silber; Und zur nördlichen 11
Seite hundert Ellen, ihre Säulen zwanzig und ihre Füße
zwanzig, aus Kupfer, die Haken an den Säulen und ihre
Reife aus Silber; Und zur westlichen Seite fünfzig Ellen 12
Umhänge, ihre Säulen zehn und ihre Füße zehn, die Ha-
ken an den Säulen und ihre Reife aus Silber; Und zur 13
östlichen Seite, gegen Aufgang fünfzig Ellen. Fünfzehn 14
Ellen Umhänge zur Seite, ihre Säulen drei und ihre Füße
drei; Und zu der andern Seite auf der einen und der an- 15
dern Seite des Einganges zum Vorhofe fünfzehn Ellen
Umhänge, ihre Säulen drei und ihre Füße drei. Alle 16
Umhänge des Vorhofes ringsum waren aus gezwirntem
Leinen. Die Füße zu den Säulen waren aus Kupfer, die 17
Haken an den Säulen und ihre Reife aus Silber, die Be-
legung ihrer Köpfe aus Silber, sie selbst, alle Säulen des

הֶחָצֵר׃ וּמָסַךְ* שַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן 18
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה
בְּרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃ וְעַמֻּדֵיהֶם 19
אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכָל־הַיְתֵדֹת לַמִּשְׁכָּן וְלֶחָצֵר 20
סָבִיב נְחֹשֶׁת׃ ס * אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן 21
מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם
בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר 22
לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם 23
בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ ס כָּל 24
הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְלָאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב
הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע 25
מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת 26
מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף 27
לָצֶקֶת אֶת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים
לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ וְאֵת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת 28

Vorhofes, waren mit silbernen Reifen versehen. Die Decke 18
am Tore des Vorhofes war Buntwirkerarbeit aus himmelblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle und gezwirntem Leinen; die Länge zwanzig Ellen, die Höhe in der Breite fünf Ellen so wie die Umhänge des Vorhofes; Dazu vier Säulen und vier Füße aus Kupfer, die Haken 19
aus Silber, auch die Belegung ihrer Köpfe und ihre Reife aus Silber. Alle Nägel zur Wohnung und zu dem Vor- 20
hofe ringsum waren aus Kupfer.

Dies sind die Berechnungen für die Wohnung, für die 21
Wohnung des Zeugnisses, die berechnet wurden auf Befehl Mosches, der Dienst der Leviten in der Hand des Ithamar, Sohn Aharons, des Priesters. Bezalel, Sohn Uris, 22
Sohn Churs, aus dem Stamme Jehudah, führte alles aus, was der Ewige dem Mosche befohlen, Und mit ihm Oholiab, 23
Sohn Achisamachs, aus dem Stamme Dan, ein (Stein- und Holz-)schneider und Kunstweber und Buntwirker in himmelblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle und in Leinen. Alles Gold, das zu dem Werke bei der ganzen Ar- 24
beit des Heiligtums verwendet worden, das Gold der Spende betrug neunundzwanzig Kikar und siebenhundert und dreißig Schekel, nach dem Schekel des Heiligtums. Das Silber der Musterungen der Gemeinde betrug hun- 25
dert Kikar und eintausend siebenhundert und fünfundsiebzig Schekel, nach dem Schekel des Heiligtums. Ein Beka 26
für den Kopf, die Hälfte eines Schekels, nach dem Schekel des Heiligtums, für jeden, der durch die Musterung gegangen, von zwanzig Jahren an und darüber, für sechshunderttausend und dreitausend fünfhundert und fünfzig.
Es waren hundert Kikar Silber, um die Füße des Heiligtums 27
und die Füße des Vorhanges zu gießen, hundert Füße auf hundert Kikar, je ein Kikar zu einem Fuße. Aus den tau- 28
send siebenhundert fünfundsiebzig (Schekel) machte man Haken zu den Säulen, belegte ihre Köpfe und umreifte sie.

וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וַיִּים לַעֲמוּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם
וְחִשַּׁק אֹתָם: וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם 29
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁקֶל: וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶּתַח אֹהֶל 30
מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־
לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־ 31
אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב: וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן לט 1
וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִּגְדֵי־שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־
בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ
וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ 2
מָשְׁזָר: וַיְרַקְּעוּ אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב וְקִצֵּץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת 3
בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי
וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב: כְּתֹפֹת עָשׂוּ־לוֹ חֹבְרֹת עַל־ 4
שְׁנֵי קְצוֹתָיו חָבֻר: וְחֵשֶׁב אֲפָדָתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא 5
כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי 6
הַשֹּׁהַם מְסֻבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב מְפֻתָּחֹת פִּתּוּחֵי חוֹתָם עַל־
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי 7
זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ
וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת 8

Das Kupfer der Spende betrug siebzig Kikar und zwei- 29
tausend vierhundert Schekel. Damit machte man die Füße 30
an dem Eingang des Stiftszeltes und den kupferenen Altar
samt seinem kupfernen Siebwerk und alle Geräte des Al-
tars, Die Füße des Vorhofes ringsum und die Füße zum 31
Tore des Vorhofes und alle Nägel der Wohnung und alle
Nägel des Vorhofes ringsum. Aus der himmelblauen, 39
purpurroten und karmesinroten Wolle machten sie die 1
Dienstgewänder, um im Heiligtume zu dienen; auch mach-
ten sie die heiligen Kleider für Aharon, wie der Ewige
dem Mosche befohlen hatte. Und man machte das Ephod 2
aus Gold, himmelblauer, purpurroter und karmesinroter
Wolle und gezwirntem Leinen. Sie schlugen die Gold- 3
bleche breit und schnitten Fäden zur Verarbeitung in
die himmelblaue, purpurrote und karmesinrote Wolle und
das Leinen nach Kunstweberarbeit. Daran machten sie zu- 4
zusammenfügende Schulterbänder; an seinen beiden En-
den wurde es zusammengefügt. Und das Band zu seiner 5
Umbindung daran war aus ihm und von derselben Arbeit,
aus Gold, himmelblauer, purpurroter und karmesinroter
Wolle und gezwirntem Leinen, wie der Ewige dem Mosche
befohlen. Auch fertigten sie die Schohamsteine an, um- 6
ringt von goldenen Einfassungen, gestochen, Siegelstich,
nach den Namen der Kinder Jisrael, Und man setzte sie 7
auf die Schulterstücke des Ephod als Denksteine für die
Kinder Jisrael, wie der Ewige dem Mosche befohlen hatte.
Und man machte den Brustschild, Kunstweberarbeit, wie 8
die Arbeit des Ephod, aus Gold, himmelblauer, purpur-
roter und karmesinroter Wolle und gezwirntem Leinen.

9 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל
10 עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ כָּפוּל׃ וַיְמַלְאוּ־
בוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר
11 12 הָאֶחָד׃ וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיַהֲלֹם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי
13 לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם
14 וְיָשְׁפֶה מוּסַבֹּת מִשְׁבְּצֹת זָהָב בִּמְלֻאֹתָם׃ וְהָאֲבָנִים עַל־
שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי
15 חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לִשְׁנֵים עָשָׂר שָׁבֶט׃ וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן
16 שַׁרְשְׁרֹת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי
מִשְׁבְּצֹת זָהָב וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת
17 עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־
18 שְׁתֵּי הַטַּבָּעֹת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי
הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצֹת וַיִּתְּנֻם עַל־כִּתְפֹת
19 הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיָּשִׂימוּ
עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד
20 בָּיְתָה׃ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנֻם עַל־שְׁתֵּי כִתְפֹת
הָאֵפֹד מִלְּמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב
21 הָאֵפֹד׃ וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפֹד
בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל
הָאֵפֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ שלישי (ששי
כסתן מחוברין.)

Viereckig war er; doppelt machten sie den Brustschild, eine 9
Spanne seine Länge und eine Spanne seine Breite, dop-
pelt. Sie füllten ihn aus mit vier Reihen Steinen; eine 10
Reihe: Odem, Pitda und Bareket, die erste Reihe; Die 11
zweite Reihe: Nofech, Sappir und Jahalom; Und die 12
dritte Reihe: Leschem, Schebo und Achlama; Und die 13
vierte Reihe: Tarschisch, Schoham und Jaschfe, umgeben
von Einfassungen von Gold in ihrer Füllung. Diese Steine 14
waren nach den Namen der Kinder Jisrael, zwölf nach
ihren Namen, Siegelstich, jeder nach seinem Namen, nach
den zwölf Stämmen. Und sie machten an dem Brustschilde 15
Ketten mit Endknoten, geflochtene Arbeit, aus reinem
Golde. Sie machten zwei goldene Einfassungen und zwei 16
goldene Ringe, setzten die zwei Ringe an die zwei Ecken
des Brustschildes, Brachten die zwei geflochtenen goldenen 17
Ketten an die beiden Ringe an den Ecken des Brustschil-
des, Und die beiden Enden der beiden Ketten setzten sie an 18
die beiden Einfassungen und taten sie an die Schulterstücke
des Ephod nach vorn. Sie machten zwei goldene Ringe 19
und setzten sie an die beiden (andern) Ecken des Brust-
schildes, an seinen Saum, der dem Ephod zu nach innen ge-
kehrt ist. Sie machten zwei goldene Ringe und setzten sie an 20
die beiden Schulterstücke des Ephod unterhalb nach vorn,
gegenüber der Zusammenfügung, über dem Bande des
Ephod. So schnürte man den Brustschild von seinen 21
Ringen an die Ringe des Ephod mit einer Schnur aus
himmelblauer Wolle, damit er am Bande des Ephod bleibe
und der Brustschild nicht von dem Ephod weiche, so wie

22 וַיַּעַשׂ אֶת־מְעִיל הָאֵפֹד מַעֲשֵׂה אֹרֶג כְּלִיל תְּכֵלֶת: וּפִי־ 23
הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ כְּפִי תַּחְרָא שָׂפָה לְפִיו סָבִיב לֹא יִקָּרֵעַ:
24 וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל רִמּוֹנֵי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
25 שָׁנִי מָשְׁזָר: וַיַּעֲשׂוּ פַּעֲמֹנֵי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפַּעֲמֹנִים
בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים:
26 פַּעֲמֹן וְרִמֹּן פַּעֲמֹן וְרִמֹּן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב לְשָׁרֵת
27 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכָּתְנֹת
28 שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֹרֶג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ
וְאֶת־פַּאֲרֵי הַמִּגְבָּעֹת שֵׁשׁ וְאֶת־מִכְנְסֵי הַבָּד שֵׁשׁ מָשְׁזָר:
29 וְאֶת־הָאַבְנֵט שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
30 מַעֲשֵׂה רֹקֵם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתַּב
פִּתּוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה: וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת
31 לָתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
32 מֹשֶׁה: ס וַתֵּכֶל כָּל־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד
וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן
עָשׂוּ: פ רביעי.
33 וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
34 קְרָסָיו קְרָשָׁיו בְּרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו: וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת
הָאֵילִם הַמְאָדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת

der Ewige dem Mosche befohlen. Und man machte das 22
Oberkleid zu dem Ephod, Weberarbeit, ganz aus himmel-
blauer Wolle. Und die Öffnung des Oberkleides in seiner 23
Mitte war wie die Öffnung eines Panzers, eine Borte
rings um die Öffnung, damit er nicht zerreiße. Sie mach- 24
ten an den Saum des Oberkleides Granatäpfel aus him-
melblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle und ge-
zwirntem Leinen. Sie machten Glocken aus reinem Golde 25
und setzten die Glocken zwischen die Granatäpfel an den
Saum des Oberkleides ringsum zwischen die Granat-
äpfel. Glocke und Granatapfel, Glocke und Granatapfel 26
am Saume des Oberkleides, ringsumher, zum Dienste,
wie der Ewige dem Mosche befohlen. Sie machten die 27
Leibröcke aus Leinen, Weberarbeit, für Aharon und seine
Söhne, Den Kopfbund aus Leinen, die schmückenden hohen 28
Mützen aus Leinen und die linnenen Beinkleider aus ge-
zwirntem Leinen, Den Gurt aus gezwirntem Leinen und 29
himmelblauer, purpurroter und karmesinroter Wolle,
Buntwirkerarbeit, wie der Ewige dem Mosche befohlen,
Und sie machten das Schaublech, die heilige Krone, aus 30
reinem Golde und schrieben darauf in Schrift des Siegel-
stiches: „Dem Ewigen heilig!“ Und sie setzten eine 31
himmelblaue Schnur daran, die über den Kopfbund von
oben gebracht wurde, wie der Ewige dem Mosche befohlen.
So wurde die ganze Arbeit an der Wohnung des Stifts- 32
zeltes vollendet, und die Kinder Jisrael taten ganz so,
wie der Ewige dem Mosche befohlen, also taten sie. Sie 33
brachten die Wohnung zu Mosche, das Zelt und alle seine
Geräte, seine Spangen, Balken, Riegel, Säulen und Füße,
Die Decke aus rotgefärbten Widderfellen, die Decke aus 34

35 פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ אֶת־אֲרֹן הָעֵדֻת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת׃
36 37 אֶת־הַשֻּׁלְחָן אֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים׃ אֶת־הַמְּנֹרָה
הַטְּהֹרָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֶת
שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֵת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה 38
וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃ אֶת מִזְבַּח 39
הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־ 40
עַמֻּדֶיהָ וְאֶת־אַדְנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר אֶת־
מֵיתָרָיו וִיתֵדֹתֶיהָ וְאֶת כָּל־כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל
מוֹעֵד׃ אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ 41
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה 42
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הָעֲבֹדָה׃
וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה 43
יְהוָה כֵּן עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה׃ פ חמישי (שביעי.)

מ
1 2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
3 בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תָּקִים אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְשַׂמְתָּ שָׁם
4 אֵת אֲרֹן הָעֵדוּת וְסַכֹתָ עַל־הָאָרֹן אֶת־הַפָּרֹכֶת׃ וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַשֻּׁלְחָן וְעָרַכְתָּ אֶת־עֶרְכּוֹ וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמְּנֹרָה
5 וְהַעֲלֵיתָ אֶת נֵרֹתֶיהָ׃ וְנָתַתָּה אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב לִקְטֹרֶת
לִפְנֵי אֲרֹן הָעֵדֻת וְשַׂמְתָּ אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן׃

Tachaschfellen und den Vorhang zur Bedeckung, Die Lade 35
des Zeugnisses samt ihren Stangen und den Deckel, Den 36
Tisch und alle seine Geräte, sowie das Schaubrot, Den 37
reinen Leuchter und seine Lampen, die Lampen der Ord-
nung, und alle Geräte dazu und das Öl zur Beleuchtung,
Den goldenen Altar, das Salböl und das Räucherwerk 38
der Spezereien und die Decke für den Eingang des Zeltes,
Den kupfernen Altar und das kupferne Netzwerk dazu, die 39
Stangen und alle Geräte dazu, das Becken und dessen Ge-
stell, Die Umhänge des Vorhofes, dessen Säulen und 40
Füße, und die Decke vor das Tor des Vorhofes, seine
Seile und seine Pflöcke, sowie alle Geräte zum Dienste
der Wohnung des Stiftszeltes; Die Dienstgewänder zum 41
Dienste im Heiligtume, die heiligen Kleider für Aharon,
den Priester, und die Kleider seiner Söhne zum Priester-
dienste. Ganz so, wie der Ewige dem Mosche befohlen, 42
also verrichteten die Kinder Jisrael die ganze Arbeit.
Mosche betrachtete das ganze Werk, und siehe, sie hatten 43
es vollendet, wie der Ewige befohlen, also hatten sie es
gemacht — da segnete sie Mosche. Der Ewige redete zu **40**
Mosche, wie folgt: Am Tage des ersten Monats, am ersten 1
des Monats, sollst du die Wohnung des Stiftszeltes auf- 2
richten, Stelle hinein die Lade des Zeugnisses und hülle 3
vor die Lade den Vorhang; Sodann bringe den Tisch und 4
ordne seine Ordnung, bringe den Leuchter und stecke die
Lampen auf, Stelle den goldenen Altar zum Räucherwerk 5
vor die Lade des Zeugnisses, bringe die Decke des Ein-

וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד׃ 6
וְנָתַתָּ אֶת הַכִּיֹּר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁם 7
מָיִם׃ וְשַׂמְתָּ אֶת הֶחָצֵר סָבִיב וְנָתַתָּ אֶת מָסַךְ שַׁעַר 8
הֶחָצֵר׃ וְלָקַחְתָּ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁחְתָּ אֶת הַמִּשְׁכָּן 9
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ׃
וּמָשַׁחְתָּ אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת 10
הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים׃ וּמָשַׁחְתָּ אֶת הַכִּיֹּר 11
וְאֶת כַּנּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו 12
אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם׃ וְהִלְבַּשְׁתָּ 13
אֶת אַהֲרֹן אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ
וְכִהֵן לִי׃ וְאֶת בָּנָיו תַּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כֻּתֳּנֹת׃ 14
וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ אֶת אֲבִיהֶם וְכִהֲנוּ לִי 15
וְהָיְתָה לָהֶם מָשְׁחָתָם לְכְהֻנַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ וַיַּעַשׂ 16
מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ ס ששי וַיְהִי 17
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוּקַם
הַמִּשְׁכָּן׃ וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם 18
אֶת קְרָשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחָיו וַיָּקֶם אֶת עַמּוּדָיו׃ וַיִּפְרֹשׂ 19
אֶת הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֶת מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו
מִלְמָעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ ס ויקח 20
וַיִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֶל הָאָרֹן וַיָּשֶׂם אֶת הַבַּדִּים עַל הָאָרֹן

gangs vor die Wohnung, Stelle den Ganzopferaltar vor 6
den Eingang der Wohnung des Stiftszeltes, Setze das 7
Becken zwischen das Stiftszelt und den Altar, und tue
Wasser hinein. Dann richte den Vorhof ringsum auf und 8
bringe die Decke vor das Tor des Vorhofes. Nimm dann 9
das Salböl und salbe die Wohnung und alles, was darin
ist, und heilige sie und alle ihre Geräte, daß sie ein Heilig-
tum sei; Salbe dann den Ganzopferaltar und alle seine 10
Geräte und heilige den Altar, damit der Altar ein Heilig-
tum der Heiligtümer sei; Dann salbe das Becken und sein 11
Gestell und heilige es. Dann laß Aharon und seine Söhne 12
an den Eingang des Stiftszeltes treten und im Wasser
baden, Bekleide Aharon mit den heiligen Kleidern, salbe 13
und heilige ihn, daß er mir als Priester diene; Auch 14
seine Söhne laß näher treten, bekleide sie mit Leibröcken
Und salbe sie, wie du ihren Vater gesalbt, daß sie mir als 15
Priester dienen; dies geschehe, damit ihre Salbung ihnen
zum ewigen Priestertum sei für ihre Geschlechter. Mosche 16
tat es, ganz so wie der Ewige ihm befohlen, also tat er.
Es war im ersten Monate des zweiten Jahres, am ersten 17
des Monats, wurde die Wohnung aufgerichtet. Mosche 18
richtete die Wohnung auf, setzte ihre Füße hin und stellte
ihre Balken auf, brachte die Riegel an und richtete die
Säulen auf, Breitete das Zelt über die Wohnung und 19
legte die Decke des Zeltes oben darauf, so wie der Ewige
dem Mosche befohlen. Er nahm und legte das Zeugnis 20
in die Lade, brachte die Stangen an die Lade, legte den

21 וַיִּתֵּן אֶת־הַבַּדִּים עַל־הָאָרֹן מִלְמָעְלָה: וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֹן
אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וַיָּסֶךְ עַל אֲרֹן
22 הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיִּתֵּן
אֶת־הַשֻּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן צָפֹנָה מִחוּץ
23 לַפָּרֹכֶת: וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
24 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיָּשֶׂם אֶת־הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל
25 מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן נֶגְבָּה: וַיַּעַל הַנֵּרֹת
26 לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיָּשֶׂם
27 אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת: וַיְקַטֵּר עָלָיו
28 קְטֹרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס שביעי וַיָּשֶׂם
29 אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן: וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה שָׂם פֶּתַח
מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה
30 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיָּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר
בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרָחְצָה:
31 וְרָחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:
32 בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקָרְבָתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ
33 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ס וַיָּקֶם אֶת־הֶחָצֵר
סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר
וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה: פ מפטיר
34 וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־

Deckel über die Lade von oben, Brachte die Lade in die 21
Wohnung und tat den bedeckenden Vorhang davor, so daß
er eine Hülle vor der Lade des Zeugnisses bildete, wie der
Ewige dem Mosche befohlen. Er stellte den Tisch in das 22
Stiftszelt zur nördlichen Seite der Wohnung außerhalb
des Vorhanges, Und er ordnete darauf die Ordnung des 23
Brotes vor dem Ewigen, wie der Ewige dem Mosche be-
fohlen. Er stellte den Leuchter in das Stiftszelt, dem 24
Tische gegenüber, an der Seite der Wohnung nach Süden
hin; Dann zündete er die Lampen vor dem Ewigen an, 25
wie der Ewige dem Mosche befohlen. Er setzte den goldenen 26
Altar in das Stiftszelt vor den Vorhang Und räucherte 27
Räucherwerk der Spezereien darauf, so wie der Ewige dem
Mosche befohlen. Er tat die Decke des Einganges vor die 28
Wohnung, Und den Ganzopferaltar setzte er an den Ein- 29
gang der Wohnung des Stiftszeltes, und er brachte darauf
dar das Ganz- und das Speiseopfer, so wie der Ewige
dem Mosche befohlen. Er setzte das Becken zwischen das 30
Stiftszelt und den Altar und tat Wasser hinein zum Wa-
schen: Daraus wuschen Mosche, Aharon und seine Söhne 31
ihre Hände und ihre Füße; Wenn sie in das Stiftszelt 32
kamen und wenn sie zum Altar hintraten, wuschen sie sich,
wie der Ewige dem Mosche befohlen. Er richtete den Vor- 33
hof auf rings um die Wohnung und den Altar und tat
die Decke an das Tor des Vorhofes. So vollendete Mosche
das Werk. Da bedeckte die Wolke das Stiftszelt, und die 34

הַמִּשְׁכָּן׃ וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן 35
עָלָיו הֶעָנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן׃ וּבְהֵעָלוֹת 36
הֶעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם׃
וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הֶעָנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הֵעָלֹתוֹ׃ כִּי עֲנַן 37 38
יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי
כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם׃

ח ז ק׳

סכום פסוקי דספר **ואלה שמות** אלף ומאתים ותשעה; **אר״ט** סמן. וחציו אלהים לא תקלל (שמות כ״ב כ״ז). ופרשיותיו י״א; **אי** זה בית אשר תבנו לי סמן. וסדריו **כ״ט**; ולילה ללילה יחוה דעת סמן. ופסקותיו י״ד. ופרקיו **מ׳**; חורת אלהיו **בלבו** סמן. מנין הפתוחות **תשע וששים**, והסתומות **חמש ותשעים**; הכל **מאה וששים וארבע פרשיות**; ישלח עזרך מקדש ומציון **יסעדך** סמן.

אותיות רבתי ואותיות זעירי ואותיות הנקודות שבתורה.

לין נס׳ שמות מלותיות רבתי כי לס זתיס, והס הנ׳ של בצר חסד לאלפים, והר׳ של לא תשתחוה לאל אחר, וזניסס נפ׳ כי תזל. ומלותיות הזעירות גס מלותיות הנקודות לין גס לחת מהס נספר שמות; גס כי יז סופרים זכותבין זעיר הק׳ של לזמלה בקמיהם, וכותבין רבתי הט׳ של כי טוב הוא, והצ׳ של צא אתה וכל העם, וכף׳ פזועה של ועשית ציץ והב, לכל לין דעת הדייקנים נוהה מהס.

Herrlichkeit des Ewigen erfüllte die Wohnung; Mosche 35
konnte nicht in das Stiftszelt hineingehen, denn die Wolke
ruhte darauf und die Herrlichkeit des Ewigen erfüllte die
Wohnung. Wenn die Wolke sich von der Wohnung erhob, 36
dann brachen die Kinder Jisrael auf nach allen ihren
Zügen. Solange aber die Wolke sich nicht erhob, brachen 37
sie nicht auf bis zum Tage, da sie sich wieder erhob. Denn 38
eine Wolke des Ewigen war über der Wohnung am Tage,
und ein Feuer war bei Nacht darin vor den Augen des
ganzen Hauses Jisrael auf allen ihren Zügen.

Ende des zweiten Buches.

עשרת הדברות לצבור.

הקריאה לטעם העליון.

אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי
לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּ מִמַּעַל
וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם וּ מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא־
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־
יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת
יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וּ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת־
יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־
כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־
יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן
יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ:
לֹא תִרְצָח: לֹא תִנְאָף: לֹא תִגְנֹב: לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ
עֵד שָׁקֶר: לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא־תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

הקריאה לטעם התחתון.

אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי:
לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־
תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי:
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לָאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת
אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי
שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־
הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ
יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־
אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לָךְ: לֹא תִרְצָח לֹא תִנְאָף לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה
בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר: לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא־תַחְמֹד
אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

סדר ההפטרות

לספר שמות.

Die Haftaroth

zum

Zweiten Buch Moses.

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים
וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

המפטיר אחרי שקרא ההפטרה יברך אלו הברכות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם
כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה · בָּ״אַ יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ
בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:
שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ · עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר
וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ · כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ
לּוֹ שֶׁלֹּא־יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:
עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת · עַל־
הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ · יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ
בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der herrliche Propheten erwählt und an ihren wahrhaftigen Worten Wohlgefallen gefunden hat! Gelobt seist Du, Ewiger, der das Gesetz erwählt und Seinen Diener Mosche und Sein Volk Jisrael und die Propheten der Wahrheit und der Gerechtigkeit!

Segenssprüche nach der Haftara.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, Fels aller Welten, Allgerechter in allen Zeitaltern, wahrhaftiger Gott, der Du redest und hältst, sprichst und erfüllst, dessen Worte alle wahr und gerecht sind!

Wahrhaftig bist Du, Ewiger, unser Gott, wahrhaftig sind Deine Worte, nicht ein einziges Deiner Worte bleibt je unerfüllt; denn Du, o Gott, bist ein wahrhaftiger (und allbarmherziger) König. Gelobt seist Du, Ewiger, der wahrhaftige Gott in allen Seinen Worten!

Erbarme Dich über Zion, denn das ist das Haus unsres Lebens! Sie, die Seelengebeugte, mögest Du bald in unsern Tagen befreien! Gelobt seist Du Ewiger, der Zion mit seinen Kindern erfreut!

Erfreue uns, o Ewiger, unser Gott, durch den Propheten Eliahu, Deinen Diener, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten, der recht bald kommen und unser Herz froh machen möge! Kein Fremder wird dann mehr auf seinem Throne weilen, nicht wieder werden andere seine Herrlichkeit in Besitz nehmen; denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß sein Licht nimmermehr verlöschen soll. Gelobt seist Du, Ewiger, Schild Davids!

Für das Gesetz, für den Gottesdienst, für die Propheten und für diesen Sabbattag, den Du, o Ewiger, unser Gott, uns zur Heiligkeit und Ruhe, zur Herrlichkeit und zum Ruhme gegeben hast, für alles, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und loben Dich: hochgelobt sei Dein Name durch den Mund aller Lebenden auf immer und ewig! Gelobt seist du, Ewiger, der den Sabbattag heiligt!

כמנהג הספרדים.

בירמיה סטן א׳.

1 דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּן־חִלְקִיָּהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת
2 בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן: אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ
3 בֶּן־אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְכוֹ: וַיְהִי
בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־תֹּם עַשְׁתֵּי־
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת
ר׳ יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: 4 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
ש׳ 5 בְּטֶרֶם אֶצָּרְךָ בַבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מֵרֶחֶם
6 הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ: וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יֱהוִה
7 הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי דַבֵּר כִּי־נַעַר אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אַל־תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֶשְׁלָחֲךָ תֵּלֵךְ
8 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָּ תְּדַבֵּר: אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־
9 אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּלֶךָ נְאֻם־יְהוָה: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיִּגַּע
10 עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ: רְאֵה
הפקדתיך הַפְקַדְתִּיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לִנְתֹּשׁ
וְלִנְתוֹץ וּלְהַאֲבִיד וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ: 11 וַיְהִי דְבַר־
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל
שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה: 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי־
שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשֹׂתוֹ: 13 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה ו׳ אֵלַי שֵׁנִית
לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפָנָיו

nach portugiesischem Ritus.
(Jer. 1, 1—19. 2, 1—3.)

Worte des Jirmejahu, Sohn Chilkijahus, von den Prie- 1
stern in Anatot, im Lande Binjamin, An den das Wort 2
des Ewigen erging in den Tagen Joschijahus, Sohn
Amons, Königs von Jehuda, im dreizehnten Jahre sei-
ner Regierung.

Es erging in den Tagen Jehojakims, des Sohnes Jo- 3
schijahus, Königs von Jehuda, bis zum Schlusse des elften
Jahres (der Regierung) Zidkijahus, Sohn Joschijahus,
Königs von Jehuda, bis zur Verbannung Jeruschalajims
im fünften Monate. Es erging an mich das Wort des Ewi- 4
gen, wie folgt: Bevor ich dich im Mutterleibe gebildet 5
hatte, habe ich dich erwählt; ehe du aus dem Mutterschoße
gekommen, habe ich dich schon geheiligt, den Völkern zum
Propheten dich gegeben! Ich sprach: Ach Herr, mein Gott, 6
siehe, ich verstehe nicht zu reden, denn ich bin noch ein Jüng-
ling! Da sprach der Ewige zu mir: Sprich nicht: „Ich bin 7
ein Jüngling!" vielmehr wohin ich dich schicken will, sollst du
hingehen, und rede, was ich dir gebiete! Habe keine Furcht 8
vor ihnen, denn ich bin mit dir, dich zu schirmen! so spricht
der Ewige. Der Ewige streckte seine Hand aus und berührte 9
meinen Mund; darauf sprach der Ewige zu mir: Nun habe
ich meine Worte in deinen Mund gelegt! Siehe am heu- 10
tigen Tag setze ich dich ein über die Völker und über die
Reiche, zu zertrümmern, zu zermalmen, zu vernichten, ein-
zureißen, aufzubauen und zu pflanzen! Das Wort des 11
Ewigen erging an mich, wie folgt: Was erblickst du, Jir-
mejahu? Ich sprach: Ich erblicke einen Mandelstab (שָׁקֵד).
Der Ewige sprach zu mir: Du hast richtig gesehen; denn 12
ich wache (שֹׁקֵד) über meinem Worte, es zu vollziehen. Das 13
Wort des Ewigen erging abermals an mich, wie folgt:
Was erblickst du? Ich sprach: Einen siedenden Topf er-

14 מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה
15 עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי הִנְנִי קֹרֵא לְכָל מִשְׁפְּחוֹת
מַמְלְכוֹת צָפוֹנָה נְאֻם יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶּתַח
שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה׃
16 וְדִבַּרְתִּי מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל כָּל רָעָתָם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ
17 לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה תֶּאְזֹר
מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצַוֶּךָּ
18 אַל תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן אַחֲתְךָ לִפְנֵיהֶם׃ וַאֲנִי הִנֵּה נְתַתִּיךָ
הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד בַּרְזֶל וּלְחוֹמֹת נְחֹשֶׁת עַל כָּל
הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֶיהָ לְכֹהֲנֶיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ׃
19 וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לָךְ כִּי אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם יְהוָה
1 2 ב לְהַצִּילֶךָ׃ וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ וְקָרָאתָ
בְאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד
ד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא
ג זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל
אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה׃

הפטרת שמות כמנהג האשכנזים.

ישעיה סטן כ"ו.

6 הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי
7 תֵבֵל תְּנוּבָה׃ הַכְּמַכַּת מַכֵּהוּ הִכָּהוּ אִם כְּהֶרֶג הֲרֻגָיו הָרֹג׃
8 בְּסַאסְאָה בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ בְּקָדִים בְּיוֹם

blicke ich, seine Vorderseite ist nach Norden hin. Da sprach 14
der Ewige zu mir: Von Norden her wird das Verderben
hereinbrechen über alle Bewohner des Landes! Denn siehe, 15
ich rufe alle Stämme und Reiche im Norden, spricht der
Ewige, sie werden kommen und jeder seinen Thron errich-
ten am Eingang der Tore Jeruschalajims und auf allen
seinen Mauern ringsumher und auf denen aller Städte von
Jehuda, Ich werde dann mit ihnen rechten ob aller ihrer 16
Übeltaten, daß sie mich verlassen und fremden Göttern ge-
räuchert haben und sich gebückt haben vor dem Werke ihrer
Hände! Du aber gürte deine Lenden und mache dich auf 17
und sprich zu ihnen alles, was ich dir befehlen werde; zit-
tere nicht vor ihnen, sonst mache ich dich vor ihnen zit-
tern! Ich aber, siehe, ich mache dich heute zur festen Stadt, 18
zur Eisensäule, zur ehernen Mauer über das ganze Land,
für Jehudas Könige, für seine Fürsten, seine Priester und
das Volk des Landes; Sie werden mit dir streiten, aber sie 19
vermögen nichts gegen dich; denn ich bin mit dir, spricht
der Ewige, um dich zu schirmen! Das Wort des Ewigen **2**
erging an mich, wie folgt: Gehe hin und rufe vor den 1
Ohren Jeruschalajims, wie folgt: So spricht der Ewige: Ich 2
gedenke dir der Huld deiner Jugendzeit, der Liebe deines
Brautstandes, da du mir folgtest in die Wüste, in unbe-
sätes Land! Ja, heilig ist dem Ewigen Jisrael, der Erst- 3
ling seines Ertrages! Es büßen alle, die es verzehren,
Verderben trifft sie, spricht der Ewige!

Haftara zu שמות,

nach deutschem Ritus.

(Jes. 27, 6—13. 28, 1—13. 29, 22—23.)

Einst wird Jakob Wurzel schlagen, sprossen und blühen 6
Jisrael und die Fläche des Erdballs mit Früchten füllen!
Schlug er es wohl, wie er seinen Schläger schlug? Ward 7
es etwa hingemordet, den Erschlagnen unter ihm gleich?
Nein, mit Maß hast Du mit ihm gerechtet, indem er es 8

9 קָדִים׃ לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן־יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסֵר
חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ ׀ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי־גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־
10 יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃ כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה מְשֻׁלָּח
וְנֶעֱזָב כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֶיהָ׃
11 בִּיבֵשׁ קְצִירָהּ תְּשָׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי
לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא
12 יְחֻנֶּנּוּ׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־
נַחַל מִצְרָיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וְהָיָה ׀ בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים
בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה
כח 1 בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָם׃ הוֹי עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם
וְצִיץ נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים
2 הֲלוּמֵי יָיִן׃ הִנֵּה חָזָק וְאַמִּץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שַׂעַר
קָטֶב כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃
3 4 בְּרַגְלַיִם תֵּרָמַסְנָה עֲטֶרֶת גֵּאוּת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם׃ וְהָיְתָה
צִיצַת נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים
כְּבִכּוּרָהּ בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרֹאֶה אוֹתָהּ בְּעוֹדָהּ
5 בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת
6 צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאָר עַמּוֹ׃ וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב
7 עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעְרָה׃ וְגַם־אֵלֶּה

forttrieb, hinweggefegt mit rauhem Winde an des Ost-
sturms Tag. Wahrlich, dadurch sei verziehen Jakobs 9
Schuld, dies sei die ganze Frucht, daß es seine Sünde ab-
lege, es mache alle Steine des Altars gleich zerstoßnen
Kalksteinen, lasse Astarten und Sonnenbilder fernerhin
nicht mehr bestehen! Darum ist die feste Stadt öde gewor- 10
den, die Wohnstätte preisgegeben und verlassen gleich der
Wüste, daß das Kalb dort weidet, dort lagert und ihr
Laub verzehrt. Ist ihr Gezweig verdorrt, dann wird es 11
abgebrochen, Weiber kommen, heizen damit! Weil es kein
vernünftiges Volk ist, darum erbarmt sich auch sein Schöp-
fer seiner nicht; der es gebildet, begnadigt es nicht. An 12
jenem Tage wird der Ewige (Früchte) schütteln von des
Stromes (P'rat) Brandung bis zum Bache Mizrajims,
ihr aber werdet einzeln aufgelesen, Kinder Jisrael! Es 13
wird sein, an jenem Tage wird gestoßen in die große Po-
saune, und sie kommen herbei, die in Aschurs Gebiet sich
verloren und die nach dem Lande Mizrajim Verstoßenen,
sie werfen sich nieder vor dem Herrn auf dem Berg des
Heiligtums in Jeruschalajim! — Wehe der stolzen Krone 28
der Trunkenen Ephrajims, der welken Blume, seiner präch- 1
tigen Zier, die oben auf dem fetten Tale der Weinbetäub-
ten steht; Siehe, machtvoll, stark geht es aus vom Herrn, 2
wie Hagelsturm, wie giftiger Hauch, wie mächtiger, reißen-
der Gewässer Flut! So wirft er zur Erde nieder mit
Macht, Daß sie mit den Füßen zertreten wird, der Trun- 3
kenen Ephrajims stolze Krone! Dann wird die welke Blu- 4
me, seine prächtige Zier, die oben auf dem fetten Tale
steht, gleich der Frühfeige, vor dem Sommer gereift,
die, kaum erblickt, kaum in der Hand, schon verschlungen
wird. An jenem Tage wird der Ewige Zebaot zur 5
Krone der Pracht, zum herrlichen Diadem dem Überreste
seines Volkes werden, Zum Geiste der Gerechtigkeit dem 6
zum Gerichte Sitzenden, zur Tapferkeit denen, die an dem
Tor den Sturm abschlagen. Aber auch diese taumeln 7

בֵּינַיִן שָׁגוּ וּבַשִּׁכָּר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן
תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרְאָה פָּקוּ פְּלִילִיָּה: כִּי כָּל־שֻׁלְחָנוֹת 8
מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם: אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי 9
יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם: כִּי צַו לָצָו 10
צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם: כִּי בְלַעֲגֵי 11
שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה: אֲשֶׁר ׀ אָמַר 12
אֲלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לֶעָיֵף וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא
אָבוּא שְׁמוֹעַ: וְהָיָה לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו 13
לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר
וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית 22 כט
יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא־עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא
עַתָּה פָּנָיו יֶחְוָרוּ: כִּי בְרְאֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ 23
יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ:

הפטרת וארא.

ביחזקאל סימן כ"ח.

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקַבְּצִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־ 25
הָעַמִּים אֲשֶׁר־נָפְצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וְיָשְׁבוּ
עַל־אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב: וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ 26
לָבֶטַח וּבָנוּ בָתִּים וְנָטְעוּ כְרָמִים וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח בַּעֲשׂוֹתִי
שְׁפָטִים בְּכָל הַשָּׁאטִים אֹתָם מִסְּבִיבוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי

vom Wein, schwanken vom Rauschtrank; Priester und Prophet taumeln vom Rauschtrank, sind betäubt vom Wein, schwanken vom Rauschtrank, taumeln beim Weissagen, straucheln beim Richterspruch! Denn voll sind alle Tische 8
von unflätigem Gespei, daß kein Platz mehr ist. Wen soll 9
man da Erkenntnis lehren und wem überlieferung begreiflich machen? Nur noch die von der Milch Entwöhnten, den Brüsten Entzogene? Gebot auf Gebot und Gebot auf 10
Gebot, Regel auf Regel und Regel auf Regel, hier ein wenig und dort ein wenig, Also mit stammelnder Lippe 11
und mit fremdartiger Zunge muß man mit diesem Volke reden! Denn sagt man ihnen: „Dies ist die Ruhe! Erquickt den Müden! Dies ist die Erholung!“ so wollen sie 12
nicht hören. Darum werde ihnen des Ewigen Wort Gebot auf Gebot und Gebot auf Gebot, Regel auf Regel und 13
Regel auf Regel, hier ein wenig und dort ein wenig, — so daß sie gehen und rückwärts straucheln und beschädigt werden und umgarnt und gefangen. — Darum, so spricht **29**
der Ewige zum Hause Jakobs, er, der Abraham erlöst hat. 22
Nun wird Jakob sich nicht mehr schämen und sein Antlitz nicht mehr erbleichen müssen. Denn wenn seine Kin- 23
der meiner Hände Werk in seiner Mitte sehen, so werden sie meinen Namen heiligen, sie heiligen den Heiligen Jakobs und verherrlichen den Gott Jisraels.

Haftara zu וארא.

(Ezech. 28, 25—26. 29, 1—21.)

So spricht der Herr, der Ewige: Wenn ich das Haus 25
Jisrael sammle aus den Nationen, wohin sie zerstreut sind, werde ich durch sie geheiligt vor der Völker Augen. Auf ihrem Boden werden sie dann wohnen, den ich gegeben meinem Knechte Jakob; Da wohnen sie in Sicherheit und 26
werden Häuser bauen und Weinberge pflanzen und sicher wohnen, wenn ich Strafgericht ausübe an allen, die sie

יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂרִית בָּעֲשִׂרִי בִּשְׁנֵים עָשָׂר בט
1 לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ
2 עַל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כֻּלָּהּ:
3 דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר ׀ אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ פַּרְעֹה
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו אֲשֶׁר
4 אָמַר לִי יְאֹרִי וַאֲנִי עָשִׂיתָנִי: וְנָתַתִּי חַחִיִּים בִּלְחָיֶיךָ ל הַיָּם
וְהִדְבַּקְתִּי דְגַת־יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ
5 יְאֹרֶיךָ וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׂתֶיךָ תִּדְבָּק: וּנְטַשְׁתִּיךָ
הַמִּדְבָּרָה אוֹתְךָ וְאֵת כָּל־דְּגַת יְאֹרֶיךָ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
תִּפּוֹל לֹא תֵאָסֵף וְלֹא תֻקָּבֵץ לְחַיַּת הָאָרֶץ וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
6 נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה: וְיָדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
7 יַעַן הֱיוֹתָם מִשְׁעֶנֶת קָנֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: בְּתָפְשָׂם בְּךָ פ
בַּכַּף תִּרֹוץ וּבָקַעְתָּ לָהֶם כָּל־כָּתֵף וּבְהִשָּׁעֲנָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר
8 וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מָתְנָיִם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה
הִנְנִי מֵבִיא עָלַיִךְ חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מִמֵּךְ אָדָם וּבְהֵמָה:
9 וְהָיְתָה אֶרֶץ־מִצְרַיִם לִשְׁמָמָה וְחָרְבָּה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
יַעַן אָמַר יְאֹר לִי וַאֲנִי עָשִׂיתִי: לָכֵן הִנְנִי אֵלֶיךָ וְאֶל־ 10
יְאֹרֶיךָ וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחָרְבוֹת חָרֶב שְׁמָמָה
מִמִּגְדֹּל סְוֵנֵה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ: לֹא תַעֲבָר־בָּהּ רֶגֶל אָדָם 11
וְרֶגֶל בְּהֵמָה לֹא תַעֲבָר־בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה:

ringsum angriffen! Sie werden dann erkennen, daß ich,
der Ewige, ihr Gott bin. Im zehnten Jahre, im zehn- 29
ten (Monat), am zwölften des Monats, ward mir das 1
Wort des Ewigen, wie folgt: Menschensohn, wende dein 2
Angesicht gegen Pharao, König von Mizrajim, und weis-
sage über ihn und das gesamte Mizrajim! Rede und
sprich: So spricht der Herr, der Ewige: Siehe, ich komme 3
über dich, Pharao, König von Mizrajim, großes Krokodil, das in seinen Flüssen lagert, der da gesagt: Mein
Fluß ist mein! Ich habe mich selbst geschaffen! Ich lege 4
Angelhaken durch deine Kiefer, befestige die Fische deiner
Flüsse an deinen Schuppen, ziehe dich herauf aus deinen
Flüssen samt allen Fischen deiner Flüsse, die an deinen
Schuppen hängen, Und werfe dich in die Wüste hinaus, 5
dich samt allen Fischen deiner Flüsse; da wirst du liegen
bleiben auf des Feldes Fläche, nicht aufgehoben und nicht
eingesammelt werden, dem Wild der Erde und den Vögeln
des Himmels habe ich dich zur Speise hingegeben. Erken- 6
nen sollen alle Bewohner Mizrajims, daß ich der Ewige
bin — weil sie dem Hause Jisraels eine Stütze von Schilfrohr gewesen! Da sie dich mit der Hand anfaßten, zersplit- 7
tertest du und rissest ihnen die ganze Schulter auf, stützten
sie sich auf dich, zerbrachst du und lähmtest ihnen die ganzen
Lenden. Darum, so spricht der Herr, der Ewige, siehe, ich 8
bringe über dich das Schwert, vertilge aus deiner Mitte
Menschen und Vieh; Das Land Mizrajim wird zur Öde 9
und zu Trümmern werden, daß sie erkennen, daß ich der
Ewige bin — darum, weil er gesprochen: Mein ist
der Fluß, ich habe ihn erschaffen! Darum komme ich über 10
dich und deine Flüsse; das Land Mizrajim mache ich zu
Ruinen, zu dürrer Einöde, von Migdol Syene bis zum
Gebiet von Kusch; Kein Fuß eines Menschen wird es be- 11
treten, nicht eines Tieres Fuß wird es betreten und un-

וְנָתַתִּי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה בְּתוֹךְ יב אַרְצוֹת נְשַׁמּוֹת
וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים מָחֳרָבוֹת תִּהְיֶינָה שְׁמָמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה
וַהֲפִצֹתִי אֶת־מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת: יג כִּי כֹה
אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲקַבֵּץ אֶת־מִצְרַיִם
מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁמָּה: יד וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת מִצְרַיִם
וַהֲשִׁבֹתִי אֹתָם אֶרֶץ פַּתְרוֹס עַל־אֶרֶץ מְכוּרָתָם וְהָיוּ שָׁם
מַמְלָכָה שְׁפָלָה: טו מִן־הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפָלָה וְלֹא־
תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רְדוֹת בַּגּוֹיִם:
טז וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מַזְכִּיר עָוֹן בְּפָנוֹתָם
אַחֲרֵיהֶם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יֱהוִה: יז וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים וָשֶׁבַע
שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
יח בֶּן־אָדָם נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ עֲבֹדָה
גְדוֹלָה אֶל־צֹר כָּל־רֹאשׁ מְקֹרָח וְכָל־כָּתֵף מְרוּטָה וְשָׂכָר
לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל־הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר עָבַד עָלֶיהָ:
יט לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה הִנְנִי נֹתֵן לִנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנָשָׂא הֲמֹנָהּ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ וּבָזַז
בִּזָּהּ וְהָיְתָה שָׂכָר לְחֵילוֹ: כ פְּעֻלָּתוֹ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ נָתַתִּי
לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה:
כא בַּיּוֹם הַהוּא אַצְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וּלְךָ אֶתֵּן פִּתְחוֹן
פֶּה בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

bewohnt wird es bleiben vierzig Jahre. Ich will das 12
Land Mizrajim zur Wüste machen inmitten wüster Län-
der, seine Städte seien inmitten verheerter Städte eine
Einöde vierzig Jahre; zerstreuen unter die Nationen will
ich Mizrajim, sie zersprengen in die Länder. Denn, also 13
spricht der Herr, der Ewige, am Ende von vierzig Jahren
will ich sammeln Mizrajim aus den Völkern, wohin sie
zerstreut worden, Führe zurück die Verbannten Mizrajims, 14
führe sie zurück ins Land Patros, ihr Heimatland, dort
werden sie ein niedriges Reich sein. Unter den Reichen 15
soll es das geringste sein und nicht wieder sich erheben über
die Völker; ich werde sie vermindern, damit sie nicht mehr
die Völker beherrschen, Es sei nicht mehr dem Hause Israel 16
zur Zuflucht, die den Frevel in Erinnerung ruft, wenn es
sich an sie wendet; so werden sie erkennen, daß ich der Herr, 17
der Ewige bin. Im siebenundzwanzigsten Jahre, im er-
sten (Monate), am ersten des Monats, ward mir das Wort
des Ewigen, wie folgt: Menschensohn! Nebuchadrezar, 18
der König von Babel, hat sein Heer schweren Dienst ver-
richten lassen gegen Zor; es wurde kahl ein jedes Haupt,
wundgerieben jede Schulter; aber Gewinn ward ihm nicht
samt seinem Heere von Zor für den Dienst, den er dort ge-
tan. Darum, so spricht der Herr, der Ewige, siehe, ich gebe 19
Nebuchadrezar, König von Babel, das Land Mizrajim,
daß er seinen Reichtum wegführe, erbeute, was zu erbeu-
ten, plündre, was zu plündern, das sei der Lohn für sein
Heer; Als den Verdienst, für den er gearbeitet hat, gebe 20
ich ihm das Land Mizrajim, weil sie für mich gearbeitet
haben, — so spricht Gott, der Herr! An jenem Tage lasse 21
ich dem Haus Jisrael Macht aufsprießen, und dir gebe
ich ein Wort in ihrer Mitte zu reden, sie werden erken-
nen, daß ich der Ewige bin.

בירמיה סמן מ"ו.

13 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לָבוֹא
14 נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם: הַגִּידוּ
בְּמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְנֹף וּבְתַחְפַּנְחֵס
15 אִמְרוּ הִתְיַצֵּב וְהָכֵן לָךְ כִּי־אָכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ: מַדּוּעַ
16 נִסְחַף אַבִּירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הַדָּפוֹ: הִרְבָּה כּוֹשֵׁל
גַּם־נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וְנָשׁוּבָה אֶל־עַמֵּנוּ
17 וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה: קָרְאוּ שָׁם פַּרְעֹה
18 מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שָׁאוֹן הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד: חַי־אָנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְּתָבוֹר בֶּהָרִים וּכְכַרְמֶל בַּיָּם
19 יָבוֹא: כְּלֵי גוֹלָה עֲשִׂי־לָךְ יוֹשֶׁבֶת בַּת־מִצְרָיִם כִּי־נֹף
20 לְשַׁמָּה תִּהְיֶה וְנִצְּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: עֶגְלָה יְפֵה־פִיָּה מִצְרָיִם
21 קֶרֶץ מִצָּפוֹן בָּא בָא: גַּם־שְׂכִרֶיהָ בְקִרְבָּהּ כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק
כִּי־גַם־הֵמָּה הִפְנוּ נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמָדוּ כִּי יוֹם אֵידָם
22 בָּא עֲלֵיהֶם עֵת פְּקֻדָּתָם: קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ יֵלֵךְ כִּי־בְחַיִל
יֵלֵכוּ וּבְקַרְדֻּמוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחֹטְבֵי עֵצִים: כָּרְתוּ יַעְרָהּ
23 נְאֻם־יְהוָה כִּי לֹא יֵחָקֵר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאֵין לָהֶם מִסְפָּר:
24 הֹבִישָׁה בַת־מִצְרָיִם נִתְּנָה בְּיַד עַם־צָפוֹן: אָמַר יְהוָה
25 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פוֹקֵד אֶל־אָמוֹן מִנֹּא וְעַל־
פַּרְעֹה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֱלֹהֶיהָ וְעַל־מְלָכֶיהָ וְעַל־פַּרְעֹה

(Jer. 46, 13—28.)

Das Wort, welches der Ewige zu dem Propheten Jirme- 13
jahu geredet, daß Nebuchadrezar, König von Babel,
kommen würde, um das Land Mizrajim zu schlagen.
Verkündigt in Mizrajim, laßt es hören in Migdol und 14
laßt es hören in Noph und Tachpanches, sagt: Richte dich
auf und bereite dich vor, denn rings um dich verzehrt das
Schwert! Warum ist deine Heldenschar gestürzt? Sie hielt 15
nicht stand, weil Gott sie niederwarf! Gar viele straucheln, 16
einer stürzt über den andern, und sie sprechen: Auf, laßt uns
zu unserm Volke und in unser Heimatsland zurückkehren vor
dem wütenden Schwerte! Darum nennt man Pharao, den 17
König von Mizrajim, einen Prahler, er hat die Frist ver-
säumt! So wahr ich lebe, spricht der König, — sein Name 18
ist: Ewiger Zebaot — so mächtig wie Tabor unter den
Bergen und Karmel am Meere, kommt (das Unglück)
heran! Verfertige dir Auswanderungsgeräte, Einwohner- 19
schaft, Nation Mizrajims! Zur Einöde wird Noph,
verheert und der Bewohner beraubt! Mizrajim, schönstes 20
Kalb, der Schlächter vom Norden, er kommt, er kommt!
Auch ihre Söldlinge in ihrer Mitte, sie gleichen Mast- 21
kälbern; denn auch sie kehren um, ergreifen insgesamt
die Flucht und halten nicht mehr stand; denn ihres Un-
glücks Tag ist über sie gekommen, ihrer Ahndung Zeit!
Niedrig, wie die Schlange geht, ist ihre Stimme, denn mit 22
Macht schreiten (die Feinde) einher, Holzhauern gleich kom-
men sie mit Beilen an sie heran. Sie fällen ihren Wald, 23
spricht der Ewige, wenn er auch unermeßlich ist, denn sie
sind mehr als Heuschrecken, ohne Zahl sind sie. Zuschanden 24
geworden ist Mizrajims Tochter, der Hand des Volkes im
Norden ist sie preisgegeben worden. Es spricht der Ewige 25
Zebaot, Gott Jisraels: Ich übe Ahndung an Amon von
No, an Pharao und an Mizrajim, an ihren Göttern, ihren
Fürsten, und wie an Pharao so an denen, die auf ihn ver-

וְעַל הַבִּטְחַיִם בּוֹ׃ וּנְתַתִּים בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד 26
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד עֲבָדָיו וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכַּן כִּימֵי־
קֶדֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וְאַתָּה אַל־תִּירָא עַבְדִּי־יַעֲקֹב וְאַל־תֵּחַת 27
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֲךָ מֵרָחוֹק וְאֶת־זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם
וְשָׁב־יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃ אַתָּה אַל־תִּירָא 28
עַבְדִּי־יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אִתְּךָ אֲנִי כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־
הַגּוֹיִם׀ אֲשֶׁר הִדַּחְתִּיךָ שָּׁמָּה וְאֹתְךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה
וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃

הפטרת ויהי בשלח.

בשופטים סמן ד׳ ובסמן ה׳. והספרדים מתחילין להלן ותשר.

וּדְבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֵשֶׁת לַפִּידוֹת הִיא שֹׁפְטָה אֶת־ 4
יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא׃ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר דְּבוֹרָה 5
בֵּין הָרָמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרָיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט׃ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם 6
מִקֶּדֶשׁ נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵךְ וּמָשַׁכְתָּ בְּהַר תָּבוֹר וְלָקַחְתָּ עִמְּךָ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
אִישׁ מִבְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוּן׃ וּמָשַׁכְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־ 7
נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שַׂר־צְבָא יָבִין וְאֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־
הֲמוֹנוֹ וּנְתַתִּיהוּ בְּיָדֶךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרָק אִם־תֵּלְכִי 8
עִמִּי וְהָלָכְתִּי וְאִם־לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ׃ וַתֹּאמֶר 9

trauen! Ich liefere sie den Händen derer aus, die nach 26
ihrem Leben trachten, in die Hand Nebuchadrezars, Kö-
nigs von Babel, und in seiner Sklaven Hand — nachher
soll es wieder wie in der Vorzeit wohnen — spricht der
Ewige. Und du, sei ohne Furcht, mein Knecht Jakob, ver- 27
zage nicht, o Jisrael! Denn ich erlöse dich aus der Ferne
und deine Nachkommen aus dem Lande ihrer Gefangen-
schaft, und Jakob kehrt heim, wohnt ruhig und sicher, und
keiner stört. Du, mein Knecht Jakob, fürchte dich nicht, 28
denn ich bin mit dir, spricht der Ewige! Wenn ich auch alle
Völker, unter die ich dich verstoßen, vernichte, dich ver-
nichte ich nicht; ich züchtige dich nach Recht, aber ver-
nichten werde ich dich nicht!

Haftara zu בשלח.

(Richter 4, 4—25. 5, 1—31.)

Debora, eine Prophetin, die Frau des Lappidot, rich- 4
tete Jisrael in jener Zeit. Sie saß unter der Deborapalme 5
zwischen Ramah und Bet-El im Gebirge Ephrajim, und
die Kinder Jisrael kamen zu ihr zum Gericht hinauf. Sie 6
ließ Barak, Sohn Abinoams, aus Kedesch in Naphtali ru-
fen und sprach zu ihm: Fürwahr, der Ewige, der Gott
Jisraels, hat befohlen, gehe und ziehe dir auf dem Berge
Tabor zehntausend Mann von den Söhnen Naphtalis und
den Söhnen Sebuluns zusammen; Dann führe ich dir zum 7
Bache Kischon Sisra, den Feldherrn Jabins, mit seinen
Wagen und seinem Kriegsvolk zu und gebe ihn in deine
Gewalt. Barak sprach zu ihr: Wenn du mit mir gehst, 8
so gehe ich; gehst du aber nicht mit mir, so gehe ich nicht.
Sie sprach: Ich werde mit dir gehen, jedoch es wird dein 9
Ruhm nicht sein auf dem Wege, den du gehst; denn in die
Hand eines Weibes wird der Ewige Sisra verkaufen. De-
bora machte sich auf und ging mit Barak nach Kedesch.

הָלוֹךְ אֵלֵךְ עִמָּךְ אֶפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְיַד־אִשָּׁה יִמְכֹּר יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
וַתָּקָם דְּבוֹרָה וַתֵּלֶךְ עִם־בָּרָק קֶדְשָׁה: וַיַּזְעֵק בָּרָק אֶת־ 10
זְבוּלֻן וְאֶת־נַפְתָּלִי קֶדְשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אַלְפֵי אִישׁ
וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוֹרָה: וְחֶבֶר הַקֵּינִי נִפְרָד מִקַּיִן מִבְּנֵי חֹבָב 11
חֹתֵן מֹשֶׁה וַיֵּט אָהֳלֹו עַד־אֵלֹון בְּצַעֲנַיִם אֲשֶׁר אֶת־קֶדֶשׁ:
וַיַּגִּדוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָּרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם הַר תָּבוֹר: 12
וַיִּזְעֹק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רִכְבּוֹ תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֶל 13
וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מֵחֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן:
וַתֹּאמֶר דְּבֹרָה אֶל־בָּרָק קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן 14
יְהוָה אֶת־סִיסְרָא בְּיָדֶךָ הֲלֹא יְהוָה יָצָא לְפָנֶיךָ וַיֵּרֶד בָּרָק
מֵהַר תָּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו: וַיָּהָם יְהוָה 15
אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חָרֶב
לִפְנֵי בָרָק וַיֵּרֶד סִיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה וַיָּנָס בְּרַגְלָיו:
וּבָרָק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם 16
וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֵה סִיסְרָא לְפִי־חָרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אֶחָד:
וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֹהֶל יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי כִּי 17
שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ־חָצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקֵּינִי: וַתֵּצֵא
יָעֵל לִקְרַאת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה 18
אֵלַי אַל־תִּירָא וַיָּסַר אֵלֶיהָ הָאֹהֱלָה וַתְּכַסֵּהוּ בַּשְּׂמִיכָה:

Barak bot auf Sebulun und Naphtali nach Kedesch, es 10
folgten ihm zehntausend Mann; Debora zog mit ihm hinauf. — Der Keni Cheber hatte sich von Kajin, von den 11
Nachkommen Chobabs, des Schwiegervaters von Mosche, getrennt und zeltete bis Elon Bezaananim, welches bei Kedesch liegt. — Man berichtete Sisra, daß Barak, Sohn 12
Abinoams, den Berg Tabor bestiegen. Sisra bot alle seine 13
Wagen, neunhundert Eisenwagen, und alles Volk, das mit ihm war, auf, von Charoschet-Haggojim nach dem Bache Kischon. Da sprach Debora zu Barak: Auf! Heute ist der 14
Tag, an welchem der Ewige dir Sisra in die Hand liefert! Fürwahr, der Ewige zieht dir voran! Barak zog nun vom Berge Tabor hinab und die zehntausend Mann hinter ihm.
Der Ewige verwirrte Sisra und alle Wagen und das ganze 15
Lager durch die Schärfe des Schwertes vor Barak; Sisra stieg vom Wagen hinab und entfloh zu Fuße. Barak setzte 16
den Wagen und dem Lager bis Charoschet-Haggojim nach, und es fiel Sisras gesamtes Lager durch die Schärfe des Schwertes, kein einziger blieb übrig. Sisra aber war zu 17
Fuße nach dem Zelte Jaëls, der Frau des Keni Cheber, entflohen — denn es war Friede zwischen Jabin, dem Könige von Chazor, und dem Hause des Keni Cheber. —
Jaël ging hinaus Sisra entgegen und sprach zu ihm: 18
Kehre ein, mein Herr, kehre ein bei mir; sei ohne Furcht!
Er kehrte bei ihr in dem Zelte ein, sie deckte ihn mit einer

19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם כִּי צָמֵתִי וַתִּפְתַּח
20 אֶת־נֹאוד הֶחָלָב וַתַּשְׁקֵהוּ וַתְּכַסֵּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד
פֶּתַח הָאֹהֶל וְהָיָה אִם־אִישׁ יָבֹא וּשְׁאֵלֵךְ וְאָמַר הֲיֵשׁ־
21 פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אָיִן׃ וַתִּקַּח יָעֵל אֵשֶׁת־חֵבֶר אֶת־יְתַד
הָאֹהֶל וַתָּשֶׂם אֶת־הַמַּקֶּבֶת בְּיָדָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו בַּלָּאט
וַתִּתְקַע אֶת־הַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ וַתִּצְנַח בָּאָרֶץ וְהוּא־נִרְדָּם
22 וַיָּעָף וַיָּמֹת׃ וְהִנֵּה בָרָק רֹדֵף אֶת־סִיסְרָא וַתֵּצֵא יָעֵל
לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאַרְאֶךָּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה
מְבַקֵּשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִיסְרָא נֹפֵל מֵת וְהַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ׃
23 וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֵת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לִפְנֵי
24 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַתֵּלֶךְ יַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָלוֹךְ וְקָשָׁה עַל יָבִין
מֶלֶךְ־כְּנָעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֵת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן׃ כאן ונתחילים הכפרדים.

ה
1 וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן־אֲבִינֹעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃
2 בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עָם בָּרְכוּ יְהוָה׃ שִׁמְעוּ
3 מְלָכִים הַאֲזִינוּ רֹזְנִים אָנֹכִי לַיהוָה אָנֹכִי אָשִׁירָה אֲזַמֵּר
4 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְהוָה בְּצֵאתְךָ מִשֵּׂעִיר בְּצַעְדְּךָ
מִשְּׂדֵה אֱדוֹם אֶרֶץ רָעָשָׁה גַּם־שָׁמַיִם נָטָפוּ גַּם־עָבִים
5 נָטְפוּ מָיִם׃ הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה
6 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ בִּימֵי שַׁמְגַּר בֶּן־עֲנָת בִּימֵי יָעֵל חָדְלוּ
7 אֳרָחוֹת וְהֹלְכֵי נְתִיבוֹת יֵלְכוּ אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת׃ חָדְלוּ

Decke zu. Er sprach zu ihr: Gib mir doch ein wenig Was- 19
ser zu trinken, denn mich durstet! Sie öffnete den Milch-
schlauch, ließ ihn trinken und deckte ihn wieder zu. Er 20
sprach zu ihr: Stelle dich an den Eingang des Zeltes, und
wenn jemand kommt und dich fragt und sagt: Ist hier ein
Mann? so sprich: Nein! Aber Jaël, die Frau Chebers, 21
nahm den Nagel des Zeltes und faßte den Hammer mit
ihrer Hand, dann kam sie leise zu ihm hin und trieb ihm
den Nagel durch die Schläfe, daß derselbe im Boden stecken
blieb; er war entschlummert und ermüdet, und so starb er.
Indem nun Barak Sisra verfolgte, ging Jaël hinaus ihm 22
entgegen und sprach zu ihm: Komm, ich will dir den Mann
zeigen, den du suchst! Als er bei ihr eintrat, siehe, da lag
Sisra tot da, und der Nagel war in seiner Schläfe. So 23
demütigte Gott an demselben Tage Jabin, den König von
Kenaan, vor den Kindern Jisrael. Seitdem lag die Hand 24
der Kinder Jisrael immer schwerer auf Jabin, dem König
von Kenaan, bis sie Jabin, den König von Kenaan, ver-
nichtet hatten.

Da sang Debora und Barak, der Sohn Abinoams, an **5**
jenem Tage, wie folgt: Herrenlosigkeit hatte um sich um- 1
gegriffen in Jisrael, da ermannte sich das Volk, darum 2
preist den Ewigen! Hört, Könige, vernehmet, Fürsten, 3
ich will dem Ewigen, ja ich lobsinge, ich preise den Ewigen,
den Gott Jisraels! Ewiger, als Du von Seïr auszogst, 4
einherschrittst vom Gefilde Edoms, da bebte die Erde, zer-
flossen die Himmel, ja es zerflossen von Wasser die Wol-
ken, Die Berge zergingen vor dem Ewigen, der Sinai dort 5
vor dem Ewigen, Jisraels Gott! In den Tagen Scham- 6
gars, des Sohnes von Anat, in Jaëls Tagen, vermied
man die Straßen, die des Weges zogen, gingen gekrümmte
Pfade; Es hatten freie Ortschaften aufgehört, sie hatten in 7
Jisrael aufgehört, — bis ich, Debora, erstand, erstand

פְּרָזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חָדָלוּ עַד שַׁקַּמְתִּי דְּבוֹרָה שַׁקַּמְתִּי אֵם
בְּיִשְׂרָאֵל: יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אָז לָחֶם שְׁעָרִים מָגֵן 8
אִם־יֵרָאֶה וָרֹמַח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל: לִבִּי לְחֹקְקֵי 9
יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם בָּרְכוּ יְהוָה: רֹכְבֵי אֲתֹנוֹת 10
צְחֹרוֹת יֹשְׁבֵי עַל־מְדִין וְהֹלְכֵי עַל־דֶּרֶךְ שִׂיחוּ: מִקּוֹל 11
מְחַצְּצִים בֵּין מַשְׁאֲבִים שָׁם יִתְּנוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקַת
פְּרָזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם־יְהוָה: עוּרִי עוּרִי 12
דְּבוֹרָה עוּרִי עוּרִי דַּבְּרִי־שִׁיר קוּם בָּרָק וְשָׁבְךָ שְׁבִיֶךָ
בֶּן־אֲבִינֹעַם: אָז יָרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים עָם יְהוָה יָרַד־לִי 13
בַּגִּבּוֹרִים: מִנִּי אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם בַּעֲמָלֵק אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין 14
בַּעַמֶּיךָ מִנִּי מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים וּמִזְּבוּלֻן מֹשְׁכִים
בְּשֵׁבֶט סֹפֵר: וְשָׂרַי בְּיִשָּׂשכָר עִם־דְּבֹרָה וְיִשָּׂשכָר כֵּן 15
בָּרָק בְּעֵמֶק שֻׁלַּח בְּרַגְלָיו בִּפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חִקְקֵי־
לֵב: לָמָּה יָשַׁבְתָּ בֵּין הַמִּשְׁפְּתַיִם לִשְׁמֹעַ שְׁרֹקוֹת עֲדָרִים 16
לִפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חִקְקֵי־לֵב: גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן 17
שָׁכֵן וְדָן לָמָּה יָגוּר אָשֵׁר יָשַׁב לְחוֹף יַמִּים וְעַל־
מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן: זְבֻלוּן עַם חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת וְנַפְתָּלִי 18
עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אָז נִלְחֲמוּ מַלְכֵי 19
כְנַעַן בְּתַעְנָךְ עַל־מֵי מְגִדּוֹ בֶּצַע כֶּסֶף לֹא לָקָחוּ: מִן־ 20
שָׁמַיִם נִלְחֲמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמוּ עִם־סִיסְרָא:

in Jisrael als Mutter! Man wählte sich neue Götter — 8
da war Krieg an den Toren, aber nicht Schild noch Spieß
war zu sehen bei vierzigtausend in Jisrael! — Mein Herz 9
schlägt Jisraels Gesetzesgebern, die sich ermannten unter
dem Volke, darum preist den Ewigen! Die ihr auf 10
schimmernden Eselinnen reitet, die auf dem Richterstuhl
ihr sitzet und die ihr wandert auf der Straße, redet! Die 11
Stimme der Krieger, die (jetzt wieder) an den Schöpfrinnen
sind, verkünde des Ewigen Wohltaten, Wohltaten der Be-
freiung in Jisrael; da kehrte in die Städte zurück das
Volk des Ewigen. — Auf, auf, Debora, auf, auf, sprich 12
aus das Lied! Erhebe dich, Barak, führe deine Beute weg,
Sohn Abinoams! Da besiegte ein Häuflein ein mächtiges 13
Volk! Der Ewige gab mir den Sieg über die Helden!
Die aus Ephrajim stammen, waren gegen Amalek, nach 14
dir kam Binjamin zu deinen Scharen; von Machîr ka-
men Gesetzesgeber und von Sebulun, die das Rohr des
Schreibers führen; Die Fürsten in Jissaschar waren mit 15
Debora, Jissaschar, Baraks Stamm, eilte zu Fuß in
das Tal hinab, nur an den Bächen Reûbens waren sie in
großen Bedenken! Was bliebst du zwischen den Hürden, 16
das Blöken der Herden anzuhören, an den Bächen Reû-
bens waren große Grübler! Gilead blieb jenseits des 17
Jardens, warum weilte Dan auf den Schiffen? Ascher
saß am Gestade der Meere und ruhte an seinen Buchten!
Sebulun war ein Volk, das dem Tode sein Leben preis- 18
gab und Naphtali auf den Höhen des Feldes! Es kamen 19
Könige und kämpften, da kämpften Kenaans Könige in
Ta'nach an Megiddos Wasser; Gewinn an Geld nahmen
sie nicht mit! Vom Himmel hernieder stritten die Sterne 20

נַחַל קִישׁוֹן גְּרָפֵם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרְכִי נַפְשִׁי 21
עֹז׃ אָז הָלְמוּ עִקְבֵי־סוּס מִדַּהֲרוֹת דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו׃ אֹרוּ 22
מֵרוֹז אָמַר מַלְאַךְ יְהוָה אָרוֹ אָרוֹר יֹשְׁבֶיהָ כִּי לֹא־בָאוּ 23
לְעֶזְרַת יְהוָה לְעֶזְרַת יְהוָה בַּגִּבּוֹרִים׃ תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים יָעֵל 24
אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל תְּבֹרָךְ׃ מַיִם שָׁאַל 25
חָלָב נָתָנָה בְּסַפֶּל אַדִּירִים הִקְרִיבָה חֶמְאָה׃ יָדָהּ לַיָּתֵד 26
תִּשְׁלַחְנָה וִימִינָהּ לְהַלְמוּת עֲמֵלִים וְהָלְמָה סִיסְרָא מָחֲקָה
רֹאשׁוֹ וּמָחְצָה וְחָלְפָה רַקָּתוֹ׃ בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל שָׁכָב 27
בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל בַּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפַל שָׁדוּד׃ בְּעַד 28
הַחַלּוֹן נִשְׁקָפָה וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשְׁנָב מַדּוּעַ
בּוֹשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא מַדּוּעַ אֶחֱרוּ פַּעֲמֵי מַרְכְּבוֹתָיו׃ חַכְמוֹת 29
שָׂרוֹתֶיהָ תַּעֲנֶינָה אַף־הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ׃ הֲלֹא יִמְצְאוּ 30
יְחַלְּקוּ שָׁלָל רַחַם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֶּבֶר שְׁלַל צְבָעִים
לְסִיסְרָא שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה צֶבַע רִקְמָתַיִם לְצַוְּארֵי
שָׁלָל׃ כֵּן יֹאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ יְהוָה וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ 31
בִּגְבֻרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

הפטרת וישמע יתרו.

בישעיה סימן ו׳.

בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־ 1
כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת־הַהֵיכָל׃ שְׂרָפִים 2
עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד בִּשְׁתַּיִם

aus ihren Bahnen und stritten mit Sisra! Der Kischon- 21
bach schwemmte sie fort, der uralte Bach, der Kischonbach!
Einher schritt mein Geist mit Macht! Da zerbrachen die 22
Pferdeshufe vom Einhersprengen, ja vom Einhersprengen
seiner Helden! — Verwünscht Merôs, spricht der Bote 23
Gottes, verwünscht seine Einwohner, weil sie nicht gekom-
men zur Hülfe des Ewigen, zur Hülfe des Ewigen gegen
die Helden! Gepriesen sei unter den Frauen Jaël, die 24
Frau des Cheber Hakeni, unter den Frauen im Zelt sei sie
gepriesen! Er verlangte Wasser, sie gab Milch, in der 25
Schale der Hirtenkönige reichte sie Rahm. Sie streckt die 26
Hand aus nach dem Nagel und nach dem Hammer der
Arbeitsamen ihre Rechte, sie trifft Sisra, zermalmt sein
Haupt, verwundet und durchbohrt seine Schläfe! Zu ihren 27
Füßen krümmt er sich, fällt und liegt, zu ihren Füßen
krümmt er sich und fällt, wo er sich gekrümmt, fällt er zer-
schmettert hin! — Durch das Fenster schaut klagend die 28
Mutter Sisras, durch das Gitter: „Warum säumt sein
Wagen zu kommen? Was zögert das Traben seiner Rei-
terei?“ Ihre klugen Edelfrauen antworten ihr, auch sie 29
gibt sich selbst (tröstenden) Bescheid: Fürwahr, sie fanden 30
Beute und verteilen sie, ein Weib oder zwei auf jeden
Mann, für Sisra Beute an Purpur, ja, Beute gestickten
Purpurs, Purpur auf beiden Seiten gestickt am Halse der
Gefangenen! — So mögen alle Deine Feinde, Ewiger, 31
untergehen; doch die ihn lieben, seien gleich der Sonne,
wenn sie in ihrer Kraft emporsteigt! — Das Land hatte
vierzig Jahre lang Ruhe.

Haftara zu יתרו.

(Jes. 6, 1—13. 7, 1—6. 9, 5—6.)

Im Sterbejahr des Königs Ussijahu, da sah ich den Herrn 1
auf hohem, erhabenem Throne sitzen; seine Säume erfüll-
ten den Tempel. Hoch neben ihm standen Seraphim, sechs 2
Fittiche hatte jeder — mit zweien verhüllte er sein Ant-

יְכַסֶּה פָּנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃
3 וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ 4 וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל
הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃ 5 וָאֹמַר אוֹי־לִי כִּי־נִדְמֵיתִי
כִּי אִישׁ טְמֵא־שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם־טְמֵא שְׂפָתַיִם
אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃ 6 וַיָּעָף
אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקָחַיִם לָקַח
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ 7 וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ
וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃ 8 וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר
אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֵךְ־לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר
לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל־תָּבִינוּ וּרְאוּ
רָאוֹ וְאַל־תֵּדָעוּ׃ 10 הַשְׁמֵן לֵב־הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו
הָשַׁע פֶּן־יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב
וְרָפָא לוֹ׃ 11 וָאֹמַר עַד־מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם־
שָׁאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה
שְׁמָמָה׃ 12 וְרִחַק יְהוָה אֶת־הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃ 13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירִיָּה וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבָעֵר כָּאֵלָה
וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשַׁלֶּכֶת מַצֵּבֶת בָּם זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֵּבְתָּהּ׃

כאן מסיימים הספרדים, וכל האשכנזים מוסיפים „ויהי בימי".

1 וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן־יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה

litz, mit zweien verhüllte er seine Füße und mit zweien flog er — Und einer rief dem andern zu und sprach: 3
„Heilig, heilig, heilig ist der Ewige Zebaot, die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit!“
Es erbebten die Säulen der Pfosten bei der Stimme 4
des Rufes, und das Haus füllte sich mit Rauch. Ich 5
sprach: „Wehe mir, ich vergehe! Denn ein Mann unreiner Lippen bin ich, und inmitten eines Volkes unreiner Lippen wohne ich, den König, den Ewigen Zebaot, haben meine Augen geschaut!“ Da flog einer der Seraphim zu 6
mir, und eine Kohle war in seiner Hand, mit einer Zange hatte er sie vom Altare genommen, Er berührte damit 7
meinen Mund und sprach: Siehe, dies hat deine Lippen berührt, da ist deine Schuld gewichen und deine Sünde gesühnt! Da vernahm ich die Stimme des Herrn, er 8
sprach: Wen soll ich senden, wer wird für Uns gehen? Ich sprach: Hier bin ich, sende mich! Da sprach er: Gehe 9
und sprich zu diesem Volke: Höret und begreifet nicht, sehet, doch erkennet nicht! — Verstockt sei dieses Volkes 10
Herz, seine Ohren schwer, seine Augen verdunkelt, daß es nicht sehe mit den Augen, mit den Ohren höre, sein Herz erfasse, und sich bessere und gesunde! Ich sprach: „Wie 11
lange, o Herr?“ Er sprach: Bis die Städte verödet sind und niemand darin wohnt, die Häuser menschenleer, der Boden wüst und öde daliegt. Entfernen wird der Ewige 12
die Menschen, und groß wird die Verlassenheit inmitten des Landes sein. Nur ein Zehntel bleibt noch darin, aber 13
auch dieses fällt der Zerstörung anheim, der Terebinte und der Eiche gleich, die bei der Entblätterung den Stamm bewahren; heilige Nachkommenschaft ist ihr Stamm.

In den Tagen des Achas, Sohn Jotams, Sohn Ussi- 7
jahus, Königs von Jehuda, kamen Rezin, König von 1
Aram, und Pekach, Sohn Remaljahus, König von Israel, gen Jeruschalajim hinauf, um es zu bekriegen, aber

רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם
לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ וַיֻּגַּד לְבֵית 2
דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ
כְּנוֹעַ עֲצֵי־יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְשַׁעְיָהוּ צֵא־ 3
נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל־קְצֵה תְּעָלַת
הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל־מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו 4
הִשָּׁמֵר וְהַשְׁקֵט אַל־תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל־יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת
הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה בָּחֳרִי־אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן־
רְמַלְיָהוּ׃ יַעַן כִּי־יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן־ 5
רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃ נַעֲלֶה בִיהוּדָה וּנְקִיצֶנָּה וְנַבְקִעֶנָּה אֵלֵינוּ 6
וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֵת בֶּן־טָבְאַל׃ כִּי־יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ ט 5
בֵּן נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא
יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי־עַד שַׂר־שָׁלוֹם׃ לְסַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה 6
וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין
אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת׃

הפטרת משפטים

אבל בפ׳ שקלים מפטירים של שקלים, אפילו אם הוא ר״ח או מחר חדש.
בירמיה סמן ל״ד.

הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כְּרֹת 8
הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם

sie vermochten es nicht, es zu bewältigen. Als dem Hause 2
Davids berichtet wurde, Aram lagert neben Ephrajim, da
erbebte sein und seines Volkes Herz, wie die Bäume des
Waldes vor dem Wind erbeben. Der Ewige sprach zu Je- 3
schajahu: Gehe doch Achas entgegen, du und dein Sohn
Schear-Jaschub, an das Ende der Wasserleitung des obern
Teiches, an die Straße des Bleicherfeldes, Und sprich zu 4
ihm: Sei getrost und ruhig, fürchte dich nicht, und dein
Herz bebe nicht vor diesen beiden Stümpfen rauchender
Feuerbrände, vor dem grimmen Zorne Rezins, Arams
und des Sohnes Remaljahus! Darum weil Aram Böses 5
gegen dich sinnt, Ephrajim und Remaljahus Sohn, also:
„Laßt uns nach Jehuda hinaufziehen, es bedrängen und 6
es uns öffnen und den Sohn Tabeals zum König darin
einsetzen!“ .... Denn ein Kind ist uns geboren worden, 9
ein Sohn uns gegeben, die Herrschaft ruht auf seiner 5
Schulter, und es heißt sein Name: Wunderbar beraten
vom allmächtigen Gott, vom ewigen Vater, Fürst des
Friedens! Seine Herrschaft wird gemehrt, dem Frieden 6
wird kein Ende auf Davids Thron und bei seinem Reich,
es festzugründen und zu stützen durch Recht und Gerech-
tigkeit, von nun an und in Ewigkeit! Der Eifer des
Ewigen Zebaot vollbringt dies!

Haftara zu משפטים.

(Jer. 34, 8—22. 33, 25—26.)

Das Wort, welches vom Ewigen an Jirmejahu erging, 8
nachdem der König Zidkijahu mit dem ganzen Volke
in Jeruschalajim einen Bund geschlossen hatte, Frei-

9 לִקְרָא לָהֶם דְּרוֹר: לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־
שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים לִבְלְתִּי עַבֹּד־בָּם בִּיהוּדִי
10 אָחִיהוּ אִישׁ: וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ
בַבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ חָפְשִׁים
לִבְלְתִּי עֲבֹד־בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ: וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי־כֵן 11
וַיָּשִׁבוּ אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת אֲשֶׁר שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים
וַיִּכְבְּשׁוּם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־ 12
יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל 13
אָנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִאִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר: מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים 14
תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר יִמָּכֵר לְךָ וַעֲבָדְךָ
שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם
אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם: וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ 15
אֶת־הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ
בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ 16
אֶת־שְׁמִי וַתָּשִׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ
אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לִהְיוֹת
לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת: לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אַתֶּם לֹא 17
שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ
הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם־יְהוָה אֶל־הַחֶרֶב אֶל־הַדֶּבֶר

משפטים

heit unter sich zu verkünden, Daß nämlich jeder seinen 9
Sklaven und seine Sklavin, den Ibri und die Ibrija,
freiließe, auf daß niemand sich ihrer, seines jüdischen
Bruders, als Sklaven bediene; Und die Fürsten ge- 10
horchten und alles Volk, die dem Bunde beigetreten, daß
jeder seinen Sklaven und seine Sklavin freilassen sollte,
um sich ihrer nicht mehr als Sklaven zu bedienen, also
sie gehorchten und entließen sie, Dann aber bereuten sie 11
es und nahmen die Sklaven und Sklavinnen, die sie
freigelassen hatten, wieder zurück und machten sie mit
Gewalt zu Sklaven und Sklavinnen. Da erging das 12
Wort des Ewigen an Jirmejahu von dem Ewigen,
wie folgt:
Also spricht der Ewige, der Gott Jisraels: Ich habe mit 13
euern Vätern einen Bund geschlossen am Tage, als ich
sie aus dem Lande Mizrajim, aus dem Sklavenhause
führte, wie folgt: Zu Beginn des siebenten Jahres sollt 14
ihr jeder seinen Bruder, den Ibri, der dir verkauft wor-
den, entlassen; wenn er dir sechs Jahre gedient hat, sollst
du ihn frei von dir entlassen! Euere Väter aber haben
mir nicht gehorcht und ihr Ohr nicht geneigt. Nun tatet 15
aber ihr jetzt wieder, was in meinen Augen wohlgefällig,
einer dem andern Freiheit zu verkünden; ihr schlosset
einen Bund vor mir in dem Hause, über dem mein Name
genannt ist. Allein ihr habt meinen Namen wieder ent- 16
weiht, indem ihr jeder seinen Sklaven und jeder seine
Sklavin, die ihr frei sich selbst zurückgegeben, zurückge-
nommen und sie gezwungen, euch Sklaven und Sklavinnen
zu sein. Darum, so spricht der Ewige, weil ihr mir nicht 17
gehorcht, die Freiheit zu verkünden jeder seinem Bruder
und jeder seinem Nächsten; siehe, ich rufe über euch Frei-
heit aus, spricht der Ewige, für das Schwert, die Pest und
die Hungersnot und mache euch zum Entsetzen aller Reiche

וְאֶל־הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַוְעָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃
18 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִתִי אֲשֶׁר לֹא־הֵקִימוּ
אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנָי הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ
19 לִשְׁנַיִם וַיַּעַבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו׃ שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם
הַסָּרִסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי
20 הָעֵגֶל׃ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃
21 וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים מֵעֲלֵיכֶם׃
22 הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ
עָלֶיהָ וּלְכָדוּהָ וּשְׂרָפֻהָ בָאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה
לג 25 מֵאֵין יֹשֵׁב׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה
26 חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׂמְתִּי׃ גַּם־זֶרַע יַעֲקוֹב וְדָוִד
עַבְדִּי אֶמְאַס מִקַּחַת מִזַּרְעוֹ מֹשְׁלִים אֶל־זֶרַע אַבְרָהָם
יִשְׂחָק וְיַעֲקֹב כִּי־אָשׁוּב אֶת־שְׁבוּתָם וְרִחַמְתִּים׃

הפטרת תרומה.

במלכים א׳ סמן ה׳.

26 וַיהוָה נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ וַיְהִי שָׁלֹם
27 בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם׃ וַיַּעַל
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף
28 אִישׁ׃ וַיִּשְׁלָחֵם לְבָנוֹנָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת

der Erde! Die Männer gebe ich, welche meinen Bund 18
übertreten, die nicht die Worte des Bundes hielten, den
sie vor mir schlossen, als sie das Kalb entzweischnitten
und zwischen seinen Stücken hindurchgingen, Die Für- 19
sten Jehudas und die Fürsten Jeruschalajims, die Hof-
beamten, die Priester und alles Volk des Landes, die durch
des Kalbes Stücke hindurchgegangen — Die gebe ich in 20
ihrer Feinde Hand und in die Hand derer, die ihnen nach
dem Leben trachten, und ihre Leiche wird zur Speise
dienen des Himmels Vögeln und dem Vieh der Erde.
Auch Zidkijahu, König von Jehuda, und seine Fürsten 21
gebe ich in die Hand seiner Feinde und derer, die nach
ihrem Leben trachten, und in die Hand des Heeres des
Königs von Babel, das (jetzt) von euch abgezogen. Siehe, 22
ich gebiete, spricht der Ewige, und ich führe sie vor diese
Stadt zurück, sie werden sie angreifen und erobern und im
Feuer verbrennen, Jehudas Städte mache ich wüst und
menschenleer. So spricht der Ewige: So wahr mein Bund **33**
mit Tag und Nacht besteht, so wahr ich die Gesetze des 25
Himmels und der Erde gemacht, So wahr werde ich nie 26
die Nachkommen Jakobs und Davids, meines Knechtes,
verwerfen, von seinen Nachkommen Herrscher zu nehmen
für die Nachkommen Jizchaks und Jakobs, sondern ich
lasse sie zurückkehren und erbarme mich ihrer!

Haftara zu תרומה.

(I. Kön. 5, 26—32. 6, 1—13.)

Der Ewige hatte Schelomo Weisheit gegeben, wie er 26
ihm verheißen. Es war Frieden zwischen Chiram und
Schelomo und sie schlossen ein Bündnis miteinander. Kö- 27
nig Schelomo hob Fronarbeiter aus ganz Jisrael aus,
die Fronarbeiter betrugen dreißigtausend Mann, Er 28
schickte sie nach dem Lebanon, abwechselnd je zehntausend
Mann im Monat, einen Monat waren sie im Lebanon und
zwei Monate zu Hause. Adoniram war über die Fron-

חֲדֶשׁ יִהְיֶה בַלְּבָנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וַאֲדֹנִירָם עַל־
הַמַּס׃ וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף נֹשֵׂא סַבָּל וּשְׁמֹנִים 29
אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃ לְבַד מִשָּׂרֵי הַנִּצָּבִים לִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר 30
עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרֹדִים בָּעָם
הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ וַיַּסִּעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת 31
אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיַסֵּד הַבַּיִת אַבְנֵי גָזִית׃ וַיְפַסְּלוּ בְּנֵי שְׁלֹמֹה 32
וּבְנֵי חִירוֹם וְהַגִּבְלִים וַיָּכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לִבְנוֹת
הַבָּיִת׃ וַיְהִי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת 1
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זִו
הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לִמְלֹךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת
לַיהוָה׃ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שִׁשִּׁים־ 2
אַמָּה אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ׃ וְהָאוּלָם 3
עַל־פְּנֵי הֵיכַל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב
הַבַּיִת עֶשֶׂר בָּאַמָּה רָחְבּוֹ עַל־פְּנֵי הַבָּיִת׃ וַיַּעַשׂ לַבַּיִת 4
חַלּוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים׃ וַיִּבֶן עַל־קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ סָבִיב 5
אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לַהֵיכָל וְלַדְּבִיר וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת
סָבִיב׃ הַיָּצוּעַ הַתַּחְתֹּנָה חָמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַתִּיכֹנָה 6
שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ כִּי
מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת
הַבָּיִת׃ וְהַבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע נִבְנָה וּמַקָּבֶת 7

arbeiter gesetzt. Schelomo hatte siebzigtausend Lastträger 29
und achtzigtausend Steinbrecher im Gebirge, Außer den 30
Oberen, die von Schelomo über die Arbeit angestellt
waren, dreitausend und dreihundert, welche über das Volk
gesetzt waren, das bei der Arbeit beschäftigt war! Der 31
König befahl, sie sollten große Steine brechen, schwere
Steine, um das Haus aus gehauenen Steinen zu grün-
den. Die Bauleute Schelomos, die Bauleute Chiroms 32
und die Giblim behauten und bearbeiteten das Holz und die
Steine zum Bau des Hauses. Im vierhundert achtzigsten 6
Jahre nach dem Auszuge der Kinder Jisrael aus dem 1
Lande Mizrajim, im vierten Jahre, im Monate Siw,
das ist der zweite Monat der Regierung Schelomos über
Jisrael, erbaute er das Haus, dem Ewigen zu Ehren.
Das Haus, welches König Schelomo dem Ewigen zu Ehren 2
erbaute, war sechzig Ellen lang, zwanzig breit und dreißig
Ellen hoch. Die Halle vor dem Tempel des Hauses war 3
zwanzig Ellen lang vor der Breite des Hauses und war
zehn Ellen breit vor dem Hause. Er machte an dem Hause 4
durchsichtige, geschlossene Fenster. Er baute um die Mauer 5
des Hauses eine Galerie rings um die Wände des Hauses,
rings um das Heiligtum und das Allerheiligste, und
machte Seitengemächer ringsum. Die unterste Galerie 6
hatte fünf Ellen Breite, die mittlere sechs Ellen Breite und
die dritte sieben Ellen Breite; denn Absätze hatte er an
dem Haus ringsum von außen gemacht, um nicht die
Mauern des Hauses anzugreifen. Das Haus ward, als 7
es erbaut wurde, aus ganzen Steinen aus dem Stein-
bruch gebaut, Hämmer und Meißel oder irgend ein eiser-
nes Werkzeug wurde nicht bei dem Hause gehört, während

וְהַגַּרְזֶן כָּל־כְּלִי בַרְזֶל לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ׃ פֶּתַח 8
הַצֵּלָע הַתִּיכֹנָה אֶל־כֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים יַעֲלוּ
עַל־הַתִּיכֹנָה וּמִן־הַתִּיכֹנָה אֶל־הַשְּׁלִשִׁים׃ וַיִּבֶן אֶת־הַבַּיִת 9
וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת־הַבַּיִת גֵּבִים וּשְׂדֵרֹת בָּאֲרָזִים׃ וַיִּבֶן 10
אֶת־הַיָּצִוּעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֶּאֱחֹז אֶת־
הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים׃ וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃ 11
הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בֹנֶה אִם־תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וְאֶת־ 12
מִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לָלֶכֶת בָּהֶם
וַהֲקִמֹתִי אֶת־דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ׃
וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 13

הפטרת תצוה.

אבל בפ׳ זכור מפטירים של פ׳ זכור.

ביחזקאל סמן מ״ג.

אַתָּה בֶן־אָדָם הַגֵּד אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַבַּיִת וְיִכָּלְמוּ 10
מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמָדְדוּ אֶת־תָּכְנִית׃ וְאִם־נִכְלְמוּ מִכֹּל אֲשֶׁר־ 11
עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ וּמוֹצָאָיו וּמוֹבָאָיו וְכָל־
צוּרֹתָו וְאֵת כָּל־חֻקֹּתָיו וְכָל־צוּרֹתָו וְכָל־תּוֹרֹתָו הוֹדַע
אוֹתָם וּכְתֹב לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־צוּרָתוֹ וְאֶת־כָּל־
חֻקֹּתָיו וְעָשׂוּ אוֹתָם׃ זֹאת תּוֹרַת הַבָּיִת עַל־רֹאשׁ הָהָר 12
כָּל־גְּבֻלוֹ סָבִיב סָבִיב קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִנֵּה־זֹאת תּוֹרַת
הַבָּיִת׃ וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בָּאַמּוֹת אַמָּה אַמָּה וָטֹפַח 13

es gebaut wurde. Der Eingang zu dem mittleren Seiten- 8
gemach war an der rechten Seite des Hauses; und mit
Wendeltreppen stieg man in den mittlern und von dem
mittlern in den dritten Stock. Er baute das Haus und 9
vollendete es, dann deckte er das Haus mit Balken und
Brettern aus Zedernholz. Er baute die Galerie um das 10
ganze Haus, fünf Ellen hoch, und überzog das Haus mit
Zedernholz. Das Wort des Ewigen erging an Schelo- 11
mo, wie folgt: „Dieses Haus, das du erbaust, — wenn du 12
nach meinen Vorschriften wandelst, meine Rechte ausübst
und alle meine Gebote beobachtest, nach ihnen zu wan-
deln, so werde ich an dir meine Verheißung erfüllen, die
ich deinem Vater David gegeben, Und werde wohnen inmit- 13
ten der Kinder Jisrael, und nie mein Volk Jisrael ver-
lassen."

Haftara zu תצוה.

(Ezech. 43, 10—27.)

Du, Menschensohn, beschreibe den Kindern Jisrael das 10
Haus, daß sie sich ihrer Sünden schämen, und sie mögen
den Plan ausmessen. Und schämen sie sich alles dessen, was 11
sie getan, so erkläre ihnen das Bild und die Gestalt des
Hauses, seine Ausgänge und seine Eingänge, alle seine Ab-
bildungen mit allen seinen Gesetzen, alle seine Abbildungen
mit allen seinen Lehren, und schreibe sie vor ihren Augen
nieder, damit sie sich sein ganzes Bild und alle seine Ge-
setze merken und sie ausführen. Dies ist die Lehre für das 12
Haus: Auf der Spitze des Berges ist sein gesamtes Gebiet
ringsumher allerheiligst. Dies ist die Lehre für das Haus.
Dies sind die Maße des Altars nach Ellen, die Elle be- 13
trägt eine Elle und eine Faustbreite, die Vertiefung eine
Elle und eine Elle die Breite, und die Einfassung rings am

וְחֵיק הָאַמָּה וְאַמָּה רֹחַב וּגְבוּלָהּ אֶל־שְׂפָתָהּ סָבִיב זֶרֶת
14 הָאֶחָד וְזֶה גַּב הַמִּזְבֵּחַ׃ וּמֵחֵיק הָאָרֶץ עַד־הָעֲזָרָה הַתַּחְתּוֹנָה
שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה אֶחָת וּמֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד־
15 הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע אַמּוֹת וְרֹחַב הָאַמָּה׃ וְהַהַרְאֵל
אַרְבַּע אַמּוֹת וּמֵהָאֲרִאֵיל וּלְמַעְלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע׃
16 וְהָאֲרִאֵיל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב רָבוּעַ
17 אֶל אַרְבַּעַת רְבָעָיו׃ וְהָעֲזָרָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אֹרֶךְ בְּאַרְבַּע
עֶשְׂרֵה רֹחַב אֶל־אַרְבַּעַת רְבָעֶיהָ וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ
חֲצִי הָאַמָּה וְהַחֵיק לָהּ אַמָּה סָבִיב וּמַעֲלֹתֵהוּ פְּנוֹת קָדִים׃
18 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה אֵלֶּה חֻקּוֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלָיו
19 דָּם׃ וְנָתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר־הֵם מִזֶּרַע צָדוֹק
הַקְּרֹבִים אֵלַי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה לְשָׁרְתֵנִי פַּר בֶּן־בָּקָר
20 לְחַטָּאת׃ וְלָקַחְתָּ מְדָמוֹ וְנָתַתָּה עַל־אַרְבַּע קַרְנֹתָיו וְאֶל־
אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה וְאֶל־הַגְּבוּל סָבִיב וְחִטֵּאתָ אוֹתוֹ
21 וְכִפַּרְתָּהוּ׃ וְלָקַחְתָּ אֵת הַפָּר הַחַטָּאת וּשְׂרָפוֹ בְּמִפְקַד
22 הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ׃ וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּקְרִיב שְׂעִיר־עִזִּים
תָּמִים לְחַטָּאת וְחִטְּאוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חִטְּאוּ בַּפָּר׃
23 בְּכַלּוֹתְךָ מֵחַטֵּא תַּקְרִיב פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְאַיִל מִן־
24 הַצֹּאן תָּמִים׃ וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָֹה וְהִשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים

ל׳ לאראמום
ל׳ לאראמום
ורארא

Rande eine Spanne; dies ist der Rücken des Altars. Von 14
der Vertiefung am Boden bis zum untersten Absatz zwei
Ellen, und eine Elle die Breite, und von dem kleinen Ab-
satz bis zum großen Absatz vier Ellen, und eine Elle Breite.
Der Har'él (Gottesberg, Altardach) vier Ellen, und ober- 15
halb des Ariël (Gotteslöwen, Altardaches) die vier Hör-
ner. Der Ariël ist zwölf Ellen lang und zwölf Ellen breit, 16
viereckig an seinen vier Seiten. Der Absatz hat vierzehn 17
(Ellen) Länge und vierzehn Ellen Breite an den vier
Seiten, die Einfassung rings um denselben eine halbe Elle,
und die Vertiefung daran eine Elle ringsum. Sein Auf-
gang wendet sich nach Osten. Der Ewige sprach zu mir: 18
Menschensohn, so spricht der Herr, der Ewige: Dies sind
die Vorschriften des Altars, am Tage, da er errichtet wird,
um darauf Ganzopfer darzubringen und Blut auf ihn zu
sprengen. Gib den Priestern, den Levijim, die von den 19
Nachkommen Zadoks sind, die mir nahen, um mir zu
dienen, einen Stier, ein junges Rind, zum Sündopfer.
Darauf nimm von dessen Blut und bringe es an seine (des 20
Altars) vier Hörner und an die vier Ecken des Absatzes
und rings an die Einfassung, daß du ihn (den Altar) ent-
sündigest und sühnest. Dann nimm den Sündopferstier, 21
daß man ihn am Ende des Hauses außerhalb des Heilig-
tums verbrenne. Am zweiten Tage bringe einen fehler- 22
freien Ziegenbock als Sündopfer, und man entsündige den
Altar, wie man ihn mit dem Stier entsündigt hat. Wenn 23
du mit der Entsündigung zu Ende bist, so bringe einen
fehlerfreien Stier, ein junges Rind, und einen fehlerfreien
Widder vom Kleinvieh. Bringe sie dar vor dem Ewigen; 24
die Priester sollen Salz darauffstreuen und sie als Ganz-

25 עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהֶעֱלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה׃ שִׁבְעַת יָמִים
תַּעֲשֶׂה שְׂעִיר־חַטָּאת לַיּוֹם וּפַר בֶּן־בָּקָר וְאַיִל מִן־הַצֹּאן
26 תְּמִימִים יַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים וְכַפְּרוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְטִהֲרוּ
27 אֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדָו׃ וִיכַלּוּ אֶת־הַיָּמִים וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
וָהָלְאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת־
שַׁלְמֵיכֶם וְרָצִאתִי אֶתְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה׃

הפטרת כי תשא.

אבל בק"ק פפד"מ מתחילין לקמן „וישלח אחאב", וכמנהג הספרדים.
במלכים א' סמן י"ח.

1 וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֵלִיָּהוּ בַּשָּׁנָה
הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר לֵךְ הֵרָאֵה אֶל־אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר
2 עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ לְהֵרָאוֹת אֶל־אַחְאָב וְהָרָעָב
3 חָזָק בְּשֹׁמְרוֹן׃ וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת
4 וְעֹבַדְיָהוּ הָיָה יָרֵא אֶת־יְהוָה מְאֹד׃ וַיְהִי בְּהַכְרִית אִיזֶבֶל
אֵת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֹבַדְיָהוּ מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחְבִּיאֵם
5 חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה וְכִלְכְּלָם לֶחֶם וָמָיִם׃ וַיֹּאמֶר אַחְאָב
אֶל־עֹבַדְיָהוּ לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעְיְנֵי הַמַּיִם וְאֶל כָּל־
הַנְּחָלִים אוּלַי נִמְצָא חָצִיר וּנְחַיֶּה סוּס וָפֶרֶד וְלוֹא נַכְרִית
6 מֵהַבְּהֵמָה׃ וַיְחַלְּקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ לַעֲבָר־בָּהּ אַחְאָב
הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ־אֶחָד לְבַדּוֹ׃

opfer dem Ewigen darbringen. Sieben Tage bereite täg- 25
lich einen Ziegenbock als Sündopfer, auch bereite man
einen Stier, ein junges Rind und einen Widder vom
Kleinvieh, beide fehlerfrei. Sieben Tage hindurch sühne 26
man den Altar und reinige ihn und weihe ihn ein. So 27
sollen sie diese Tage zu Ende führen, am achten Tage und
fernerhin sollen die Priester euere Ganzopfer und euere
Friedensopfer auf dem Altar bereiten, und ich werde euch
wohlgefällig aufnehmen, spricht der Herr, der Ewige.

Haftara zu בי תשא.

(I. Kön. 18, 1—39.)

Nach langer Zeit erging das Wort des Ewigen an Eli- 1
jahu im dritten Jahre, wie folgt: Geh, zeige dich Ach'ab;
ich will der Erde Regen geben. Elijahu ging, um sich 2
Ach'ab zu zeigen.

Die Hungersnot war in Schomron stark. Ach'ab ließ 3
Obadjahu, der über das Haus gesetzt war, rufen. — Obad-
jahu war sehr gottesfürchtig. Als Isebel die Propheten 4
des Ewigen ausrottete, hatte Obadjahu hundert Prophe-
ten zu sich genommen und sie versteckt, je fünfzig Mann
in einer Höhle, und sie mit Brot und Wasser versorgt. —
Ach'ab sprach nun zu Obadjahu: Gehe im Lande umher 5
an alle Wasserquellen und an alle Bäche, ob wir vielleicht
Grünes auffinden, um Pferd und Maultier zu erhalten,
damit wir nicht um alles Vieh kommen. Sie teilten sich 6
das Land, um es zu durchziehen; Ach'ab ging für sich auf
einem Wege und Obadjahu ging auf einem Wege für sich.

7 וַיְהִי עֹבַדְיָהוּ בַּדֶּרֶךְ וְהִנֵּה אֵלִיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיַּכִּרֵהוּ וַיִּפֹּל
8 עַל־פָּנָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה זֶה אֲדֹנִי אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אָנִי
9 לֵךְ אֱמֹר לַאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר מֶה חָטָאתִי כִּי־
10 אַתָּה נֹתֵן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד־אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי׃ חַי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ־גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם
לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמְרוּ אָיִן וְהִשְׁבִּיעַ אֶת־הַמַּמְלָכָה וְאֶת־הַגּוֹי
11 כִּי לֹא יִמְצָאֶכָּה׃ וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ
12 הִנֵּה אֵלִיָּהוּ׃ וְהָיָה אֲנִי אֵלֵךְ מֵאִתָּךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשָּׂאֲךָ
עַל אֲשֶׁר לֹא־אֵדָע וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ
13 וַהֲרָגָנִי וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת־יְהוָה מִנְּעֻרָי׃ הֲלֹא־הֻגַּד לַאדֹנִי
אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג אִיזֶבֶל אֵת נְבִיאֵי יְהוָה וָאַחְבְּא
מִנְּבִיאֵי יְהוָה מֵאָה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה
14 וָאֲכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם׃ וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר
15 לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ וַהֲרָגָנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ חַי יְהוָה
16 צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאֶה אֵלָיו׃ וַיֵּלֶךְ
עֹבַדְיָהוּ לִקְרַאת אַחְאָב וַיַּגֶּד־לוֹ וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת
17 אֵלִיָּהוּ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחְאָב אֶת־אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אַחְאָב
18 אֵלָיו הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר לֹא עָכַרְתִּי אֶת־
יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בַּעֲזָבְכֶם אֶת־מִצְוֹת
19 יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים׃ וְעַתָּה שְׁלַח קְבֹץ אֵלַי אֶת־

Als nun Obadjahu auf dem Wege war, siehe, da trat ihm 7
Elijahu entgegen. Er erkannte ihn, fiel auf sein Angesicht
nieder und sprach: Bist du es, mein Herr Elijahu? Er 8
sprach: Ich bin es; geh, sage deinem Herrn, da ist Elijahu.
Jener sprach: Was habe ich begangen, daß du deinen 9
Diener in die Hand Ach'abs lieferst, um mich zu töten?
So wahr der Ewige, dein Gott, lebt, es gibt kein Volk und 10
kein Reich, wohin mein Herr nicht geschickt hätte, um dich
aufzusuchen. Und sagten sie, er ist nicht da, so beschwor
er das Reich und das Volk, daß sie dich nicht gefunden.
Und nun sprichst du: Geh, sage deinem Herrn, da ist Eli- 11
jahu! Wenn ich nun von dir gehe und der Geist des Ewi- 12
gen trägt dich fort, ich weiß nicht, wohin, und ich komme,
um es Ach'ab anzuzeigen, und wenn er dich dann nicht
findet, so tötet er mich. Dein Diener aber war von Jugend
auf gottesfürchtig! Ist meinem Herrn nicht berichtet 13
worden, was ich getan, als Isebel die Propheten des Ewi-
gen tötete, daß ich von den Propheten des Ewigen hundert
Mann verbarg, je fünfzig Mann in einer Höhle, und sie
mit Brot und Wasser versorgt habe? Und nun sprichst
du: Geh, sage deinem Herrn, da ist Elijahu! Er wird 14
mich ja töten! Da sprach Elijahu: So wahr der Ewige 15
Zebaot lebt, vor dem ich stehe, heute werde ich mich ihm
zeigen! Obadjahu ging Ach'ab entgegen und berichtete 16
es ihm; Ach'ab ging Elijahu entgegen. Als Ach'ab Eli- 17
jahus ansichtig ward, da sprach Ach'ab zu ihm: Bist du
da, Betrüber Jisraels? Er sprach: Nicht ich habe Jis- 18
rael betrübt, sondern du und dein Vaterhaus, indem ihr
die Gebote des Ewigen verließet und du den Baalgötzen
folgtest! Schicke nun hin und versammle mir ganz Jis- 19
rael am Berge Carmel, auch die vierhundert und fünfzig
Propheten des Baal und die vierhundert Propheten der
Aschera, die an Isebels Tisch essen.

כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַר הַכַּרְמֶל וְאֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֹכְלֵי
שֻׁלְחַן אִיזֶבֶל׃

כאן מתחיכים הספרדים והאיטליאני וק"ק פפד"מ.

וַיִּשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים 20
אֶל־הַר הַכַּרְמֶל׃ וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־ 21
מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים
לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם־הַבַּעַל לְכוּ אַחֲרָיו וְלֹא־עָנוּ הָעָם אֹתוֹ
דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה 22
לְבַדִּי וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ׃ וְיִתְּנוּ־ 23
לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וְיִבְחֲרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וְיִנַּתְּחוּהוּ
וְיָשִׂמוּ עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יָשִׂמוּ וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־
הַפָּר הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אָשִׂים׃ וּקְרָאתֶם 24
בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וַאֲנִי אֶקְרָא בְשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
טוֹב הַדָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לִנְבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם 25
הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רִאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם
אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תָשִׂימוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן 26
לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁם־הַבַּעַל מֵהַבֹּקֶר וְעַד־הַצָּהֳרַיִם
לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל וְאֵין עֹנֶה וַיְפַסְּחוּ עַל־

Ach'ab schickte an alle Söhne Jisraels, auch versammelte 20
er die Propheten am Berge Carmel. Da trat Elijahu 21
vor das gesamte Volk und sprach: Wie lange noch schwankt
ihr hin und her? Ist der Ewige Gott, so folgt ihm,
ist es aber Baal, so folgt diesem! Das Volk antwortete
ihm mit keinem Wort. Da sprach Elijahu zum Volke: 22
Ich bin noch übrig als Prophet des Ewigen ganz allein,
die Propheten des Baal aber sind vierhundert fünfzig
Mann. Man gebe uns zwei Stiere; sie mögen sich dann 23
den einen Stier auswählen, ihn zerlegen und auf das Holz
legen, aber Feuer nicht hinzutun, ich werde den andern
Stier bereiten und auf das Holz legen, Feuer werde ich
nicht hinzutun. Ruft dann den Namen eures Gottes an, 24
ich werde den Namen des Ewigen anrufen; der Gott
alsdann, der mit Feuer antwortet, der ist Gott.
Das ganze Volk erwiderte und sprach: Die Sache ist gut!
Elijahu sprach zu den Propheten des Baal: Wählet euch 25
den einen Stier und bereitet ihn zuerst, denn ihr seid
die Mehrheit, ruft den Namen eures Gottes an, aber Feuer
bringt nicht hinzu! Sie nahmen den Stier, den man 26
ihnen gegeben, und bereiteten ihn; darauf riefen sie den
Namen Baals an vom Morgen bis zum Mittag, wie folgt:
„O Baal, erhöre uns!" Da war aber weder Stimme noch
irgend eine Antwort, und sie hüpften um den Altar, den

27 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְהִי בַצְּהָרַיִם וַיְהַתֵּל בָּהֶם אֵלִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שֵׂיחַ וְכִי־שִׂיג
28 לוֹ וְכִי־דֶרֶךְ לוֹ אוּלַי יָשֵׁן הוּא וְיֵקָץ: וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל
גָּדוֹל וַיִּתְגֹּדְדוּ כְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבָרְמָחִים עַד־שָׁפְכָ־
29 דָם עֲלֵיהֶם: וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצָּהֳרַיִם וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת
30 הַמִּנְחָה וְאֵין־קוֹל וְאֵין־עֹנֶה וְאֵין קַשֵּׁב: וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ
31 לְכָל־הָעָם גְּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְּשׁוּ כָל־הָעָם אֵלָיו וַיְרַפֵּא אֶת־
מִזְבַּח יְהוָה הֶהָרוּס: וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים
כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְנֵי־יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו
לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ: וַיִּבֶן אֶת־הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ
32 בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעָלָה כְּבֵית סָאתַיִם זָרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ:
33 וַיְעָרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיְנַתַּח אֶת־הַפָּר וַיָּשֶׂם עַל־הָעֵצִים:
34 וַיֹּאמֶר מִלְאוּ אַרְבָּעָה כַדִּים מַיִם וְיִצְקוּ עַל־הָעֹלָה וְעַל־
35 הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שַׁלֵּשׁוּ וַיְשַׁלֵּשׁוּ: וַיֵּלְכוּ
36 הַמַּיִם סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת־הַתְּעָלָה מִלֵּא־מָיִם: וַיְהִי
בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יִוָּדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וּבִדְבָרְךָ עָשִׂיתִי אֶת כָּל־הַדְּבָרִים
37 הָאֵלֶּה: עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וְיֵדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְהוָה
38 הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסַּבְתָּ אֶת־לִבָּם אֲחֹרַנִּית: וַתִּפֹּל אֵשׁ־

man errichtet hatte. Wie es aber Mittag war, da ver- 27
spottete sie Elijahu, indem er sprach: Ruft mit lauter
Stimme, er ist ja ein Gott, er unterhält sich wohl oder ist
beschäftigt oder auf Reisen! Vielleicht schläft er gar und
wird erwachen! Sie riefen nun mit lauter Stimme 28
und machten sich Wunden nach ihrem Brauche mit Schwer-
tern und Lanzen, bis das Blut an ihnen herabfloß. Nach- 29
dem die Mittagszeit vorüber war, rasten sie bis zur Zeit,
da man das Speiseopfer darbringt, aber weder Stimme
noch Antwort noch irgend ein Laut. Da sprach Elijahu 30
zu dem gesamten Volke: Tretet her zu mir! Das ganze
Volk trat zu ihm hin. Und er stellte den Altar des Ewi-
gen wieder her, den eingerissenen. Elijahu nahm zwölf 31
Steine nach Anzahl der Stämme der Söhne Jakobs,
an den das Wort des Ewigen einst ergangen, wie folgt:
Dein Name sei Jisrael! — Aus diesen Steinen errichtete 32
er einen Altar im Namen des Ewigen, dann machte er
einen Graben, der etwa zwei Maß Samen faßte, rings
um den Altar. Er ordnete das Holz, zerlegte den Stier 33
und legte ihn auf das Holz. Darauf sprach er: Füllet 34
vier Krüge mit Wasser, daß man es über das Ganzopfer
und das Holz gieße! Er sprach: Wiederholt es! man
wiederholte es; dann sprach er: Tut es zum drittenmal!
und man tat es zum drittenmal. Das Wasser floß rings 35
um den Altar, und auch den Graben füllte man mit Wasser.
Als die Zeit da war, da man das Speiseopfer darbringt, 36
trat der Prophet Elijahu hinzu und sprach: „Ewiger,
Gott Abrahams, Jizchaks und Jisraels, heute möge kund
werden, daß Du Gott bist in Jisrael und ich Dein Diener
bin und daß ich nach Deinem Wort all dies getan! Er- 37
höre mich, Ewiger, erhöre mich, auf daß dieses ganze
Volk erkenne, daß Du, Ewiger, Gott bist und Du hast dann
ihr Herz umgewandelt!“ Da fiel ein Feuer vom Ewigen 38
herab, verzehrte das Ganzopfer und das Holz, die Steine

יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־
הֶעָפָר וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעָלָה לִחֲכָה: 39 וַיַּרְא כָּל־הָעָם
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים:

הפטרת ויקהל.

במלכים א' סמן ז'. כמנהג הספרדים.

13 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר: 14 בֶּן־אִשָּׁה
אַלְמָנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת
וַיִּמָּלֵא אֶת־הַחָכְמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת
כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־
כָּל־מְלַאכְתּוֹ: 15 וַיָּצַר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה
אַמָּה יָסֹב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: 16 וּשְׁתֵּי כָתָרֹת עָשָׂה לָתֵת
עַל־רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מֻצַק נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית:
17 שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת לַכָּתָרֹת
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְשִׁבְעָה
לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: 18 וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים
סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־הַכָּתֶרֶת אֲשֶׁר
עַל־רֹאשׁ הָרִמּוֹנִים וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: 19 וְכֹתָרֹת
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוּשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע

und die Erde und auch das Wasser in dem Graben leckte es auf. Das ganze Volk sah es, und sie fielen auf ihr 39
Angesicht und riefen: **„Der Ewige, Er ist Gott! Der Ewige, Er ist Gott!“**

Haftara zu ויקהל,

nach portugiesischem Ritus.

(I. Kön. 7, 13—26.)

Der König Schelomo sandte und ließ Chiram aus Zôr 13
[Tyrus] holen. Derselbe war der Sohn einer Witwe aus 14
dem Stamme Naphtali, sein Vater war ein zorischer Kupferschmied gewesen, er war erfüllt von Weisheit, Einsicht und Kenntnis, jedes Werk in Kupfer auszuführen. Er kam zum König Schelomo und verfertigte sein ganzes Werk. Er gestaltete die beiden Säulen aus Kupfer; acht- 15
zehn Ellen war die Höhe einer Säule, und eine Schnur von zwölf Ellen umfaßte die andere Säule. Sodann ver- 16
fertigte er zwei Knäufe, um sie oben auf den Säulen anzubringen, aus gegossenem Kupfer, fünf Ellen war der eine Knauf hoch und fünf Ellen die Höhe des anderen Knaufes. Gitter, Flechtarbeit, Gewinde, Kettenarbeit, 17
für die Knäufe oben auf den Säulen, sieben für den einen Knauf und sieben für den anderen Knauf. So verfertigte 18
er die Säulen und zwei Reihen rings um das eine Gitter, um die Knäufe oben auf mit den Granatäpfeln zu bedecken; desgleichen machte er es an dem zweiten Knauf. Die 19
Knäufe oben auf den Säulen hatten Rosenwerk wie in

20 אַמּוֹת׃ וְכֹתָרֹת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת
הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׂבָכָה וְהָרִמּוֹנִים מָאתַיִם טֻרִים
21 סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיָּקֶם אֶת־הָעַמֻּדִים לְאֻלָם
הַהֵיכָל וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיָּקֶם
22 אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בֹּעַז׃ וְעַל רֹאשׁ
הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן וַתִּתֹּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים׃
23 וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר בָּאַמָּה מִשְּׂפָתוֹ עַל־שְׂפָתוֹ
עָגֹל׀ סָבִיב וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקָוֶה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
24 יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב׃ וּפְקָעִים מִתַּחַת לִשְׂפָתוֹ׀ סָבִיב סֹבְבִים
אֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאַמָּה מַקִּפִים אֶת־הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים
25 הַפְּקָעִים יְצֻקִים בִּיצֻקָתוֹ׃ עֹמֵד עַל־שְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה
פֹנִים׀ צָפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים יָמָּה וּשְׁלֹשָׁה׀ פֹּנִים נֶגְבָּה
וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־
26 אֲחֹרֵיהֶם בָּיְתָה׃ וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת־
כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשָׁן אַלְפַּיִם בַּת יָכִיל׃

הפטרת ויקהל, כמנהג האשכנזים.

והיא הפטרת פקודי כמנהג הספרדים והאיטליאני. ואם הוא פ׳ שקלים מפטירים של שקלים „בן שבע שנים", אפילו בר"ח או מחר חדש, ואז מפטירים „ויעש חירום" לפ׳ פקודי. ובק"ק פפ"ד, „ויעש חירום" היא הפטרת ויקהל בנפרדים.

במלכים א׳ סמן ז׳.

40 וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַכִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת

der Halle und maßen vier Ellen. Es waren Knäufe auf 20
den beiden Säulen, auch oberhalb, dem Bauche gegen-
über, der an der Seite des Gitters ist; die Granatäpfel
waren zweihundert, in Reihen rings um den zweiten
Knauf. Er stellte die Säulen an der Halle des Tempels 21
auf; er errichtete die rechte Säule und nannte sie Jachin,
dann errichtete er die linke Säule und nannte sie Boas.
Oben auf den Säulen war eine rosenförmige Arbeit, 22
damit war das Werk der Säulen vollendet. Er verfertigte 23
den Wasserbehälter in Gußarbeit, zehn Ellen von Rand
zu Rand, rund ringsum, fünf Ellen hoch, und eine Schnur
von dreißig Ellen umschloß ihn ringsum. Und Kolo- 24
quinten unterhalb seines Randes umgaben ihn ringsum,
zehn Ellen, die den Wasserbehälter rings umgaben; zwei
Reihen Koloquinten, die in demselben Gusse mitgegossen
waren. Er ruhte auf zwölf Rindern, wovon drei nach 25
Norden, drei nach Westen, drei nach Süden und drei nach
Osten gekehrt standen; über ihnen obenauf war der Wasser-
behälter, und ihre Hinterseiten waren sämtlich nach innen
gekehrt. Er war eine Handbreite dick und sein Rand 26
glich der Arbeit eines Kelchrandes, eine Rosenblüte dar-
stellend; zweitausend Bat faßte er.

Haftara zu ויקהל,

nach deutschem Ritus.

(I. Kön. 7, 40—50.)

Chiram verfertigte die Waschbecken, die Schaufeln und 40
die Sprenggefäße. Hiermit hatte Chiram die ganze Ar-
beit vollendet, die er für den König Schelomo für das

וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה: עַמֻּדִים שְׁנַיִם וְגֻלֹּת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר־ 41
עַל־רֹאשׁ הָעַמֻּדִים שְׁתָּיִם וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת
אֶת־שְׁתֵּי גֻלּוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים:
וְאֶת־הָרִמֹּנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי־טוּרִים 42
רִמֹּנִים לַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֻלּוֹת הַכְּתָרֹת
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים: וְאֶת־הַמְּכֹנָוֹת עָשָׂר וְאֶת־ 43
הַכִּיֹּר עָשׂוֹר עַל־הַמְּכֹנוֹת: וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־ 44
הַבָּקָר שְׁנֵים עָשָׂר תַּחַת הַיָּם: וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים 45
וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וְאֵת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה
חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֹרָט: בְּכִכַּר 46
הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין
צָרְתָן: וַיַּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מֵרֹב מְאֹד מְאֹד 47
לֹא נֶחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכֵּלִים 48
אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר
עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת חָמֵשׁ מִיָּמִין 49
וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאל לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר וְהַפֶּרַח וְהַנֵּרֹת
וְהַמֶּלְקָחַיִם זָהָב: וְהַסִּפּוֹת וְהַמְזַמְּרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת 50
וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפְּתוּחוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת
הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב:

Haus des Ewigen verrichtete. Nämlich zwei Säulen 41
und kugelförmige Knäufe oben auf den Säulen zwei,
Netze, um die beiden kugelförmigen Knäufe auf
der Spitze der Säulen zu bedecken. Die vierhundert 42
Granatäpfel an den beiden Netzen, je zwei Reihen
Granatäpfel an einem Netz, um die beiden kugelför-
migen Knäufe an der Vorderseite der Säulen zu be-
decken; Sodann die zehn Gestelle und die zehn Wasch- 43
becken auf den Gestellen Und den einen Wasserbehälter 44
nebst den zwölf Rindern unter dem Wasserbehälter;
Endlich die Töpfe, Schaufeln und Becken. Alle diese 45
Geräte, die Chiram für den König Schelomo für das Haus
des Ewigen verfertigte, waren aus geglättetem Kupfer;
Der König ließ dieselben im Jardenkreise, zwischen Suc- 46
cot und Zartan, in dichter Erde gießen. Schelomo 47
ließ alle Geräte niederlegen, da die Menge gar groß
war, wurde das Gewicht des Kupfers nicht untersucht.
Hierauf verfertigte Schelomo alle Geräte, welche in das 48
Haus des Ewigen gehörten: den goldnen Altar, den
Tisch, auf den das Schaubrot kam, aus Gold, Die Lam- 49
pen, fünf zur Rechten und fünf zur Linken vor dem
Allerheiligsten, aus gediegenem Golde, das Blumenwerk,
die Lampen und die Zangen aus Gold, Die Schalen, die 50
Messer, die Sprenggefäße, die Löffel und die Pfannen
aus gediegenem Golde, und die Angeln an den Türen
des innern Hauses, des Allerheiligsten, an den Türen des
Hauses, des Tempels, aus Gold.

כמנהג האשכנזים, בין בנפרד בין במחובר; אבל אם היה אל פ׳ שקלים
בפ׳ ויקהל, אז מפטירין לפקודי „ויעש חירום" אל פ׳ ויקהל.

במלכים א׳ סמן ז׳.

51 וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית
יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קָדְשֵׁי דָּוִד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־
ח 1 הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה: אָז יַקְהֵל
שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי
הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלִָם
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן:
2 וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח
3 הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
4 וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן: וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם
5 הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל
הַנּוֹעָדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר
6 אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב: וַיָּבִאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ
7 הַקָּדָשִׁים אֶל־תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים: כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים
כְּנָפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרֻבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־
8 בַּדָּיו מִלְמָעְלָה: וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים
מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם

nach deutschem Ritus.

(I. Kön. 7, 51. 8, 1—21.)

Das ganze Werk war vollendet, welches der König Sche- 51
lomo aufgeführt für das Haus des Ewigen. Nun brachte
Schelomo die Heiligtümer seines Vaters David, das Sil-
ber, das Gold und die Gefäße, und legte sie in die Schatz-
kammern des Gotteshauses. Alsdann versammelte Sche- 8
lomo die Ältesten Jisraels, sämtliche Stammhäupter, 1
die Fürsten der Vaterhäuser unter den Kindern Jisrael
um den König Schelomo nach Jeruschalajim, um die Bun-
deslade des Ewigen aus der Stadt Davids, das ist Zion,
hinaufzubringen. Sie versammelten sich um den König 2
Schelomo, alle Männer aus Jisrael im Monat Haeta-
nim, d. i. der siebente Monat, am (Hütten-) Feste. Es 3
kamen alle Ältesten Jisraels; die Priester trugen die Lade
Und brachten die Lade des Ewigen hinauf und das Stifts- 4
zelt und alle heiligen Gefäße, welche in dem Zelte waren,
die Priester und die Levijim brachten sie hinauf, Der 5
König Schelomo und die ganze Gemeinde Jisraels, welche
sich um ihn versammelt hatten, waren mit ihm vor der
Lade und opferten Schafe und Rinder, die an Menge nicht
erzählt, noch berechnet werden können. Die Priester 6
brachten die Bundeslade des Ewigen an ihren Ort, in das
Innerste des Hauses, in das Allerheiligste, unter die Flügel
der Cherubim. — Denn die Cherubim breiteten die Flügel 7
zu der Stelle der Lade aus, und es beschatteten die Che-
rubim die Lade und deren Tragstangen von oben. Die 8
Tragstangen waren so lang, daß die Enden der Trag-
stangen im Heiligtum an der Vorderseite des Allerheilig-
sten zu bemerken waren, ohne jedoch außen sichtbar zu

עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר 9
הִנִּחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ 10
וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד 11
לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה׃
אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל׃ בָּנֹה בָנִיתִי 12
בֵּית זְבֻל לָךְ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־ 13 14
פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
עֹמֵד׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר 15
בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי וּבְיָדוֹ מִלֵּא לֵאמֹר׃ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר 16
הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְעִיר
מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר
בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי עִם־לְבַב דָּוִד אָבִי 17
לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ 18
דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי
הֱטִיבֹתָ כִּי הָיָה עִם־לְבָבֶךָ׃ רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבָּיִת 19
כִּי אִם־בִּנְךָ הַיֹּצֵא מֵחֲלָצֶיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי׃
וַיָּקֶם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִד אָבִי 20
וָאֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וָאֶבְנֶה הַבַּיִת
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וָאָשִׂם שָׁם מָקוֹם לָאָרוֹן 21

sein; so blieben sie daselbst bis auf den heutigen Tag. In 9
der Lade befanden sich nur die beiden steinernen Tafeln,
welche Mosche am Choreb hineingelegt, als der Ewige
einen Bund schloß mit den Kindern Jisrael bei ihrem
Auszuge aus Mizrajim. — Als die Priester das Heiligtum 10
verlassen hatten, da erfüllte eine Wolke das Haus des
Ewigen, So daß die Priester wegen der Wolke nicht da- 11
zubleiben vermochten, um Dienst zu versehen, denn
die Herrlichkeit des Ewigen erfüllte das Gotteshaus. Da- 12
mals sprach Schelomo: Der Ewige hat verheißen, zu
thronen im Wolkendunkel! — So habe ich Dir erbaut ein 13
Haus für Deinen Wohnsitz, errichtet, daß Du darinnen
thronest in Ewigkeit! Darauf wendete der König sein 14
Angesicht und segnete die ganze Versammlung Jisraels,
die ganze Versammlung Jisraels stand. Er sprach: Ge- 15
lobt sei der Ewige, der Gott Jisraels, der mit Seinem
Munde gesprochen zu meinem Vater David und mit Seiner
Hand erfüllt hat, was er gesprochen: Seit dem Tage, da 16
ich mein Volk Jisrael aus Mizrajim geführt, habe ich
noch keine Stadt erwählt unter allen Stämmen Jisraels,
daß man da ein Haus baue, daß mein Name dort sei;
aber David habe ich erwählt, daß er über mein Volk Jis-
rael gesetzt sei. — Und als mein Vater David gedachte, 17
dem Namen des Ewigen, des Gottes Jisraels, ein Haus
zu erbauen, Da sprach der Ewige zu meinem Vater Da- 18
vid: Daß du im Sinne hattest, meinem Namen ein Haus
zu erbauen, daran hast du wohlgetan, daß du es im Sinne
gehabt. Allein du sollst nicht das Haus erbauen, son- 19
dern dein Sohn, der dir entstammt, der wird meinem
Namen das Haus erbauen. Nun hat der Ewige sein 20
Wort in Erfüllung gebracht, das er gesprochen. Ich bin
aufgestanden an Davids, meines Vaters, Stelle und sitze
auf dem Throne Jisraels, wie der Ewige verheißen, und
habe das Haus erbaut dem Namen des Ewigen, des Gottes
Jisraels, Und daselbst einen Ort bereitet für die Lade, 21

אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָֹה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

הפטרת פרשת שקלים.

קוראים למפטיר מתחלת פ׳ כי תשא עד „לכפר על נפשותיכם" (שמות ל׳ י״א—י״ו).

כאן מתחילים הספרדים, במלכים ב׳ סמן י״א.

17 וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּין יְהוָֹה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין
18 הָעָם לִהְיוֹת לְעָם לַיהוָֹה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם׃ וַיָּבֹאוּ כָל־
עַם הָאָרֶץ בֵּית־הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ אֶת־מִזְבְּחֹתָו וְאֶת־צְלָמָיו
שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֵת מַתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת
19 וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹּת עַל־בֵּית יְהוָֹה׃ וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת
וְאֶת־הַכָּרִי וְאֶת־הָרָצִים וְאֵת ׀ כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיֹּרִידוּ אֶת־
הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָֹה וַיָּבֹאוּ דֶּרֶךְ־שַׁעַר הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ
20 וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים׃ וַיִּשְׂמַח כָּל־עַם־הָאָרֶץ וְהָעִיר
שָׁקָטָה וְאֶת־עֲתַלְיָהוּ הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית־מֶלֶךְ׃

כאן מתחילים האשכנזים.

יב

1 בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ׃ בִּשְׁנַת־שֶׁבַע לְיֵהוּא
2 מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ
3 צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃ וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָֹה כָּל־
4 יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ רַק הַבָּמוֹת לֹא־סָרוּ

worin sich der Bund des Ewigen befindet, den er mit unsern Vätern geschlossen, als er sie aus dem Lande Mizrajim geführt.

Haftara zu פרשת שקלים.

(II. Kön. 11, 17—20. 12, 1—17.)

Jehojada schloß den Bund zwischen Gott und dem 17
König und dem Volk, daß es dem Ewigen zum Volk sei,
und dann zwischen dem König und dem Volke. Das 18
ganze Volk des Landes drang darauf in das Haus des
Baal, rissen seine Altäre nieder, seine Bildsäulen zertrümmerten sie gänzlich und erschlugen den Baalpriester
Matan vor den Altären. Der Priester setzte die Ämter
ein für das Haus des Ewigen. Darauf führte er die 19
Hauptleute über Hunderte, die Helden und die Läufer
und das ganze Volk des Landes hin, daß sie den König
vom Hause des Ewigen hinabgeleiteten, man zog durch
das Läufertor in den königlichen Palast, und er setzte sich
auf den Thron der Könige. Das ganze Volk des Landes 20
freute sich, und die Stadt war ruhig. Ataljahu tötete
man im königlichen Palast mit dem Schwerte.

Jehoasch war sieben Jahre alt, als er zur Regierung 12
kam. Im siebenten Jahre (der Regierung) Jehus ward 1
Jehoasch König und regierte vierzig Jahre lang in Jeru- 2
schalajim; seine Mutter hieß Zibja aus Beér-Scheba.
Jehoasch tat, was wohlgefällig war in den Augen des 3
Ewigen, alle seine Tage, wie ihn der Priester Jehojada
gelehrt hatte; Nur die Opferhöhen hörten nicht auf, 4
noch opferte und räucherte das Volk auf den Opferhöhen.

עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ 5
אֶל־הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵּית־יְהוָה
כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ כָּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה
עַל לֵב־אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה: יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים 6
אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר־
יִמָּצֵא שָׁם בֶּדֶק: וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ 7
יְהוֹאָשׁ לֹא־חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ 8
יְהוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוּעַ
אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אַל־תִּקְחוּ־כֶסֶף
מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ: וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנִים 9
לְבִלְתִּי קַחַת־כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חַזֵּק אֶת־בֶּדֶק
הַבָּיִת: וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ 10
וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ בִּימִין בְּבוֹא־אִישׁ בֵּית יְהוָה
וְנָתְנוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
בֵּית־יְהוָה: וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן וַיַּעַל 11
סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בֵּית־יְהוָה: וְנָתְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמְתֻכָּן עַל־יְדֵי עֹשֵׂי 12
הַמְּלָאכָה הַ פְּקֻדִים בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיאֻהוּ לְחֹרְשֵׁי הָעֵץ
וְלַבֹּנִים הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה: וְלַגֹּדְרִים וּלְחֹצְבֵי הָאֶבֶן וְלִקְנוֹת 13

Jehoasch sprach zu den Priestern: Alles Geld der Hei- 5
ligtümer, welches in das Haus des Ewigen gebracht wird,
Geld der Musterungen, von jedermann das Lösegeld sei-
ner Personenschätzung und alles Geld, das jemand gelobt,
in das Haus des Ewigen zu bringen, Das sollen sich die 6
Priester jeder von seinem Bekannten nehmen, und sie sollen
die Beschädigung des Hauses, wo sich irgendeine Beschä-
digung findet, ausbessern lassen. Es war im dreiund- 7
zwanzigsten Regierungsjahre des Königs Jehoasch, da
hatten die Priester die Beschädigung des Hauses noch
nicht ausgebessert. Da ließ der König Jehoasch der 8
Priester Jehojada und die Priester rufen und sprach zu
ihnen: Warum bessert ihr die Beschädigung des Hauses
nicht aus? Nunmehr sollt ihr von euern Bekannten
nur Geld nehmen, um es für die Beschädigung des Hauses
zu geben. Die Priester willigten ein, kein Geld mehr vom 9
Volke zu nehmen, aber auch die Ausbesserung der Beschä-
digung des Hauses nicht zu besorgen. Der Priester Je- 10
hojada nahm eine Lade, bohrte ein Loch in deren Deckel
und stellte sie rechts neben den Altar. Wenn jemand in
das Gotteshaus kam, legten die Priester, welche an der
Schwelle Wache hielten, alles Geld, das in das Haus des
Ewigen gebracht ward, dort hinein. Als sie dann sahen, 11
daß des Geldes in der Lade viel war, ging der Schreiber
des Königs und der Hohepriester hinauf, um das im
Gotteshause vorgefundene Geld zuzubinden und zu zählen;
Darauf übergaben sie das abgezählte Geld den Werk- 12
meistern, die für das Haus des Ewigen eingesetzt waren.
Diese gaben es aus an die Zimmerleute und Bauleute, 13
die in dem Gotteshause arbeiteten; An die Maurer und
Steinmetze, sowie zum Einkaufe von Holz und Bruchstei-
nen, womit man die Beschädigung am Gotteshause aus-
besserte, und für alles, was für das Haus zur Ausbesse-

עֵצִים וַאֲבָנִים מַחְשֵׁב לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית־יְהוָה וּלְכָל
14 אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחָזְקָה: אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה בֵּית
יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת כָּל־כְּלִי
15 זָהָב וּכְלִי־כֶסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה: כִּי־לְעֹשֵׂי
16 הַמְּלָאכָה יִתְּנֵהוּ וְחִזְּקוּ־בוֹ אֶת־בֵּית יְהוָה: וְלֹא יְחַשְּׁבוּ
אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לָתֵת לְעֹשֵׂי
17 הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמָנָה הֵם עֹשִׂים: כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף
חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית יְהוָה לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ:

קריאה למפטיר בפרשת זכור.

נסוף פ׳ כי תצא (דנריס כ״ה י״ז).

17 זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
18 מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִים
19 אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהָנִיחַ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת־זֵכֶר
עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח:

הפטרת פרשת זכור.

ש׳מואל א׳ סמן ט״ו.

1 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל אֹתִי שָׁלַח יְהוָה לִמְשָׁחֲךָ

rung ausgegeben wurde. Jedoch wurden für das Haus 14
des Ewigen keine silbernen Schalen, Messer, Sprengbecken, Trompeten, noch irgend goldene oder silberne Gefäße hergestellt von dem Gelde, das in das Haus des Ewigen gebracht wurde. Sondern man gab es den Werk- 15
meistern, die dafür das Gotteshaus ausbessern ließen. Man rechnete den Männern nicht nach, denen man das 16
Geld in die Hand gab, um es den Arbeitern zu geben, sondern auf Treu und Glauben handelten sie. Geld, das 17
von Schuldopfern, und Geld, das von Sündopfern herkam, ward nicht in das Haus des Ewigen gebracht; es kam an die Priester.

פרשת זכור.

(Deut. 25, 17—19.)

Gedenke, was dir Amalek getan auf dem Wege, als 17
ihr aus Mizrajim zoget, Wie er dir in den Weg trat 18
und, ohne Gott zu fürchten, hinter dir her alle Nachzügler angriff, während du matt und müde warst. Wenn nun 19
der Ewige, dein Gott, dir in dem Lande, das er dir in Besitz gibt, es einzunehmen, vor allen deinen Feinden ringsumher wird Ruhe verschafft haben, so sollst du das Andenken Amaleks unter dem Himmel vertilgen, vergiß es nicht!

Haftara zu פרשת זכור.

(I. Sam. 15, 1—34.)

Schemuël sprach zu Schaul: Mich hat der Ewige ge- 1
sandt, um dich über sein Volk, über Jisrael zum Könige zu salben; so höre denn auf die Stimme der Worte des

לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דִּבְרֵי יְהוָה׃

כאן מתחילים הספרדים.

2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה עֲמָלֵק
3 לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם׃ עַתָּה
לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמָלֵק וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
וְלֹא תַחְמֹל עָלָיו וְהֵמַתָּה מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעֹלֵל וְעַד־
4 יוֹנֵק מִשּׁוֹר וְעַד־שֶׂה מִגָּמָל וְעַד־חֲמוֹר׃ וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל
אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים מָאתַיִם אֶלֶף רַגְלִי וַעֲשֶׂרֶת
5 אַלְפֵים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה׃ וַיָּבֹא שָׁאוּל עַד־עִיר עֲמָלֵק
6 וַיָּרֶב בַּנָּחַל׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקֵּינִי לְכוּ סְרוּ רְדוּ
מִתּוֹךְ עֲמָלֵקִי פֶּן־אֹסִפְךָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרָיִם וַיָּסַר קֵינִי מִתּוֹךְ
7 עֲמָלֵק׃ וַיַּךְ שָׁאוּל אֶת־עֲמָלֵק מֵחֲוִילָה בּוֹאֲךָ שׁוּר אֲשֶׁר
8 עַל־פְּנֵי מִצְרָיִם׃ וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ־עֲמָלֵק חַי וְאֶת־
9 כָּל־הָעָם הֶחֱרִים לְפִי־חָרֶב׃ וַיַּחְמֹל שָׁאוּל וְהָעָם עַל־
אֲגַג וְעַל־מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל־הַכָּרִים
וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַהֲרִימָם וְכָל־הַמְּלָאכָה נְמִבְזָה
וְנָמֵס אֹתָהּ הֶחֱרִימוּ׃ וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר׃
10 נִחַמְתִּי כִּי־הִמְלַכְתִּי אֶת־שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי
11

Ewigen! So spricht der Ewige Zebaot: Ich gedenke dessen, 2
was Amalek gegen Jisrael begangen, daß er ihm nach-
stellte auf dem Wege, als es aus Mizrajim heraufzog.
So gehe denn jetzt hin, schlage Amalek, bannet ohne Scho- 3
nung alles Seinige und töte von Mann bis Weib, Kind
und Säugling, Ochse und Lamm, Kamel und Esel. Schaul 4
entbot das Volk und musterte sie in Telaïm, zweimal-
hunderttausend Fußgänger und zehntausend Mann von
Jehuda. Schaul kam bis zur Stadt Amaleks und legte 5
einen Hinterhalt im Tale. Schaul ließ dem Keni sagen: 6
Geht, entfernt euch, zieht fort aus der Mitte Amaleks,
daß ich dich nicht zugleich mit ihm aufreibe, während du
doch allen Kindern Jisraels Liebe erwiesen hast, als sie
aus Mizrajim heraufzogen! Der Keni trennte sich hierauf
von Amalek. Schaul schlug Amalek von Chavila bis gen 7
Schur hin, das vor Mizrajim liegt. Agag, den König 8
von Amalek, ergriff er lebendig; das ganze Volk aber
bannte er mit der Schärfe des Schwertes. Schaul und 9
das Volk verschonten Agag, sowie das Beste des Klein-
viehes und der Rinder, die zweijährigen und die Mast-
lämmer und alles Gute, das wollten sie nicht bannen;
alles schlechte und geringe Gut jedoch bannten sie. Da 10
erging des Ewigen Wort an Schemuél, wie folgt: Ich 11
nehme den Beschluß zurück, daß ich Schaul zum König
eingesetzt; denn er hat sich von mir abgewandt und hat
meine Worte nicht erfüllt! Schemuel ward sehr bekümmert und rief die ganze Nacht hindurch zum Ewigen.

וְאֶת־דְּבָרַי לֹא הֵקִים וַיִּחַר לִשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְהוָה
כָּל־הַלָּיְלָה: וַיַּשְׁכֵּם שְׁמוּאֵל לִקְרַאת שָׁאוּל בַּבֹּקֶר וַיֻּגַּד 12
לִשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא־שָׁאוּל הַכַּרְמֶלָה וְהִנֵּה מַצִּיב
לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל: וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל 13
וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאוּל בָּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הֲקִימֹתִי אֶת־דְּבַר
יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמֶה קוֹל־הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנָי וְקוֹל 14
הַבָּקָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעֲמָלֵקִי הֱבִיאוּם 15
אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל־מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר לְמַעַן זְבֹחַ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־הַיּוֹתֶר הֶחֱרַמְנוּ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל 16
אֶל־שָׁאוּל הֶרֶף וְאַגִּידָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי
הַלָּיְלָה וַיֹּאמְרוֹ לוֹ דַּבֵּר: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם־קָטֹן 17
אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָתָּה וַיִּמְשָׁחֲךָ יְהוָה
לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלָחֲךָ יְהוָה בְּדָרֶךְ וַיֹּאמֶר לֵךְ 18
וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־הַחַטָּאִים אֶת־עֲמָלֵק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד־
כַּלּוֹתָם אֹתָם: וְלָמָּה לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל־ 19
הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־ 20
שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וָאֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־
שְׁלָחַנִי יְהוָה וָאָבִיא אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וְאֶת־עֲמָלֵק
הֶחֱרַמְתִּי: וַיִּקַּח הָעָם מִן־הַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר רֵאשִׁית הַחֵרֶם 21

Am Morgen begab sich Schemuel frühzeitig Schaul entgegen. Es wurde Schemuel berichtet, wie folgt: Schaul ist am Carmel angelangt, dort hat er sich ein Denkmal errichtet, dann aber hat er sich gewandt und zog weiter nach Gilgal hinab. Als Schemuel bei Schaul eintraf, sprach Schaul zu ihm: Sei gesegnet dem Ewigen! Ich habe das Wort des Ewigen erfüllt. Da sprach Schemuel: Was bedeutet denn das Blöken der Schafe, das da zu meinen Ohren dringt, und das Brüllen der Rinder, das ich höre? Schaul erwiderte: Man hat sie vom Amaleki mitgebracht, denn das Volk hat das Beste des Kleinviehes und der Rinder verschont, um es dem Ewigen, deinem Gott, zu opfern; den Rest aber haben wir gebannt. Da sprach Schemuel zu Schaul: Halt ein, ich will dir verkünden, was der Ewige diese Nacht zu mir gesprochen! Er sprach zu ihm: Rede! Schemuel sprach: Wenn du auch in deinen eignen Augen gering erscheinst, so bist du doch das Oberhaupt der Stämme Jisraels, und der Ewige hat dich zum König über Jisrael gesalbt. Nun hat der Ewige dich auf den Weg gesandt und gesprochen: Gehe und banne die Sünder Amalek und führe Krieg gegen dieselben, bis du sie vernichtet haben wirst. Warum hast du der Stimme des Ewigen nicht gehorcht, bist über die Beute hergefallen und hast getan, was bös ist in den Augen des Ewigen? Schaul sprach zu Schemuel: Ich habe ja gehört auf die Stimme des Ewigen, ich bin den Weg gegangen, den der Ewige mich gesandt, Agag, den König von Amalek, habe ich lebend gebracht und Amalek gebannt. Nur hat das Volk von der Beute das Erste des Bannes, Kleinvieh und Rinder, genommen, um es dem Ewigen, deinem Gott, in Gilgal zu opfern.

לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲחֵפֶץ 22
לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שְׁמֹעַ
מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב מֵחֵלֶב אֵילִים׃ כִּי חַטַּאת־קֶסֶם 23
מֶרִי וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְצֵר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת־דְּבַר יְהוָה
וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי־ 24
עָבַרְתִּי אֶת־פִּי־יְהוָה וְאֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי יָרֵאתִי אֶת־הָעָם
וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת־חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי 25
וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לֹא אָשׁוּב 26
עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ יְהוָה מִהְיוֹת
מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף־ 27
מְעִילוֹ וַיִּקָּרַע׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קָרַע יְהוָה אֶת־ 28
מַמְלְכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם וּנְתָנָהּ לְרֵעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃
וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם הוּא 29
לְהִנָּחֵם׃ וַיֹּאמֶר חָטָאתִי עַתָּה כַּבְּדֵנִי נָא נֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי 30
וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁאוּל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר 31
שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת־אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וַיֵּלֶךְ אֵלָיו 32
אֲגַג מַעֲדַנֹּת וַיֹּאמֶר אֲגַג אָכֵן סָר מַר־הַמָּוֶת׃ וַיֹּאמֶר 33
שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבֶּךָ כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים

Schemuel aber erwiderte: Hat der Ewige Wohlgefallen 22
an Ganzopfern und an Schlachtopfern, wie am Gehorsam
gegen die Stimme des Ewigen? Gehorchen ist besser
als Opfer, Aufmerken mehr als Fett der Widder! Ein 23
Vergehen wie Zauberei ist die Widerspenstigkeit, und
gleich Laster und Götzen ist das Widerstreben. Weil du
verschmäht hast des Ewigen Wort, hat er dich ver-
schmäht, zu sein ein König! Schaul sprach zu Sche- 24
muel: Ich habe gesündigt, daß ich den Befehl des Ewigen
und deine Worte übertreten, ich fürchtete das Volk und
hörte auf seine Stimme. Verzeihe nun doch meine Sünde und 25
kehre mit mir um, daß ich mich vor dem Ewigen nieder-
werfe! Schemuel aber erwiderte dem Schaul: Ich kehre 26
nicht mit dir um; weil du das Wort des Ewigen ver-
schmäht hast, verschmäht dich der Ewige, König über Jis-
rael zu sein. Schemuel wendete sich zum Gehen, da faßte 27
er (Schaul) den Zipfel seines Mantels, und er zerriß.
Da sprach Schemuel zu ihm: Der Ewige hat das Reich 28
Jisraels heute von dir abgerissen und hat es deinem
Nächsten, der würdiger ist als du, übergeben! Auch wird 29
der Mächtige Jisraels [Gott] nicht lügen, noch sich be-
denken; denn er ist kein Mensch, sich zu bedenken. Jener 30
erwiderte: Ich habe gesündigt! Erzeige mir doch nur
jetzt Ehre vor den Ältesten meines Volkes und vor Jis-
rael und kehre mit mir um, daß ich mich vor dem Ewigen,
deinem Gott, niederwerfe! Schemuel kehrte um hinter 31
Schaul, und Schaul warf sich vor dem Ewigen nieder.
Schemuel rief: Führet mir Agag, den König von Ama- 32
lek, herbei! Agag ging zuversichtlich zu ihm hin und
Agag sprach: Fürwahr, des Todes Bitterkeit ist gewichen!
— Schemuel sagte: Sowie dein Schwert der Kinder be- 33
raubt hat die Frauen, sei unter Frauen der Kinder be-
raubt deine Mutter! Und es durchbohrte Schemuel den

אמך ויושסף שמואל את־אגג לפני יהוה בגלגל: וילך 34
שמואל הרמתה ושאול עלה אל־ביתו גבעת שאול:

קריאה למפטיר בפרשת פרה.

קורלים למפטיר ונתחלת פרשת „זאת חקת התורה" (במדבר י״ט) עד סוף פסקא.

ויבבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר: זאת חקת 1
התורה אשר־צוה יהוה לאמר דבר ו אל־בני ישראל 2
ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין־בה מום
אשר לא־עלה עליה על: ונתתם אתה אל־אלעזר הכהן 3
והוציא אתה אל־מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו:
ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל־נכח פני 4
אהל־מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את־הפרה 5
לעיניו את־עורה ואת־בשרה ואת־דמה על־פרשה ישרף:
ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל־ 6
תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים
ואחר יבא אל־המחנה וטמא הכהן עד־הערב: והשרף 7 8
אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד־
הערב: ואסף ו איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ 9
למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני־ישראל למשמרת

Agag vor dem Ewigen in Gilgal. Darauf ging Sche- 34
muel nach Rama, und Schaul ging in sein Haus nach
Gibeat-Schaul.

פרשת פרה.

(Numeri 19.)

Der Ewige redete mit Mosche und Aharon, wie folgt: 1
Dies ist die Satzung der Tora, die der Ewige befiehlt, 2
nämlich: Sprich zu den Kindern Jisrael, daß sie dir
eine vollkommen rote Kuh bringen, die keinen Leibes-
fehler hat und auf welche noch kein Joch gekommen ist.
Diese sollt ihr dem Priester Eleasar geben; man führe 3
sie zum Lager hinaus und schlachte sie in seinem Beisein.
Der Priester Eleasar nehme mit seinem Finger von ihrem 4
Blute und sprenge es siebenmal gegen die Vorderseite
des Stiftszeltes. Darauf verbrenne man die Kuh vor 5
seinen Augen, ihr Fell, ihr Fleisch, ihr Blut samt ihrem
Miste verbrenne man. Der Priester nehme Zedernholz, 6
Ysop und einen hochroten Faden und werfe dies in den
Brand der Kuh. Hierauf wasche der Priester seine Klei- 7
der, bade seinen Leib im Wasser und sodann komme er
in das Lager; bis zum Abend ist er unrein. Der sie (die 8
Kuh) verbrannt hat, soll seine Kleider im Wasser waschen
und seinen Leib im Wasser baden und ist bis zum Abend
unrein. Ein reiner Mann sammle die Asche der Kuh 9
und lege sie außerhalb des Lagers an eine reine Stätte,
wo sie für die Gemeinde der Kinder Jisrael für das Rei-
nigungswasser aufbewahrt bleibe — es ist ein Entsün-

לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא: וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה 10
אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם: הַנֹּגֵעַ בְּמֵת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם 11
וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים: הוּא יִתְחַטָּא־בוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי 12
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר: כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם 13
אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא
יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ: זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל 14
כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים: וְכָל כְּלִי פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צָמִיד פָּתִיל עָלָיו טָמֵא 15
הוּא: וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל־חֶרֶב אוֹ בְמֵת 16
אוֹ־בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקֶּבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים: וְלָקְחוּ 17
לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים
אֶל־כֶּלִי: וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל־ 18
הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם וְעַל
הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם אוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר: וְהִזָּה הַטָּהֹר 19
עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר בָּעָרֶב: וְאִישׁ 20

digungsopfer. Der die Asche der Kuh gesammelt, wasche 10
seine Kleider und ist bis zum Abend unrein. Dies sei
für die Kinder Jisrael und für den Fremden, der unter
ihnen wohnt, ein ewiges Gesetz. Wer einen Toten, den 11
Leichnam eines menschlichen Wesens berührt hat, daher
sieben Tage unrein ist, Der reinige sich damit am dritten 12
und am siebenten Tage, dann ist er rein; so er sich aber
nicht am dritten und am siebenten Tage reinigt, so wird
er nicht rein. Wer einen Toten, den Leichnam eines 13
verstorbenen menschlichen Wesens berührt und sich nicht
reinigt, der hat die Wohnung des Ewigen verunreinigt,
und soll dieselbe Person aus Jisrael ausgerottet werden;
denn es ist kein Reinigungswasser auf ihn gesprengt wor-
den, er bleibt unrein, seine Unreinheit haftet noch an ihm.
Dies ist das Gesetz, wenn ein Mensch in einem Zelte stirbt: 14
Alles, was in das Zelt hineinkommt, und alles, was im
Zelte ist, das ist sieben Tage unrein, Jedes offene Gefäß, 15
worauf nicht ein festanschließender Deckel ist, das ist un-
rein. Wer auf dem Felde an einem Erschlagenen oder 16
Verstorbenen oder an eines Menschen Knochen oder an
einem Grabe anrührt, ist sieben Tage unrein. Für den 17
Unreinen nehme man von der Asche des verbrannten Ent-
sündigungsopfers, tue darauf fließendes Wasser in ein
Gefäß, Ein reiner Mann nehme dann Ysop, tauche ihn 18
in das Wasser und sprenge auf das Zelt, auf alle Geräte
und auf die Personen, die darin gewesen, oder auf den,
der den (menschlichen) Knochen, den Erschlagenen, den
Verstorbenen oder das Grab berührt hat; Der Reine 19
sprenge auf den Unreinen am dritten und am siebenten
Tage; am siebenten Tage hat er ihn gereinigt, er wasche
dann seine Kleider, bade sich im Wasser und ist am Abend
rein. Ein Mann aber, der unrein geworden und sich 20
nicht reinigt, dieselbe Person wird aus der Gesamtheit
ausgerottet; denn sie hat das Heiligtum des Ewigen

אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ
הַקָּהָל כִּי אֶת־מִקְדַּשׁ יְהוָה טִמֵּא מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו
טָמֵא הוּא׃ וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וּמַזֵּה מֵי־הַנִּדָּה 21
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃
וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא 22
עַד־הָעָרֶב׃

הפטרת פרשת פרה.

ביחזקאל סמן ל״ו.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן־אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל 16 17
יֹשְׁבִים עַל־אַדְמָתָם וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם
כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה הָיְתָה דַרְכָּם לְפָנָי׃ וָאֶשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם 18
עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם טִמְּאוּהָ׃
וָאָפִיץ אֹתָם בַּגּוֹיִם וַיִּזָּרוּ בָּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וְכַעֲלִילוֹתָם 19
שְׁפַטְתִּים׃ וַיָּבוֹא אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְּלוּ אֶת־ 20
שֵׁם קָדְשִׁי בֶּאֱמֹר לָהֶם עַם־יְהוָה אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ יָצָאוּ׃
וָאֶחְמֹל עַל־שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלֻהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּגּוֹיִם 21
אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה׃ לָכֵן אֱמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר 22
אֲדֹנָי יֱהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
אִם־לְשֵׁם־קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם׃
וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם 23

verunreinigt, es ist kein Reinigungswasser auf sie gesprengt worden, sie ist unrein. Dies sei ihnen eine ewige 21
Satzung. Wer das Reinigungswasser sprengt, soll seine Kleider waschen, und wer das Reinigungswasser anrührt, soll bis zum Abend unrein sein. Was ein Unreiner be- 22
rührt, ist unrein, und eine Person, die ihn berührt, ist bis zum Abend unrein.

Haftara zu פרשת פרה.

(Ezech. 36, 16—38.)

Das Wort des Ewigen erging an mich, wie folgt: 16
Menschensohn, das Haus Israels wohnte auf seinem 17
Boden, da verunreinigten sie ihn durch ihren Wandel und durch ihre Werke; gleich der Unreinheit der Abgesonderten war ihr Wandel vor meinem Angesicht.
Darum goß ich meinen Grimm aus über sie ob des Blutes, 18
das sie im Lande vergossen, und mit ihren Götzen haben sie es verunreinigt; Ich habe sie unter die Völker zer- 19
streut, sie wurden versprengt in die Länder, ich habe sie gerichtet nach ihrem Wandel und nach ihren Werken.
Und angekommen bei den Völkern, zu denen sie kamen, 20
entweihten sie den Namen meiner Heiligkeit, indem man zu ihnen sagte: „Die sind Gottes Volk und sind aus seinem Land gezogen!" Ich erbarme mich aber meines 21
heiligen Namens, den das Haus Israel unter den Völkern entweiht, wohin sie gekommen. Darum sprich zum 22
Hause Israel: So spricht der Herr, der Ewige: Nicht um euretwillen tue ich es, Haus Israel, vielmehr um meines heiligen Namens willen, den ihr entweiht habt unter den Völkern, wohin ihr gekommen! Ich heilige 23
meinen großen Namen, der unter jenen Völkern entweiht worden, in deren Mitte ihr ihn entweiht habt! Die Völker werden dann erkennen, daß ich der Ewige bin, spricht der Herr, der Ewige, da ich mich vor ihren Augen durch

בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה בְּהִקָּדְשִׁי
בָכֶם לְעֵינֵיהֶם: וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם 24
מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַתְכֶם: וְזָרַקְתִּי 25
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־
גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ 26
חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וַהֲסִרֹתִי אֶת־לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם
וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר: וְאֶת־רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי 27
אֶת אֲשֶׁר־בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם:
וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם 28
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכֹּל 29
טֻמְאֹתֵיכֶם וְקָרָאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֵּן
עֲלֵיכֶם רָעָב: וְהִרְבֵּיתִי אֶת־פְּרִי הָעֵץ וּתְנוּבַת הַשָּׂדֶה 30
לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־תִקְחוּ עוֹד חֶרְפַּת רָעָב בַּגּוֹיִם: וּזְכַרְתֶּם אֶת־ 31
דַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים וּנְקַטֹתֶם
בִּפְנֵיכֶם עַל עֲוֹנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם: לֹא לְמַעַנְכֶם 32
אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה יִוָּדַע לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִכָּלְמוּ
מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בְּיוֹם טַהֲרִי 33
אֶתְכֶם מִכֹּל עֲוֹנֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־הֶעָרִים וְנִבְנוּ
הֶחֳרָבוֹת: וְהָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה תֵּעָבֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה 34

euch mich heilig zeige! Ich werde euch nehmen aus den 24
Völkern, aus allen Ländern euch sammeln und euch nach
euerm Boden bringen! Ich sprenge reines Wasser über 25
euch, daß ihr rein werdet! Von allen euern Unreinheiten
und von allen euern Greueln werde ich euch reinigen!
Ich werde euch ein neues Herz geben und einen neuen 26
Geist in euer Inneres legen, das Herz von Stein aus
euerm Leib entfernen und euch ein Herz von Fleisch
geben; Ich gebe meinen Geist in euer Inneres und 27
mache, daß ihr nach meinen Gesetzen wandelt und meine
Rechte bewahret und sie ausübet, Auf daß ihr im Lande 28
wohnet, das ich euern Vätern gegeben, ihr werdet mir
zum Volke sein, und ich werde euch zum Gotte sein! Be- 29
freien werde ich euch von aller eurer Unreinheit; ich rufe
das Korn herbei und vermehre es und lasse keinen Hunger
über euch kommen, Ich vermehre der Bäume Frucht 30
und den Ertrag des Feldes, daß ihr nicht mehr ferner
des Hungers Schmach erduldet unter den Völkern. Da 31
werdet ihr gedenken eurer bösen Wege und eurer Werke,
die nicht gut gewesen; ihr werdet euch vor euch selbst
schämen ob eurer Frevel und ob eurer Greuel. Nicht 32
euretwegen tue ich es, spricht der Herr, der Ewige, das
sei euch kund, errötet und schämt euch eurer Wege, Haus
Jisrael! So spricht der Herr, der Ewige: Am Tag, da 33
ich euch reinige von allen euern Freveln, mache ich die
Städte wieder bewohnt, und die Trümmer werden auf-
gebaut, Und angebaut wird das wüste Land, statt daß 34

שְׁמָמָה לְעֵינֵי כָּל־עוֹבֵר׃ וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הַלֵּזוּ הַנְּשַׁמָּה 35
הָיְתָה כְּגַן־עֵדֶן וְהֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת וְהַנְּשַׁמּוֹת וְהַנֶּהֱרָסוֹת
בְּצוּרוֹת יָשָׁבוּ׃ וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשָּׁאֲרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי ׀ 36
אֲנִי יְהוָה בָּנִיתִי הַנֶּהֱרָסוֹת נָטַעְתִּי הַנְּשַׁמָּה אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
וְעָשִׂיתִי׃ כאן מסיימים הספרדים. כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה עוֹד זֹאת 37
אִדָּרֵשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֶּה אֹתָם כַּצֹּאן אָדָם׃
כְּצֹאן קָדָשִׁים כְּצֹאן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים 38
הֶחֳרֵבוֹת מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

הפטרת פרשת החדש.

קוראים למפטיר בפ׳ בא פרשת „החדש הזה לכם" (שמות י״ב א׳—כ׳).
: ומפטירים ביחזקאל סמן מ״ה.

כֹּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לַנָּשִׂיא 16
בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְעַל־הַנָּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֵּסֶךְ 17
בַּחַגִּים וּבֶחֳדָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל־מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל
הוּא יַעֲשֶׂה אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־
הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בֵּית־יִשְׂרָאֵל׃

כאן מתחילים הספרדים.

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר־ 18
בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת־הַמִּקְדָּשׁ׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם 19
הַחַטָּאת וְנָתַן אֶל־מְזוּזַת הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה
לַמִּזְבֵּחַ וְעַל־מְזוּזַת שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ וְכֵן תַּעֲשֶׂה 20

es öde war vor den Augen aller Vorübergehenden. Da 35
wird man sagen: Jenes wüste Land ist gleich dem Garten
Eden geworden, und die verheerten, die verödeten, ge-
schleiften Städte stehen befestigt da! Erkennen werden 36
da die Völker, die rings um euch noch übrig sein werden,
daß ich, der Ewige, die Trümmer aufgebaut, die Wüste
angepflanzt, ich, der Ewige, habe es versprochen und getan!
So spricht der Herr, der Ewige: Auch dies noch lasse ich 37
von mir erflehen vom Hause Jisrael, es ihnen zu tun:
Vermehren werde ich sie wie Menschenherden! Den 38
heiligen Herden gleich, den Herden Jeruschulajims an
seinen Festen, so sollen die verheerten Städte von Men-
schenherden voll sein, und sie werden erkennen, daß ich
der Ewige bin!

Haftara zu פרשת החדש.

(Ezech. 45, 16—25. 46, 1—18.)

Das gesamte Volk des Landes sei zu dieser Hebe für 16
den Fürsten in Jisrael verpflichtet. Dem Fürsten da- 17
gegen sollen die Ganzopfer, das Mehl- und Gußopfer
an den Feiertagen, Neumonden und Sabbattagen, an
allen Festen des Hauses Jisrael obliegen; er soll das
Sündopfer, das Mehlopfer, das Ganzopfer und die Frie-
densopfer bereiten, um für das Haus Jisrael zu sühnen.
So spricht der Herr, der Ewige: Im ersten (Monat), 18
am ersten des Monats sollst du einen Stier, ein junges
Rind, ein fehlerfreies, nehmen, um das Heiligtum zu
entsündigen. Der Priester nehme von dem Blute des 19
Sündopfers und tue es an den Pfosten des Hauses, an
die vier Ecken des Absatzes am Altare und an den Pfosten
des Tores des innern Hofes. Ebenso sollst du am sie- 20
benten Tage des Monats tun wegen derer, die aus Irr-
tum oder aus Torheit gesündigt, und sühnet das Haus.

בְּשִׁבְעָה בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת־הַבָּיִת׃
21 בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח חַג
22 שְׁבֻעוֹת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ וְעָשָׂה הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא
23 בַּעֲדוֹ וּבְעַד כָּל־עַם הָאָרֶץ פַּר חַטָּאת׃ וְשִׁבְעַת יְמֵי־הֶחָג
יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים
תְּמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחַטָּאת שְׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם׃
24 וּמִנְחָה אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃
25 בַּשְּׁבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֶּחָג יַעֲשֶׂה כָאֵלֶּה
שִׁבְעַת הַיָּמִים כַּחַטָּאת כָּעֹלָה וְכַמִּנְחָה וְכַשָּׁמֶן׃
מו 1 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִֹה שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה קָדִים
יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ
וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ יִפָּתֵחַ׃ וּבָא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר 2
מִחוּץ וְעָמַד עַל־מְזוּזַת הַשַּׁעַר וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ
וְאֶת־שְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל־מִפְתַּן הַשַּׁעַר וְיָצָא וְהַשַּׁעַר
לֹא־יִסָּגֵר עַד־הָעָרֶב׃ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשַּׁעַר 3
הַהוּא בַּשַּׁבָּתוֹת וּבֶחֳדָשִׁים לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהָעֹלָה אֲשֶׁר־ 4
יַקְרִב הַנָּשִׂיא לַיהוָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת שִׁשָּׁה כְבָשִׂים תְּמִימִם
וְאַיִל תָּמִים׃ וּמִנְחָה אֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מִנְחָה מַתַּת 5
יָדוֹ וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ וּבְיוֹם הַחֹדֶשׁ פַּר בֶּן־בָּקָר תְּמִימִם 6

Im ersten, am vierzehnten Tage des Monats, sei euch 21
das Pesachopfer und ein Fest von sieben Tagen, nur Un-
gesäuertes soll gegessen werden. An diesem Tage bereite 22
der Fürst für sich und das ganze Volk des Landes einen
Stier zum Sündopfer. An den sieben Tagen des Festes 23
bereite er als Ganzopfer, dem Ewigen zu Ehren, sieben
Stiere und sieben Widder, fehlerfreie, jeden Tag der
sieben Tage, und als Sündopfer einen Ziegenbock täglich;
Als Mehlopfer bereite er ein Epha zu jedem Stier und 24
ein Epha zu jedem Widder, sowie einen Hin Öl zu jedem
Epha. Im siebenten Monat, am fünfzehnten des Monats 25
am Feste soll er ebenso sieben Tage hindurch bereiten,
wie das Sündopfer, das Ganzopfer, das Mehlopfer und
das Öl.

So spricht der Herr, der Ewige: Das Tor des inneren 46
Hofes, das nach Osten führt, sei die sechs Werktage hin- 1
durch verschlossen und werde nur am Sabbattage ge-
öffnet und am Neumondstage geöffnet. Und es komme 2
der Fürst durch die Halle des Tores von außen und trete
hin an den Torpfosten, während die Priester sein Ganz-
opfer und sein Friedensopfer bereiten, er bücke sich an
der Schwelle des Tores und gehe hinaus. Das Tor aber
werde vor Abend nicht geschlossen. Es bücke sich das 3
Volk des Landes am Eingang dieses Tores an den Sabbat-
tagen und Neumonden vor dem Ewigen. Das Ganz- 4
opfer, welches der Fürst dem Ewigen zu Ehren darzu-
bringen hat, bestehe am Sabbattage aus sechs fehler-
freien Lämmern und einem fehlerfreien Widder, Und 5
zum Mehlopfer aus einem Epha zu dem Widder, als
Mehlopfer zu den Lämmern aus einer freiwilligen Gabe
und einem Hin Öl zu jedem Epha; Und am Neumonds- 6
tage (bringe er) einen Stier, ein fehlerfreies junges Rind,
sechs Lämmer und einen Widder, fehlerfrei seien sie,

וְשִׁשֶּׁת כְּבָשִׂים וָאַיִל תְּמִימִם יִהְיוּ׃ וְאֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה 7
לָאַיִל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וְלַכְּבָשִׂים כַּאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן
הִין לָאֵיפָה׃ וּבְבוֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא 8
וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא׃ וּבְבוֹא עַם־הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים 9
הַבָּא דֶּרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב
וְהַבָּא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב ד
ג דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בּוֹ כִּי נֹכְחוֹ יֵצֵאוּ׃ וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם 10
בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאתָם יֵצֵאוּ׃ וּבַחַגִּים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה 11
הַמִּנְחָה אֵיפָה־ לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים מַתַּת יָדוֹ
וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה׃ וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אוֹ־ 12
שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהוָה וּפָתַח לוֹ אֶת־הַשַּׁעַר הַפּוֹנֶה קָדִים
וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְיָצָא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרֵי צֵאתוֹ׃ וְכֶבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ 13
תָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ׃ וּמִנְחָה תַּעֲשֶׂה עָלָיו בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר שִׁשִּׁית הָאֵיפָה 14
וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהִין לָרַךְ אֶת־הַסֹּלֶת מִנְחָה לַיהוָה ה
חֻקַּת עוֹלָם תָּמִיד׃ וְעָשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־ 15
הַשֶּׁמֶן בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר עוֹלַת תָּמִיד׃ ע״כ לספרדים. כֹּה־אָמַר 16
אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־יִתֵּן הַנָּשִׂיא מַתָּנָה לְאִישׁ מִבָּנָיו נַחֲלָתוֹ

Und ein Epha zu dem Stier und ein Epha zu dem Widder 7
bereite er als Mehlopfer und zu den Lämmern nach sei-
nem Vermögen und ein Hin Öl zu jedem Epha. Wenn 8
der Fürst eintritt, soll er durch die Torhalle eintreten
und sich auf demselben Wege wieder entfernen. Wenn 9
aber das Volk des Landes an Festtagen vor den Ewigen
hineingeht, so soll, wer durch das nördliche Tor einge-
treten, um sich zu bücken, zum südlichen Tore hinaus-
gehen, und wer durch das Südtor eingetreten, zu dem
Tor gen Norden hinausgehen; er soll nicht durch das
Tor zurückkehren, durch das er eingetreten, sondern dem-
selben gegenüber hinausgehen. Der Fürst sei in ihrer 10
Mitte; er komme bei ihrer Ankunft und entferne sich,
wenn sie weggehen. An Feier- und Festtagen sei das 11
Mehlopfer ein Epha zu jedem Stier, ein Epha zu jedem
Widder, zu den Lämmern eine freiwillige Gabe und ein
Hin Öl zu jedem Epha. Wenn der Fürst eine freiwillige 12
Gabe, ein Ganzopfer oder ein Friedensopfer dem Ewi-
gen zu Ehren als freiwillige Gabe darbringen will, so
öffne man ihm das nach Osten führende Tor, er bereite
dann sein Ganz- und sein Friedensopfer, wie er dies
am Sabbattage zu tun pflegt; dann entferne er sich, und
nach seinem Weggehen verschließe man das Tor wieder.
Ein einjähriges, fehlerfreies Lamm bereite dem Ewigen 13
zu Ehren täglich als Ganzopfer, jeden Morgen sollst du
es bereiten; Dazu sollst du jeden Morgen als Mehl- 14
opfer ein Sechstel Epha bereiten nebst einem Drittel
Hin Öl, um das Mehl anzufeuchten — ein Mehlopfer,
dem Ewigen zu Ehren, nach ewigen, unabänderlichen Ge-
setzen. Bereitet auch jeden Morgen das Lamm, das 15
Mehlopfer und das Öl zum beständigen Ganzopfer.

So spricht der Herr, der Ewige: Wenn der Fürst einem 16
seiner Söhne ein Geschenk gibt, da es sein Eigentum ist,
verbleibt es seinen Söhnen, es ist ihr erbliches Eigentum.

הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה אֲחֻזָּתָם הִיא בְּנַחֲלָה׃ וְכִי־יִתֵּן מַתָּנָה 17
מִנַּחֲלָתוֹ לְאַחַד מֵעֲבָדָיו וְהָיְתָה לּוֹ עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשָׁבַת
לַנָּשִׂיא אַךְ נַחֲלָתוֹ בָּנָיו לָהֶם תִּהְיֶה׃ וְלֹא־יִקַּח הַנָּשִׂיא 18
מִנַּחֲלַת הָעָם לְהוֹנֹתָם מֵאֲחֻזָּתָם מֵאֲחֻזָּתוֹ יַנְחִיל אֶת־
בָּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יָפֻצוּ עַמִּי אִישׁ מֵאֲחֻזָּתוֹ׃

קריאת למפטיר בשבת וראש חדש.

במדבר כ"ח ט'.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה 9
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ פ 10
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל 11
אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה 12
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד 13
עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת 14
הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי
הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ 15

הפטרת שבת וראש חדש.

בשבת וראש חדש קוראים למפטיר „וביום השבת" עם „ובראשי חדשיכם" (במדבר כ"ח ט'—ט"ו) ומפטירים השמים כסאי. ונדחת הפטרה זו מפני הפטרת שבת חנוכה, ופ' שקלים, ופרשת החדש, ומפני הפטרת שמעו דפ' מסעי. אבל בפ' ראה ור"ח מפטירים „השמים כסאי" ואז מפטירים בכי תצא „רני עקרה" בצירף „עניה סוערה". (גם מפני הפטרת עניה סערה דפ' ראה לפי מנהג הרבה קהלות, אבל בק"ק פפד"מ אינה נדחת מפניה.)

בישעיה סמן ס"ו.

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה 1
בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה 2

Gibt er einem seiner Diener von seinem Erbgut ein Ge- 17
schenk, so verbleibe es demselben bis zum Freijahre, dann
kehrt es zum Fürsten zurück, nur sein Erbe, das er sei-
nen Söhnen schenkt, verbleibt ihnen. Es nehme nicht der 18
Fürst von dem Erbgute des Volkes, um es an seinem Ei-
gentum zu kürzen; nur von seinem Eigentume vererbe
er seinen Söhnen — damit in meinem Volke niemand von
seinem Besitztum verdrängt werde.

קריאה לשבת וראש חדש.

(Numeri 28, 9—15.)

Am Sabbattage zwei jährige Lämmer ohne Fehler und 9
zum Mehlopfer zwei Zehntel Kernmehl, mit Öl ein-
gerührt, nebst dem Trankopfer dazu. Dies ist das Ganz- 10
opfer für jeden Sabbattag, außer dem täglichen Ganz-
opfer, nebst dem Trankopfer dazu.

An euern Neumonden sollt ihr zum Ganzopfer dem Ewigen zu 11
Ehren zwei junge Stiere, einen Widder und sieben jährige
Lämmer ohne Fehler darbringen; Zu jedem Stiere ein Mehl- 12
opfer von drei Zehntel Kernmehl, mit Öl eingerührt, zu dem
Widder ein Mehlopfer von zwei Zehntel Kernmehl, mit Öl
eingerührt, Und zu jedem Lamme ein Zehntel Kernmehl, mit 13
Öl eingerührt, als Mehlopfer — ein Ganzopfer zum lieb-
lichen Geruch, ein Feueropfer, dem Ewigen zu Ehren. Die 14
dazu gehörigen Trankopfer sind: zu jedem Stier ein halbes
Hin, zu dem Widder ein Drittel Hin und zu jedem Lamme
ein Viertel Hin Wein. Dies ist das Ganzopfer jedes Mo-
nats von den Monaten des Jahres. Auch ein Ziegenbock 15
zum Sühnopfer soll dem Ewigen zu Ehren nebst dem täg-
lichen Ganzopfer und dessen Trankopfer dargebracht werden.

Haftara am Neumondsabbat.

(Jes. 66, 1—24.)

So spricht der Ewige: Der Himmel ist mein Thron, die 1
Erde meiner Füße Schemel; wo ist das Haus, das ihr mir
bauen wollt, und wo der Ort für meine Ruhestätte? All 2

יָדַי עָשָׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־
עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃ שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה־אִישׁ 3
זֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם־חֲזִיר מַזְכִּיר
לְבֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בִדְרָכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם 4
אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ
וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא־חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ שִׁמְעוּ 5
דְבַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם
מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם
יֵבֹשׁוּ׃ קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם 6
גְּמוֹל לְאֹיְבָיו׃ בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֶבֶל לָהּ 7
וְהִמְלִטָה זָכָר׃ מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָּאֵלֶּה הֲיוּחַל 8
אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי־חָלָה גַּם־
יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־בָּנֶיהָ׃ הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר 9
יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ שִׂמְחוּ אֶת־ 10
יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־
הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשַּׁד תַּנְחֻמֶיהָ 11
לְמַעַן תָּמְצוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה 12
הִנְנִי נֹטֶה־אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם
וִינַקְתֶּם עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ׃ כְּאִישׁ 13

dies hat meine Hand geschaffen, so ward all dies, spricht der
Ewige; doch schaue ich hin auf den, der demütig, gebeugten
Herzens ist und vor meinem Worte zittert. Man schlachtet den 3
Ochsen, erschlägt aber auch einen Mann, man opfert das
Lamm, bricht einem Hunde das Genick, bringt Speiseopfer dar,
Blut des Schweines, läßt Weihrauch duften, preist den Götzen
— so wie sie Wohlgefallen an ihren Wegen und Herzenslust
an ihren Greueln haben, So will auch ich an ihrer Verhöh- 4
nung Wohlgefallen haben und über sie verhängen, was sie
fürchten; dafür, daß ich gerufen, und keiner hat geantwortet,
geredet, und sie haben nicht gehört und haben getan, was in
meinen Augen böse ist, und das gewollt, woran ich kein Ge-
fallen habe. Vernehmt das Wort des Ewigen, ihr, die ihr 5
zittert vor seinem Worte: Es haben eure Brüder, die euch
hassen, die euch verstoßen, gesagt: Um meines Namens willen,
auf daß der Ewige verherrlicht werde! Wir werden aber eure
Freude sehen, sie aber werden beschämt sein. Lärmendes Ge- 6
töse aus der Stadt! Getöse aus dem Tempel! .... es ist
des Ewigen Stimme, er übt Vergeltung an seinen Feinden!
Bevor sie gekreißt, gebar sie! Noch ehe ihr ein Schmerz ge- 7
kommen, ist sie eines Knaben genesen! Wer hat dergleichen
je vernommen? Wer hat je Ähnliches gesehen? Ward je ein 8
Land zum Kreißen gebracht an einem Tage, auf einmal je
ein Volk geboren, wie Zion gekreißt und seine Kinder gebar?!
Sollte ich zum Kreißen bringen, und nicht gebären lassen? 9
spricht der Ewige; sollte ich, der gebären läßt, zurückhalten?
so sagt dein Gott! O freut euch mit Jeruschalajim, froh- 10
lockt, all ihr Freunde, ihretwillen! Es mögen alle mit ihr
jubeln, die um sie trauerten! Auf daß ihr sauget und euch 11
sättiget an der Brust ihres Trostes, auf daß ihr schlürfet und
auflebet an der Fülle ihrer Herrlichkeit! Denn also spricht 12
der Ewige: ich leite ihr gleich einem Fluß den Frieden zu,
wie einen flutenden Strom den Reichtum der Völker; da sollt
ihr saugen! — auf dem Arm werdet ihr getragen und auf
den Knieen geliebkost werden. Wie ein Mann, den seine 13

אֲשֶׁר אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אָנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תְּנֻחָמוּ׃
וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וַעֲצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה 14
יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ כִּי־הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ 15
יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ
בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר 16
וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר 17
אַחַד בַּתָּוֶךְ אֹכְלֵי בְּשַׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יָסֻפּוּ
נְאֻם־יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ 18
אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃ וְשַׂמְתִּי 19
בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלֵיטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל
וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תּוּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־
שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה 20
בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצַּבִּים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרָכֹרוֹת עַל הַר
קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים 21
לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ 22
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד
זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת 23
בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃

Mutter tröstet, so werde ich euch trösten; und an Jeru-
schalajim werdet ihr getröstet werden! Ihr werdet sehen, 14
und euer Herz wird fröhlich sein, und eure Gebeine auf-
blühen wie das Grün, und kund werden wird des Ewigen
Hand an seinen Dienern, während er seinen Feinden
zürnt. Denn siehe, im Feuer kommt der Ewige, dem 15
Sturme gleich ist sein Wagen, um zu vergelten seinen
Zorn in Glut, sein Drohen in Feuerflammen! Denn 16
rechten wird der Herr mit Feuer, mit seinem Schwerte
gegen alles Fleisch; es werden viel sein, die der Ewige
erschlagen. — Die sich heiligen und sich reinigen in den 17
Gärten hinter einem in der Mitte, das Fleisch des Schwei-
nes essen, des Greuels und der Maus, sie werden alle-
samt untergehen! so spricht der Ewige. Ich (kenne) ihre 18
Werke und ihre Gedanken, die Zeit ist gekommen, alle
Völker und Zungen zu versammeln, daß sie kommen und
schauen meine Herrlichkeit! Ich will ein Zeichen tun 19
an ihnen, Flüchtige von ihnen zu den Nationen senden,
nach Tarschisch, Pul und Lud, den Bogenschützen, Tubal
und Javan, den fernen Küsten, die nie vernommen mei-
nen Ruf und nie gesehen meine Herrlichkeit — daß sie
unter den Nationen meine Herrlichkeit verkünden. Und 20
sie werden alle eure Brüder bringen aus allen Nationen
als eine Gabe dem Ewigen, auf Rossen, Wagen, in Sänf-
ten, auf Maultieren, Dromedaren, nach meinem heiligen
Berge gen Jeruschalajim, — so spricht der Ewige —
gleich wie die Kinder Jisrael die Opfergabe in reinem
Gefäße bringen in das Haus des Ewigen. Und auch von 21
ihnen werde ich zu Priestern nehmen, zu Leviten, so
spricht der Ewige. Denn so wie der neue Himmel und 22
die neue Erde, die ich erschaffe, vor mir bestehen, —
so spricht der Ewige — so wird bestehen euere Nachkom-
menschaft und euer Name; Und von Neumond zu Neu- 23
mond, von Sabbat zu Sabbat wird kommen alles Fleisch,

וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם 24
לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר:
וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ 23
יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה:

הפטרה לערב ר״ח שחל בשבת.

כשחל ערב ראש חדש בשבת מפטירים ויאמר לו יהונתן מחר חדש, ונדחת הפטרה זו מפני פ׳ זקלים ופ׳ החדש (גם מפני עניה סערה דפרשת ראה לפי מנהג הרבה קהלות, אבל בספר״מ ורוב אשכנז נוהגים כדחת מפניה).

בשמואל א׳ פרק כ׳.

וַיֹּאמֶר־לוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפָּקַדְתָּ כִּי יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ: 18
וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד מְאֹד וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ 19
שָׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה וְיָשַׁבְתָּ אֵצֶל הָאֶבֶן הָאָזֶל: וַאֲנִי שְׁלִשֶׁת 20
הַחִצִּים צֹדֶה אוֹרֶה לְשַׁלַּח־לִי לְמַטָּרָה: וְהִנֵּה אֶשְׁלַח אֶת־ 21
הַנַּעַר לֵךְ מְצָא אֶת־הַחִצִּים אִם־אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר הִנֵּה
הַחִצִּים מִמְּךָ וָהֵנָּה קָחֶנּוּ וָבֹא כִּי־שָׁלוֹם לְךָ וְאֵין דָּבָר
חַי־יְהוָה: וְאִם־כֹּה אֹמַר לָעֶלֶם הִנֵּה הַחִצִּים מִמְּךָ וָהָלְאָה 22
לֵךְ כִּי שִׁלַּחֲךָ יְהוָה: וְהַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וָאַתָּה הִנֵּה 23
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ עַד־עוֹלָם: וַיִּסָּתֵר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ 24
ס וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־הַלֶּחֶם לֶאֱכוֹל: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשָׁבוֹ 25
כְּפַעַם בְּפַעַם אֶל־מוֹשַׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר
מִצַּד שָׁאוּל וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד: וְלֹא־דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה 26

um sich vor mir zu bücken; — so spricht der Ewige. — Sie werden dann hinausgehen, schauen die Leichen der 24
Männer, die gegen mich gefrevelt, denn ihr Wurm wird nicht sterben, ihr Feuer nicht erlöschen, und sie werden zum Abscheu allem Fleische sein! Und von Neumond zu 25
Neumond, von Sabbat zu Sabbat wird kommen alles Fleisch, um sich vor mir zu bücken, so spricht der Ewige.

Haftara für den Sabbat vor dem Neumonde.

(I. Sam. 20, 18—42.)

Jehonatan sprach zu ihm (zu David): Morgen ist 18
Neumond; da wirst du vermißt werden, indem dein Platz leer sein wird. Übermorgen gehe sehr tief hinab, 19
daß du an den Ort kommst, wo du dich am Werktage verborgen hattest, und setze dich neben den Stein Asel. Ich aber werde drei Pfeile nach jener Seite hin schießen, 20
als ob ich nach einem Ziele schösse. Siehe, dann werde 21
ich den Knaben schicken: „Gehe, hole die Pfeile!" Wenn ich zu dem Knaben sage: „Siehe, die Pfeile liegen herwärts von dir!" dann nimm es (als gutes Zeichen) und komme heran, denn Friede ist dir und es ist nichts (zu fürchten), so wahr der Ewige lebt! Sage ich aber so zu 22
dem Jungen: „Siehe, die Pfeile sind von dir an hinwärts!" dann gehe, denn der Ewige heißt dich gehen! Die Sache aber, die wir besprochen haben, ich und du, 23
ist der Ewige zwischen mir und zwischen dir gegenwärtig in Ewigkeit! — David hielt sich auf dem Felde verborgen. 24
Am Neumond setzte sich der König zum Mahle, um zu essen. Der König saß auf seinem Sitz, wie immer, auf dem Sitze 25
an der Wand; Jehonatan erhob sich, Abner saß an Schauls Seite, Davids Platz war leer. Schaul sprach nicht das ge- 26
ringste an jenem Tage; denn er dachte, es ist ein Zufall, daß

בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרֶה הוּא בִּלְתִּי טָהֹר הוּא כִּי־לֹא
טָהוֹר: וַיְהִי מִמָּחֳרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר 27
שָׁאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא־בָא בֶן־יִשַׁי גַּם־תְּמוֹל גַּם־
הַיּוֹם אֶל־הַלָּחֶם: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאוּל נִשְׁאֹל נִשְׁאַל דָּוִד 28
מֵעִמָּדִי עַד־בֵּית לָחֶם: וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי נָא כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה 29
לָנוּ בָּעִיר וְהוּא צִוָּה־לִי אָחִי וְעַתָּה אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
אִמָּלְטָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־אֶחָי עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שֻׁלְחַן
הַמֶּלֶךְ: וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן־נַעֲוַת 30
הַמֹּרָדוּת הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי־בֹחֵר אַתָּה לְבֶן־יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ
וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת אִמֶּךָ: כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשַׁי חַי עַל־ 31
הָאֲדָמָה לֹא תִכּוֹן אַתָּה וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי
כִּי בֶן־מָוֶת הוּא: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו 32
לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה: וַיָּטֶל שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ 33
וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הִיא מֵעִם אָבִיו לְהָמִית אֶת־דָּוִד: וַיָּקָם 34
יְהוֹנָתָן מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בָּחֳרִי־אָף וְלֹא־אָכַל בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו: וַיְהִי בַבֹּקֶר 35
וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר 36
לְנַעֲרוֹ רֻץ מְצָא־נָא אֶת־הַחִצִּים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מוֹרֶה הַנַּעַר רָץ
וְהוּא יָרָה הַחִצִּי לְהַעֲבִרוֹ: וַיָּבֹא הַנַּעַר עַד־מְקוֹם הַחֵצִי 37
אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא

er nicht rein ist, er ist gewiß unrein geworden. Es geschah 27
nun am andern Tage nach dem Neumonde, am zweiten, da
war der Platz Davids abermals leer, da sprach Schaul zu sei-
nem Sohne Jehonatan: Warum ist der Sohn Jischajs weder
gestern noch heute zum Mahle gekommen? Jehonatan er- 28
widerte Schaul: David hat sich bei mir nach Bet-Lechem beur-
laubt, Indem er sprach: Entlasse mich, denn wir haben 29
ein Familienopfer in der Stadt, und mein Bruder hat
mich dazu gebeten; wenn ich daher Gunst in deinen Augen
gefunden, möchte ich rasch weggehen, um meine Brüder
zu sehen! Deshalb ist er nicht zur königlichen Tafel
gekommen. Schauls Zorn entbrannte wider Jehonatan, 30
und er sprach zu ihm: Sohn verkehrter Widerspenstigkeit,
weiß ich denn nicht, daß du den Sohn Jischajs dir (zum
Freunde) erwählt hast, zu deiner Schande und zur Schande
der Blöße deiner Mutter?! Denn solange der Sohn Ji- 31
schajs auf Erden lebt, wirst du und wird dein Reich nicht
feststehen. Jetzt schicke hin und laß mir ihn herholen,
denn er ist ein Kind des Todes! Jehonatan antwortete 32
seinem Vater Schaul und sprach zu ihm: Weshalb soll er
getötet werden? Was hat er begangen? Schaul schwang 33
die Lanze gegen ihn, als ob er ihn treffen wollte. So
sah Jehonatan ein, daß es von seinem Vater beschlossen
war, David zu töten. Jehonatan erhob sich in ent- 34
branntem Zorne von der Tafel und aß keine Speise am
zweiten Neumondtage; denn er war betrübt um David
und weil sein Vater ihn beschämt hatte. Am (andern) 35
Morgen begab sich Jehonatan aufs Feld, um die mit
David verabredete Zeit, und ein kleiner Knabe war bei
ihm. Er sagte zu seinem Knaben: „Laufe hin, hole die 36
Pfeile, die ich abschieße!“ Der Knabe lief hin, er aber
schoß den Pfeil über ihn hinaus. Als nun der Knabe 37
an den Ort des Pfeils kam, den Jehonatan abgeschossen
hatte, rief Jehonatan dem Knaben die Worte nach: „Der

הַחֵצִי מִמְּךָ וָהָלְאָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעַר מְהֵרָה 38
חוּשָׁה אַל־תַּעֲמֹד וַיְלַקֵּט נַעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחִצִּי וַיָּבֹא אֶל־
אֲדֹנָיו׃ וְהַנַּעַר לֹא־יָדַע מְאוּמָה אַךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־ 39
הַדָּבָר׃ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת־כֵּלָיו אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר 40
לוֹ לֵךְ הָבֵיא הָעִיר׃ הַנַּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל 41
לְאַפָּיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּשְׁקוּ ׀ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד הִגְדִּיל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד 42
לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
יְהוָה יִהְיֶה ׀ בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃

Pfeil ist ja von dir an hinwärts!" Jehonatan rief dem
Knaben nach: „Schnell, eile, stehe nicht still!" Jeho- 38
natans Knabe las die Pfeile auf und kam zu seinem
Gebieter. Der Knabe merkte nichts; Jehonatan und David 39
allein wußten die Sache. Jehonatan gab seine Geräte dem 40
Knaben, den er bei sich hatte, und sprach zu ihm: „Gehe, 41
bringe sie in die Stadt!" Als der Knabe dahinging,
stand David von der Südseite auf, fiel auf sein Angesicht
zur Erde und bückte sich dreimal; sie küßten einer den
andern und weinten zusammen, und David weinte laut.
Jehonatan sprach zu David: Gehe hin in Frieden, wir 42
haben ja beide einander im Namen des Ewigen mit den
Worten zugeschworen: „Der Ewige sei (Zeuge) zwischen
mir und dir, zwischen meinen Nachkommen und deinen
Nachkommen in Ewigkeit!"

מגלת אסתר

Das Buch Ester.

מגלת אסתר.

מן 14. אדר (מן מיינעם טאָטיהַרט מיט אדר שני) ווירד דאָ: פּוּרים־פּעסט גע־
טפּרָכּען, ווירד דיזו מגלת אסתר פֿאָרגעלעזען, דער פֿאָלקס־אויפֿטויף בעגינט זיך:
מיט פֿאָלגענדען זעגענס־טפּריכּען:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־מִקְרָא מְגִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה
נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

מן מַלכּען געמיינדען ווירד כור חַבענד: שהחינו געזאָגט.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

א 1 וַיְהִי בִימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ
2 וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמְאָה מְדִינָה: בַּיָּמִים הָהֵם
כְּשֶׁבֶת ׀ הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה: בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל־שָׂרָיו 3
וַעֲבָדָיו חֵיל ׀ פָּרַס וּמָדַי הַפַּרְתְּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו:
בְּהַרְאֹתוֹ אֶת־עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יְקַר תִּפְאֶרֶת 4
גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם: וּבִמְלוֹאת ׀ 5
הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל־הָעָם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן

ל נוֹאַנגט

Am 14ten Tag des Monats Adar wird das Purim-Fest gefeiert. Am Abend vorher wird, nachdem der Vorbeter Kaddisch gesprochen, die Megillat Ester vorgelesen, der Vorleser beginnt mit folgenden Segenssprüchen.

In manchen Gemeinden wird nur abends שהחינו gesagt.

Ester.

In den Tagen Achaschverosch's, des Achaschverosch, welcher von Hodu bis Kusch, über hundert siebenundzwanzig Provinzen, herrschte — In jenen Tagen, als der König Achaschverosch auf seinem Königsthrone saß, welcher in der Residenz Schuschan war, Im dritten Jahre seiner Regierung bereitete er ein Mahl allen seinen Fürsten und Dienern, dem Heer von Paras und Madai, den Edeln und Fürsten der Provinzen, die vor ihm waren. Er zeigte ihnen dabei den Reichtum von seines Reiches Herrlichkeit und die glänzende Pracht seiner Größe viele Tage, hundert und achtzig Tage. Nach Ablauf dieser Tage gab der König für die ganze Bevölkerung, die sich in der Residenz Schuschan befand, von groß bis klein, ein sieben-

הַבִּירָה לְמִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר
גִּנַּת בִּיתַן הַמֶּלֶךְ׃ חוּר׀ כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת אָחוּז בְּחַבְלֵי־בוּץ 6
וְאַרְגָּמָן עַל־גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת׀ זָהָב וָכֶסֶף
עַל רִצְפַת בַּהַט־וָשֵׁשׁ וְדַר וְסֹחָרֶת׃ וְהַשְׁקוֹת בִּכְלֵי זָהָב 7
וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וְיֵין מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃
וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת אֵין אֹנֵס כִּי־כֵן׀ יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל־רַב 8
בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ־וָאִישׁ׃ ס גַּם וַשְׁתִּי 9
הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר
לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב־הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן 10
אָמַר לִמְהוּמָן בִּזְתָא חַרְבוֹנָא בִּגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר
וְכַרְכַּס שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת־פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ לְהָבִיא אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר 11
מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת־יָפְיָהּ כִּי־טוֹבַת
מַרְאֶה הִיא׃ וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ 12
אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה
בוֹ׃ ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי־ 13
כֵן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל־יֹדְעֵי דָּת וָדִין׃ וְהַקָּרֹב אֵלָיו 14
כַּרְשְׁנָא שֵׁתַר אַדְמָתָא תַרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא מְמוּכָן
שִׁבְעַת שָׂרֵי׀ פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה
בַּמַּלְכוּת׃ כְּדָת מַה־לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי עַל׀ 15

tägiges Gastmahl in dem Vorhofe des königlichen Schloß-
gartens. (Da waren) weiße, grüne und himmelblaue 6
Vorhänge, mit Schnüren aus Byssus und Purpur an sil-
bernen Stangen und Marmorsäulen befestigt, gold- und
silbergestickte Polster auf Estrich von Bahat, Schesch, Dar
und Socharet [verschiedene Steinarten]. Das Getränk ward 7
dargereicht in goldenen Schalen und verschiedenen präch-
tigen Gefäßen; des Königs Wein gab es in Fülle, wie
nur der König ihn geben konnte. Beim Trinken war ge- 8
setzmäßig kein Zwang; denn so hatte der König allen
Aufsehern seines Palastes verordnet, ganz nach dem Willen
eines jeden zu tun. Auch die Königin Waschti gab ein 9
Gastmahl für die Frauen im Königshause des Königs
Achaschverosch. Am siebenten Tage, als des Königs Herz 10
durch den Wein fröhlich war, befahl er den sieben Hof-
beamten Mehuman, Bista, Charbona, Bigta, Abagta,
Setar und Carcas, welche den Dienst hatten beim König
Achaschverosch, Die Königin Waschti in königlichem Dia- 11
dem vor den König zu führen, um den Völkern und den
Fürsten ihre Schönheit zu zeigen; denn sie war schönen
Ansehens. Aber die Königin Waschti weigerte sich, auf 12
den Befehl des Königs zu erscheinen, den ihr die Hof-
beamten überbracht. Hierüber ergrimmte der König sehr
und geriet in heftigen Zorn. Er sprach zu den Weisen, 13
welche die Zeitereignisse kannten, (denn so wurden des
Königs Angelegenheiten allen Gesetzes- und Rechtskun-
digen vorgelegt); Die Nächsten um ihn waren Carschena, 14
Schetar, Admata, Tarschisch, Meres, Marsena und Me-
muchan, die sieben Edlen von Paras und Madai, die
freien Zutritt zum Könige und den ersten Rang im Reiche
hatten. Was nach dem Gesetz zu tun sei mit der Königin 15
Waschti, weil sie den Befehl des Königs nicht befolgt,
den ihr die Hofbeamten überbracht. Hierauf sagte Me-

16 אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּיַד
הַסָּרִיסִים׃ ס וַיֹּאמֶר מוּמֻכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים 16
17 לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עָוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל־כָּל־ פ
הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת 17
18 בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאָמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא
אֶת־וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָאָה׃ וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמַרְנָה׀ 18
19 שָׂרוֹת פָּרַס־וּמָדַי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמַּלְכָּה לְכָל
שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בִּזָּיוֹן וָקָצֶף׃ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא 19
דְבַר־מַלְכוּת מִלְפָנָיו וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס־וּמָדַי וְלֹא יַעֲבוֹר
אֲשֶׁר לֹא־תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ
יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרֵעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה׃ וְנִשְׁמַע פִּתְגָם 20
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־
נָשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְמִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן׃ וַיִּיטַב 21
הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מְמוּכָן׃
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָה וּמְדִינָה 22
כִּכְתָבָהּ וְאֶל־עַם וָעָם כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל־אִישׁ שֹׂרֵר
בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ׃ ס אַחַר הַדְּבָרִים ב
הָאֵלֶּה כְּשׁוֹךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זָכַר אֶת־וַשְׁתִּי
וְאֵת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר־נִגְזַר עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי 2

muchan vor dem Könige und den Edlen: Nicht den König 16
allein hat die Königin Waschti beleidigt, sondern alle
Fürsten und alle Völker in allen Provinzen des Königs
Achaschverosch. Denn das Wort der Königin wird sich 17
bei allen Frauen verbreiten und ihre Ehemänner in ihren
Augen herabsetzen, indem es heißen wird, der König
Achaschverosch hat befohlen, die Königin Waschti vor ihn
zu bringen, und sie ist nicht gekommen. Noch heute wer- 18
den es die Fürstinnen von Paras und Madai, die das
Wort der Königin gehört, allen Edlen des Königs sagen,
und es wird Schmähung und Ärgernis genug geben.
Wenn es dem Könige gefällt, so ergehe ein königliches 19
Wort von ihm und es werde in den Gesetzen
von Paras und Madai unverbrüchlich eingetragen, daß
Waschti nicht mehr vor dem Könige erscheinen darf, und
ihre Würde gebe der König einer ihrer Genossinnen, die
würdiger ist als sie. Wird der Beschluß des Königs, den 20
er ausführt, in seinem ganzen Reiche, so groß es ist, be-
kannt, so werden alle Frauen ihren Ehemännern Ehr-
erbietung bezeigen, vom Vornehmsten bis zum Geringsten.
Dieser Vorschlag gefiel dem Könige und den Fürsten, und 21
der König tat nach dem Worte Memuchans. Man schickte 22
Briefe in alle Länder des Königs, in jedes Land nach seiner
Schrift und zu jedem Volk in seiner Sprache, auf daß
jedermann Herr in seinem Hause sei und seines
Volkes Sprache rede. Nach diesen Begebenheiten, als 2
der Zorn des Königs Achaschverosch sich gelegt hatte, ge- 1
dachte er der Waschti und dessen, was sie begangen, und
was über sie beschlossen worden. Darauf sprachen die 2
Diener des Königs: Man suche für den König jungfräu-

הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבַקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת
מַרְאֶה׃ וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל־מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ 3
וְיִקְבְּצוּ אֶת־כָּל־נַעֲרָה־בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל־שׁוּשַׁן
הַבִּירָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים אֶל־יַד הֵגֵא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר
הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃ וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי 4
הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ
וַיַּעַשׂ כֵּן׃ ס אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה 5
וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר בֶּן־שִׁמְעִי בֶּן־קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃
אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם־הַגֹּלָה אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם 6
יְכָנְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲשֶׁר הֶגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃
וַיְהִי אֹמֵן אֶת־הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת־דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ 7
אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ
וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת׃ וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דְּבַר־הַמֶּלֶךְ 8
וְדָתוֹ וּבְהִקָּבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל־שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל־יַד
הֵגֵא וַתֻּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־יַד הֵגֵא שֹׁמֵר
הַנָּשִׁים׃ וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל 9
אֶת־תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת־מָנוֹתֶהָ לָתֵת לָהּ וְאֶת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת
הָרְאיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁנֶּהָ וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ
לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃ לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עַמָּהּ וְאֶת־ 10
מוֹלַדְתָּהּ כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תַגִּיד׃ וּבְכָל־ 11

liche Mädchen von schöner Gestalt! Der König setze Be- 3
amte in allen Ländern seines Reiches ein, daß sie alle
jungfräulichen Mädchen von schöner Gestalt nach der Re-
sidenz Schuschan zusammenbringen, in das Frauenhaus,
in die Hand Heges, des Hofbeamten des Königs, der die
Aufsicht über die Frauen hat, abliefern, daß er ihnen ihre
Salbungen reiche. Das Mädchen alsdann, das dem Kö- 4
nige gefällt, werde Königin statt Waschti. Dieser Vor-
schlag gefiel dem Könige, und er tat also. Ein Mann, 5
ein Jehudi, war in der Residenz Schuschan, namens Mar-
dochai, Sohn Jaïrs, Sohn Schimëis, Sohn Kischs, aus
dem Stamme Binjamin; Welcher aus Jeruschalajim in 6
die Gefangenschaft gegangen unter denen, die mit Je-
chonjah, König von Jehuda, gefangen weggeführt worden,
die Nebuchadnezar, König von Babel, weggeführt hatte.
Dieser (Mardochai) war der Pflegevater der Hadassah, das 7
ist Ester, die seines Oheims Tochter war, denn sie hatte
weder Vater noch Mutter. Das Mädchen war schön von
Bildung und schön von Ansehen, Mardochai hatte sie nach
ihrer Eltern Tod sich zur Tochter genommen. Als nun 8
der Befehl des Königs und sein Gesetz bekannt ward und
viele Jungfrauen nach der Residenz Schuschan unter die
Aufsicht des Hege zusammengebracht wurden, ward auch
Ester in den Palast des Königs, in die Hand Hegais, des
Aufsehers über die Frauen, gebracht. Diesem gefiel das 9
Mädchen und gewann seine Gunst, und er gab ihr schnell
ihre Salbungen und sonstigen Gaben und die sieben Mäd-
chen, die ihr aus dem königlichen Hause gebührten, und
er zeichnete sie aufs beste aus samt ihren Mädchen im
Frauenhaus. Ester hatte weder ihr Volk noch ihre Geburt 10
angegeben; denn Mardochai hatte ihr anbefohlen, es nicht
auszusagen. Mardochai wandelte Tag für Tag vor dem 11
Vorhofe des Frauenhauses, um das Wohlbefinden Esters

יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לָדַעַת
אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה־יֵּעָשֶׂה בָּהּ׃ וּבְהַגִּיעַ תֹּר 12
וְנַעֲרָה לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִקֵּץ הֱיוֹת לָהּ כְּדַת
הַנָּשִׁים שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן
שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בַּבְּשָׂמִים
וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים׃ וּבָזֶה הַנַּעֲרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת 13
כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֶן לָהּ לָבוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים
עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה אֶל 14
בֵּית הַנָּשִׁים שֵׁנִי אֶל־יַד שַׁעַשְׁגַּז סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר
הַפִּילַגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חָפֵץ בָּהּ
הַמֶּלֶךְ וְנִקְרְאָה בְשֵׁם׃ וּבְהַגִּיעַ תֹּר־אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיחַיִל ו 15
דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקָחַ־לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא
בִקְּשָׁה דָּבָר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגֵי סְרִיס־הַמֶּלֶךְ
שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי כָּל־רֹאֶיהָ׃
וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ 16
בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא־חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת־שְׁבַע לְמַלְכוּתוֹ׃
וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא־חֵן וָחֶסֶד 17
לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלוֹת וַיָּשֶׂם כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ
וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת וַשְׁתִּי׃ וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָּדוֹל לְכָל־ 18
שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהֲנָחָה לַמְּדִינוֹת עָשָׂה

zu erfahren, und was aus ihr werde. Wenn die Reihe 12
kam an jedes Mädchen, zum König Achaschverosch zu kommen, nachdem sie nach Art der Frauen zwölf Monate verbracht hatte, denn so viel betragen die Tage der Salbungen, sechs Monate mit Myrrhenöl und sechs Monate mit Gewürzen und andern für die Frauen verfertigten Salben; So kam das Mädchen dann zum Könige, es 13
wurde ihr alles gegeben, was sie vom Frauenhause zum Palaste des Königs mitzunehmen verlangte. Am Abend 14
ging sie hin und am Morgen kehrte sie in das zweite Frauenhaus zurück, welches unter der Aufsicht des Schaaschgas, des Hofbeamten des Königs und Aufsehers der Kebsweiber, stand; sie durfte nicht wieder vor den König kommen, bis der König nach ihr verlangte, und sie mit Namen gerufen wurde. Als nun die Reihe an 15
Ester war, der Tochter Abichajils, Oheims des Mardochai, der sie sich zur Tochter genommen, vor den König zu kommen, da forderte sie nichts außer, was Hegai, der Hofbeamte des Königs, der Aufseher über die Frauen, angeordnet hatte, und Ester fand Wohlgefallen bei allen, die sie sahen. Es ward Ester zum König Achaschverosch 16
in sein Königshaus im zehnten Monate, das ist der Monat Tebet, im siebenten Jahre seiner Regierung geführt. Der König liebte Ester mehr als alle andern Frauen, 17
und sie fand Gunst und Gnade vor ihm mehr als alle andern Jungfrauen, er setzte ihr die königliche Krone auf das Haupt und machte sie zur Königin statt Waschti. Der 18
König gab allen seinen Fürsten und Dienern ein großes Gastmahl, das Mahl Esters, bewilligte den Provinzen Steuererlaß und teilte Geschenke aus nach königlichem

19 וַיִּתַּן מַשְׂאֵת כְּיַד הַמֶּלֶךְ: וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלוֹת שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי
20 יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מֽוֹלַדְתָּהּ וְאֶת־
עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מָרְדֳּכָי וְאֶת־מַאֲמַר מָרְדֳּכָי
21 אֶסְתֵּר עֹשָׂה כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ: ס בַּיָּמִים
הָהֵם וּמָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קָצַף בִּגְתָן וָתֶרֶשׁ
שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ
22 אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
23 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי: וַיְבֻקַּשׁ הַדָּבָר
וַיִּמָּצֵא וַיִּתָּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: ס אַחַר ג הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל ל
1 הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת־הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי וַיְנַשְּׂאֵהוּ
וַיָּשֶׂם אֶת־כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וְכָל־
2 עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לְהָמָן כִּי־כֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמָרְדֳּכַי לֹא יִכְרַע וְלֹא
יִשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ 3
לְמָרְדֳּכַי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: וַיְהִי כְּאָמְרָם 4 ק׳ מאמם
אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהָמָן לִרְאוֹת
הֲיַעַמְדוּ דִּבְרֵי מָרְדֳּכַי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי:
וַיַּרְא הָמָן כִּי־אֵין מָרְדֳּכַי כֹּרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמָּלֵא 5
הָמָן חֵמָה: וַיָּבֶז בְּעֵינָיו לִשְׁלֹחַ יָד בְּמָרְדֳּכַי לְבַדּוֹ כִּי־ 6

Vermögen. Als man abermals Jungfrauen versammelte, 19
saß Mardochai am Tore des Königs. Ester verschwieg 20
ihre Geburt und ihr Volk, wie es ihr Mardochai befohlen
hatte. Ester befolgte noch ebenso das Geheiß Mardochais,
wie da sie noch in seiner Pflege war. Um dieselbe Zeit, 21
als Mardochai am königlichen Hofe war, grollten Bigtan
und Teresch, zwei Hofbeamte des Königs von den Tor-
wächtern, und suchten Hand an den König Achaschveroſch
zu legen. Dieses erfuhr Mardochai und zeigte es der 22
Königin Ester an, Ester sagte es dem Könige in Mar-
dochais Namen. Die Sache ward untersucht und wahr 23
befunden, beide wurden an den Pfahl gehängt, und die
Begebenheit wurde in das Buch der Chronik eingetragen,
das vor dem König lag. Nach diesen Begebenheiten er- **3**
hob der König Achaschveroſch den Haman, Sohn Ham- 1
datas, aus dem Geschlechte Agags, und erhöhte ihn und
setzte seinen Stuhl über alle Fürsten, die bei ihm waren.
Alle königlichen Diener, die am Tore des Königs waren, 2
beugten das Knie und fielen nieder vor Haman, denn so
hatte der König seinetwegen verordnet; nur Mardochai
beugte nicht das Knie und fiel nicht nieder. Da sprachen 3
die Diener des Königs, die am Tore des Königs waren,
zu Mardochai: Warum übertrittst du den Befehl des
Königs? Als sie ihm dies tagtäglich vorstellten und er 4
ihnen nicht folgte, so machten sie Haman darauf aufmerk-
sam, um zu sehen, ob Mardochais Reden bestehen würden,
der ihnen (als Ursache) gesagt, daß er ein Jude sei. Als 5
Haman sah, daß Mardochai das Knie nicht vor ihm beugte
und niederfiel, ward Haman voller Wut. Er hielt es für 6
zu gering, an Mardochai allein Hand anzulegen, da man
ihm Mardochais Volk genannt hatte; Haman wünschte
alle Juden im ganzen Reiche des Achaschveroſch, das

הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם מָרְדֳּכָי וַיְבַקֵּשׁ הָמָן לְהַשְׁמִיד אֶת־
כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַם מָרְדֳּכָי׃
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא־חֹדֶשׁ נִיסָן בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה 7
לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הָמָן
מִיּוֹם ׀ לְיוֹם וּמֵחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ
אֲדָר׃ ס וַיֹּאמֶר הָמָן לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ יֶשְׁנוֹ עַם־ 8
אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶךָ
וְדָתֵיהֶם שֹׁנוֹת מִכָּל־עָם וְאֶת־דָּתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים
וְלַמֶּלֶךְ אֵין־שֹׁוֶה לַהַנִּיחָם׃ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכָּתֵב 9
לְאַבְּדָם וַעֲשֶׂרֶת אַלְפִּים כִּכַּר־כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל־יְדֵי עֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה לְהָבִיא אֶל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־ 10
טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר
הַיְּהוּדִים׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעָם 11
לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ וַיִּקָּרְאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ 12
הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה
הָמָן אֶל אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־הַפַּחוֹת אֲשֶׁר ׀ עַל־
מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וָעָם מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ
וְעַם וָעָם כִּלְשׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ נִכְתָּב וְנֶחְתָּם
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ׃ וְנִשְׁלוֹחַ סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל־כָּל־ 13
מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים

Volk Mardochais, zu vernichten. Im ersten Monate, das 7
ist der Monat Nisan, im zwölften Regierungsjahre des
Achaschverosch, warf man vor Haman Pur, das ist das
Los, von einem Tag auf den andern und von einem Mo-
nat bis auf den zwölften Monat, den Monat Adar. Ha- 8
man sprach darauf zum König Achaschverosch: Es ist ein
Volk vorhanden, zerstreut und verteilt unter die Völker
in allen Ländern deines Reichs, ihre Gesetze sind verschie-
den von (denen) aller Völker, die königlichen Gesetze hin-
gegen befolgen sie nicht, und es ist dem Könige nicht dien-
lich, sie zu dulden. Wenn es dem Könige gefällig, so 9
werde ausgeschrieben, sie zu vernichten, und ich will zehn-
tausend Kikar Silber in die Hände der Verwalter des
Schatzes wiegen, um sie in die königliche Schatzkammer
zu bringen. Der König zog seinen Siegelring von seiner 10
Hand, übergab ihn dem Haman, Sohn Hamdatas, aus
dem Geschlechte Agags, dem Verfolger der Juden, Und 11
der König sprach zu Haman: Das Geld sei dir geschenkt,
samt dem Volke, um damit zu machen, was dir gutdünkt.
Alsbald wurden in dem ersten Monate, am dreizehnten 12
Tage desselben, die königlichen Schreiber berufen, und
es ward ganz so wie es Haman befohlen, geschrieben an
alle Satrapen des Königs, an die Paschas, die über jeder
Provinz, und an die Befehlshaber jedes Volkes, für jedes
Land in seiner Schrift und für jedes Volk in seiner
Sprache, im Namen des Königs Achaschverosch unter-
schrieben und mit dem königlichen Insiegel besiegelt.
Es wurden Briefe durch die Läufer in alle Provinzen des 13
Königs geschickt, zu vernichten, zu töten und aufzureiben
alle Juden, von jung bis alt, Kinder und Frauen, an
einem Tage, am dreizehnten Tage des zwölften Monats,

מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז: פַּתְשֶׁגֶן 14
הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־
הָעַמִּים לִהְיוֹת עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה: הָרָצִים יָצְאוּ 15
דְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ
וְהָמָן יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה: ס וּמָרְדֳּכַי 1 ד
יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ
שַׂק וָאֵפֶר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גְּדוֹלָה וּמָרָה:
וַיָּבוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל־שַׁעַר 2
הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ שָׂק: וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר 3
דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ אֵבֶל גָּדוֹל לַיְּהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי
וּמִסְפֵּד שַׂק וָאֵפֶר יֻצַּע לָרַבִּים: וַתָּבֹאנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר 4
וְסָרִיסֶיהָ וַיַּגִּידוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח
בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מָרְדֳּכַי וּלְהָסִיר שַׂקּוֹ מֵעָלָיו וְלֹא
קִבֵּל: וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הֶעֱמִיד 5
לְפָנֶיהָ וַתְּצַוֵּהוּ עַל־מָרְדֳּכָי לָדַעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה:
וַיֵּצֵא הֲתָךְ אֶל־מָרְדֳּכָי אֶל־רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־ 6
הַמֶּלֶךְ: וַיַּגֶּד־לוֹ מָרְדֳּכַי אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת | פָּרָשַׁת 7
הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמָן לִשְׁקֹל עַל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיְּהוּדִים
לְאַבְּדָם: וְאֶת־פַּתְשֶׁגֶן כְּתָב־הַדָּת אֲשֶׁר־נִתַּן בְּשׁוּשָׁן 8

des Monats Adar, und ihre Habe zu plündern, Eine Ab- 14
schrift dieses schriftlichen Befehls wurde, um in allen
Provinzen gesetzliche Kraft zu erhalten, allen Völkern be-
kannt gemacht, auf daß sie an diesem Tage bereit seien.
Die Läufer gingen mit dem königlichen Befehle eilfertig 15
ab, und das Gesetz wurde in der Residenz Schuschan aus-
gegeben. Der König und Haman saßen und tranken,
indes die Stadt Schuschan in Bestürzung war. Als Mar- 4
dochai alles erfuhr, was geschehen war, da zerriß Mar- 1
dochai seine Kleider, hüllte sich in Sack und Asche, ging
hinaus mitten in die Stadt und schrie mit lautem und
bitterlichem Wehegeschrei. So kam er bis vor das Tor 2
des Königs, denn in das Tor des Königs konnte man mit
Sackgewand nicht gelangen. In allen Ländern, allen 3
Orten, wohin der Befehl des Königs und sein Gesetz ge-
langte, war große Trauer unter den Juden, Fasten, Wei-
nen und Wehklagen. Mit Sack und Asche bedeckten sich
viele. Esters Mädchen und ihre Diener kamen und er- 4
zählten es ihr, da erschrak die Königin heftig; sie schickte
Kleider, sie Mardochai anzulegen und ihm seinen Sack
abzunehmen, er aber nahm sie nicht an. Ester ließ Hatach, 5
einen der Hofbeamten des Königs, die er ihr zur Bedie-
nung gegeben, rufen und schickte ihn zu Mardochai, um
zu erfahren, was dies sei und warum es sei. Hatach ging 6
zu Mardochai auf den Platz der Stadt, der vor dem Tor
des Königs lag. Da erzählte ihm Mardochai alles, was ihm 7
widerfahren, auch die Angabe des Geldes, das Haman
in die königliche Schatzkammer für die Juden zu liefern
versprochen, um sie zu vernichten. Gab ihm auch die 8
Abschrift des Gesetzes, das in Schuschan ausgegeben wor-
den, sie zu vernichten, um sie Ester zu zeigen und ihr zu
berichten und ihr aufzutragen, zum Könige hinzugehen,
zu ihm zu flehen und für ihr Volk vor ihm zu bitten.

לְהַשְׁמִידָם׃ נָתַן לוֹ לְהַרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ
וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְפָנָיו
עַל־עַמָּהּ׃ וַיָּבוֹא הֲתָךְ וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר אֵת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי׃ 9
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ וַתְצַוֵּהוּ אֶל־מָרְדֳּכָי׃ 10
כָּל־עַבְדֵי 11
הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יְדָעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה
אֲשֶׁר־יָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־
יִקָּרֵא אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ
אֶת־שַׁרְבִּיט הַזָּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל־
הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם׃ וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכָי אֵת דִּבְרֵי 12
אֶסְתֵּר׃ וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אַל־תְּדַמִּי 13
בְנַפְשֵׁךְ לְהִמָּלֵט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים׃ כִּי אִם־ 14
הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רֶוַח וְהַצָּלָה יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים
מִמָּקוֹם אַחֵר וְאַתְּ וּבֵית־אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־
לְעֵת כָּזֹאת הִגַּעַתְּ לַמַּלְכוּת׃ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־ 15
מָרְדֳּכָי׃ לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן 16
וְצוּמוּ עָלַי וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה
וָיוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אָצוּם כֵּן וּכְכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר לֹא־כַדָּת וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי׃ וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי 17
וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי ה 1
וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ

Hatach kam und bestellte Ester, was Mardochai gesagt 9
hatte. Ester erwiderte dem Hatach und befahl ihm, Mar- 10
dochai zu sagen: Alle Diener des Königs und die Leute 11
der Provinzen des Königs wissen, daß jeder, Mann oder
Frau, der zum Könige in den inneren Hof kommt, ohne
gerufen zu sein, dessen einziges Urteil ist, zu sterben; es
sei denn, daß der König ihm den goldnen Zepter reiche,
dann bleibt er am Leben; ich aber bin schon seit dreißig
Tagen nicht gerufen worden, zum Könige zu kommen.
Man berichtete Mardochai die Worte Esters, Da sprach 12
Mardochai, man solle Ester zurücksagen: Bilde dir nicht 13
ein, im königlichen Palaste allein von allen Juden der
Gefahr zu entgehen! Denn wenn du schweigst in solcher 14
Zeit, so wird Hülfe und Rettung den Juden von einer
andern Seite her erstehen; du aber und dein väterliches
Haus, ihr werdet zugrunde gehen. Wer weiß denn, ob
du nicht um dieser Zeit willen zur königlichen Würde ge-
langt bist? Ester ließ darauf dem Mardochai erwidern: 15
So gehe denn und versammle alle Juden in Schuschan, 16
fastet für mich, eßt und trinkt nicht drei Tage hindurch,
Nacht und Tag, auch ich werde mit meinen Mädchen so
fasten, und so werde ich zum Könige gehen, wenn es auch
nicht nach dem Gesetz ist, bin ich dann verloren, so bin ich
verloren! Mardochai ging umher und tat, ganz wie 17
ihm Ester aufgetragen. Es war am dritten Tage, da 5
kleidete sich Ester königlich und stellte sich in den inneren 1
Hof des königlichen Hauses, dem königlichen Hause gegen-
über. Der König saß auf seinem königlichen Throne im
königlichen Saale, dem Eingange des Hauses gegenüber.

הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת 2
הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בֶּחָצֵר נָשְׂאָה חֵן
בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִּיט הַזָּהָב אֲשֶׁר 3
בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִּיט׃ וַיֹּאמֶר לָהּ
הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי 4
הַמַּלְכוּת וְיִנָּתֶן לָךְ׃ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ אֶת־הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר 5
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֵן 6
לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ׃ וַתַּעַן אֶסְתֵּר 7
וַתֹּאמַר שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי׃ אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ 8
וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת־שְׁאֵלָתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־
בַּקָּשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃ וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם 9
הַהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הָמָן אֶת־מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא הָמָן עַל־מָרְדֳּכַי
חֵמָה׃ וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־ 10
אֹהֲבָיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃ וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת־כְּבוֹד 11

Wie nun der König die Königin Ester im Hofe stehen sah, 2
gewann sie Gunst in seinen Augen; der König reichte Ester
den goldnen Zepter, der in seiner Hand war; Ester trat hin-
zu und berührte die Spitze des Zepters. Der König fragte sie 3
hierauf: Was ist dir, Königin Ester, was ist deine Bitte?
Bis zur Hälfte des Reiches soll dir gewährt werden! Ester 4
erwiderte: Wenn es dem Könige gefällt, komme der König
mit Haman heute zu dem Mahle, das ich für ihn bereitet.
Darauf sagte der König: Ruft eilig Haman herbei, um 5
Esters Willen zu erfüllen! So kamen der König und Ha-
man zu dem Mahle, das Ester zubereitet. Beim Wein- 6
gelage sagte der König wieder zu Ester: Was ist deine
Forderung, sie soll dir gewährt werden; was ist deine
Bitte, bis zur Hälfte des Reiches, es soll geschehen! Da 7
erwiderte Ester und sprach: Meine Forderung und Bitte
ist: Wenn ich Gunst in den Augen des Königs gefunden 8
habe und wenn es dem Könige gefällt, mir meinen Wunsch
zu gewähren und meine Bitte zu erfüllen, so komme der
König mit Haman zu dem Mahle, das ich ihnen bereiten
werde, und morgen will ich dann nach des Königs Befehl
tun. Haman ging an jenem Tage fröhlich und wohlgemut 9
hinweg. Als Haman aber Mardochai am Tore des Königs
erblickte und dieser weder vor ihm aufstand, noch sich
regte, da ward Haman voller Wut auf Mardochai, Ha- 10
man hielt an sich, bis er nach Hause kam, dann ließ er
alle seine Freunde und seine Frau Seresch kommen. Ha- 11
man erzählte ihnen von der Pracht seines Reichtums
und der Menge seiner Söhne, und wie sehr ihn der König
erhoben und wie er ihn über die Fürsten und königlichen

עָשְׂרוֹ וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר 12
נְשָׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא־ 12
הֵבִיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־ 13
עָשָׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמָחָר אֲנִי קָרוּא־לָהּ עִם־ 14
הַמֶּלֶךְ׃ וְכָל־זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי 13
רֹאֶה אֶת־מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ וַתֹּאמֶר 14
לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֹהֲבָיו יַעֲשׂוּ־עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה
וּבַבֹּקֶר ׀ אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ אֶת־מָרְדֳּכַי עָלָיו וּבֹא עִם־
הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמָן
וַיַּעַשׂ הָעֵץ׃ ס בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה 1
שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת דִּבְרֵי
הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּמָּצֵא כָתוּב אֲשֶׁר 2
הִגִּיד מָרְדֳּכַי עַל־בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשָׂה יְקָר וּגְדוּלָּה לְמָרְדֳּכַי עַל־זֶה 3
וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו לֹא־נֵעָשָׂה עִמּוֹ דָּבָר׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בֶחָצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ 4
הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לִתְלוֹת אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־הָעֵץ
אֲשֶׁר־הֵכִין לוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הָמָן 5
עֹמֵד בֶּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא׃ וַיָּבוֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ 6

Diener erhöht. Und Haman sprach: Auch hat die Königin 12
Ester niemanden mit dem Könige zu dem Mahle, das sie
bereitet hat, eingeladen als nur mich, und auch auf mor-
gen bin ich zu ihr geladen mit dem Könige. All dies aber 13
hat keinen Wert für mich, solange ich noch den Juden Mar-
dochai am Tore des Königs sitzen sehe. Hierauf antwor- 14
teten ihm seine Frau Seresch und alle seine Freunde:
Man errichte einen Galgen, fünfzig Ellen hoch, und mor-
gen sage zu dem Könige, daß man Mardochai daran
hänge; alsdann kommst du mit dem Könige vergnügt
zum Mahle. Dieser Rat gefiel Haman, und er machte den
Galgen. In derselben Nacht war der Schlaf vom Könige 6
gewichen, er ließ das Buch der Denkwürdigkeiten, die 1
Chronik, bringen, und sie wurden dem Könige vorgelesen,
Da fand sich eingetragen, daß Mardochai gegen Bigtana 2
und Teresch, zwei Hofbeamte des Königs von den Tür-
wächtern, ausgesagt hatte, daß sie Hand an den König
Achaschverosch legen wollten. Da sagte der König: Welche 3
Ehre und Würde ist dem Mardochai dafür gegeben wor-
den? Des Königs Pagen, seine Diener, antworteten:
Es ist ihm nichts erwiesen worden. Der König fragte: 4
Wer ist im Hofe? Indessen war Haman in den äußeren
Hof des königlichen Palastes gekommen, um dem Könige
zu sagen, daß man Mardochai an den Galgen hängen
sollte, den er für ihn errichtet hatte. Die Diener des 5
Königs sagten zu ihm: Haman wartet im Hofe! Der
König sprach: Er trete ein. Als Haman hineinkam, fragte 6
ihn der König: Was soll man mit dem Manne tun, den
der König ehren will? — Haman dachte in seinem Herzen:
Wem wird der König mehr Ehre erzeigen wollen als mir?

הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר
הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי׃
וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ 7
יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר 8
רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ׃ וְנָתוֹן 9
הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מְשָׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפַּרְתְּמִים
וְהִלְבִּשׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וְהִרְכִּיבֻהוּ
עַל־הַסּוּס בִּרְחוֹב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן מַהֵר 10
קַח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה־כֵן
לְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אַל־תַּפֵּל דָּבָר
מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ וַיִּקַּח הָמָן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס 11
וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מָרְדֳּכַי וַיַּרְכִּבֵהוּ בִּרְחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו
כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי 12
אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ׃
וַיְסַפֵּר הָמָן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֹהֲבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר 13
קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים
מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר הַחִלוֹתָ לִנְפֹּל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נָפוֹל
תִּפּוֹל לְפָנָיו׃ עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ 14
וַיַּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת־הָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה

Und Haman sagte zum Könige: Der Mann, welchen der 7
König ehren will — Man bringe das königliche Gewand, 8
mit dem sich der König bekleidet, und das Pferd, auf welchem der König geritten, als die königliche Krone auf sein Haupt gesetzt wurde; Dieses Kleid und das Pferd über- 9
gebe man einem der Fürsten des Königs, der Edlen, daß man den Mann, welchen der König ehren will, bekleide, ihn auf dem Pferde durch die Straßen der Stadt reiten lasse und vor ihm her ausrufe: „Also geschieht dem Manne, den der König ehren will!" Darauf sagte der König zu 10
Haman: Eile, nimm das Kleid und das Pferd, wie du gesprochen, und tue so dem Juden Mardochai, der am Tore des Königs sitzt; unterlasse nichts von allem, was du gesprochen. Haman nahm das Kleid und das Pferd, 11
bekleidete Mardochai und ließ ihn durch die Straßen der Stadt reiten und rief vor ihm her: „So geschieht dem Manne, den der König ehren will!" Hierauf kehrte Mar- 12
dochai zum Tore des Königs zurück, Haman aber eilte bestürzt nach Hause, traurig und mit verhülltem Haupte. Haman erzählte seiner Frau Seresch und allen seinen 13
Freunden, was ihm alles widerfahren. Da erwiderten ihm seine Weisen und seine Frau Seresch: Ist Mardochai von jüdischer Herkunft, vor welchem du zu fallen einmal angefangen, so wirst du ihm nicht gewachsen sein, sondern immer tiefer vor ihm fallen. Während sie noch mit ihm 14
redeten, kamen die königlichen Hofbeamten und drängten, Haman zum Gastmahle zu bringen, welches Ester bereitet

אֶסְתֵּר׃ וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה׃ 1
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיָּיִן 2
מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֶן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ
עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ׃ וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמַר 3
אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב
תִּנָּתֶן לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי׃ כִּי נִמְכַּרְנוּ 4
אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת
נִמְכַּרְנוּ הֶחֱרַשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוֶה בְּנֶזֶק הַמֶּלֶךְ׃ ס וַיֹּאמֶר 5
הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה
וְאֵי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן׃ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר 6
אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע הַזֶּה וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַמַּלְכָּה׃ וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת 7
הַבִּיתָן וְהָמָן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ 8
שָׁב מִגִּנַּת הַבִּיתָן אֶל־בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהָמָן נֹפֵל עַל־
הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לִכְבּוֹשׁ
אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבָּיִת הַדָּבָר יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי
הָמָן חָפּוּ׃ וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִן־הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ 9
גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הָמָן לְמָרְדֳּכַי אֲשֶׁר דִּבֶּר־טוֹב
עַל־הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבֵית הָמָן גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר

hatte. Der König und Haman kamen, bei der Königin 7
Ester zu trinken. Der König sprach zu Ester auch am zwei- 1
ten Tage beim Weine: Was deine Bitte auch sei, Königin 2
Ester, sie soll dir gewährt werden! Was dein Wunsch auch
sei, bis zur Hälfte des Reiches, er soll erfüllt werden!
Da erwiderte die Königin Ester und sprach: Wenn ich 3
Gnade in deinen Augen gefunden habe, o König, und
wenn es dem Könige wohlgefällt, so werde mir auf meine
Bitte mein Leben, auf meinen Wunsch mein Volk geschenkt!
Denn wir sind verkauft worden, ich und mein Volk, uns 4
zu vernichten, zu töten und aufzureiben. Ja, wären wir
nur als Sklaven und Sklavinnen verkauft worden, ich
hätte geschwiegen; denn der Feind wiegt nicht den Scha-
den des Königs auf! Da sprach der König Achaschveroſch 5
und sagte zur Königin Ester: Wer ist der und wo ist der,
der es gewagt, so zu tun? Ester antwortete: Ein Ver- 6
folger und Feind, dieser Bösewicht Haman! — Da er-
schrak Haman vor dem Könige und der Königin. Der 7
König stand im Zorne vom Weingelage auf und ging
in den Schloßgarten; Haman aber blieb, um bei der Kö-
nigin Ester für sein Leben zu bitten; denn er sah ein,
daß sein Verderben vom Könige beschlossen war. Als der 8
König aus dem Schloßgarten wieder in den Saal des
Weingelages zurückkam, da warf sich Haman auf das
Ruhebett nieder, auf welchem Ester saß. Da sagte der
König: Will man der Königin sogar bei mir im Hause
Gewalt antun? Das Wort kam aus dem Munde des
Königs und Hamans Angesicht erbleichte. Charbona, 9
einer der Hofbeamten, sagte vor dem Könige: Siehe, es
steht auch ein Galgen, den Haman für Mardochai gemacht
hat, der zum Wohle des Königs gesprochen, in dem Hause

10 הַמֶּלֶךְ תְּלֻחוּ עָלָיו׃ וַיִּתְלוּ אֶת־הָמָן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין
ח 1 לְמָרְדֳּכָי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה׃ ס בַּיּוֹם הַהוּא
נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת־בֵּית הָמָן
צוֹרֵר הַיְּהוּדִים וּמָרְדֳּכַי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה
2 אֶסְתֵּר מָה הוּא־לָהּ׃ וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר
הֶעֱבִיר מֵהָמָן וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מָרְדֳּכַי
3 עַל־בֵּית הָמָן׃ ס וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־
רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים׃
4 וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שַׁרְבִט הַזָּהָב וַתָּקָם אֶסְתֵּר
5 וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־
מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו וְכָשֵׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי
בְּעֵינָיו יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן בֶּן־
הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר
6 בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ׃ כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה
אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בְּאָבְדַן
7 מוֹלַדְתִּי׃ ס וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וּלְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי הִנֵּה בֵית הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר
8 וְאֹתוֹ תָלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים׃ וְאַתֶּם
כִּתְבוּ עַל־הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחִתְמוּ

Hamans, fünfzig Ellen hoch! Da sagte der König: Hängt 10
ihn daran! Man hängte Haman an den Galgen, den
er für Mardochai errichtet hatte, und der Zorn des Königs
legte sich wieder. An jenem Tage schenkte der König 8
Achaschverosch der Königin Ester das Haus Hamans, des 1
Verfolgers der Juden, und Mardochai kam vor den König,
denn Ester hatte gesagt, was er ihr war. Der König zog 2
seinen Siegelring aus, den er dem Haman abgenommen
hatte, und gab ihn Mardochai, und Ester setzte Mardochai
über das Haus Hamans. Ester fuhr fort, vor dem Könige 3
zu reden, warf sich ihm zu Füßen, weinte und flehte vor
ihm, daß er die Bosheit Hamans, des Agagi, und seinen
Anschlag, den er gegen die Juden gefaßt hatte, vernichte.
Der König reichte Ester den goldnen Zepter; Ester rich- 4
tete sich auf und stand vor dem Könige. Sie sprach: Wenn 5
es dem Könige wohlgefällt und wenn ich Gunst vor ihm
gefunden habe und die Sache recht ist vor dem Könige
und ich gut bin in seinen Augen, so schreibe man, zurück-
zunehmen jene Briefe, den Anschlag Hamans, Sohnes
des Hamdata, des Agagi, die er geschrieben, alle Juden
in allen königlichen Ländern umzubringen. Denn wie 6
könnte ich das Unglück mit ansehen, das meinem Volke
widerfährt; wie könnte ich den Untergang meiner Familie
sehen? Da sagte der König Achaschverosch zur Königin 7
Ester und zu dem Juden Mardochai: Siehe, ich habe das
Haus Hamans Ester gegeben, nachdem man ihn an den
Galgen gehängt, weil er sich an den Juden vergriffen.
Ihr aber schreibt für die Juden, wie es euch gutdünkt, 8
im Namen des Königs und besiegelt es mit dem königlichen
Insiegel; denn ein Schreiben, das einmal im Namen des
Königs geschrieben und mit dem königlichen Insiegel be-

בְּמַטְבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כְתָב אֲשֶׁר־נִכְתָּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ
9 וְנַחְתֹּום בְּמַטְבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב: וַיִּקָּרְאוּ סְפָרֵי־
הַמֶּלֶךְ בָּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן
בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל־
הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
אֲשֶׁר ׀ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמְאָה מְדִינָה
מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וָעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל־הַיְּהוּדִים
כִּכְתָבָם וְכִלְשׁוֹנָם: וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְתֹּם 10
בְּמַטְבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים
רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים: אֲשֶׁר נָתַן 11
הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים ׀ אֲשֶׁר ׀ בְּכָל־עִיר וָעִיר לְהִתְקָהֵל וְלַעֲמֹד
עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חֵיל עַם
וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לָבוֹז: בְּיוֹם 12
אֶחָד בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר: פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב 13
לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת
הַיְּהוּדִים עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם: הָרָצִים 14
רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים יָצְאוּ מְבֻהָלִים וּדְחוּפִים
בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: ס וּמָרְדֳּכַי 15

siegelt ist, kann nicht widerrufen werden. Alsbald wur- 9
den die Schreiber des Königs berufen noch um dieselbe
Zeit, im dritten Monat, das ist der Monat Siwan, am
dreiundzwanzigsten Tage desselben, und es wurde ge-
schrieben, ganz wie Mardochai auftrug, an die Juden und
an die Satrapen, Paschas und Fürsten der Länder, von
Hodu bis Kusch, hundert und siebenundzwanzig Länder,
für jedes Land nach seiner Schriftart und für jedes Volk
nach seiner Sprache, und an die Juden nach ihrer Schrift
und ihrer Sprache. Man schrieb im Namen des Königs 10
Achaschverosch, besiegelte es mit dem königlichen Insiegel
und sandte Briefe durch reitende Boten, auf schnell-
füßigen Rossen, Dromedaren und Maultieren: Daß der 11
König den Juden in jeder Stadt erlaubt, sich zu versam-
meln und für ihr Leben einzutreten, zu vernichten, zu
töten und aufzureiben jede Heeresmacht des Volkes und
des Landes, die sie angriffen, Weiber und Kinder, und
ihre Habe zu plündern An einem Tag in allen Ländern 12
des Königs Achaschverosch, am dreizehnten Tag des zwölf-
ten Monats, des Monats Adar. Eine Abschrift dieser 13
Schrift, die als Gesetz in allen Provinzen gegeben wurde,
wurde allen Völkern bekannt gemacht, und damit die Juden
auf diesen Tag vorbereitet sein sollten, an ihren Feinden
Rache zu nehmen. Die Eilboten auf Maultier und Roß 14
gingen eilfertig und beschleunigt mit dem königlichen Be-
fehle ab, und in der Residenz Schuschan wurde das Gesetz
verkündigt. Mardochai kam vom Könige heraus in einem 15
königlichen Gewande, himmelblau und weiß, mit einer
großen goldenen Krone und einem Mantel aus Byssus
und Purpur, und die Stadt Schuschan jauchzte und froh-

16 יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וָחוּר וַעֲטֶרֶת
17 זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה
וְשָׂמֵחָה: לַיְהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר: 16
וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־ 17
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן לַיְהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם
טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־הַיְהוּדִים
עֲלֵיהֶם: ט וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר בִּשְׁלוֹשָׁה 1
עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת
בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ אֹיְבֵי הַיְהוּדִים לִשְׁלֹט בָּהֶם וְנַהֲפוֹךְ
הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם: נִקְהֲלוּ 2
הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ
יָד בִּמְבַקְשֵׁי רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם
עַל־כָּל־הָעַמִּים: וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים 3
וְהַפַּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מְנַשְּׂאִים אֶת־
הַיְהוּדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם: כִּי־גָדוֹל מָרְדֳּכַי 4
בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי־הָאִישׁ
מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: וַיַּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם 5
מַכַּת־חֶרֶב וְהֶרֶג וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם:
וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת 6

lockte. Bei den Juden herrschte Licht und Freude, Wonne 16
und Ehre. In jedem Lande und in jeder Stadt, überall, 17
wohin das königliche Wort und sein Befehl gelangte,
waren Freude und Wonne bei den Juden, Gastmahl und
Festtag, und viele von den Völkern des Landes bekehrten
sich zum Judentume, denn die Furcht vor den Juden war
über sie gefallen. Im zwölften Monat, im Monat Adar, 9
am dreizehnten Tage desselben, als das Wort des Königs 1
und sein Befehl zur Ausführung gelangen sollten, dem
Tag, an welchem die Feinde der Juden gehofft, nach Will-
kür über sie zu schalten, und es sich wandte, daß die Juden
ihrerseits mit ihren Feinden nach Willkür schalten konn-
ten, versammelten sich die Juden in ihren Städten, in 2
allen Ländern des Königs Achaschverosch, um Hand an-
zulegen an die, die ihr Verderben wollten; niemand wider-
stand ihnen, denn ihre Furcht war über alle Völker ge-
fallen. Auch alle Fürsten der Länder, die Satrapen, die 3
Paschas und die königlichen Schatzverwalter erhoben die
Juden, weil die Furcht vor Mardochai über sie gefallen
war. Denn Mardochai war sehr angesehen im Hause des 4
Königs und sein Ruf verbreitete sich in allen Provinzen,
daß der Mann Mardochai immer größer wurde. Die 5
Juden schlugen alle ihre Feinde mit dem Schwerte, töteten
sie und rieben sie auf und verfuhren mit ihren Wider-
sachern nach Willkür. In der Residenz Schuschan töteten 6

אִישׁ׃ וְאֵת׀ 7
פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת׀
דַּלְפוֹן וְאֵת׀
אַסְפָּתָא׃ וְאֵת׀ 8
פּוֹרָתָא וְאֵת׀
אֲדַלְיָא וְאֵת׀
אֲרִידָתָא׃ וְאֵת׀ 9
פַּרְמַשְׁתָּא וְאֵת׀
אֲרִיסַי וְאֵת׀
אֲרִידַי וְאֵת׀
וַיְזָתָא׃ עֲשֶׂרֶת 10
בְּנֵי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא צֹרֵר הַיְּהוּדִים הָרָגוּ וּבַבִּזָּה לֹא
שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשַׁן 11
הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה 12
בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ
וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מֶה עָשׂוּ
וּמַה־שְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עוֹד וְתֵעָשׂ׃
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן גַּם־מָחָר לַיְּהוּדִים 13
אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן
יִתְלוּ עַל־הָעֵץ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֵן דָּת 14

die Juden fünfhundert Mann und rieben sie auf, Und 7
Parschandata, Dalphon, Aspata, Porata, Adalja, Ari- 8
data, Parmaschta, Arisai, Aridai und Vaisata, Die 9
zehn Söhne Hamans, Sohnes Hamdatas, Verfolgers 10
der Juden, töteten sie; aber nach der Beute streckten sie
ihre Hand nicht aus. An jenem Tage kam die Anzahl 11
der in der Residenz Schuschan Erschlagenen vor den König.
Da sprach der König zur Königin Ester: In der Residenz 12
Schuschan haben die Juden fünfhundert Mann getötet
und aufgerieben samt den zehn Söhnen Hamans. Was
haben sie in den andern königlichen Provinzen getan?
Was verlangst du nun ferner, es werde dir bewilligt,
was wünschst du noch, es geschehe? Ester erwiderte: Wenn 13
es dem Könige wohlgefällig ist, so werde auch morgen
den Juden in Schuschan gestattet, nach dem Gesetze von
heute zu verfahren, und die zehn Söhne Hamans hänge
man an den Galgen. Der König sagte, es solle geschehen.
Darauf wurde das Gesetz in Schuschan gegeben, und die 14

15 בְּשׁוּשָׁן וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן תָּלוּ: וַיִּקָּהֲלוּ הַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ
בְשׁוּשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:
16 וּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקָּהֲלוּ וְעָמַד עַל־
נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וְהָרוֹג בְּשֹׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
אָלֶף וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: 17 בְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם
18 מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה: וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן נִקְהֲלוּ
בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה: 19 עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים
הַפְּרָזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּמִשְׁלֹחַ
20 מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: וַיִּכְתֹּב מָרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת
21 הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים: לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם
לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת
22 יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: כַּיָּמִים אֲשֶׁר־
נָחוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לָהֶם
מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי
מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה וּמִשְׁלֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת

zehn Söhne Hamans wurden aufgehängt. Die Juden zu 15
Schuschan versammelten sich auch am vierzehnten Tage
des Monats Adar und töteten dreihundert Mann; nach
der Beute aber streckten sie ihre Hand nicht aus. Die 16
übrigen Juden in den Ländern des Königs versammelten
sich zur Erhaltung ihres Lebens und um sich Ruhe vor
ihren Feinden zu verschaffen — sie erschlugen von ihren
Feinden fünfundsiebzigtausend Mann, aber nach der Beute
streckten sie ihre Hand nicht aus. — Am dreizehnten Tage 17
des Monats Adar, und ruhten am vierzehnten Tage des-
selben und machten ihn zu einem Tage des Gastmahls
und der Freude. Die Juden zu Schuschan hingegen ver- 18
sammelten sich am dreizehnten und vierzehnten Tage des-
selben und ruhten am fünfzehnten Tage desselben und
machten diesen zum Tage des Gastmahls und der Freude.
Daher feiern die Juden des flachen Landes, die in den 19
offenen Landstädten wohnen, den vierzehnten Tag des
Monats Adar als einen Tag der Freude und des Fest-
mahls und Festtag, an welchem sich Freunde gegenseitig
Geschenke schicken. Mardochai schrieb all dies nieder und 20
schickte Briefe an alle Juden in den sämtlichen Ländern
des Königs Achaschveroschs, den nahen und fernen, Daß 21
sie auf sich nehmen sollten, den vierzehnten und fünfzehn-
ten Tag des Monats Adar zu feiern, Jahr für Jahr,
Als die Tage, an welchen die Juden Ruhe erlangten 22
von ihren Feinden, und den Monat, der ihnen aus Kum-
mer in Freude und aus Trauer in Festtag verwandelt
worden, um sie als Tage des Gastmahls und der Freude
zu begehen, und Geschenke zu schicken einer dem anderen

23 לָאֲבִינִים׃ וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הֵחֵלּוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת
24 אֲשֶׁר־כָּתַב מָרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם׃ כִּי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי
צֹרֵר כָּל־הַיְּהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים לְאַבְּדָם וְהִפֵּל
25 פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהֻמָּם וּלְאַבְּדָם׃ וּבְבֹאָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
אָמַר עִם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־
26 הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ׃ עַל־
כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר עַל־כֵּן
עַל־כָּל־דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת וּמָה־רָאוּ עַל־כָּכָה וּמָה
27 הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם׃ קִיְּמוּ וְקִבְּל הַיְּהוּדִים׃ עֲלֵיהֶם׃ וְעַל־זַרְעָם
וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת־
שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃
28 וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה
וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וָעִיר וִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִכְרָם לֹא־יָסוּף
29 מִזַּרְעָם׃ ס וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיחַיִל
וּמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי אֶת־כָּל־תֹּקֶף לְקַיֵּם אֵת אִגֶּרֶת הַפֻּרִים
30 הַזֹּאת הַשֵּׁנִית׃ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־
שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דִּבְרֵי
31 שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה בִּזְמַנֵּיהֶם
כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה

und Gaben den Armen. Auch nahmen die Juden auf 23
sich, was sie schon zu tun angefangen und was ihnen Mar-
dochai geschrieben hatte. Denn Haman, Sohn Hamdatas, 24
der Agagi, Verfolger aller Juden, hatte den Anschlag ge-
faßt, alle Juden umzubringen, und Pur, nämlich Los,
geworfen zu ihrer Vernichtung und Aufreibung. Als 25
sie (die Königin) aber vor den König kam, gebot dieser
in einem Briefe, daß sein böser Anschlag, den er gegen
die Juden ersonnen, auf sein eignes Haupt zurückzufallen
und man ihn samt seinen Söhnen an den Galgen hängen
solle. Darum hat man diese Tage Purim genannt, 26
wegen des Pur (Loses), eben wegen aller in dieser Schrift
berichteten Dinge, was sie dadurch erlebt und was für
sie daraus geworden, Es bestätigten und nahmen auf sich 27
die Juden, auf sich und auf ihre Kinder und auf alle, die
sich ihnen anschlossen, diese beiden Tage nach vorgeschrie-
bener Art und Zeit zu begehen, Jahr für Jahr. Diese 28
Tage bleiben im Andenken und werden gefeiert in jedem
Zeitalter, in jedem Geschlechte, in jedem Lande und in
jeder Stadt, und diese Purim-Tage werden nie aufhören
unter den Juden und ihr Andenken nie erlöschen bei ihren
Nachkommen. Es schrieb auf die Königin Ester, Tochter 29
Abichails, und der Jude Mardochai die ganze Bedeutung,
um diese zweite Schrift über Purim zu bekräftigen. Und 30
er schickte Briefe an alle Juden in die hundert und sieben-
undzwanzig Provinzen des Königreichs Achaschveroschs,
Worte des Friedens und der Wahrheit: Daß man diese 31
Purim-Tage immerwährend in ihren Zeiten halte, so
wie es der Jude Mardochai und die Königin Ester für sie
bestimmt, und wie sie es auf sich und ihre Nachkommen

וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זַרְעָם דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם׃
32 וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר קִיַּם דִּבְרֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב
בַּסֵּפֶר׃ ס וַיָּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ ׀ מַס עַל־ י
1 הָאָרֶץ וְאִיֵּי הַיָּם׃ וְכָל־מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפָרָשַׁת
2 גֻּדֻּלַּת מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס׃ כִּי ׀ מָרְדֳּכַי
3 הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי
לְרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ׃

סכום פסוקי מגלת אסתר מאה וששים ושבעה, וסמן
פנואל, וחציו ותען אסתר (ז׳ ג׳). וסדריו חמשה, וסמן גב.

נאַך דעם פֿאָרלעזען דער מגלה בעטעט מאַן פֿאָלגענדעז:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הָאֵל) הָרָב אֶת
רִיבֵנוּ וְהַדָּן אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם
גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ׃ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרֵיהֶם, הָאֵל
הַמּוֹשִׁיעַ׃

genommen, betreffs der Fasttage und deren Gebete. Das 32
Wort Esters bekräftigte diese Anordnung von Purim,
und sie wurde in dem Buch niedergeschrieben. Der König 10
Achaschveroſch legte einen Tribut auf, dem festen Lande 1
und den Inseln des Meeres. Die ganze Geschichte seiner 2
Macht und Stärke aber und der Bericht von der Größe
Mardochais, zu welcher ihn der König erhoben, stehen
beschrieben in der Chronik der Könige von Madai und
Paras. Der Jude Mardochai war der zweite nach dem 3
König Achaschveroſch, groß unter den Juden, beliebt bei
der Menge seiner Brüder, er förderte das Wohl seines Volkes und war heilbringend seiner ganzen Nachkommenschaft.

Purim.

Nach dem Vorlesen der Megilla sagt man folgendes:

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der da kämpft unsern Kampf, richtet unser Recht und rächet unsere Rache, der unsern Seelenfeinden Vergeltung bezahlt und für uns bestraft unsere Quäler. Gelobt seist Du, Gott, der für sein Volk Jisrael alle seine Quäler bestraft, Du, Gott und Erretter!

מיט מאָרגענגעבעט פֿאָוגט היער שושנת.

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיָּפֶר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים: בְּקוּם
עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נֵצֶר זָדוֹן מִזֶּרַע עֲמָלֵק: גָּאָה בְעָשְׁרוֹ וְכָרָה
לוֹ בּוֹר וּגְדֻלָּתוֹ יָקְשָׁה לוֹ לָכֶד: דִּמָּה בְּנַפְשׁוֹ לִלְכּוֹד וְנִלְכָּד
בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מְהֵרָה: הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו
וְעוֹרֵר שִׂנְאַת אַחִים לַבָּנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שָׁאוּל כִּי־
בְחֶמְלָתוֹ עַל־אֲגָג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק
וְנִלְכַּד טָמֵא בִּידֵי טָהוֹר: חֶסֶד גָּבַר עַל־שִׁגְגַת אָב וְרָשָׁע
הוֹסִיף חֵטְא עַל־חֲטָאָיו: טָמַן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמָיו
וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בִּקְדוֹשֵׁי אֵל כַּסְפּוֹ נָתַן
לְהַכְרִית זִכְרָם: כִּרְאוֹת מָרְדֳּכַי כִּי־יָצָא קֶצֶף וְדָתֵי הָמָן
נִתְּנוּ בְּשׁוּשָׁן. לָבַשׁ שַׂק וְקָשַׁר מִסְפֵּד וְגָזַר צוֹם וַיֵּשֶׁב עַל־
הָאֵפֶר: מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה וְלִמְחוֹל חַטַּאת עֲוֹן
אֲבוֹתֵינוּ: נֵץ פָּרַח מִלּוּלָב הֵן הֲדַסָּה עָמְדָה לְעוֹרֵר יְשֵׁנִים:
סָרִיסֶיהָ הִבְהִילוּ לְהָמָן לְהַשְׁקוֹתוֹ יֵין חֲמַת תַּנִּינִים: עָמַד
בְעָשְׁרוֹ וְנָפַל בְּרִשְׁעוֹ עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְלָה עָלָיו: פִּיהֶם
פָּתְחוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי פּוּר הָמָן נֶהְפַּךְ לְפוּרֵנוּ: צַדִּיק
נֶחֱלַץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב נִתַּן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיְּמוּ עֲלֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת פּוּרִים וְלִשְׂמוֹחַ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: רָאִיתָ אֶת־
תְּפִלַּת מָרְדֳּכַי וְאֶסְתֵּר. הָמָן וּבָנָיו עַל־הָעֵץ תָּלִיתָ:

Morgens wird folgendes überschlagen und שושנת angefangen.

אשר הניא Der der Völker Ratschluß vereitelt und zerstört der Listigen Entwürfe, als ein Bösewicht gegen uns aufstand, ein verderbter Sprosse aus dem Stamme Amalek. Übermütig ob seines Reichtums, grub er sich eine Grube, und seine Größe stellte ihm eine Falle; er wähnte in seiner Seele, zu fangen, und wurde selbst gefangen, strebte zu vernichten, und schnell wurde er selbst vernichtet. Haman bekundete seiner Väter Haß und weckte der Brüder Groll bei den Söhnen wieder auf; er dachte nicht an Schauls Barmherzigkeit, da er sich des Agag*) erbarmte, wurde der Feind geboren. Der Frevler dachte den Gerechten auszurotten; allein der Unreine wurde durch des Reinen Hände gefangen. Die Gnade besiegte des Vaters Vergehen, der Bösewicht häufte Sünde auf seine Sünden; er verbarg im Herzen seine heimtückischen Gedanken und verkaufte sich der Ausübung der Bosheit, streckte seine Hand nach den Geheiligten Gottes und gab seinen Schatz hin, um deren Andenken zu vernichten. Als Mardochai sah, daß die Wut ausgebrochen und die Gesetze Hamans in Schuschan gegeben wurden, da hüllte er sich in Sack, legte Trauer an, verordnete einen Fasttag und setzte sich in Asche. — Wer ist imstande, Vergehung zu sühnen und Vergebung der Sünde und Missetat unserer Väter auszuwirken? Ein Schößling ist dem Palmbaum entsprossen, Hadassa erstand, die in Schlaf Versunkenen zu wecken. Ihre Diener eilten, Haman einzuladen, um ihn mit Wein voll Drachengift zu tränken. — Sein Reichtum war seine Stütze gewesen, seine Bosheit war sein Sturz; er ließ sich einen Galgen verfertigen, an den er selbst gehängt ward. Es sprachen es aus alle Erdenbewohner, daß sich Hamans Pur (Los) verwandelt in unser Purim[1]). Der Fromme wurde der Gewalt des Frevlers entrissen; statt seiner wurde der Feind hingegeben. Sie nahmen auf sich, Purim zu feiern und sich zu freuen in jedem Jahr. Du hast geschaut das Flehen Mardochais und Esters; Haman und seine Söhne ließest Du an den Galgen bringen.

*) Siehe I. Sam. 15 und Talmud Megilla, Fol. 13, S. 1.
1) Siehe Ester 3, 8, und 9, 26.

מתרגעכ: ווירד כמך האל המושיע היער מכגעפמכגען.

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה בִּרְאוֹתָם יַחַד תְּכֵלֶת
מָרְדֳּכָי: תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח וְתִקְוָתָם בְּכָל־דּוֹר
וָדוֹר ∴ לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל־קוֹיֶךָ לֹא יֵבֹשׁוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ
לָנֶצַח כָּל־הַחוֹסִים בָּךְ: אָרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְּדִי.
בָּרוּךְ מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי. אֲרוּרָה זֶרֶשׁ אֵשֶׁת מַפְחִידִי.
בְּרוּכָה אֶסְתֵּר מְגִנָּה בַּעֲדִי. וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לְטוֹב:

שושנת Jakobs Schoschana[1]) jauchzte und frohlockte, als sie insgesamt den Purpur Mardochais erblickten. Du warst ihr Heil von Ewigkeit her und ihre Zuversicht in jedem Zeitalter; damit es jeder wisse, daß alle, die Deiner harren, nicht beschämt, und die ihr Vertrauen auf Dich setzen, nie zuschanden werden. Verwünscht sei Haman, der mich vernichten wollte; gesegnet sei Mardochai, der Jude; verwünscht sei Seresch, das Weib meines Beängstigers; gesegnet sei Ester, meine Beschützerin; und auch Charbonas sei zum Guten gedacht.

1) שושנה (Lilie), Benennung der israelitischen Gemeinde (s. Targum zu Hohesl. 2, 2, und Raschis Komment. zu Ps. 69, 1) und zugleich eine Anspielung auf den Namen der Stadt Schuschan. Vergl. auch Ester 8, 15.

סדר התפלה
לשחרית ומוסף של שבת

Die
ſabbatlichen Morgengebete.

תפלה.

Beim Betreten der Synagoge:

וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃

מַה־טֹּבוּ אָהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי
אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי־
לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

Vor dem Morgengebet:

אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ וַאֲנִי
עָלֶיךָ בָּטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי יְיָ יְדִבִּיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֱלֹהַי יְיָ אֶקְרָא וְיָ אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ הָאֵרָה
פָּנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ כִּי־לְךָ יְיָ הוֹחַלְתִּי אַתָּה
תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃ שְׁמָעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְּעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־
דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ שִׁמְעֵנִי יְיָ וְחָנֵנִי יְיָ הֱיֵה יְיָ עֹזֵר לִי׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃
שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל
שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי
בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל
הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ׃

שלשה עשר עקרים, בחרוזים מסדורים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ׃
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ׃
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ׃
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ׃
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם, וְכָל־נוֹצָר יוֹרֶה גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ׃
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ׃
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ׃
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ׃
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ׃
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ׃
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ׃
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ׃
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ׃

תפלת שחרית.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה:
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי מָנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם־רוּחִי גְוִיָּתִי יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־
הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים
גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם
אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

In den meisten Gemeinden mit deutschem Ritus wird hier mit אלהי נשמה begonnen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ
וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי
תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה
וְהַבִּכּוּרִים וְהָרָאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ
דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת
לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים
וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים
וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה
וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:
אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ
אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי
וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא:
כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה׃

Die Frauen sagen: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה
מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא

וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן
וְאַל תַּשְׁלֵט בָּנוּ יֵצֶר הָרַע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רַע וּמֵבַחַר
רַע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת
יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם
וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמֵחָבֵר רַע
וּמִשָּׁכֵן רַע וּמִפֶּגַע רַע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל
דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּטְוֹהֵ
עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וְיַשְׁפֵּם וְיֹאטַר:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מֶה
חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ
מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ
וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם
תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה
אַיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹהַבְךָ
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי
הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ
וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְיֵשׁוּרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחַךְ וּלְפָאֳרְךָ
וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ
מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ
אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר
וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא
הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא
קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מְקַדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתִגְבַּהּ קַרְנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֹרְךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ

לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ · אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם · וּמִי בְכָל־מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ
בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה · אָבִינוּ
שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקַיֵּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

In den meisten Gemeinden mit deutschem Ritus fügt man hier die Segenssprüche über die Thora (S. 5) ein. שמות ל׳, ויקרא ו׳.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה
וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם: וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן
וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם
וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה: וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם:
וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְחֵרַם אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

גמרנו ל״ח. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ
לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד:
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה

בֵּין הָעַרְבָּיִם: וְהַשִּׁירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשָׂיָה בְּהַר
סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ
תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

ויקרא ח, יא וְיַזֶּ֤ה מִמֶּ֙נּוּ֙ עַל־ יָדְךָ֔ הַמִּזְבֵּ֖חַ צָפָ֑נָה לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה
וְזָרְק֣וּ בְנֵי־ אַהֲרֹ֔ן הַכֹּהֲנִ֖ים אֶת־ דָּמ֥וֹ עַל־ הַמִּזְבֵּ֖חַ סָּבִֽיב׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־
קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם · כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

שמות ל, ז-יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־ מֹשֶׁה קַח־ לְךָ֣ סַמִּ֗ים נָטָף֙ וּשְׁחֶ֣לֶת
וְחֶלְבְּנָ֤ה סַמִּים֙ וּלְבֹנָ֣ה זַכָּ֔ה בַּ֥ד בְּבַ֖ד יִהְיֶֽה׃ וְעָשִׂ֥יתָ אֹתָ֛הּ
קְטֹ֥רֶת רֹקַ֖ח מַעֲשֵׂ֣ה רוֹקֵ֑חַ מְמֻלָּ֖ח טָה֥וֹר קֹֽדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ֥
מִמֶּ֖נָּה הָדֵ֑ק וְנָתַתָּ֤ה מִמֶּ֙נָּה֙ לִפְנֵ֣י הָעֵדֻ֔ת בְּאֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד אֲשֶׁ֣ר
אִוָּעֵ֣ד לְךָ֣ שָׁ֔מָּה קֹ֥דֶשׁ קָדָשִׁ֖ים תִּהְיֶ֥ה לָכֶֽם׃ וְנֶאֱמַ֥ר וְהִקְטִ֛יר
עָלָ֥יו אַהֲרֹ֖ן קְטֹ֣רֶת סַמִּ֑ים בַּבֹּ֣קֶר בַּבֹּ֗קֶר בְּהֵיטִיבֹ֛ אֶת־
הַנֵּרֹ֖ת יַקְטִירֶ֥נָּה׃ וּבְהַעֲלֹ֨ת אַהֲרֹ֜ן אֶת־ הַנֵּרֹ֗ת בֵּ֤ין הָעַרְבַּ֙יִם֙
יַקְטִירֶ֔נָּה קְטֹ֥רֶת תָּמִ֖יד לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה׃
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא׃
נָא גִּבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם׃
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם׃
חָסִין קָדוֹשׁ בְּרֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ׃
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ׃
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

Am Rosch ha-Chodesch:

בעמדר כ"ח.

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד׃ וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃ וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יַיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל־עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃

א אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדָשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
פָּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן
בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל
הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי
הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־
לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: ב פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן
הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן
מְעַכֶּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית
הַדֶּשֶׁן: ג חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר
שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל
דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע
קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית.
מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי.
וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לִזְכְרֵי כְהֻנָּה כָּל־מַאֲכָל
לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: ד הָעוֹלָה קָדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי
מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשָׁטָה וְנִתּוּחַ וְ[illegible]שִׁים:

ה זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אִלּוּהֵן אֲשָׁמוֹת אֲשָׁם גְּזֵלוֹת
אֲשָׁם מְעִילוֹת אֲשָׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשָׁם נָזִיר אֲשָׁם
מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים
מִן הַקְּלָעִים לִזְכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:
ו הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל
הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם
מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם
וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ז שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן
בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים
וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ח הַבְּכוֹר
וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד:
שְׁנָה בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד.
הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּבֵעִין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לְדוֹן בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

סדר עטיפת הטלית.

Bevor man sich mit dem טלית umhüllt:

הִנְנִי מִתְעַטֵּף בְּטַלִּית שֶׁל־צִיצִת כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם. וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה בְטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה כֵּן תְּוֻכֶּה נִשְׁמָתִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּטַלִּית נָאָה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן, אָמֵן:

Dann wird stehend diese ברכה gesprochen:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

Hierauf umhüllt man sich mit dem טלית und spricht:

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן:
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם:
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר:
מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵי חֲשׁוּבָה מִצְוַת צִיצִת זוֹ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל־פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ וּתְרי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן:

Man nimmt das טלית wieder vom Gesichte ab und umhüllt sich dergestallt damit, daß man auf jeder Seite eine ציצת vor sich und eine hinter sich hat.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה
בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם.
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל־הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל־הַבְּרִיּוֹת.
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם
לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי
עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי
דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבְזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ
וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וַנַּזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ
יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ
לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ: זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי

מִסְפָּר בִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ:
שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד
וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ
לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־
אֲשֶׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט
אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ:
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה־

לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ
יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל
הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת
יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל־גֵּאִים: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה · עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי
אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי־
בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־
לָנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי
בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי:
יְ לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה־
דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יְ

יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא
כֶּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת
יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה
מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־
יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃ הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃ גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ
עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃
לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמֲמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחְסֶה־בּוֹ׃

יְרָאוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו:
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב:
לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם:
מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה:
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ:
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם:
פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם:
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם:
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה:
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ:
פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ:

℣ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ
בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל
וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא
וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ:

כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
עֲלֻמֵנוּ לְמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ
שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה: מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ
כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־
עַבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ
פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי
וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר
הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
אֲמִתּוֹ: לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מֶדֶבֶר
בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף
וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת
רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ:
לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו
יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־
תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר

וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ:
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: ארך ימים וכו׳.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שֶׁעֹמְדִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ
לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־
חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת:
מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה:
שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן:
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם:
עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף
אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ
בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ
אֶת־יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ

אֶת־יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה | מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ:
קְלוּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

וְלִעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר דְּבַר־
יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ
מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃
מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד
לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל

גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ
לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְהוָֹה אֶ־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל
מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָֹה עֶזְרֵנוּ
וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָֹה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃
צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָֹה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְהוָֹה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָֹה
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־
יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים ׀ כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָֹה׃
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָֹה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְהוָֹה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָֹה צוּרִי וְלֹא־עַ*לָתָה בּוֹ׃ עַ
צג יְהוָֹה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָֹה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן
תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ

נְהָרוֹת ׀ יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם:
מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם
יְהוָה: עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה
לְאֹרֶךְ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל
שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ ׀ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר
עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־
אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־
בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ
וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קְמָה תְּהִלָּה לְדָוִד

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ וגדולתך ק׳.
זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃
חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד׃ יתיר ו׳.
טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃
יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃
קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת׃
רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃

שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
קט"ו י"ח וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קְמוּ הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה: אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: צ' תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין
לוֹ תְּשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ
עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו:
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר
אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים
יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים: יְהוָה שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְמוּ הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה:
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב
וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עָדֵי־אָרֶץ: עֱנוּ לַיהוָה
בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם וּ בְעָבִים
הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה

לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לָא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ
לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו אֶת־
הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם
גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ
עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר
יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד:
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָו*
לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ: *) דבריו ק׳.

קַלְלוּהוּ ׀ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו*:
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן
וְלֹא־יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ:
הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־

נְעָרִים: יְהַלְלוּ׀ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ
עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן׀ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ: *) צבאו״ ק׳.

קמט הַלְלוּיָהּ׀ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְּמַלְכָּם:
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ: כִּי־רוֹצֶה יְהוָה
בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ
עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּפְיוֹת בְּיָדָם:
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם׀ מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ הַלְלוּיָהּ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ: כ״ה ת״י״ח:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן׀ וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ׀ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ׀ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה
נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ׀ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא
כְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן׀ וְאָמֵן:

Das Folgende bis nach ברכו ist stehend zu beten.

ד"ה א' כ"ט.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ
הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר
וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: נחמי' ט' אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּ
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ
שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק
אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

שירת הים לריך לאמרם מעומד וכנגון הטעמים כמו בספר תורה.

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ
אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם: אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם

אַדִּירִים: מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא: נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ: נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ גִּלַּתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת: אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי
אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ
קָנִיתָ: תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עלהם
את מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:

כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה
וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל
בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים.
וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ
מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ
שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ
וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת:
אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי
אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ
וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר
מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לָנֶצַח: עַל־כֵּן אִבְרִים שִׁפַּלַּגְתָּ בָּנוּ · וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ
בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ· הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ
וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה· וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע·
וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע· וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה· וְכָל־
לְבָבוֹת יִירָאוּךָ· וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ· כַּדָּבָר
שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ· מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק
מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי
יַעֲרָךְ־לָךְ· הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וְנִשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ·
כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:
הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ· הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ· הַגִּבּוֹר
לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ· הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ· וְכָתוּב,
רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ, לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה:

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל· וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ·
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם· וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

מז״ץ מוסיף חצי קדיש.

Indessen betet die Gemeinde leise: Vorbeter:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא

Gemeinde und Vorbeter: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וְעֹלְזוּ לְפָנָיו וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה

וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Bei Einschaltung des Jozer:

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֵפֶל אָמַר וַיְהִי:

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל
יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵ הַמְּפֹתָח בְּכָל־יוֹם דֶּלֶת שַׁעֲרֵי
מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וְלָבָנָה
מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר לְעוֹלָם כֻּלּוֹ וְלִיוֹשְׁבָיו. שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת
רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם
לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם:
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עָזֵּנוּ צוּר
מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ.
אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.
וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה־לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

אַתָּה אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה:
גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סְבָבִים אוֹתוֹ:
הַמְּתֻגָּאָה עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל־הַמֶּרְכָּבָה:
זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים
מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ
וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהִיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו
וּמְפִיקִים נְגֹהַ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם
וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד
נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל־
צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה
וְיָשַׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עָנֹג
קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: וְהִ שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת וְנָ
מָכָל־מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר
לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל
כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל
הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ:
שִׂמְחוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךְ סֶלָה:
תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים
וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים
אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים
וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים
אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא:
וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים
רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְּרוּרָה

וּבְנֹעֲמָהּ קְרֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.
קָדוֹשׁ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

An jenen Sabbat- und Festtagen, wo hier ein besonderes אופן eingeschaltet wird, sagt man והחיות statt והאופנים.

וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת | וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֲרוּ
הַקְּדֻשׁ בְּרַעַשׁ | וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִים יְבָרְכוּ
גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים | פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב

לְעֻמָּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לְמֶלֶךְ חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ
וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה
חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: בָּאֲמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר
וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוֹלָה וְיִתֵרָה
חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ
וַתְּלַמְּדֵם חָקֵי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל

לִשְׁמַע לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָּחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יחיד חומר אל מלך נאמן.

דברים ו׳ ד׳.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

נחמ׳ ט׳ ה׳: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־
לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

דברים י״א י״ג: וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־

לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי
אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
ג׳ תענדבר ט״ו ו״ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר

הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יש לכוף אלהיכם לאמת, אבן יתן רוח משה שלח יכולע הא'.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאלֵנוּ כַּאֲשֶׁר נָאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

כשהשמרין זולת חומרין כתובין אמה ויציב זה על מין אלהים זולתך אבל בפולין מחליפין לך על הראשונים.

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אָתָּה. לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאלֵנוּ* כַּאֲשֶׁר נָאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

*) לגאלנו הא' נק"ח כמצפט לא יתפוץ לגאך (רות ג' י"ג).

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל־לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקָעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים
הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת
שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם
וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא
אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם
אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:
מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת
הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל
גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה

In den zehn Bußtagen:

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

Im Winter: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

In den zehn Bußtagen:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (In den zehn Bußtagen הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ׃

Kedusscha bei der lauten Wiederholung.

Vorb. נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ Gem. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

ב. אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: ב. מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תּוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן וּבִקְרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: ק. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹקַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ב. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֶצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹקֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (הַמֶּלֶךְ: In den zehn Bußtagen) הַקָּדוֹשׁ:

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר־סִינַי. וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ: וְלֹא נָתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה. לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב
אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

An Rosch ha-Chodesch:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע
וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה וְלִטּוֹבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עַל שֶׁהֶחֱיִתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ

נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לַחֲצֵרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

An Chanuka wird eingeschaltet:

עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל־הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶן־יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת־רִיבָם דַּנְתָּ אֶת־דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת־נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפُרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת־הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת־מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

In den zehn Bußtagen:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וְיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Der Vorbeter bei der lauten Wiederholung:

אֲ"וַאֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בִּבְרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

In den zehn Bußtagen:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Der Vorbeter spricht das ganze Kaddisch. Seite 54.
An Rosch ha-Chodesch und Chanuka folgt hier הלל.

סדר הלל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל:

קיג הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ
מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן:
לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת
הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה
יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן
יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ
כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

An Rosch ha-Chodesch wird לא לנו nicht gebetet.

קטו לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־
אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:

אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יָרִיחוּן: יְדֵיהֶם׀
וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם:
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח
בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:
יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן:
יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם
עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: לֹא־
הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

An Rosch ha-Chodesch wird אהבתי nicht gebetet.

קטז אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי־הִטָּה
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי׀ חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל
מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה
נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ
דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי:
כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי:
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־אָשִׁיב לַיְיָ כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ:
יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ
אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ־אֶזְבַּח זֶבַח
תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־
עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ:

קיז הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים: כִּי גָבַר
עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

א הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ב יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ג יֹאמְרוּ־נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו
ד יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ק׳ הודו

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָבְיָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא
מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ
בִּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם־
סְבָבוּנִי · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ
קוֹצִים · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ
עֲזָרָנִי: עֻזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה

בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין
יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי־יָהּ: יַסֹּר
יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא
בָם אודֶה יָהּ: זֶה־הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

סמוך מנגן אנא והקהל עונה.

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

סמוך מנגן אנא והקהל עונה.

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל וַיָּ וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הודו לַייָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ
וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי לְךָ
טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

Der Vorbeter spricht das ganze Kaddisch.

קדיש.

וְעַתָּה יְגַדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די־ברא כרעותה
וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל־בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר
ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא
מן כל־ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן
בעלמא, ואמרו אמן:

קבל ברחמים וברצון את־תפלתנו:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל־ישראל קדם
אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן:

יהי שם יְיָ מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן־שמיא וחיים עלינו ועל־כל
ישראל, ואמרו אמן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן:

Vor dem Ausheben der Thora betet man in einigen Gemeinden:

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם׃
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

Beim Ausheben der Thora aus dem ארון הקדש:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ
מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָם׃
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

אמר רבי שמעון כד מפקין ספר תורה בכבורא למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיא
דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש למימר הכי:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְעָלָם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא
מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין
כְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי
וְיָת כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ
הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּי־לָךְ הִיא.
אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִדְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ
בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִצְנָא. וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמִכְנָא.
אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי
קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא
יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא
וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם׃

סט"ץ חוזר בקול רם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

Der Vorbeter, die Thorarolle vor sich haltend, spricht:

גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי · וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

Gemeinde:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא:

כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַּ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת:

הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם:

קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סְלוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ

בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן הַנִּשּׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

Die Thora wird auf den Vorlesepult gelegt und aufgerollt, worauf der Vorbeter den Cohen zur Vorlesung aufruft:

וַיַּעֲזֹר וְנָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרַב · יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן):

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

Gemeinde und Vorbeter:

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

Vor der Vorlesung aus der Thora spricht der Aufgerufene:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Die Gemeinde antwortet:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Der Aufgerufene wiederholt es und fährt dann fort:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Nach dem betreffenden Abschnitt der Vorlesung spricht der Aufgerufene:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Wer von einer Krankheit genesen, oder sonst einer Lebensgefahr entgangen ist, spricht nach der Nach-ברכה über die ספר תורה folgenden Segen:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים (כ"ח לרעים) טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב:

Die Gemeinde antwortet:

מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל־טוֹב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל־טוֹב סֶלָה:

Der Vater eines Knaben, der zum erstenmal als gesetzpflichtig (בר מצוה) zur Thora gerufen wird, spreche den folgenden Segen für sich:

בָּרוּךְ שֶׁפְּטָרַנִי מֵעָנְשׁוֹ שֶׁלָּזֶה:

Beim Aufheben der ספר תורה:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Nach der Haftara betet die Gemeinde:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעֲלָיָא:
זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא יִפְסוֹק וְדִי לָא יְבַטּוֹל מִפִּתְגָּמֵי
אוֹרַיְתָא: לְמָרָן וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא קַדִּישְׁתָא· דִּי בְאַרְעָא
דִישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל· לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גָּלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי
מָתְיבְתָא וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא: לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא· מַלְכָּא דְעָלְמָא
יְבָרֵךְ יָתְהוֹן וְיִפֵּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיִסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתְאָרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן·
וְיִתְפָּרְקוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין
מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

Wer zu Hause betet, sagt folgendes nicht.

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא
מַעֲלָיָא זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא־יִפְסוֹק וְדִי לָא־יְבַטּוֹל
מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין· רַבְרְבַיָּא עִם
זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא· מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן יַפִּישׁ
חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן· וְיִתְפָּרְקוּן
וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין· מָרָן דִּי
בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעְדְכוֹן· כָּל־זְמַן וְעִדָּן· וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־
הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ, הֵם וּנְשֵׁיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי
כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי
שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לְאוֹרְחִים
וּצְדָקָה לַעֲנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה.
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה
וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים. מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה.
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר
וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵנוּ פלוני
יָרוּם הוֹדוֹ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ
וּמִכָּל־צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ. וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל
שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכֹל אֲשֶׁר־יִפְנֶה יַצְלִיחַ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת
טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Am Sabbath vor Rosch ha-Chodesch, ehe der Neumond verkündet wird, betet die Gemeinde:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ
אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֶּן־לָנוּ חַיִּים אֲרֻכִּים
חַיִּים שֶׁל־שָׁלוֹם חַיִּים שֶׁל־טוֹבָה חַיִּים שֶׁל־בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל־
פַּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל־חִלּוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת
שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה חַיִּים
שֶׁל־עֹשֶׁר וְכָבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהִי בָּנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת
שָׁמַיִם חַיִּים שֶׁיְּמַלְּאוּ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. אָמֵן סֶלָה:

Vorbeter:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת
לְחֵרוּת. הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב וְיַקְבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן:

רֹאשׁ חֹדֶשׁ פלוני יִהְיֶה בְּיוֹם פלוני הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

Gemeinde und Vorbeter:

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשָׂשׂוֹן
וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

In den meisten Gemeinden mit deutschem Ritus wird das Folgende nur am שבת vor שבועות und תשעה באב gebetet.

אַב הָרַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים. הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים.
הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וַהֲתֻמִּימִים. קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדֻּשַׁת
הַשֵּׁם. הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. כִּנְשָׁרִים קַלּוּ
וּמֵאֲרָיוֹת גָּבָרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִזְכֵּרֵם אֱלֹהֵינוּ

לְטוֹבָה· עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם· וְיִנָּקֵם נְקַמַת דַּם עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים· הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם
עֲבָדָיו יִקּוֹם· וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר· וְנִקֵּיתִי דָמָם לֹא נִקֵּיתִי· וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכִתְבֵי
הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר· לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם: יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ·
נְקַמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח
צַעֲקַת עֲנוּיִם: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ
רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:
תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעָזּוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־
הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ

וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד
בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶּאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Der Vorbeter trägt die Thora nach der heiligen Lade zurück und spricht:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ·

Die Gemeinde antwortet:

הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:
כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:
קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵ־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים:
קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן
וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל
יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל
אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה
לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

Beim Einheben der Thora in die heilige Lade:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

תפלת מוסף.

Vorbeter:

וְעַתָּה יְגַדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
וְכֹה רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

In den zehn Bußtagen:

וָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

Im Winter: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

In den zehn Bußtagen:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃ (In den zehn Bußtagen: הַמֶּלֶךְ)

Keduscha bei der lauten Wiederholung.

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר. Gem. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

V. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם. מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃ Gem. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ V. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים

וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שִׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים: Gem. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: B. אֶחָד הוּא
אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: Gem. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
B. וּבִדְבָרְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: Gem. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ: B. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ
וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ: (In den zehn Bußtagen

Am Sabbat.

תִּבְנֶה שַׁבָּת רָצִיתָ
קָרְבְּנוֹתֶיהָ. צִוִּיתָ
פְּרוּשֶׁיהָ עִם סִדּוּרֵי
נְסָכֶיהָ. מְעֻנָּגֶיהָ
לְעוֹלָם כָּבוֹד יְנַחֲלוּ.
טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ.
וְגַם הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ
גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי
נִצְטַוּוּ עָלֶיהָ. וַתְּצַוֵּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ
קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם
כִּלִּיתָ מְלַאכְתְּךָ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וְרָאשֵׁי
חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה. וּלְסִי
שְׁחָמָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וַאֲבוֹתֵינוּ חָרְפָה עֵירֵנוּ

Am Sabbat.

כָּרָאוּי׃ יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ׃ וְשָׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ׃
תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם׃
וְאֶת־מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ
שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה
יְקָרֵנוּ וְנֻטַּל כָּבוֹד מִבֵּית
חַיֵּינוּ׃ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים
לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ׃ וְשָׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם׃ וְאֶת־
מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם
רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה

Am Sabbat.

עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:
כָּאָמוּר: וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת
שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת
שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ
שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ
וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ.
וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ
וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת
שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ
עֹלָה לַיי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר
וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלָּכָתָם:
יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי
שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ

Am Sabbat.

אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר
לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ·
רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ,
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ,
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ,
וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ· בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת:

Am Sabbat Rosch ha-Chodesch.

וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ· וּבַשְּׁבִיעִי
רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר
לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ·
רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ וְקַדֵּשׁ
עָלֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה· לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה·
לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה· לְפַרְנָסָה
וּלְכַלְכָּלָה· לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם·
לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן
(וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע: (In einem Schaltjahr
כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל־
הָאֻמּוֹת· וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ לָהֶם
הוֹדַעְתָּ וְחִקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים
לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל
וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב
אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנו.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ
נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת
עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מוֹדִים לְךָ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

Au Chanuka wird hier על הנסים (Seite 48) eingeschaltet.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

In den zehn Bußtagen:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

Der Vorbeter bei der lauten Wiederholung:

אֱ"וֵ אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ·

In den zehn Bußtagen:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם· בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי· נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם· עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ· לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Der Vorbeter spricht das ganze Kaddisch Seite 54.

בשבת שיש אופן אומרין באשכנז אלהיכם בסוף הקדושה.

לשבת תשובה. חתום שם המחבר שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם שׁוֹפֵט צֶדֶק וּבְמִישׁוֹר לְאֻמִּים. מִדַּת הַדִּין יַהֲפוֹךְ לְרַחֲמִים. וִיכַפֵּר זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת עֲוֹנוֹת וַאֲשָׁמִים. אָדוֹן חֲטָאִים הַצְהֵר וְהַלְבֵּן כְּתָמִים. לְכַפָּרָה מְקַוִּים לֵילוֹת וְיָמִים. חֲזֵה עַמְּךָ מִתְעַנִּים וְצָמִים. זְכוֹר בְּרִית רִאשׁוֹנִים הַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים. קַיֵּם לִבְנֵיהֶם שְׁבוּעַת קְדוּמִים. וְיִמְלֹךְ מַלְכָּם לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: ח׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

לשבת חול המועד סוכות. חתום שם המחבר יהודה.

אֱלֹהֵיכֶם יָשִׁיב בְּשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ. הָקֵם יָקִים דְּבִירוֹ וַחֲדַר מִטָּתוֹ. וָעֵד סֶלָה יַשְׁכֵּן־שָׁם הוֹד שְׁכִינָתוֹ. דִּירַת סֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל לְשׁוֹמְרֵי סֻכָּתוֹ. הָעֵת יַעֲמִיד עַל אֶרֶץ אֲגֻדָּתוֹ. יִמְלוֹךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ הַבּוֹנֶה בַּשָּׁמַיִם מַעֲלָתוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת ראש חודש. חתום שם המחבר יהודה חזק.

אֱלֹהֵיכֶם *יַזְרִיחַ שִׁמְשׁוֹ. שִׁבְעָתַיִם בִּגְבוּרָתוֹ. *הַיָּרֵחַ בְּהִתְחַדְּשׁוֹ. כַּשֶּׁמֶשׁ זְרִיחָתוֹ. *וְהַחֹדֶשׁ בְּהִתְקַדְּשׁוֹ. לְחַדֵּשׁ כַּפָּרָתוֹ. *דַּת *הַיּוֹם לְשַׁמְּשׁוֹ. **חֲזוֹת קְדֻשַּׁת שְׁכִינָתוֹ. מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ. וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת בראשית. חתום שם המחבר יהודה חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יַשְׂכִּיל עַבְדּוֹ יִכּוֹן כִּסְאוֹ כְּמֵרֵאשִׁית. הָעִיר עַל תִּלָּהּ יִבְנֶה וְאַרְמוֹן יָשִׁית. וּמִזְבְּחוֹ יְרַפֵּא וּמְקוֹם נִסּוּךְ לְהָשִׁית. דְּרוֹר יִקְרָא לָעִבְרִיָּה הֱיוֹתָהּ חָפְשִׁית. הִנֵּה חֹזֶק זַעְמוֹ קָמָיו יָפִיץ חֲרִישִׁית. יִמְלוֹךְ עַל עַם שׁוֹמֵר שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית: ובדברי קדשך.

לשבת חנוכה. מתוס זס המתנכ יהודה חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יְשַׁלַּח מְשִׁיחוֹ אֲוֹר צֶדֶק וְהָאֱמוּנָה יַרְבִּיד. הָרָשָׁע יָמִית בְּשֶׁבֶט פִּיו אוֹיֵב יַאֲבִיד. וְעַל הַנִּסִּים הַלֵּל לְגִטּוֹר צָעִיר מֵהַעֲבִיד. הֲעָה חֲדָשָׁה יְחַדֵּשׁ הַטּוֹת אֹזֶן מֵהַכְבִּיד. הַדֵּר חֲטָבַת זְבוּל קָדֵשׁ יְקוֹמֵם וְיַזְבִּיד. וְנָשִׁיר מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: ובדברי קדשך.

לשבת נחמו. מתוס זס המתנכ יהודה בר שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יוֹסִיף יָדוֹ לְקַבֵּץ נְפוּצוֹתֵיכֶם. הָעֵת יָחִישׁ לֵאמֹר צְאוּ מֵאֲסוּרֵיכֶם. וּמַלְאַךְ בְּרִיתוֹ יְשַׁלַּח לְהָשִׁיב לְבַבְכֶם. דַּרְכּוֹ פַּנּוּ וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר וּלְעִירוֹ יְקַבְּצֶכֶם. הַשּׁוֹטְרִים שַׁבָּת בְּרִית הִיא בֵּינוֹ וּבֵינֵיכֶם. בָּרְכוּ שְׁמוֹ וְאַל תִּתְּנוּ דָמִי לָכֶם. חַי זֶבֶר קָדְשׁוֹ נַחֲמוּ יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֲנִי הוּא מַלְכְּכֶם וְאָטְלֹךְ עֲלֵיכֶם: ובדברי קדשך.

לשבת נשואין. מתוס זס המתנכ שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם שִׁכְנוֹ שָׁם כֵּם עֵילָמוֹ. מַלְאָכָיו רוּחוֹת רָז לֹא לָמוֹ. וְאֵיזֶה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ הוֹלָמוֹ. אוֹטְרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. לָעֵת יְמָלוֹךְ לְיוֹם קוּמוֹ. חֲזֵה צִיּוֹן גְּנוֹן בִּמְקוֹמוֹ. זֶה יְרָאוּ וְיֵרֵעוּ כָּל־יְקוּמוֹ. קְרוֹא לִירוּשָׁלַיִם כְּפֶא מְקוֹמוֹ: ובדברי קדשך.

לשבת ברית מילה.

אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי זוֹכֵר הַבְּרִית. הִנֵּה שׁוֹלֵחַ לִשְׁאֵרִית. אֶת נִסְתָּר בְּנַחַל בְּרִית. מְבַשֵּׂר טוֹב וְשָׁלוֹם בְּאַחֲרִית. יֵרְעוּ זֹאת כָּל בְּרוּתַי בְּרִית. אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהַיִךְ זְהוֹרִית: ובדברי קדשך.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין
כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי
כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ. נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ. נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ.
נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בָּרוּךְ
מַלְכֵּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא
אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה
הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל
שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם
מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה: הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר.
וְקִלּוּפָה שְׁלִשָּׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בָּרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה
קַבִּין. יַיִן קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ
יַיִן קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק: מֶלַח סְדוֹמִית רְבָעַ
(הַקָּב). מְעֶלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת
הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם חִסַּר אַחַת
מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר.
הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף: בָּרִית כַּרְשִׁינָה
שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יַיִן קַפְרִיסִין
שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם
יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בְּיוֹם
הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ:

בַּשִּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים, גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם: שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרָא בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש יתום.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ, אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת, אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ,
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ
תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל
מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם, מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ,
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Hierauf spricht man: היום שבת קודש שבו הלויים היו אומרים במקדש מזמור שיר ליום השבת (Seite 26), dann יתום קדיש.

שיר היחוד ליום השבת.

אָז בְּיוֹם הַשַּׁבִּיעִי נָחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עָרַכְתָּ. חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֹּלָם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רַב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
וּבְטִצְרִים הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבְאֱלֹהֵיהֶם:
בְּקָעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לָךְ. שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּךְ:

וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמָיִם· וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:
יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר· בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:
תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמָיִם· וְכֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים· יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים:
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת· אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:
וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן· וּמֵחַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:
בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ· וִיפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:
וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ· יָמִים צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:
כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק· אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:
וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמְּרוּ· לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ· יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:
הֱטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים· כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:
יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ· כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב· וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵיטִיב:
יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה· כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ· וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:
זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה· וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:
וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ· כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:
וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ· הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
בְּחַרְתָּנוּ הֱיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה· עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה:
וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ· וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבֹרָךְ· כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ:
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי· וַאֲבָרֶכְכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם· מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָּי: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָּא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד.

כשפותחין ארון הקדש לאנעים זמירות יש לאמר ד׳ פסוקים אלו.
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

נַפְשִׁי חִמְּדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל הוֹדֶיךָ:

עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ע״ס א״ב.

אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְפִי יֶשְׁךָ. וַיַּשְׁווּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב· כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ· הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא· וּקְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

יִתְפָּאַר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי· וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ· וְחַק עַל מֶצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה· אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת· קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת:

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ· יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת· וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם· מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו· וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדֹם· פּוּרָה בְּדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו· תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר· יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ· דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ· וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת· וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ· כְּשִׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר· מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ· וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ· כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ
וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר
מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ
דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרֹבִים אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר
לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: וַאֲנִי בְּתָמִי אֵלֶךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי, כִּי־יָחִיד וָעָנִי
אָנִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ: יְיָ שָׁמְרִי
יְיָ צִלִּי עַל־יַד יְמִינִי: עֵזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ
יִשְׁמָר־צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ: אֵל הַכָּבוֹד אֶתֵּן לְךָ שִׁיר
וְהַלֵּל. וְאֶעֱבָד־לְךָ יוֹם וָלָיְל: בָּרוּךְ יָחִיד וּמְיֻחָד. הָיָה
הֹוֶה וְיִהְיֶה: יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. הוּא אֱלֹהִים חַיִּים, מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם
לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ:

פיוטי

שבתות השנה.

יוצר לברית מילה.

עיין א״ב וכסוף חתום אליעזר ברבי נתן. וכל חרוזיו בעלי ה׳ תכניה, זולת הסוגר שהוא על לשון הכתוב.

אֲפוּנִי אֵימָיו בְּטַל חַיִּים לְטַלָּלָה. שׁוֹמְרֵי דָת אִמְרָתוֹ
עוֹלָם לְהַגְבִּילָה. בְּאָמֹר אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וָלָיְלָה: בְּאוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ חֲתוּמִים בְּקֶרֶן. מְשֻׁתָּתִים מוֹסְדֵי תֵבֵל בְּלִי
פֶּרֶן. חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ: גַּם בְּדַם בְּרִית מְשֻׁלָּחַי
מִלְּהִנָּתֵן. בַּבּוֹר אֵין בּוֹ מַיִם אֲסִירֵיהֶם מִלְּתֵן. זֹאת אוֹת
הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן: אֵל יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים מֵחֻבָּלוֹ. עַם
זוּ רָשׁוּם בְּרִית לְעָלוֹ. כָּל הַכָּתוּב לַחַיִּים יֵאָמֵר לוֹ קָדוֹשׁ:

דְּבַר קָדְשׁוֹ בְּזָכַר לְזֶרַע חֲנִיכָיו. הַקְּדִים אֶצְלוֹ לְבַשְּׂרוֹ
מְשָׂרָתָיו וּמְבָרְכָיו. מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו: הֲלֹא
לְפָנִים צִוָּהוּ עָרְלָה לַעֲבֹר. הוֹלִיד בְּטָהֳרָה יְדִיד וְיָחִיד וְנָבוֹר.
חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר: וְאָז נִפְקַד בְּנֶעֱקַד פְּרִי בִטְנוֹ.
וְלִשְׁמֹנָה חִתְּמוֹ וּבְדַם בְּרִית חִתְּנוֹ. וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק
בְּנוֹ: זְמוֹרָתוֹ חֲקוּקָה בְּכֶם אֵל אֵלִים. נוֹלַד מָהוּל וְחִבֵּב קְוָצוֹת
תַּלְתַּלִּים. וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים: חֲנִיטָיו בְּבֹא שׁוֹטֵן

שֶׁפִי לָקֹב. חָז שְׂפוּנֵי חוֹל וּפָץ מָה אֶקֹּב. מִי מָנָה עֲפַר
יַעֲקֹב: טָמוּן בְּחוֹל חֹק נִדְרָשׁ וּמֻשְׁלָם. חָל גְּבוּל לַיָּם
חֹק עוֹלָם. וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יוֹשְׁבֵי נֹף חִדְּלוּ בְּרִית תָּוִי. עַד זְמַן פְּקֻדָּתָם לָצֵאת וּלְהַרְוִי.
אַךְ אֶת מַטֵּה לֵוִי: כַּאֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים בֵּרֲכוֹ לַהֲלֹם.
וְנָבִיא קִלְּסוֹ לְבַל לֵעָלֵם לְעֵילוֹם. בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים
וְהַשָּׁלוֹם: לֹא מָל בְּכוֹרוֹ וְנִתְבַּקֵּשׁ בַּמְּלוּנָה. לוּלֵי לָקְחָה צוֹר
זְרִיזָה וּמְשֻׁנָּה. וַתִּכְרֹת אֶת עָרְלַת בְּנָהּ: מִפֶּרֶךְ הִדְרַרְתִּיךְ
בְּכֹשֶׁר הוֹרַיִךְ תְּמִימַיִךְ. כְּנָתְנוּ רֵיחַ דּוֹדַיִךְ וּסְמָדְרוּ
כְרָמַיִךְ. וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וְאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ: נַפְשֵׁךְ
הֶחֱיֵיתִי כָּל בְּכוֹר בְּמִחְיִי. בְּתָוִיתִי עַל פְּתָחַיִךְ תָּו תִּחְיִי.
וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי: שְׂכַר שִׁעְבּוּד תּוֹרִים וּנְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף.
בְּגִין אֶבְרוֹתֶיהָ יְרַקְרַק חֲרוּצַי לְהוֹסֶף. כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה
בַכָּסֶף: עֶלְיוֹן בַּבְּרִית לְשׁוֹן יָם הֶחֱרִים. וּמִקְרָא מָלֵא הֵן
הֵן הַדְּבָרִים. לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים: פַּסּוּ וְחָדְלוּ מִפְּנֵי
טֹרַח הַדֶּרֶךְ. מִלָּמוֹל הוֹלְכֵי יְשִׁימוֹן עֲלֵי דֶרֶךְ. כָּל הָעָם
הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר בַּדָּרֶךְ: צָלְחוּ יַרְדֵּן מְשָׁרֵת וְעַם אֵל. צִוָּה
לַעֲשׂוֹת חַרְבוֹת צֻרִים כְּהֹאֵל. וְשׁוּב מֹל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
קְצִין עָם כְּנִכְנַס לַמֶּרְחָץ מֻשְׁלָל. פָּץ אֵין פָּתִיל וְאֵין רֹאשִׁי

מְכֻלָּל. חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל: רְוֵךְ רַב שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
לְעַלּוֹתֶךָ. וְאָמַר לְךָ עֲלֵי חֲתִימַת בְּרִיתֶךָ. שָׂשׂ אָנֹכִי עַל
אִמְרָתֶךָ: שָׁר כִּי שְׁמִינִית שִׁמָּמִית לְזִמּוֹר. וְהַשְׁמִיעַ לַכֹּל
גֹּדֶל תְּהִלָּתֶךָ לֵאמֹר. לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר: תִּשְׁבִּי
קַנָּא כְּפָץ לִפְנֵי הָאֵל. קַנֵּא קִנְּאתִי לְךָ מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל. כִּי עָזְבוּ
בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אָבֶן בְּכֶן עֶשְׂרִים שְׁנֵי כְסָאוֹת. לוֹ וּלְבַעַל
הַבְּרִית לֵישֵׁב וְלָרָאוֹת. לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת:
לְרַפְּאתוֹ שְׁלִשָּׁה כִּסֵּא מְתָקָן לָבֶן. רָמַז בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לַחֲקִימְכֶם וּלְהַחֲיוֹתְכֶם. כִּי הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם: יָחִישׁ
יָבֹא לִגְאֹל עֲבָטוֹ מִלַּעְכֵּב. וָו עָבֹט עֲבוּטָה לְעֵדוּת בְּיַעֲקֹב.
וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב: עַמִּי בְּחִירִי מֵעַל שָׁלְחָנִי נִרְחָק.
אֲרַחֵם וְאֶזְכּוֹר בִּזְכוּת בְּרִית הוּחָק. וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק:
זְרוּיִם לָאַרְבַּע כְּרוּיֵי בְלֶתֶךְ וָכֹר. אֶשְׁרוֹק וַאֲקַבְּצֵן עוֹד
לְבַל לִמְכּוֹר. וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר: בְּרִית
שַׁבָּת וְתוֹרָה חִבְּרוּ לְהַתָּאִים. בְּגִלָּלָם נוֹסְדוּ הַדָּם וְגִיהִים
וּגְבהִים. בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים: בְּקִיּוּם שְׁלֹשׁ אֱלֹהּ
תְּנָאֲלוּ עֲמוּסָי. שָׁמְרִי מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרֹתָי.
אַךְ אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתֹתָי: יָד וָשֵׁם אֶתֵּן לָכֶם בְּבֵיתִי.

טוּב הַצָּפוּן אַשְׂבִּיעֲכֶם עַמִּי וְנַחֲלָתִי. בָּחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפַצְתִּי
וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי: נוֹפְשֵׁי עֹנֶג וְשׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וּמְהוּלָיו.
תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים כְּגֹדֶל מִפְעָלָיו. רוֹמֲמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו. קָדוֹשׁ: הכל יודוך.

אופן.

בראשי החרוזים חתום ד׳ פעמים אליעזר, וכל הבתים בעלי ד׳ אבנים חון מן הסוגר.

אֲזוּרֵי אֵימָה בְּרוּרֵי יִרְאָה. אַמִּיצֵי כֹחַ כִּסְאוֹ לְנַשְּׂאָה.
אֵימִים רוֹעֲדִים וְעוֹבְדִים בְּיִרְאָה. אוֹמְרִים לְמַלְכָּם תְּהִלָּה
נָאָה: וְעַמּוֹ כְּרוּתֵי בְרִית. מְהַלֲלִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: לַמֶּלֶךְ
הַמְהֻלָּל מִי לֹא יְהַדֵּר. לַמֶּלֶךְ הַמְשֻׁבָּח מִי לֹא יְאַדֵּר. לַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ לְעַלֵּה וּלְהַדֵּר. לְסַלְסֵל וּלְפָאֵר שִׁבְחוֹ לְסַדֵּר: וְעַמּוֹ
עַרְבִית וְשַׁחֲרִית. מְיַחֲדִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: יִתְגַּבְּרוּ יִתְגַּבְּהוּ
מְשָׁרֲתֵי עֶלְיוֹן. יִתְנַשְּׂאוּ יִתְעַלּוּ בַּעֲלֵי זִהְיוֹן. יְפָאֲרוּ יְבָאֲרוּ
לְהַלֲלוֹ בְצִבְיוֹן. יִשְׂאוּ כִנּוֹר עֲלֵי הִגָּיוֹן: וְעַמּוֹ כְּטַל שְׁאֵרִית.
מְפָאֲרִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית: עִירֵי גְבוּרָה מְפַעֲמֵי שְׁכִינָה.
עוֹטְרֵי כְתָרִים לֵאלֹהֵי מְעוֹנָה. עֶלְיוֹן מְרַנְּנִים בְּגִילָה
וְרִנָּה. עוֹשִׂים מְלַאכְתָּם בְּאֹמֶן אֱמוּנָה. וְאֹם בַּת עִבְרִית.
מְהַדֶּרֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: זִמְרָה וּבְרָכָה שֶׁבַח וְהַלֵּל.
זִקֵּי חַשְׁמַלִּים פּוֹצְחִים לְמַלֵּל. זָהֳרֵי מַעְלָה מַכְתִּירִים
לְכַלֵּל. זְהִירִים זְרִיזִים גָּדְלוֹ לְסַלֵּל: וְאֹם נָאוָה שְׁחַרְחוֹרִית.

מְשַׁבַּחַת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: רֶכֶב אֱלֹהִים אַלְפֵי רִבְתָּיִם.
רוֹגְשִׁים שְׁלוּשׁ קָדוֹשׁ בְּמַחֲנוֹתָיִם. רוֹחֲשִׁים בָּרוּךְ בְּלִי
עֲצַלְתָּיִם. רוֹעֲשִׁים וּמְנִיעִים סִפֵּי אַמּוֹתָיִם: וְאִם חֲתוּמָה
בִּבְרִית. מְבָרֶכֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית: והחיות.

ז ו ל ת.

ע״פ א״ב וכקוף חתוס אליקים. וכל כתיו בעלי ק׳ מכניס, והסוגר על לשון הכתוב.

אוֹת בְּרִית שְׁלַשְׁתִּי לְמַרְפֵּא עוֹלָם. בַּעֲנִינַת קֶשֶׁת לְזֹכֵר
בְּרִית עוֹלָם. גְּזֵרָה וְיוֹם נֹפֶשׁ נָתַתִּי בְּגִבּוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם: דּוֹדֵי בָּם מְעֻטָּרִים בַּחוּרֵי בְּחוּנָי.
הַמְסֻמָּנִים וּמְאֻתָּתִים לְהַנָּצֵל מֵרִשְׁפֵּי כְוִיָּנִי. וְכָל רוֹאֵיהֶם
יַכִּירוּם מְתֻאָמִים לְפָנַי. כִּי הֵם זֶרַע בָּרַךְ יְיָ: זְמַנּוּ צָרִים
חֲמִשָּׁה לְבְרִית בְּשָׂרִים. חֻצַּב אָבוֹת שְׁנַיִם הֲמָה הַיּוֹצְרִים.
טְהוֹרָה שְׁלִשָּׁה וּבֶן נוּן שְׁתַּיִם הֵרִים. וַיַּעַשׁ לוֹ יְהוֹשֻׁעַ
חַרְבוֹת צָרִים: יוֹסַבּוּ צָרִים לַחֲרָבוֹת בָּמוֹ לְהַמּוֹל. כַּאֲשֶׁר
מָלוּ בְּצֹר שְׁלִשׁוֹם וּתְמוֹל. לָכֵן סְמָכָם בְּצִוּוּי מְשָׁרֵת לָמוֹל.
עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צָרִים וְשׁוּב מל: מֵטִיב לְנַגֵּן אִישׁ הַבִּינִים
כְּפַלְחוֹ. נִזְדַּמְּנוּ חֲמֻשְׁתָּן וַנַּעֲשׂוּ אַחַת לְצַלְחוֹ. סִלֵּק הַבַּרְזֶל
עַצְמוֹ כְּזָבַר אָרְחוֹ. וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ: עֵשֶׂק מִילָה
שַׁבָּת דּוֹחָה עֲשִׂיָּתָהּ. פְּרִיעָתָהּ וּמְצִיצָתָהּ רְחִיצָתָהּ בַּמּוֹן
וְאִסְפְּלָנִיתָהּ. צֶרֶךְ מְלָאכָה שֶׁאִי אֶפְשָׁר מִבָּעֵרֶב לַעֲשׂוֹתָהּ.

לְקָרְבָה אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: קָנִיתָ קֶדֶם עֲדָתְךָ מִבֵּין חֲמוֹרִים. רְאוֹתְךָ תְּבוּסַת דָּם בְּהַכּוֹתְךָ בְּכוֹרִים. שַׁדַּי תִּפְדֵּנוּ וְאוֹיְבֵנוּ תְּפַסֵּג גְּזָרִים. כַּאֲשֶׁר שָׁמַע לְמִצְרַיִם יָחִילוּ צָרִים: אֵל יָקִים בְּחַסְדּוֹ גִיבוֹ לְמַלְאֹת. יָחִישׁ לְרַחֲמֵנוּ לְמַלְּטֵנוּ שֵׁנִית מִתְּלָאוֹת. כִּימֵי קֶדֶם יָשׁוּב יַרְאֵנוּ נִפְלָאוֹת. גֹּאֲלֵנוּ קָדוֹשׁ שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת: עזרה וכו׳.

יוצר לשבת וראש חדש.

ע״ס א״ב ובסוף חתום בנימן.

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים אֱמֶת. וְתוֹרָתוֹ אֱמוּנַת אֱמֶת. אָמְנָם רֹאשׁ דְּבָרוֹ אֱמֶת. וְסוֹפוֹ מוֹכִיחַ עַל הָאֱמֶת. וּמַעֲמִיד יְסוֹד הָעוֹלָם עַל הַדִּין וְעַל הַשָּׁלוֹם וְעַל הָאֱמֶת: בֵּן מִקַּדְמֵי קֶדֶם עַל עֲצַת תּוּשִׁיָּה. הֶהָיְתָה כְּתוּבָה בְּזִרוֹעוֹ הַנְּטוּיָה. כִּי לֹא גִבְרֵאת סַם זָהָב וְלֹא עוֹר בְּהֵמָה וְחַיָּה: גָּלַל אַפֶּל וְחשֶׁךְ מִפְּנֵי פְּקִיעַת הָאוֹר. כְּשֶׁר כִּי נִתְעַלָּה עַל כָּל גִּיחַ וּמָאוֹר. גָּנְזוֹ וְהֶאֱסִימוֹ לְעוֹשְׁקִים בְּתוֹרַת אוֹר: דַּק וָחֶלֶד צִוָּה כְּמַלְכּוֹ עַל עֲבָדָיו. וְנִבְרְאוּ בְּבַת אַחַת כְּהַכְרִיעַ נָשִׂיא בְּתַלְמִידָיו. וְרֹאֶיהָ לַדָּבָר קֹרֵא אֲנִי אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו: הִתְרַחֲבוּ לְאֵין

דַּי רְקִיעֵי הוֹד דִּירָתוֹ. קָשְׁבוּ דַּיֵּיכֶם וְרָהוּ עַל אֲמִירָתוֹ.
עַמּוּדֵי שָׁמַיִם יְרוֹפָפוּ וְיִתְמְהוּ מִגַּעֲרָתוֹ: וְאָז פִּלֵּג וְהֶחֱצָה
שְׁעוּלִים הַמְּדוּדִים. מַחֲצִיתָם הִשִּׂיא וְעִלָּה לְכִבּוּדִים. הֵם
הַמַּיִם הַטְּהוֹרִים אֲשֶׁר לִזָּרֵק עֲתִידִים: זָד יִתְרָם וְצָוַח כְּבוֹדִי
לִכְלִמָּה עַל מֶה. אֶעֱלֶה עַל בָּמֳתֵי עָב וְלַעֲמִיתִי אֶדַּמֶּה.
וַתְּלַהֲטֵהוּ אֵשׁ אוֹכֶלֶת וְנִכְבַּשׁ הוּא הַהוֹמֶה: חִדֵּשׁ פְּנֵי
אֲדָמָה בַּעֲצֵי פְרִי וּדְשָׁאִים. וְגָזַר עַל הָעֵץ לְמִינֵהוּ וְלֹא עַל
הַדְּשָׁאִים. וְנָשְׂאוּ בְעַצְמָם קַל וָחֹמֶר וְיָצְאוּ מִינֵי דְשָׁאִים:
טֶבַע שְׁנֵי מְאֹרוֹת בְּתָג וּדְיוֹקֶן הִשְׁוָה. וּבְתַבְנִית יְצִיר כַּפַּיִם
לָמוֹ תִּקֵּן וְשִׁוָּה. וְצֵאת בְּחַלּוֹן אֶחָד לָמוֹ פָּקַד וְצִוָּה: יִסֵּר
הַסַּהַר וְנִתְמַעַט לְשַׁעְתּוֹ. כִּי הִטִּיחַ כְּלַפָּיו וְלֹא בָן אֱמוּנַת
עִתּוֹ. וְנִחֲמוֹ בְּתַנְחוּמֵי קֹטֶן וְלֹא נִתְקָרְרָה דַעְתּוֹ: כֹּפֶר
עֲלֵי קֹדֶשׁ לָכֵן מַקְרִיבִים הֲמוֹנַי. בְּכָל רָאשֵׁי חֳדָשִׁים כְּדָת
עִנְיָנַי. שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיָּי: לְמֵדִים מֵהֶם פִּרְחֵי
שׁוֹשַׁנִּים. זְמַנִּים וְקִצִּים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים. וְהָיוּ לְאֹתֹת
וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: מַחֲזוֹר הַלְּבָנָה אֹתִיּוֹת
מוֹדִיעוֹת. בְּשֵׁשׁ הָרִאשׁוֹנוֹת סְפוּרוֹתֶיהָ יְדוּעוֹת. בְּהוֹסִיפְךָ
שְׁבִיעִית לַחַמָּה מַגִּיעוֹת: נוֹתָרוֹת שְׁתַּיִם מִשִּׁטָּה רִאשׁוֹנָה.
וּמִשְּׁנִיָּה וּשְׁלִישִׁית אַרְבַּע בֶּאֱמוּנָה. וְזַיִן וְעַיִן וְנוּן פְּשׁוּטָה

מַכְרִיעוֹת לְכֻלָּנָה: שָׂחֵי יָם הִשְׁרִיץ שְׁבַע מֵאוֹת מִינֵי
טְהוֹרִים. וְכֹשֶׁר עָפִים לְאֵין חֵקֶר וּמִסְפָּרִים. וְעוֹפוֹת
שְׁקָצִים אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים: עָץ תּוֹצִיא אֲדָמָה חַיָּה וּבְהֵמָה.
שֶׁקֶץ וָרֶמֶשׂ לְהַשְׁרִיץ וּלְהַעֲצִימָה. וְרִחֲשָׁה יַבְחוּשִׁין וְכֻלָּם
לְצֹרֶךְ הֵמָּה: פּוֹזֵז וּמְכַרְכֵּר לְכַמָּה שָׁנִים קְבוּעוֹת. שָׁאַל
לָמָּה נִבְרְאוּ שׁוֹטִים וְטָוִיּוֹת וּצְרָעוֹת. הֱשִׁיבוֹ תִּצְטָרֶךְ לָמוֹ
לְיוֹם בְּרִיחָה לִתְשׁוּעוֹת: צִוּוּי פֹּעַל כְּגָמַר וְשִׁכְלֵל. נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ מִלֵּל. גִּבְּלוֹ וְהִנְשִׁימוֹ וְעֵזֶר לוֹ כִלֵּל: קַלָּה
כְּנִצְטַוָּה וְהִטָּהוּ לֵב הוּתָל. וְדָנוֹ בְּדִין סַנְהֶדְרִין כְּגֶבֶר נֶעֱקָשׁ
וְנִפְתָּל. לְקַיֵּם עָלָיו עִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל: רָשַׁם אַזְכָּרוֹת
בְּשֶׁלּוֹ שִׁבְעִים וְאֶחָד בְּפָרָשָׁה. מִבְּרֵאשִׁית וְעַד נוֹצַר
וּמִשֶּׁנּוֹצַר וְעַד גְּרִישָׁה. כְּנֶגֶד סַנְהֶדְרִין בַּעֲלֵי חֲקִירָה
וּדְרִישָׁה: שְׁנַיִם חָטְאוּ וְנִתְחַיְּבוּ בַּתּוֹרָה. וְנָחָשׁ עִמָּם בְּלֹא
טָעַן כַּשּׁוּרָה. בִּמְקוֹם רַב וְתַלְמִיד הָרַב רָאוּי לְמוֹרָא:
תָּר שְׁבִיעִי עֲלֵי יְצִיר כִּי נִתַּן לִמְהוּמָה. וְעָמַד כְּגִבּוֹר
לְהָגֵן כַּחוֹמָה. וְחִנֵּן פְּנֵי מוֹחֵל וְשִׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵמָה:
ק׳ בְּכֵן נָפַשׁ בּוֹ יוֹשֵׁב מְכוֹן פְּרוּשִׁים. נִחֲלוֹ לְעַמּוֹ אֲשֶׁר
בְּצִלּוֹ חוֹסִים. מְשַׁבְּחִים לִשְׁמוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל
הַמַּעֲשִׂים. קָדוֹשׁ: הכל יודוך.

א ו פ ן.

ע״ס א״ב ומסולם עד חוס יו״ד.

לְךָ אֵלִים אֲלָפֵי אֲלָפִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ בְּרָקִים
בְּרוּאֵי בְקָרִים אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ קְהִלוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת
וּבְחֲדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: לְךָ גוֹעִים גְּדוּדֵי גְבוּהִים
אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ דּוֹבְבִים דְּמָמָה דַקָּה אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
לְךָ קְהִלוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת וּבְחֲדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְךָ הוֹמִים הוֹמֵי הֲמָלָה אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ וְעוּדִים וְעוּדֵי
וָתִיקִים אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ קְהִלוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת וּבְחֲדָשִׁים
אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: לְךָ זוֹעֲקִים זַכֵּי זְבוּלִים אוֹמְרִים
קָדוֹשׁ. לְךָ חָלִים חֲיָלֵי חַשְׁמַלִּים אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ
קְהִלוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת וּבְחֲדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: לְךָ
טָשִׁים טַפְסְרֵי טְפוּחִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ. לְךָ יְקָרָאוֹן
יְדִדוֹן יְדִדוֹן אוֹמְרִים בָּרוּךְ. לְךָ קְהִלוֹת בַּשַּׁבָּתוֹת
וּבְחֲדָשִׁים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ: והחיות ישוררו וכו׳.

ז ו ל ת.

ע״ס א״ב ונקוף חתום מאיר ברב יצחק חזק בתורה ובמעשים טובים.

אֱמוּנָתְךָ אֲמִתִּי רַבָּה בְּסוֹד קְדוֹשִׁים מִתְקַדֵּשׁ. בְּהַצְבְּךָ
צִיּוֹן יֵשַׁע בְּעַמּוּד הַשַּׁחַר הַמִּתְחַדֵּשׁ. גְּאוּלִים יַאֲמִירוּךָ
וְיֹאמְרוּ מִדֵּי שַׁבָּת וָחֹדֶשׁ. עֲדָתְךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ

נָאֲוָה קֹדֶשׁ: דֶּרֶךְ פְּרִי תֹאַר תֵּת כַּנֵּר לַמָּאוֹר. הִלּוּךְ
הַשְּׁמָשׁוֹת הַמְּאוֹרוֹת כָּבוּ גְּבוּל לִתְאוֹר. וְסָמוּךְ לַבֹּקֶר
אֶעֱרֹךְ וַאֲצַפֶּה לְךָ נָאוֹר. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה
אוֹר: זֹהַר מְקוֹם כְּבוֹדְךָ יֵרָאֶה לִבְחִירֶיךָ כְּפָעֳלָם. חַלּוֹנוֹת
מַקְטִינוֹת וּמַרְחִיבוֹת כָּזֶה וְכָזֶה לְעַלָּם. טַעַם חוֹזֶךָ יֵאָמֵן צַר
וָאוֹר לְהִתְעַלָּם. כִּי יְיָ יִהְיֶה לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם: יוֹף מִכְלַל
דְּבִירְךָ יַשֵּׁב יַסֵּד שְׁתִיּוֹת. כֵּס וָשֵׁם הַשְּׁלֵם מֵהִשְׁתַּמֵּשׁ
בִּשְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. לַעֲבָדֶיךָ שֵׁם חַדֵּשׁ כַּחֲדָשִׁים וַחֲדָשָׁה
אוֹתִיּוֹת. רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת: מֵרֹאשׁ
אֲמָנָה וְלִפְנִים גָּלֻיּוֹת מִשִּׁבְיָם בְּהַשְׁחֵל. נְקֵבָה תְּסוֹבֵב
גֶּבֶר פֶּרֶק שִׁיר נַחֵל. סוֹד נִהוּג עַלְמוּת כַּעֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת
אַחַר חֵיל. עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל: פֶּה
פְּקִידָה בְּחָנֵס הֵעִירָה בְּרִית יְשֵׁנֵינוּ. צֶמַח צַדִּיק קֶרֶב
שָׁנִים תְּחַדֵּשׁ שָׁנֵינוּ. תַּהֲלוֹךְ מוֹרָא כְּמֶלֶךְ וְאָרִים נְטַיֵּל
שְׁנֵינוּ. אָז יִמָּלֵא רִנָּה וּשְׂחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ: בִּרְבִיצַת
פּוּךְ וְסַפִּיר חַקֵּה חַזֵּק עֲזָרָתִי. בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר
רְהִיטֵי בְּרוֹתֵי חֲזָרָתִי. וּבְמַעַן שִׁיר מְטִיבִים כְּאָז בַּיָּם
גִּזְרָתִי. הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי: עזרת.

גאולה לפרשת בשלח.

חתוס בו יהודה הלוי. ובק״ק פ״פ״ד״מ ורוב אשכנז ח״ח.

יוֹם לְיַבָּשָׁה. נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי עֲנָמִית. וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית. יָפוּ בַּנְּעָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: וְכָל רוֹאֵי יְשׁוּרוּן. בְּבֵית הוֹדִי יְשֹׁרֲרוּן. אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן. וְאֹיְבֵינוּ פְּלִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: דְּגָלַי כֵּן תָּרִים. עַל הַנִּשְׁאָרִים. וּתְלַקֵּט נִפְזָרִים. כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַבָּאִים עִמְּךָ. בִּבְרִית חֹתָמְךָ. וּמִבֶּטֶן לְשִׁמְךָ. הֵמָּה נִמּוֹלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: הַרְאֵה אוֹתוֹתָם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם. וְעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת. הַכֶּר נָא דְבַר אֱמֶת. לְמִי הַחֹתֶמֶת. וּלְמִי הַפְּתִילִים. שירה חדשה שבחו גאולים: וְשׁוּב שֵׁנִית לְקַדְּשָׁהּ. וְאַל תּוֹסִיף לְגָרְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אוֹר שִׁמְשָׁהּ. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שירה חדשה שבחו גאולים: יְדִידִים רוֹמֲמוּךָ. בְּשִׁירָה קִדְּמוּךָ. מִי כָמֹכָה יְיָ בָּאֵלִם. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

ע״פ א״כ. אֵל מִתְנַשֵּׂא לְכָל ׀ לְרֹאשׁ. בָּחַר בְּאֹם הַלַּת רֹאשׁ.
כְּבִכּוּרָה בְּתְאֵנָה בְּרֹאשׁ: בִּימָה וְאוֹתָהּ דְּרוֹשׁ. מִכָּל אֹם
לִפְרוֹשׁ. לְנַשְּׂאָהּ עַל כָּל רֹאשׁ: גּוֹעֲלָהּ תָּשִׁית לִמְנוֹד רֹאשׁ.
וְהִיא תָּרִים רֹאשׁ. בְּכִסֵּא כָבוֹד מֵרֹאשׁ: כְּבוֹדִי וּמֵרִים
רֹאשִׁי. עַתָּה יַעֲבוֹר בְּרֹאשִׁי. וְיִדְרְשִׁי וִיבַקְשִׁי. קָדוֹשׁ:

דִּבֶּר בְּזֶה סֵפֶר. וְקִיַּם בְּאִמְרֵי שֵׁפֶר. לְמְשׁוֹלֵי עָפָר וָאֵפֶר.
חֶיוֹתָם נוֹתְנִים כֹּפֶר. בְּלִי דִפִּי וָחֹפֶר. בְּעַד עֲוֹנָם לְכַפֵּר:
וְצִדְקָתָם תִּכְתּוֹב בַּסֵּפֶר. בְּזִכְרוֹן הַסֵּפֶר. לְמְנוֹתָם עִם
גָּם אָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר: זֶה אֵלִי נָם לַאֲבִי חוֹזֶה. וְהֶרְאָהוּ
כְּמִין מַטְבֵּעַ אֵשׁ בַּמַּחֲזֶה. וָנָם הַכֹּל יִתְּנוּ כָּזֶה: חַסְדָּם
יוּשַׁת בָּזֶה. וְאֶחָד מֵהֶם אַל יִתְבַּזֶּה. וְצִוָּרָם יֵרָזֶה: טוֹבוֹת
יוּטַבוּ עַל זֶה. וּשְׁכִינָה יִזְכּוּ לַחֲזֶה. וְגוֹי לְגוֹיִם רַבִּים יַזֶּה:
יָחִיד שׁוֹכֵן רוֹמָה. הִתְנָה בְּתוֹרָה תְּמִימָה. לְיוֹנָה שֶׁהִיא
תַּמָּה: כָּל הָעֹבֵר בְּיָמָה. יִשְׁקְלוּ שֶׁקֶל בְּלִי מְהוּמָה. מַחֲצִית
הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה: לְטוֹבָתָם בְּלִי לַעֲלֻמָה. וְתִהְיֶה לָהּ כְּחוֹמָה.
תִּלֶּה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה. יִתְנַדְּבוּ
בַּחֲנִינָה. פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה: נְשִׂיאִים וְדַכִּים בְּמַשְׁעֲנָה. כֻּלָּם
יִשְׁווּ בִּנְתִינָה. בְּלִי עוֹד לְהִתְמַתְּנָה: סֶלָה יַסְכִּית תְּחִנָּה.
בְּכָל עֵת וּבְכָל עוֹנָה. וְיִתְקַיְּמוּ בִּרְנָנָה: עַל נַפְשׁוֹתֵיהֶם

יְכַפֵּרוּ. וְחַטֹּאתֵיהֶם יוּפָרוּ. וּבְחֵלֶק טוֹב יִסָּפֵרוּ: פֵּאֲרָם
הַכֹּל יְסַפֵּרוּ. וְשֶׁבַח יְתַנּוּ וְיִגְמָרוּ. וְהוֹדָיָה לְצוּר יְשׁוֹרֵרוּ:
צָרֵיהֶם יֻמְעֲטוּ וְיָחְסָרוּ. וְעַל צַוָּארֵיהֶם יֻגְבָּרוּ. וּבְשֹׂבַע
שְׂמָחוֹת יְחֻבָּרוּ: קְהָלָם לְהִתְחַזֵּק בִּתְעוּדָה. בְּלִי עוֹד
לְמָעֲדָה. בְּהַקְרִיבָם זֶה לַעֲבוֹדָה: רָם עִמָּם הִוָּעֲדָה.
בְּאַהֲבָה וּבְחֶמְדָּה. בִּישִׁיבָה וּבַעֲמִידָה: שְׁמָם בַּחַיִּים
הַתְמִידָה. בְּכָל כִּלּוּל חֶמְדָּה. לַזָּר בְּלִי לְעָבְדָה: תָּמִיד
תִּהְיֶה לְזִכָּרוֹן. לַחֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן. בְּכִפּוּר וִתָּרוֹן. לִפְנֵי
מָרוֹם. קָדוֹשׁ: הכל יודוך.

מיט דיעזער שבת מויך ראש חדש, אַ מירד לזמן אופן לך אלים געזונגען,
יעהע ייטע 11.

זולת.

ע״ס א״ב.

אַתָּה אָהַבְתָּ עַמֶּךָ. בַּעֲבוּרָם רַדְתָּ מִמְּרוֹמֶךָ. גָּזַרְתָּ לָהֶם
יַמֶּךָ. דִּבַּקְתָּם בְּאַהַב לִשְׁמֶךָ. הֵם נַחֲלָתְךָ וְעַמֶּךָ.
וּמַתְמִידִים לְרוֹמֲמֶךָ. זְכוֹר בְּרִית נָאֳמֶךָ. חֲמוֹל וְקָרֵב לָהֶם
יוֹמֶךָ: טוֹב נַמְתָּ לְאַדִּירִים. יִשְׁקְלוּ כֶּסֶף כִּפֻּרִים. כֹּפֶר עָוֹן
מְכַפְּרִים. לָעַד יְהוּ מְשֻׁמָּרִים: מִנְיַן מָעוֹת עֶשְׂרִים. נְתִינַת
עֲנִיִּים וַעֲשִׁירִים. סְמִיכַת כָּל הַנִּסְפָּרִים. עוֹלְצִים בְּכָל
עֲבָרִים: פְּקֻדֵיהֶם וּשְׁמוֹתָם. צְבָאָם וְרִבְבוֹתָם. קוֹמֵם

בְּמַחֲנוֹתָם. רָם הַשּׁוֹכֵן אִתָּם. שִׁבְטֵי שְׁאֵרִיתָם. תְּהִי תִקְוָה לְאַחֲרִיתָם. תֵּפֶן לְבִרְכָתָם. כִּקְרִיעַת יַם סוּף וּכְמַכַּת בְּכוֹרִים שׂוֹנְאֵיהֶם לְהַכּוֹתָם: עזרת. ומתפללים שבע.

קרובות.

הש״ץ מוזר התפלה עד מלך עוזר ומושיע ומגן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ע״ס א״ב.

אָז מֵאָז זַמּוֹתָ בְּכָל פֹּעַל. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל כֹּל לְךָ לְהַעַל. גַּדְתָּ בְּכֵן לְמָשׁוּי מִמֵּי שַׁעַל. דַּעַת מִפְקַד יֹפִי פַּעֲמֵי נָעַל: הַעַל הֵמִירוּ כְּבוֹד רֵעַ בְּבַעַל. וֶזֶה לְלֹא זֶה פָּצְחוּ בְּמַעַל. זֻנְּחוּ בַּחֲרוֹן אַף לְנֶגֶף וָגַעַל. חָל בַּעֲדָם חֶבֶר וְהַצְּרִי תַעַל: טֹרַח מַשָּׂאָם הֻגַּד לוֹ שְׂאֵת. יָשְׁרָם לְהָלִיץ תְּלוּי רֹאשׁ לָשֵׂאת. ק׳ כָּפְרָם פָּץ תֵּת לְאֻמִּים מַשְׂאֵת. לְנַטְּלָם לְנַשְּׂאָם בְּכִי תִשָּׂא אֶת:

רֹאשִׁי עַל כָּל רֹאשׁ נִשֵּׂאתָ. גֵּוִי עַל גַּפֵּי מְרֹמֵי קֶרֶת הִתְנַשֵּׂאתָ. קזן אַהֲבָה עַל כָּל פֶּשַׁע כִּסֵּיתָ. בְּגִין צֵל יְמִינְךָ לְגוֹנְנֵי הִתְנַשֵּׂאתָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אתה גבור וכו׳ עד להחיות מתים.

מַעְתִּיק פְּלוּסִים צָר וּבוֹרֵא רוּחַ. מְמַדֵּד וּמְשַׁקֵּל נֶזֶל עִם רוּחַ. נֶגֶף לְבַל יַזִּיק לְנִדְכְּאֵי רוּחַ. נוֹבַבְתָּם תֵּת

פְּדְיוֹן לְכָל רוּחַ: שְׁרִיג זֵד שֵׁעִיר טֶרֶם עָמַד. סָקַרְתָּ כִּי לְמוֹקֵשׁ וְלִצְנִין יָעָמַד. עַצְתָּ זֶה לָזֶה שָׁמַע בְּמַעֲמַד. עִתּוּד שְׁקָלִים מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ לְלָמֵד: פָּרָשָׁע זאת לַהֲגוֹת בְּקֶץ זֶה. פְּלָסֶיהָ לְהַקְדִּים לְפֶלֶס צָר וּבוֹזֶה. ס צוּרַת מַטְבֵּעַ כְּחָז אֲבִי חוֹזֶה. צְוֵה צוּר לְצִיר בֶּן תֵּת מַתַּן זֶה:

שְׁמוֹ מְשֻׁתָּף בְּעַם לוֹ עֲמוּתִים. וְעָלָיו כָּל הַיּוֹם הֵם מוּמָתִים. ס יָעִיר וַיַּחֲשׁוֹף זְרוֹעַ וַיַּד מְמִתִים. בְּזִיל נִטְפֵי לֶקֶשׁ לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קְצוּבָה הִיא זאת לְשׁוֹעִים וְקַלִּים. קְצִינִים וָרָשִׁים יַחַד בָּהּ שְׁקוּלִים. קָצִין לְבַל יָעֹז מוּל מַקְהֵלִים. קְרָא לוֹמַר הוֹנִי פְּדָעֲנִי מֵעִקּוּלִים: רֹב עָם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר. רַב עִם צָעִיר מֵעֶשְׂרִים לְהִסָּפֵר: רְאוּיִם לְעֹנֶשׁ וְזַהַר בְּסֵדֶר לְהִתָּפֵר. רֵשַׁע וְכָל פֹּשַׁע לְכַפֵּר וּלְהָפֵר: שְׁעוּרִים בְּזֶה שָׁעוּר בְּמִפְקָד לְהַגְבֵּר. שְׁתֵּילְמוֹ לִנְשִׂיאַת רֹאשׁ אִתָּם לְחַבֵּר: ס שִׁקְלֵי כֶסֶף כִּפּוּרִים בָּפָרָם לְהַדְבֵּר. שִׁמּוּרִים לְזָכְרוֹן תֵּת כָּל הָעֹבֵר:

תָּמְרוּ מֵאָז כָּל עֲדַת קְדוֹשִׁים. תְּרוֹם בִּשְׁלֹשָׁה פְּרָקִים תְּרוּמַת קָדָשִׁים. ס תְּכוּנָה לְבֶדֶק הַבַּיִת וְכָל אֹשֶׁם. תֵּת בְּיַד הַכֹּהֲנִים כֶּסֶף הַקְּדָשִׁים:

תֵּפֶן בְּאוֹן פִּיד טִיט רִפְשֵׁנוּ. תַּבִּיט בְּדָכְיֵנוּ וְעוֹד בַּל תַּכְפִּישֵׁנוּ. ק׳ תִּקְרָא דְרוֹר כְּמֵאָז בּוֹ לְהַחְפִּישֵׁנוּ. תֵּת הֲמוֹן לְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֵׁנוּ:

תִּזְכּוֹר לְהַעֲלוֹת נְשׂוּאֵי רַחַם מִדָּכְיָם. תְּמוּכִים נְזוּרִים בְּהוֹד טוֹב עֶדְיָם: ק׳ תֹּקֶף עֹז אִדְּרוּךָ עַל יָם. תִּזְכּוֹר לְעָם מִסְפָּרָם כְּחוֹל הַיָּם:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלֲלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

מִי יוּכַל לְשַׁעֵר כָּל הַפְּקוּדִים. אֲשֶׁר בְּחֶבֶל וּבְחֶלֶשׁ לֹא נִפְקָדִים. בְּרִית כְּרוּתָה לָמוֹ מֵאָז בְּפִקּוּדִים. לְבַל יֶחְסַר הַמֶּזֶג מֵחֹמֶשׁ פִּקּוּדִים. וְאִם כְּתֹרֶן וְכַנֵּס יֻשְׂרְדוּ מְפֻקָּדִים. לֹא יְמֻעֲטוּ מִשִּׁשִּׁים רִבּוֹא מְנֻקָּדִים. וְאִם לְנֶגֶף וָאֶנֶף בְּאַף מְפֻקָּדִים. כֶּסֶף תֵּת כֹּפֶר הֵם מְפֻקָּדִים. וּבְכָל עֶרֶב נִשְׁמָתָם בְּיָדְךָ מַפְקִידִים. וּבְכָל רִגְעֵי בֹקֶר נִבְחָנִים וְנִפְקָדִים. וְלִי מַה יָּקְרוּ עָלַי הַפְּקוּדִים. אֵלֶּה הַפְּקֻדִים וְהַמִּתְפָּקְדִים: שְׁמוֹר פִּקּוּדִים. וְנִפְקָדִים וְשׁוֹקְדִים. הֱיוֹת מְשֻׁקָּדִים. וּלְךָ קוֹדִים.

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

רחמי חרוזיו אלעזר בירבי קליר.

אוֹמֵן בְּשָׁמְעוֹ כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ. חָל וַיַּחַת אֵיךְ אוֹתָם
דְּרוֹשׁ: לְעָם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסָּפֵר. אֵיכָכָה אֶסְפְּרֵם
וְלֹא נִתְּנוּ לְהִסָּפֵר: עִקָּרָם כְּנֶאֱמַר לוֹ הַבֵּט וּסְפֹר. שָׁב
וַיּוּשַׁב אִם תּוּכַל לִסְפֹּר: זֶרַע כְּחוֹל יַמִּים וְכוֹכָבִים
סְפוּרִים. וַאֲנִי אֵיךְ אֶסְפְּרֵם וְלָעַד פְּרִים: רָם חִוָּה לוֹ אוֹת
מִטְּפָרָם. אֵיךְ לִמְנוֹתָם וְלַעֲמוֹד עַל סְפָרָם: בְּקוֹר רָאשֵׁי
שְׁמוֹתָם לְחֶשְׁבּוֹן תְּעֻלֶּה. וּמִדַּת מִנְיָנָם בְּיָדְךָ אָז תַּעֲלֶה:
יָקָר שְׁלִישִׁי בְּתוֹכָם לֹא הָפְקַד. כִּי לִנְיוֹן מֶלֶךְ לְבַדּוֹ נִפְקָד:
רָשׁוּם מִבֶּטֶן לְהִפָּקֵד בְּמִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדָיו
גְּמָנִים מִבֶּן חֹדֶשׁ: בְּשָׁמְעוֹ אֹמֶר וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר. פֶּן
בַּמֵּה יִתְרַצֶּה אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר: יְצִיר מַה יִּתֵּן פִּדְיוֹן נַפְשׁוֹ.
וַיִּמְצָא חֲנִינָה פְּנֵי שָׁם נַפְשׁוֹ: קָדוֹשׁ כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק עַם
זֶה. כְּמִין מַטְבֵּעַ אֵשׁ חֲרָאָהוּ בַּמַּחֲזֶה: לְמִדּוֹ זֶה יִתְּנוּ וְלֹא
יִתְמַהְמְהוּ. וְלַכֹּל יִתְּנוּ אֵת אֲשֶׁר נָתָנוּ: יָהּ לֹא מְצָאנוּךָ
שַׁגִּיא כֹּחַ. כַּאֲשֶׁר נִקְיָתָ חַטָּא גִּבּוֹרֵי כֹחַ: רַחוּם כְּרַחֲמָתָ
גְּשׁוֹאֶיךָ בְּכֶסֶף כְּפוּרִים. כֵּן שְׁעֵה שְׁפָתֵינוּ בְּשָׁלוֹם פָּרִים:

מ אֵל נָא. לְעוֹלָם תָּעָרֵץ. וּלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים. תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ. נוֹרָא מָרוֹם

וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ
נֶצַח. נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ
רוֹמֲמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח. תֹּקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

קו״ק עַד אֶשָּׂא רֹאשׁ. כְּמוֹ מֵרֹאשׁ. לְהַקְדִּישׁ לְקָדוֹשׁ:

קו״ק עַד בְּמֹאזְנֵי צֶדֶק. יַכְרִיעֵנִי לְצֶדֶק. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

אֵלֶּה אֶזְכְּרָה אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. בִּהְיוֹתִי בֶטַח וְשָׁקֵט
בְּנָכוֹן וְנִשָּׂא. גֹּעַלְתִּי בְּעֵבֶר וּשְׁקָלַי אֵיךְ אֶשָּׂא: דֵּי שְׁקָלַי
עַד לֹא שָׁקַלְתִּי. הִנָּם לְמַס עוֹבֵד הַיּוֹם שִׁקַּלְתִּי. וּבְחֵטְא
עִוּוּל שֶׁקֶל לְרָשָׁע נִשְׁקָלְתִּי: זוֹזַי לְלֹא תַתִּי לְשָׁכְנִי בְגִילָה.
חַבְתִּי לְתַשְׁלוּם דַּרְכְּמוֹן לְעוֹלֵי גוֹלָה. טֻבְּעוּ גַּם הֵם
וְהָעֳרַמְתִּי מְגֻלָּה: יֹשֶׁר שָׁלֹשׁ קֻפּוֹת מְשֻׁלָּשׁוֹת סְאִים.
כְּנוּסוֹת לְמִקַּח שַׁי מְרִיאִים וְשֵׂיִים. לֻקָּחוּ וְאֵין עוֹד בִּצְעִי
נוֹשְׂאִים: מִדַּת שׁוֹפְרוֹת תִּקְלִין חַדְתִּין וְעַתִּיקִין. נְדָבוֹת
אֲשֶׁר בָּם הָיוּ מְעַתְּקִין. סָרוּ כַּמֶּה מֶנִּי וְהַדְּבָרִים עַתִּיקִין:
עֹצֶם הָמוֹן חוֹגֵג וְשׁוֹטֵף כַּנָּהָר. פֻּזַּר וְנוֹתַרְתִּי כְּתֹרֶן
בְּרֹאשׁ הָהָר. צֶדֶק מְלוֹנִי שָׁעֳרַר כְּתֵל הָר: קַן צִפּוֹר
קְרָא לִמְרוֹם הָרִים. רֹאשׁ נְשׂוּאֶיךָ כְּמֵאָז בּוֹ לְהָרִים.
שִׁבְעָה וּשְׁמֹנָה עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ תָּרִים: עד אשא וכו׳.

ס ל ו ק.

יי וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

אָז רָאִיתָ וְסִפַּרְתָּ. וְחֻכְנָתָ וְחָקַרְתָּ. וּמָדַדְתָּ וְשָׁקַלְתָּ וְכָלַלְתָּ וְאָמַדְתָּ וְצָבַרְתָּ. וּפָקַדְתָּ וְחָשַׁבְתָּ וְסִכַּמְתָּ וּמָנִיתָ וְסָפַרְתָּ. וְקָצַבְתָּ וְחָרַצְתָּ וְגָזַרְתָּ וְטִפַּחְתָּ וְשִׁעַרְתָּ. וְהִבַּטְתָּ וְחִבַּנְתָּ וְהִשְׁכַּלְתָּ וְשָׁרַתָּ וְסָקַרְתָּ. וְכָתַבְתָּ וְחָרַטְתָּ וְחָקַקְתָּ וְצִיַּנְתָּ וְחָרַתָּ. וְלִמַּדְתָּ וְהוֹדַעְתָּ וְחִוִּיתָ וְהוֹרֵיתָ וְנָזַרְתָּ. וְצִוִּיתָ וְקָרָאתָ וְעָנִיתָ וְדִבַּרְתָּ וְאָמַרְתָּ. כָּל מִנְיָן וּמִפְקָד וְחֶשְׁבּוֹן וּמִסְפָּרָיו. כָּל מִשְׁקָל וָפֶלֶס וְכִים וְגוּזְרָיו. כָּל כַּיִל לַח וְיָבֵשׁ וּמִשּׁוּרָיו. כָּל קַב וָקֶצֶב וּמֶדֶד וְשִׁעוּרָיו: הֵיךְ לְדַקְדֵּק חֶשְׁבּוֹן לְכָל דָּבָר. לְבַל יֶגְלַם חֶשְׁבּוֹן וְיִשְׁתַּטַּח וְיֵעָבֵר: מַתְחִיל בְּמִדְיָדָה מֵחֻמֵּשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. עַד שֶׁהוּא מְכַלֶּה בָּאֶצְבַּע הַקְּטַנָּה: דֶּרֶךְ יוֹם הוּא בְּעֶשֶׂר פַּרְסָה. וְאַרְבַּעַת מִיל הֵיא כָּל פַּרְסָה: וּמִדַּת הַמִּיל שִׁבְעָה וּמֵחֲצָה רִים. וּבִשְׁלֹשִׁים קָנִים הוּא קֶצֶב הָרִים: וְשִׁעוּר הַקָּנֶה שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזֶרֶת. וְכָל אַמָּה מוֹדֶדֶת שְׁלִישׁ בַּזֶּרֶת. וְהַזֶּרֶת מוֹתַחַת עַד שְׁנַיִם בַּסִּיט. וְאַרְבַּע אֶצְבָּעוֹת הוּא הַטֶּפַח וְהַסִּיט: וּכְמוֹ נִתְּנָה מִדָּה לְמִדִּידַת הָאָרֶץ. כֵּן נִתַּן כַּיִל לְתוֹלְדוֹת הָאָרֶץ: מַתְחִיל מִמֵּאָה וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ שָׁנָה. עַד

שְׁחוּא מְכַלֶּה בִּשְׁתוּת אֶצְבַּע קְטַנָּה: זֶה הַיָּם הַגָּדוֹל
בִּשְׁלִישׁ יוֹשֵׁב. בְּמֵאָה וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ וָעוֹד מִתְחַשֵּׁב: וְעָמְקוֹ
בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לְמֶתַח סוּף. וְסוּף בִּשְׁבָעִים וּשְׁנַיִם
לְעֹגֶל נִיחֹן. וְגִיחוֹן מַכְפִּיל שִׁשִּׁים כְּמִדַּת פְּרָת. וְהַפְּרָת
תָּקְפּוֹ כְּנֶגֶד שְׁנֵי הַנְּהָרוֹת. וּשְׁנֵי הַנְּהָרוֹת מַעֲדִיפִים בְּאֹרֶךְ
הַיַּרְדֵּן. וְהַיַּרְדֵּן מַרְחִיב חֲמִשָּׁה כִּים הַוּבוּל. וְיָם הַוּבוּל
מֵאָה וַחֲמִשִּׁים מִקְוָאוֹת. וּמִדַּת הַמִּקְוֶה כִּשְׁנֵי חֲמָרִים
בְּיָבֵשׁ. וְשִׁעוּר כָּל חֹמֶר כִּשְׁנֵי לְתָכִים. וְכָל לֶתֶךְ יָכִיל
חֲמֵשׁ אֵיפוֹת. וְכָל אֵיפָה עוֹשָׂה עֲשָׂרָה עֲמָרִים. וְכָל עֹמֶר
שִׁבְעַת רֶבַע וּכְלָה. וַהֲכִלָּה אֶחָד מִמֵּאָה וָעוֹד בִּסְאָה.
וּסְאַת יָבֵשׁ חֲסֵרָה שְׁלִישׁ בְּלַח. וּסְאַת הַלַּח אֶחָד מִשְּׁלֹשָׁה
בַּבַּת. וְכָל בַּת מַחֲזֶקֶת שִׁשָּׁה בַּהִין. וְהַהִין כָּלוֹ שְׁנֵים עָשָׂר
לֹג וָעוֹד. הַלֹּג מִתְחַלֵּק לְאַרְבַּעַת רְבָעִים. וֶרֶבַע מוֹכֶן
לְרִבּוּעַ כּוֹס יְשׁוּעוֹת. וַהֲכוֹס סוֹבֵב אֶצְבָּעַיִם עַל אֶצְבָּעַיִם.
וְעַל גַּבֵּהּ חָסֵר שְׁתוּת מֵאֶצְבָּעַיִם: וּכְמוֹ נִתַּן כַּיִל לְתוֹלְדוֹת
הָאָרֶץ. כֵּן נִתַּן קֶזַח לִימֵי הָאָרֶץ: מַתְחִיל לִמְנוֹת מִשִּׁשָּׁה
אַלְפֵי עֶרֶץ. עַד שְׁחוּא מְכַלֶּה בִּרְגְעֵי אָרֶץ: כִּי הָעוֹלָם כָּלוֹ
שִׁשָּׁת אֲלָפִים. עוֹשִׂים חֲמִשָּׁה וּשְׁתֵּי יָדִים מַחֲזוֹרוֹת. וּמִנְיַן
הַמַּחֲזוֹר בְּעֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם יוֹבְלוֹת. וּשְׁנַת הַיּוֹבֵל שֶׁבַע

שַׁבְּתוֹת שָׁנִים. וְשַׁבְּתוֹת הַשָּׁנִים בְּעֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
תְּקוּפוֹת. וִימוֹת הַתְּקוּפָה תִּשְׁעִים וְאֶחָד יוֹם וּשְׁלִישׁ.
וְעוֹנוֹת הַיּוֹם חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וָשֵׁשׁ. וְרִגְעֵי הָעוֹנָה
כְּעוֹנוֹת כָּל הַיּוֹם. וְהַמְדַקְדֵּק מְחַלֵּק הָרֶגַע לְכַמָּה רְגָעִים:
וּכְמוֹ נִתַּן חֶשְׁבּוֹן עַל כֹּל. כֵּן נִתַּן מִשְׁקָל וָפֶלֶס לַכֹּל. מַתְחִיל
מִכִּכָּר עַד פְּרוּטָה קְטַנָּה: כִּכָּר הַגָּדוֹל כְּגֹדֶל שְׁנֵי מָנֶה.
וְהַמָּנֶה עוֹלֶה עַד שִׁשִּׁים שֶׁקֶל. וְהַשֶּׁקֶל מִתְחַשֵּׁב בְּעֶשְׂרִים
וְחָמֵשׁ סֶלַע. וְהַסֶּלַע חֶצְיוֹ בֶּקַע וּרְבִיעַ זוֹז. וְהַזּוֹז מִתְחַלֵּק
לְפֶלֶג וְחָמְשׁוֹ מָעָה. נִמְצָא הַזּוֹז חֲמֵשׁ מָעוֹת כֶּסֶף. וְהַמָּעָה
שְׁתֵּי פוּנְדְּיוֹנוֹת בְּאִסָּר דָּת. וְהָאִסָּר עוֹלֶה עַד שְׁמֹנֶה
פְּרוּטוֹת. נִמְצָא הַבֶּקַע כְּאַרְבַּע מֵאוֹת פְּרוּטוֹת. וְהֵם
בִּכְתָב חֲרוּטוֹת. וּבְפֶה מְפֹרָטוֹת: וְעַד מְקוֹם שֶׁאֱנוֹשׁ
יָכוֹל לִמְנוֹת. נִמְסַר לוֹ לִמְדוֹד וְגַם לִמְנוֹת: לְפִי כֹחוֹ
וּלְפִי מִעוּט חֵילוֹ. הָקְצַב לוֹ מִעוּט הוֹן שִׁקְלוֹ: וּלְפִי
שִׂכְלוֹ כֵּן יְהִי הִלּוּלוֹ. גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ חֵילוֹ. עַל כֵּן
אוֹחִיל לוֹ: כִּי מִדָּתוֹ וְשִׁקְלוֹ לְפִי גָדְלוֹ. כָּל אוֹצְרוֹת שֶׁלֶג
וְרוּחַ פִּלֵּס בְּמִשְׁקָלוֹ. וּמֵי בְרֵאשִׁית מָדַד בְּשָׁעָלוֹ. וּשְׁמֵי
רוֹם תִּכֵּן זַרְתּוֹ מְלֹא. וְכָל הַרְרֵי קֶדֶם בְּאֶצְבָּעוֹ שְׁקָלוֹ.
וְגִבְעוֹת עוֹלָם תָּמַךְ בְּהוֹד אֲגֻדָּלוֹ. גֵּיא וְכָל עֲפָרָה בִּצְרָדָה

חֵכִילוֹ. לְחוֹלֵל תַּנִּין מְיֻמֶּנֶת חֵכִין לוֹ: נִמְצֵאת כָּל מִדַּת יְצִירַת עוֹלָמוֹ. כְּמִלּוֹא פַּסַּת יָד הִיא רְשׁוּמוֹ. וּכְקֶמִיעַ בְּיַד גִּבּוֹר בְּזְרוֹעַ חוֹתָמוֹ. וְאֵין לְקָצוֹב רֹב מֶחְקְרֵי תַּעֲצוּמוֹ. אֲשֶׁר מָדַד וְקָצַב וְשִׁעֵר בְּמִרוֹמוֹ. עַל כָּל מִדַּת כִּסְאוֹ וַהֲדוֹמוֹ: מִדַּת בַּת מֶלֶךְ בַּכֹּל מְעֻלָּה. בְּאֹרֶךְ בְּרֹחַב בְּעֹמֶק בְּגֹבַהּ מִתְעַלָּה. כִּי יֵשׁ קֵץ לְכָל תִּכְלָה. וְאִמְרָהּ רְחָבָה לָעַד לֹא כָלָה: מִדַּת עוֹלָם כְּמִלֹּא פַּסַּת יָד. וּמִדָּתָהּ נְתוּנָה בִּימִין וּזְרוֹעַ וָיָד: מִדַּת עוֹלָם כְּמִזֶּרֶת וְעַד אֲגֻדָּל. וּמִדָּתָהּ בְּקַו אֲשֶׁר מְאֹד גָּדָל: מִדַּת עוֹלָם נִמְדֶּדֶת בִּשְׁלִישׁ אַמָּה. וּמִדָּתָהּ עוֹלָה וְנוֹסֶבֶת כְּאַלְפַּיִם אַמָּה: כְּמַרְאֵה הַמְּדָה אֲשֶׁר צִיר רָאָה. מְגִלָּה עֶשְׂרִים עַל עֶשֶׂר אַמָּה. עָפָה אַרְבָּעִים עַל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת אַמָּה. (נ״א עָפָה אַרְבָּעִים עַל עֶשְׂרִים אַמָּה. אַרְבָּעִים מֵעֶשְׂרִים שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אַמָּה.) וְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּשְׁלִישׁ אַמָּה: נִמְצֵאת דַּת בְּמִדּוֹתֶיהָ רָחֳבָה וְאָרְכָה. אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת בָּעוֹלָם מַאֲרִיכָה: וְהִיא נוֹתֶנֶת לָעוֹלָם מַרְפֵּא וַאֲרוּכָה. וּבִימִינָהּ קוֹצֶבֶת כָּל יְמֵי אַרְכָה. וּבְשִׂמְאלָהּ שׁוֹקֶלֶת עֹשֶׁר וְכָבוֹד וּבְרָכָה: וְהִיא הוֹדִיעָה אֶת כָּל חֶבְיוֹן סְתוּרוֹת. וְהִיא קָצְבָה כָּל מִדּוֹת סְפוּרוֹת. וְהִיא פָּתְחָה אֶת כָּל סְגוּרוֹת. וְהִיא שָׁקְלָה

וְאָצְרָה אֶת כָּל אוֹצָרוֹת: וְהִיא חָקְרָה הֲמוֹן מִפְקָד תַּחְתּוֹנִים. וְהִיא נָתְנָה מִסְפַּר גְּדוֹדֵי עֶלְיוֹנִים. וְהִיא שִׁעֲרָה קוֹמַת אַלְפֵי שִׁנְאַנִים. אֲשֶׁר זֶה מִזֶּה בְּקוֹמָתָם מְשֻׁנִּים: יֵשׁ כְּמִדַּת הַיָּם הַגָּדוֹל קוֹמָתָם. וְיֵשׁ כַּחֲלָלוֹ שֶׁל עוֹלָם חֲקָקָתָם. וְיֵשׁ כְּמִלֹּא כָל עוֹלָם תְּקוּמָתָם: יֵשׁ לִשְׁתֵּי טִישׁוֹת טָשִׁים עוֹלָם. וְיֵשׁ לְטִישָׁה אַחַת עָפִים עוֹלָם. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּמַחֲנֵהוּ נֶעֱלָם. וּבְמִחְיָצָתוֹ צָג וְחָשׁ וְדוֹמָם וְנֶאֱלָם. עַד יִתֵּן רְשׁוּת מֶלֶךְ עוֹלָם. וְחָשִׁים עַד יַמְלִיכוּהוּ עַם עוֹלָם. וְאָז יִפְצְחוּ לְפָאֵר אֱלֹהֵי עוֹלָם: וּמִשֶּׁהֵם מְפָאֲרִים עוֹד לֹא שׁוֹנִים. כִּי בְנַהַר דִּי־נוּר שָׂחִים וְנִתָּנִים. וְעוֹד מֵנוּ נֶחֱצָבִים וּמִתְחַדְּשִׁים כָּרִאשׁוֹנִים. שֶׁבַח וַהֲלֵל וָרוֹן לָאֵל מְשֻׁבָּחִים. וְכִפִּי קֶשֶׁת עִם כְּנַף רְבָנִים. זֶמֶר וָשִׁיר וְעֹז וְרֶנֶן מְרֻבָּנִים. וּשְׂרָפִים הַמְּעֻלִּים עַל כָּל שִׁנְאַנִים. שֵׁשׁ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם בְּגֶוָם חֲנוּנִים. מִמַּעַל לְיוֹשֵׁב עֲרָבוֹת בַּכֹּם נְתוּנִים. וּלְיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא בְּחִילָה מְנֻנָּגִים. מְצוֹא חֵן בְּנִגּוּנָם מְחֻנָּנִים. וְקֶדֶם לְכָל צָבָא מַעַל עוֹנִים. וְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה לָרָם וְנִשָּׂא נוֹתְנִים. כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים. לְנַעֲרָץ בְּסוֹד חֲמוֹן גְּדוּדֵי עֶלְיוֹנִים. וְנִקְדָּשׁ בְּאַלְפֵי רְבָבוֹת תַּחְתּוֹנִים:

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש וכו׳.

מוסף לפרשת שקלים.

הס״ן חוזר התפלה עד מלך עוזר ומושיע ומגן, ואומריס:

אֶשְׁכֹּל אִוּוּי תַּאֲוַת כָּל נֶפֶשׁ. בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי שֶׁבֶת מְצֹא נֹפֶשׁ. בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו וּפַצְתִּי בְּטֶפֶשׁ. חָמַק עָבַר מִלְּהַדְרִיר לִי חֹפֶשׁ. גָּזַלְתִּי שְׁקָלַי מִתֵּת כֹּפֶר נֶפֶשׁ. טָבַעְתִּי בְּמֵי צוּל בְּטִיט וָרֶפֶשׁ: ק׳ אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְסָה. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבַיִת נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֵרֶךְ כִּי תִשָּׂא. גּוֹנְנֵנוּ בְּמָגֵן אֵל רָם וְנִשָּׂא: בָּ״אַ״יְ מָגֵן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם וכו׳ עד להחיות מתים.

הַכֹּפֶר דְּעוּ דִּרְשׁוּ מֵעַל סֵפֶר. כְּמוֹ הוּא חָרוּת בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר. הַתְשִׁירוּ בוֹ פְּנֵי נִדְמָה לָעֹפֶר. וְיִזְכּוֹר לָהֶם זְכוּת עָפָר וָאֵפֶר. וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף וָחֵפֶר. בְּתִתְּכֶם מַתַּן זֶה לְשֵׁם כֹּפֶר: ק׳ אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְסָה. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבַיִת נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֵרֶךְ כִּי תִשָּׂא. הַחֲיֵינוּ בְגֶשֶׁם אֵל רָם וְנִשָּׂא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

נעריצך וכו׳ עד וקדוש אתה.

דּוֹדִי זְכָר לִי שִׁקְלֵי עֶפְרוֹן. אֲשֶׁר שָׁקַל אָב בְּמַכְפֵּל חֶבְרוֹן. חֵקֶר שִׁקְלֵי יְבוּס מַשְׁבִּיתֵי חָרוֹן. זָכְרָה לִי עוֹד לְדוֹר אַחֲרוֹן. טַעַם חִין אֲשֶׁר אֶקְרָא בְּגָרוֹן. שְׁעֵה מִנִּי אֵל בְּשׁוּבִי לְבִצָּרוֹן: ק׳ אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְסָה. וְשֶׁקֶל

אֶשָּׂא בְּבַיִת נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֵרֶךְ כִּי תִשָּׂא.
וְנַקְדִּישְׁךָ קָדוֹשׁ אֵל רָם וְנִשָּׂא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

תכנת שבת עד מקדשי שמך. וכר״ח אתה יצרת עד קבעת.

לִי יִשָּׂא עַל אֶבְרַת נֶשֶׁר. כִּי יַגִּיד מֵלִיץ עָלַי שִׂיחַ יֹשֶׁר.
כֹּפֶר מִשֶּׁלּוֹ אֶתֵּן לוֹ תֶּשֶׁר. כִּי מִלְּפָנָיו הוֹן וְכָבוֹד וָעֹשֶׁר.
לְהַצְדִּיק אֱנוֹשׁ וּלְהַמְצִיא לוֹ כֹּשֶׁר. שָׁת לוֹ פִּדְיוֹן לִמְצוֹא
אֹשֶׁר: ק׳ אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְסָה. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבַיִת נָכוֹן
וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֵרֶךְ כִּי תִשָּׂא. עַנְּגֵנוּ בְּנֹפֶשׁ אֵל רָם וְנִשָּׂא:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת (וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים):

רצה עד בשובך לציון ברחמים.

בְּכַרְמֵי מְלוֹן בֵּין שְׁנֵי שָׁדַי. אַרְבַּע מֵאוֹת וָעֶשֶׂר הֲלִינוֹתִי
שַׁדַּי. נָח בְּשִׁכְנָם וְנָם יֵשׁ דַּי. וּבְכֵס וַהֲדוֹם לֹא נָם שֶׁדַּי.
סָע וְעָף בְּבֶצַע שִׁקְלֵי חֲשָׁדַי. וְנָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי
שׁוֹדֲדָי: ק׳ אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְסָה. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבַיִת
נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֵרֶךְ כִּי תִשָּׂא. רְצֵנוּ כְשַׁי אֵל רָם
וְנִשָּׂא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים וגו׳ עד האל ישועתנו ועזרתנו סלה:

עֵין עֹצֶם הֲמוֹן מִסְפַּר עֲפָרִים. מִי מָנָה וּפָקַד בְּחֶלֶשׁ וּפוּרִים. פְּקָדָם פּוֹקֵד בְּחִמּוּשׁ סְפָרִים. וְגַם עוֹד חָמֵשׁ בְּכָל הַסְּפָרִים. צָחוֹת נִיב שְׂפָתֵינוּ יְשֻׁלַּם פָּרִים. כִּי אָפֵס כֶּסֶף שִׁקְלֵי כִפֻּרִים ק׳ אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְסָה. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבַיִת נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֵרֶךְ כִּי תִשָּׂא. וְתֵיטִיב לָנוּ בְּטוּבְךָ אֵל רָם וְנִשָּׂא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אלהינו ואלהי אבותינו וגו׳ עד בכל עת ובכל שעה בשלומך:

גְּדִי קִשּׁוּר יָדַיִם בְּרָכוֹת לִשָּׂא. בְּאַהַב עוֹד גְּדָיָו שְׁכִינָה נִתְעַלְּסָה. רְעֵה גְדִיּוֹתָיו עַל אֶבֶן מַעֲמָסָה. צֹאנוֹ עַל שֶׁכֶם וְחֹצֶן נֶעֱמָסָה. שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנֶּיהָ בְּאַף מְעַשָּׂה. תִּלְבֹּשֶׁת הוֹד עֲדִי עֲדָיִם טְכוּסָה: ק׳ אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְסָה. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבַיִת נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֶגֶה עֵרֶךְ כִּי תִשָּׂא. בָּרֲכֵנוּ בַשָּׁלוֹם אֵל רָם וְנִשָּׂא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

יוצר להפסקה ראשונה·

ע״ס א״ב, ובקוף חתוס מנחם ברבי מכיר הצעיר.

אוֹר זָרוּעַ זוֹרֵחַ כְּבוֹדוֹ. אָצַר וְנָצַר לַאֲשֶׁר עֲבָדוֹ. אֲהֵבוֹ זֶבֶד טוֹב זְבָדוֹ: בָּן בְּישְׁבֵי נְטָעִים וּגְדֵרָה מֵרֵאשִׁית. בְּטֶרֶם יָרָה פִּנָּה וּבָרָא שִׁית. מְצוּקֵי אֶרֶץ עֲלֵיהֶם תֵּבֵל הֵשִׁית: גִּלָּה סוֹדוֹ לִישָׁרָיו וְלִירֵאָיו. לָחֹג מוֹעֲדָיו קְרֹא מִקְרָאָיו. בָּרוּךְ שֶׁחָלַק מֵחָכְמָתוֹ לִירֵאָיו. מֵנִיחַ מְבֹרָכָיו בְּיוֹם קָדְשׁוֹ. מְכֻבָּד יֻרְשַׁת עַם קְדשׁוֹ. שְׁמֹר שַׁבַּתּוֹ וּמוֹרָא מִקְדָּשׁוֹ. קָדוֹשׁ: דַּעַת לִמֵּד חֶבֶר אֶת הָעָם. אִזֵּן וְתִקֵּן לִקְרוֹא בְּכָל פַּעַם. וְלִשְׁאוֹל וְלִדְרוֹשׁ בְּעִנְיַן טָעַם: הוֹסִיפוּ לֶקַח שֶׁבֶת תַּחְכְּמוֹנִים. וְהִתְקִינוּ לְהַקְדִּים שְׁלֹשִׁים נִמְנִים. לִהְיוֹת שֹׁאֲלִים בְּהִלְכוֹת זְמַנִּים: וּבַשַּׁבָּת יוֹצְאִים שְׁלוּחִים בָּעֵדִים. עַל נִיסָן וְעַל תִּשְׁרֵי יְהוּ נוֹעָדִים. שֶׁבָּהֶם מְתַקְּנִים אֶת הַמּוֹעֲדִים: זִכְרוֹן סֵפֶר נִדְבָּרִים לְהִכָּתֵב וּלְהֵחָתֵם. הָאֱמֶת אִתָּם לְשַׁתֵּק חוֹלֵק וּלְסַתֵּם. מוֹעֲדֵי יְיָ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם אַתֶּם: חָכְמוּ לִקְבּוֹעַ רִאשׁוֹן וּלְיַסְּדוֹ. בְּאַגְהַז לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ. זֵכֶר לַדָּבָר הוּא לְבַדּוֹ וְלֹא בְּדוֹ: טֹרַד וְגֹעַר שָׂטָן בְּאֵתָן הַהָאֲצַל. בַּעֲבוּר אַדּוּ וְיַגִּיעוּ בִּגְהַז אֶל אָצַל. סֶמֶךְ לְמִקְרָא הֲלֹא זֶה אוּד מֻצָּל: יָסְפוּ לְהַצִּיב צִיֻּנִים לָשׁוּם תַּמְרוּרִים. לֵיל הַלֵּל וְיֵלֵל בְּשָׁוֶה נִגְרָרִים.

יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מַצּוֹת וּמְרֹרִים: כִּוְּנוּ יוֹם חִנּוּךְ וְיוֹם בִּכּוּר
לִתְאוֹר. כְּסִדְרָן וַחֲסֵרִין וְלֹא שְׁלֵמִין לִבְאוֹר. כִּי נֵר מִצְוָה
וְתוֹרָה אוֹר: לְאַרְבַּעַת זְמַנִּים צֹרַף רֶצֶף מִלָּסוּר. אַ״תְּ בַּ״שׁ
גַּ״ר דַּ״ק הַ״ץ זֶה לָזֶה אָסוּר. מִפְּנֵי כִּפּוּר וַעֲרָבָה חֹק זֶה מָסוּר:
מַשְׂכִּילִים בְּשִׁמּוּר חֹדֶשׁ הָאָבִיב רִאשׁוֹנָה. וְחַג הָאָסִיף
תְּקוּפַת הַשָּׁנָה כְּחֻקָּה יְשָׁנָה. מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
שָׁנָה: נִמְסַר בְּיָדָם לְמַלְּאוֹת וּלְחַסֵּר פְּעָמִים. לִקְבּוֹעַ
וְלִדְחוֹת וְלִפְשׁוֹט וּלְעַבֵּר מִטְּעָמִים. כִּי הִיא חָכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים: סֵדֶר יְסוֹד עוֹלָם לְבָרֲרָה וּלְלַבְּנָה.
מוֹנִים אֱמוּנִים יוֹדְעֵי לָעִתִּים בִּינָה. תְּקוּפוֹת מִנִּיסָן לָחַמָּה
וְשָׁנִים מִתִּשְׁרֵי לַלְּבָנָה: עֵרֶךְ פָּרָשִׁיּוֹת הוֹרוּ יְשִׁישֵׁי
עִקָּרִים. שְׁתַּיִם לִפְנֵי מְגִלָּה וּשְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ קוֹרִים.
לַעֲלוֹת זְכִירָתָן כַּעֲשִׂיָּתָן לְעַם יְקָרִים: פּוֹתְחִים שַׁבָּת
רִאשׁוֹנָה בִּשְׁקָלִים. וּבַשְּׁנִיָּה זָכוֹר מְחִיַּת מְקֻלְקָלִים.
לְהַקְדִּים וּלְהַכְרִיעַ בֶּקַע לְמֵאָה זוֹזִים קַלִּים: צִוּוּי פָּרָה
בַּשְּׁלִישִׁית לְהִתְרַגֵּל. וּבָרְבִיעִית הַחֹדֶשׁ לְהִתְחַבֵּר עַם
סֶגֶל. בְּזֵרוּז קְדֻשָּׁה וְטָהֳרָה לָרָגֶל: קִבּוּעַ אֲדָר הַסָּמוּךְ
לְנִיסָן. זִכְרוּ סִמָּן מְזֻמָּן וּמְחֻסָּן. לִסְמוֹךְ גְּאֻלָּה לִגְאֻלָּה
בְּמִצְוֹת יִתְחַסָּן: רָאוּי לָבֹא בַּשַּׁבָּת רֹאשׁ מִנְיָנוֹ. (וְקוֹרִים בְּיוֹמוֹ)

וּבְשִׁמוֹנָה בּוֹ בְּפָרָשַׁת עִנְיָנוֹ. וּמַפְסִיקִים אַחַר מְגִלָּה זָטוּ סְמָנוֹ: שֵׁנִי חָל בּוֹ מַקְדִּימִים לְשָׁעָבַר. וּמַפְסִיקִים לַשַּׁבָּת הַבָּאָה וְסִמָּן בּוֹ יֶדֶב. וְהַשְּׁלִישׁ בְּשָׁלֹשׁ רְצוּפוֹת עִנְיָנָן יְחֻבָּר: תַּר לָבָא בָּרְבִיעִי מַקְדִּימִים. וּמַפְסִיקִים לַשַּׁבָּת הַבָּאָה מַסֶּרֶת דַּד מְסַיְּמִים. וְהַשְּׁלִישׁ מְשֻׁלָּבוֹת זוֹ אַחַר זוֹ מַשְׁלִימִים: מִדֵּי בוֹא בַּשִּׁשִּׁי שְׁתֵּי הַפְסָקוֹת יִהְיוּ. לְמָחָר וּלְאַחַר פּוֹרִים בְּצִיּוּן וּבְיוֹ. וְהַשְּׁנִיּוֹת לָבַד בְּמִשְׁפָּטָן לְחַבֵּר יְבַעֲיוּ: נְדִיבִים מַשְׁמִיעִים עַל הַשְּׁקָלִים מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ. חֳדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים לְתִרוֹם רִאשׁוֹן בְּהִתְחַדֵּשׁ. מְצֻוָּה לְהָבִיא קָרְבָּן מִתְרוֹמֵמָה חֲדָשָׁה בַּקֹּדֶשׁ: בְּרִית עוֹלָם לְעַמּוֹ יִשְׁמְרֶנָּה וְיַגְבִּירֶנָּה. בְּעִתָּהּ יָחִישׁ כָּל מוֹטָה יְנַתֵּק וִישַׁבְּרֶנָּה. יֵיטִיב צִיּוֹן וְיַחֲזִיר שָׁלֵם בְּרִנָּה: מָתַי לְהִתְרָאוֹת פָּנִים בַּקֹּדֶשׁ יִקָּהֲלוּ. כִּימֵי עוֹלָם מִנְחָתָם יוֹבִילוּ וְיִנָּהֲלוּ. רָנּוּ שִׂמְחָה לְיַעֲקֹב וּצְהָלוּ: הִנֵּה צוֹפוֹת עֵינַי לְמוֹעֲדֵי עִדָּנַי. יָמִים עַל יָמִים אֲחַכֶּה בְּסוֹד סוֹדָנַי. רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ: מַנְחִיל חֻמְדַּת יוֹם מְיֻמָּם. בְּרִית שָׁם בֵּינוֹ לְבֵדוֹלֵי מַעְמִים. מִי כָמוֹךָ יָרוּא חֵי הָעוֹלָמִים. קָדוֹשׁ: הכל יודוך וכו׳.

אופן.

בק"ק פפד"מ ורוב קהלות אשכנז א"א לא אופן ולא זולת.
התוס בראשי התרתיס מנחם ברבי מכיר ארבעה פעמים.

מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת בְּעֶלְצוֹן, מַחַן שִׁנְאַן גְּדוּדֶיךָ. מְאַזְּרֵי זִקּוֹת חֶלְצוֹן, מַרְאֵה בָזָק כִּידוֹדֶיךָ. נְגִידֵי פָנִים וְחִיצוֹן, נִצּוּחַ עוֹ יְדִידֶיךָ. נוֹעֲדִים לְשַׁעַר קִיצוֹן נֹעַם שִׁיר סוֹדֶךָ. וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ: חָלִים וְזָעִים כֻּלָּם, חֲרֵדִים מִבְּלִי עָקוֹב. חֲיָלִים מְזִיעִים בְּחִלָּם, חֲלוּצִים חוּשִׁים מִלַּעֲקוֹב. מַחֲשִׁים וּמְמַלֲלִים בְּקוֹלָם, מַבְקִיעִים רְקִיעִים לִקּוֹב: מַזְכִּירִים תָּם בְּסִלְסֻלָּם, מְבָרֲכִים בִּשְׁמוֹ לִנְקוֹב. וַאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בָּרוּךְ זִכְרְךָ אֲמִתִּי, בָּרוּךְ דְּבָרְךָ וְחוֹתָמֶךָ. רִבֲבוֹת הֲמוֹנִי וְכִתִּי, רָצוֹא וָשׁוֹב בְּטַעְמֶךָ. בִּגְבוּרָה וְלֹא בַשְּׁתִי, בָּאִים לְהַקְדִּישׁ שְׁמֶךָ. יַחַד כָּל עִתִּי, יִצְפּוֹר יָרִיעַ לְרוֹמֲמֶךָ. וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי, וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ: מְרַצִּים כְּדוֹרוֹן מֵבִיא, מְרַנְּנִים מְחַנְּנִים בְּקוֹלָם. מְכַסִּים פָּנִים לְהַחְבִּיא, מִפַּחְדְּךָ מִסְתַּתֵּר וְנֶעְלָם. כְּמוֹ חָזָה נָבִיא, כְּבוֹד גַּלְגַּלִּים וְאֶרְאֶלָּם. כְּרוּב נֶשֶׁר וְלָבִיא, כְּבֶן אָדָם לְמוּלָם. וַאֲנִי

בְּתָמִי תָּמַכְתָּ בִּי, וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יְדִידוֹן בְּנֵי עֲלִיָּתִי, יַחְדָּו חֵיל מְשָׁרַתְתֶּיךָ. יְדִמוּ לְמוֹ תְּהִלָּתִי, יְחֻלּוּ אֵלַי קְדֻשָּׁתֶךָ. רוֹעֲשִׁים אָז לְעֻמָּתִי, רַחֲמִים דְּרוֹשׁ וְחֶמְלָתֶךָ, רְווּי רִבּוּי רְנָתִי, רָצוֹן חֶיּוֹת לִקְרָאתֶךָ. וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָּטַחְתִּי, יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ: והחיות ישוררו וכו׳.

זולת.

בפַּ״ד״מ ורוב קהלות אשכנז ח״ח.

ע״פ א״ב ונסוף חתום מנחם ברבי מכיר. וכל תרוויו בעלי ג׳ לחניים, והסוגר על ל׳ הכתוב.

אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּ. אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָה. בְּלַעְתִּי כְּמַעַט בַּצָּרָתָה. לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה: גְּאַלְתַּנִי מֵרֹאשׁ מְמִסְתּוֹלְלִי. גְּדַעְתָּ שֵׁבֶט מִשְׁתּוֹלְלִי. דְּכִיתָ תַּנִּין מְהַתְּלִי. הָיִיתָ עֶזְרָתָה לִי. הַצִּיר הִגְבַּרְתּוֹ כְּאַרְיֵה. הוֹדַעְתּוֹ עַתָּה אֶהְיֶה. וּבְשַׁעְבּוּד מַלְכִיּוֹת אֶהְיֶה. וֶעָזֹר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: זוֹלָתְךָ בְּעָלוּנִי אֲדָנָי. זְדִים עָוְדוּנִי מֵעָדַנִי. חֲזִיר כַּרְסֵם מֵעָדַנִי. עָזְרִי מֵעִם יְיָ: טוֹב לְכָל יְצוּרֶיךָ. טוֹב וּמֵטִיב לְמַאֲמִירֶיךָ. יַעֲרֹךְ טוּבְךָ כְּאָמְרֶךָ. כִּי בִי בְּעֶזְרֶךָ: כּוֹרְתִי בְרִיתְךָ בְּגֵזֶר. כְּאֵזוֹר לְמָתְנַיִם אוֹזֵר. לְךָ הִרְבַּקְתָּם מִלְּהִבָּזֵר. הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹזֵר: מְרִימֵי עַל לְיַסְּרֵם. מְשׁוּכֵי בַּחֲבָלִים לְאָסְרֵם. נִרְתָּקִים

בַּעֲבוֹת שְׁזוּרָם. בִּטְחוּ בַיְיָ עֲזֻרָם: סוֹקֵר בְּעֵינוֹ לִיצִירוֹ. סַב כַּצְבִי בַּחֲזָרוֹ. עֵר וְיָשֵׁן מְנַצְּרוֹ. שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֻזּוֹרוֹ: פּוֹנֶה לַדָּל לִרְאוֹתוֹ. פֶּלֶל בַּהֲכִינוֹ לִקְרָאתוֹ. צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע בְּקִרְיָאתוֹ. מֶלֶךְ עוֹזֵר אוֹתוֹ: קָמִים כְּאֶפֶר פִּזֵּר. קְדוֹשִׁים הַעֲנֵד בְּגֵזֶר. רִבְדֵם בְּשָׁלוֹשׁ זֵר. יֵי הֱיֵה עֻזֵּר: שׁוֹקְקָה נַפְשִׁי תּוֹחֵי. שׁוֹאֲלִים בְּחַסְדֶּךָ מִשְׁתָּחֵי. תֵּפֶן לְפַנּוֹת מְבֹלְחִי. עָזְרֵנִי יֵי אֱלֹחָי: מְרוֹדִים בְּעוּטֵי בַעַט. נַחֲרַת סוּסִים וְשַׁעַט. מְתַלַּעַת כְּפִירִים וְלַעַט. יַעֲזְרוּ עֵזֶר מָעַט: בְּרִיתְךָ עֲדִינָה כְחַשָּׁה. בַּקָּשָׁה קָשָׁה כַּנְּחָשָׁה. יְקוֹד לֶהָבָה הַכְחִישָׁה. אֱלוּתִי לֶעָזְרָתִי חוּשָׁה: מַהֵר יֶשַׁעְךָ תְּבַשְּׂרֵנִי. כֻּתָּם הָתֵם מְבַפְּרֵנִי. יְרוּשָׁלַיִם נָזְךָ הַחֲזִירֵנִי. תְּחִי יָדְךָ לַעֲזָרֵנִי: חֲזוֹן צוֹפֶיךָ שִׁחַרְתִּיךָ. קְרָאתִיךָ בְּשֵׁם בְּחַרְתִּיךָ. וּבִימִינִי תְּמַכְתִּיךָ אֲזַרְתִּיךָ. אִמַּצְתִּיךָ אַף עֲזַרְתִּיךָ: אֱמוּנַת בְּרִית הַגְּבָרְתָּה. שַׁגֵּב בְּעָזְךָ כְּנֶחֱרָתָה. לְהָשִׁיב מִבָּשָׁן וּמִפְּרָתָה. הָבָה לָנוּ עֶזְרָתָה: עזרת וכו׳.

יוצר לפרשת זכור.

ע״ס א״ב, אלא שבראש כל חרוז יקדים לו תבת זכור.

זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה. וִיהִי לְבַז וְלִמְשִׁסָּה. וְגִזְעוֹ יֵעָקֵר בִּכְעִיסָה. בִּיטָה אֵל וְחֶטְאוֹ אַל תִּשָּׂא. כִּי קְהָלְךָ עִשָּׂה. בְּכָל צָרָה וּדְרִיסָה. גַּם בְּךָ לֹא חָסָה. וּבְעַזּוּת הִדְלִיל עֲמוּסָה. בְּתוֹךְ אֶבֶן מַעֲמָסָה: אַתָּה זוֹכֵר נִשְׁכָּחִים. זְכוֹר אֹם לְךָ מְשַׁבְּחִים. וּקְדֻשָּׁה לְךָ מַפְצִיחִים. קָדוֹשׁ:

זָכוֹר דִּבֶּר עָתָק בְּכָל עֶרֶךְ. עַל חַמּוּקֵי יֶרֶךְ. לִדְרוּרֵי מִפֶּרֶךְ. הִקְדִּים וְיָצָא בַדֶּרֶךְ. לְזַנֵּב כָּל בֶּרֶךְ. לָדוּשׁ בְּגֵאוּת וּלְהַדְרֵךְ. וּכְבוֹדְךָ צָץ מֵחֶרֶךְ. בְּכָל רֹחַב וָאֹרֶךְ. וְעַמְּךָ בְּטוּבְךָ לְהַאֲרֵךְ: זָכוֹר זְמוֹרָה שֶׁהִשְׁלִיךְ לְמַעְלָה. וַאֲהוּבֶיךָ אָץ לְחַלְלָה. עֲשׂוֹתָם כִּמְעִי מַפָּלָה. חִזֵּק לְשִׁיתָם כָּלָה. אוֹתָם לְהַפִּילָה. בְּהַכְנָעָה וּבְהַשְׁפָּלָה. טוֹב שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. הִפַּלְתּוֹ בַּבֶּהָלָה. וְאַחֲרִיתוֹ לְקַלְקָלָה: זָכוֹר יָהִיר רָשָׁע. כִּי לִמְעוֹד פָּשַׁע. וְהֵצִיק בֶּן מְשָׁעֲשַׁע. כָּבֵד חֵטְא וָרֶשַׁע. וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע. וּלְיִרְאָתְךָ לֹא שָׁע. לְמַעַנְךָ צַדִּיק וְנוֹשָׁע. חִישׁ לְנוֹשָׁעִים יֶשַׁע. עֹבֵר עַל פָּשַׁע: זָכוֹר מִלּוּלוֹ לְמוּלָךְ. וּמָאַס בְּפָעֳלָךְ. לִבְחוּרֵי קְהָלָךְ. נָא זְכוֹר יוֹם זְבוּלָךְ. וִישֻׁלַּם לוֹ מִשֶּׁלָּךְ. גְּמוּל רַע מֵחֵילָךְ. סְעָרֵהוּ בְּשֶׁצֶף עֻלָּךְ. וְכָל פֶּה יְהַלֲלָךְ. עַל פֶּלֶא מִפְעָלָךְ:

זָכוֹר עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ. אֲשֶׁר הֵם אַהֲבָתֶךָ. וּמְקַוִּים לִישׁוּעָתֶךָ.
פְּנֵה בְתִחְלָתֶךָ. וְרַחֵם עַל עֲדָתֶךָ. הַהוֹגִים בְּשַׁעֲשׁוּעַ דָּתֶךָ.
צַהֲלֵם בְּיִרְאָתֶךָ. וְתִטְעֵם בְּקִרְיָתֶךָ. וְשָׁם תְּצַמְּצֵם שְׁכִינָתֶךָ:
זָכוֹר קְרִית חָנָה. וַעֲדַת מִי מָנָה. הַמְפֻוֶּרֶת בְּכָל פִּנָּה.
רוֹמַמָה בַּחֲנִינָה. כִּי נָעָה עוֹנָה. וְעֵת לְחֶנְנָהּ. שַׁבַּח שֵׁם
עֲדִינָה. מִכָּל צַד וּמִכָּל פִּנָּה. וְהַמַּלְכוּת לְבָעֲלֶיהָ הָשֵׁב
נָא: תְּפָקוֹד עֲתָּה בְּרַחֲמִים. וְתוֹפִיעַ מְמֻרוֹמִים. לְהוֹשִׁיעַ
מְעוּטֵי עַמִּים. קָדוֹשׁ: הכל יודוך וכו׳.

ש״ס א״ב. **ז ו ל ת.**

אַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. בְּרַחֲמֶיךָ שַׂמַּח עֲגוּמִים. גְּאָלֵם
כִּי הֵם יְתוֹמִים. דָּתְךָ בְּהַגָּיוֹן נוֹאֲמִים. הֵם מֻבְדָּלִים
מֵעַמִּים. וְאוֹתְךָ בְּהַתְמֵד מְרוֹמֲמִים. זְכוֹר שְׁלֹשֶׁת
קְדוּמִים. חֲפוֹץ בְּבָנוּי כְּמוֹ רָמִים: טוֹב זְכוֹר יְדִידֶיךָ.
יַחַד שַׁמְּחֵם כְּרֹב חֲסָדֶיךָ. כִּי הֵם עֲבָדֶיךָ. לְמוּדִים
לַעֲבֹדֶךָ. מְהֵרָה קוֹמֵם נְגִידֶיךָ. נַחֲלֵם בְּחִזְקָדֶךָ. סָמְכֵם
בְּשֵׁם יְחוּדֶךָ. עַנְּדֵם בִּמְאֹדֶךָ: פָּדֵה תִפְדֵּה מַזְכִּירֶיךָ.
צוֹעֲקִים בְּכָל לֵב לְשַׁחֲרֶךָ. קַיֵּם עָלֵימוֹ דְּבָרֶיךָ. רַבְּצֵם
בְּבֵית בְּחִירֶךָ. שׁוֹבְבֵם לַחֲדָרֶיךָ. שַׁכְּנֵם בְּעִירֶךָ. תְּשַׁתַּבַּח
בַּהֲדָרֶךָ. תְּפָקְדֵם בְּבִקְרִיעַת פֶּלֶג עֲדָרֶיךָ: עורת וכו׳.

קרובות.

הס״ץ חוזר התפלה עד מלך עוזר ומושיע ומגן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה
פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ע״ס א״ב.

אַזְכִּיר סֶלָה זִכְרוֹן מַעֲשִׂים. בַּיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים
וְנַעֲשִׂים. גָּחוֹן גָּח מִבֵּין עֲכָסִים. דֵּרְאוֹנוֹ לְהַזְכִּיר לְרֶקֶב
כְּעָסִים: הַחוֹחַ הֵנֵץ מִגַּלְגַּל וְדַרְדַּר. וּמִדּוֹר לְדוֹר גֻּלְגַּל
וֶדְרְדַּר. זֵכֶר עֲוֹן אֲבוֹתָיו הָקְדַּר. חַטַּאת אִמּוֹ בְּלִי לְהַעְדַּר:
טָרַף אַף וַיַּשְׁחֵת רַחַם. יְחוּמָתוֹ מִקְּלוֹט בְּהֵרָיוֹן יַחַם.
כְּהָפְקַד לְשָׁלִישׁוֹ חֵטְא נֹחַם. לֻבַּט לְהִלָּחֵם בְּלוֹחֲמֵי לָחַם:
מַהֲלַךְ אַרְבַּע מֵאוֹת פַּרְסָה. נָע וְנָד מִכְמֹרֶת לְפָרְשָׂה.
סָע מִשֵּׂעִיר וְהִכְמִין פְּרוּסָה. עָיֵף וְיָגֵעַ מְבוּשָׁיו לְסָרְסָה:
פֹּעַל שְׂטִימַת בְּכוֹרָה לַעֲכוֹר. צְמִיתוּת צֹאן קָדָשִׁים
לִמְכּוֹר. קְלוֹנוֹ הָחֳרַט בְּעֵט לִזְכּוֹר. רֵאשִׁית גּוֹיִם לְגַלַּע
בְּזָכוֹר: שַׁדַּי זָכַר לַיְלָה חֹלֵק. שֹׁרֶשׁ וְעָנָף בַּחֲלַקְלַק לְהַחֲלֵק.

ק׳ תְּמוּר כִּי חֲשָׁלָיו הִמְלֵק. תָּבַע לְהִוָּכֵר מַעַשׂ עֲמָלֵק:
לָאַחֲרוֹנָה יִסְעוּ שֶׁבָּם שָׁלַט. כִּי הֶעָנָן מַטָּם פָּלַט.

ק׳ לְעֵת יִמָּחֶה וְלֹא יֻמְלַט. יְגוֹנֵן עַם גָּנוֹן וּמֻפְלָט. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אתה גבור וכו׳ עד להחיות מתים.

ע״ס תשר״ק.

תְּמִימִים בְּעוֹדָם בְּסִין רְפוּדִים. שִׁבּוּץ עֲדִי עֲדָיִים אֲפוּדִים. רָצוּ שְׁלוֹל מַתַּן לַפִּידִים. קָפְצוּ יָדַיִם רָפוֹת בִּרְפִידִים: צוֹרֵר אִסֵּף כָּל אֲסַפְסוּף. פּוֹשֵׁעַ סְבִיבוֹת מַחֲנָם אָסוּף. עֲלוֹת פְּעָמֵימוֹ מִמְּצוּלוֹת סוּף. סִבֵּר לְקָמְלָם כְּקָנֶה וָסוּף: נֻדַּד וַיָּעָף שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. מְחַזֵּר בְּנִינֵי חֲמִשָּׁה עֲמָמִים. לֵץ הֻכָּה וּפֶתִי הֶעֱמִים. כֻּלַּל לְהִתְיַחֵס נְדִיבֵי עַמִּים: יָהַר לֵץ וְהֶעֱמִיד מְסִלָּה. טִכּוּס בַּחוּרַי בְּזִמָּה סִלָּה. חַמּוּקֵי יֶרְכַּי בָּם לְפָסְלָה. זֶרַע לְהַרְבִּיעַ וּלְהַתְעִיב סְגֻלָּה: וַיִּשְׂטֹם שְׂטִימַת יְשִׁישׁוֹ הַמְחֻבָּא. הֵחֵל לָבֹא מֵרֹאשׁ בַּמַּחְבָּא. דָּגַר שֵׁנִית בְּחֶרֶב לְהוּבָה. גָּשׁ בַּשְּׁלִישִׁי בַּעֲלִיל בְּחוֹבָה: בְּמָשְׁלוֹ שֶׁשְׁכִי בְּאֹם מוֹשְׁלִים. בְּפֶרֶק עָמַד מְסוֹר נִשּׁוּלִים. ק׳ אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִיד נִכְשָׁלִים. אָז כְּמֵאָז זִנֵּב כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים: ק׳ שׂוֹנְאֶיךָ הֵם יִלְבְּשׁוּ בֹשֶׁת. כְּמוֹ בְּצַלְעִי שָׂמְחוּ בַּיַּבָּשֶׁת. ק׳ בַּעֲטֹתְךָ עֲטֶרֶת עֶדְיֵי תִלְבֹּשֶׁת. לְהַגְשִׁים תֶּחִי לְצֹלַעַת תַּחְבֹּשֶׁת. בָּ״אַ״יְ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ע״ס א״ת ב״ש, וכסוף מתוס יהודה.

אֲצִילֵי מְרֵעִי נֶכֶד שֵׂעִיר. תּוֹלְדוֹת אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר. בְּקַשָּׁם אָצוּ אִשִּׁי לְהַבְעִיר. שְׁאוֹנָם חָרְשׁוּ כְּשָׂדֶה עִיר: גּוֹי גָּדוֹל שֶׁלֹּא זָכַרְתָּ. רִשְׁיוֹנוֹתָיו לָמָה אָז זָכַרְתָּ. דְּגָלִים בְּלֹא הוֹן

מָכַרְתָּ. קְדוֹשִׁים בַּזּוֹנָה וּבֵין הַמְכַרְתָּ: הָזְכֵּר לֶעָרִים נָוֶה
גְּאֵרוּ. צָרִים אֲשֶׁר חוֹמוֹת עִרְעֵרוּ. וְעַד הַיְסוֹד עָרוּ עָרוּ.
פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְּגֵאוּת וּפָעֲרוּ: זֶה אֵין לְפָנֶיךָ שִׁכְחָה. עֶבְרָתָם
שְׁמָרָה נֶצַח מִלְּשַׁכְּחָה. חֵלֶף לֹא יָדְעוּ עֲשׂוֹת נְכוֹחָה. סִפְּרָם
חֲתוֹם לְיוֹם תּוֹכֵחָה: סַעַם חֹק כְּרָת מוּכָח. נְזְכֹּר כִּי לֹא
תִשְׁכַּח: ס יוֹם בּוֹא עִמָּם לְהִתְוַכַּח. מִבֵּן צִוִּיתָ לְעַמְּךָ לֹא
תִשְׁכָּח: יָקַשׁ לֵץ לְחָרֵף צְבָאוֹת. הַחֲתוּמִי בְּרִית בְּצָבָא
וָאוֹת. וְהָפְקַד מִדָּה בְּמִדָּה לְתוֹצָאוֹת. ס דַּעַת כִּי לְעֵת
הַמְּצִיאוֹת. הוּא יִפָּקֵד בְּשֵׁם יְיָ צְבָאוֹת:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בְּלָשׁוֹן אֲשֶׁר חִזַּרְתָּ לְזוֹכְרֵיךָ זְכוֹר. בּוֹ בְּלָשׁוֹן חִזְּירוּךָ
נָא אַתָּה זְכוֹר. וְאִם חֵמָה כְּאָדָם עָבְרוּ בְּרִית מִלְּזְכוֹר.
אַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ לָמָּה לֹא תִזְכּוֹר: בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי יֵשׁ
לְךָ לְזָכוֹר. אֲבָל תָּשׁוֹחַ עָלַי נַפְשִׁי עַד זָכוֹר תִּזְכּוֹר. מַה כֹּחִי
כִּי אֲיַחֵל לְקֵץ זָכוֹר. וּמַה קִצִּי כִּי אַאֲרִיךְ נַפְשִׁי עַד שֶׁתִּזְכּוֹר:
אִם לֹא לְמַעֲנִי תִּזְכּוֹר. לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם זְכוֹר. חֹק
כִּי לֹא תִשָּׁכַח עֵדוּת זְכוֹר. וְאֹמֵר אִם אֶשְׁכָּחֵךְ עַתָּה לָהּ
זְכוֹר. וְתִפְקֹד וְתִזְכּוֹר. כְּאֵב צַר לַעֲכוֹר. פִּיהוּ לְסִכּוֹר.

לָנוּעַ כַּשִּׁכּוֹר. וְעוֹד בַּל תִּמְכּוֹר. נְקוּבֵי בֵּן בְּכוֹר: ק׳ נְכוּרֵי בְלֶתֶךְ וָכֹר. וּפְאֵרְךָ אֶזְכּוֹר. וַאֲרַצְּךָ לִזְכּוֹר. בְּפָרָשַׁת זָכוֹר.

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

חתום בראשי החרוזים אלעזר בירבי קליר.

אָץ קוֹצֵץ בֶּן קוֹצֵץ. קְצוּצַי לְקַצֵּץ. בְּדִבּוּר מְפוֹצֵץ. רְצוּצַי לְרַצֵּץ: לֵץ בְּבוֹא לְלוֹצֵץ. פֻּלַּץ וְנִתְלוֹצֵץ. כְּעָץ מְהַצְּצִים לְחַצֵּץ. כְּנֵץ עַל צִפּוֹר לְנַצֵּץ: עָב בָּקַע מֵרֹאשׁ. יְחִידִים מֶנּוּ גְּרוֹשׁ. חָל וַיֵּלֶךְ וַיִּפְרוֹשׁ. וַיָּשָׁב עַל גַּבִּי חֲרוֹשׁ: זֻמַּן וְהָנְקַב לְרֹאשׁ. רֵאשִׁית גּוֹיִם לָרַע לִדְרוֹשׁ. הֱיוֹת לְכָל בּוֹגְדִים רֹאשׁ. וְצִפְעוֹ תְּלוֹת בְּמִבְחַר בְּרוֹשׁ: רָץ וְהָקְרָה בַּדֶּרֶךְ. עֲיֵפֵי טַרְחוּת דֶּרֶךְ. וּפָץ לֹא זוּ הַדֶּרֶךְ. תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ: בְּנָחָשׁ עֲלֵי דֶּרֶךְ. שָׁלַח יָד בְּחַמּוּקֵי יֶרֶךְ. וְעַל כָּל רֹאשׁ דֶּרֶךְ. זִנֵּב כָּל עֹבְרֵי דָּרֶךְ: יָעַף וְעָף וְחָשׁ. וּמֵחוּר פֶּתֶן רָחַשׁ. וְנוֹדַע כִּי הוּחָשׁ. מִשֹּׁרֶשׁ נָחָשׁ: רָגַשׁ וְלָחַשׁ. וְעֵת לֵדָתוֹ נִחַשׁ. וּבִכְשָׁפָיו הָכְחַשׁ. וּבְחַלָּשׁ נֶחֱלָשׁ וְלֹא חָשׁ: בִּכְשָׁפָיו הִלֲלוֹ. וּבִקְסָמָיו חִלְּלוֹ. יוֹם הֶעֱמִיד וְזִלְזְלוֹ. שֶׁמֶשׁ הִדְמִים וְזִלְזְלוֹ: יָגַע וְלֹא הוּנַּח לוֹ. וְלַחֲרָפוֹת נִחֲלוֹ. עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ הִזְחִילוֹ. לְהִמָּחוֹת הוּא וְכָל חֵילוֹ: קָט וְשֵׁן חָרַק. וְנֶאָצוֹת שָׁרַק. זְמוֹרָה בְּאַפּוֹ הֵרַק.

וְחַרְבּוֹ הִבְרַק: לַמִּילָה פֵּרַק. וּכְלַפֵּי מַעֲלָה זָרַק. וּלְשֵׁם שֶׁמֶן
תּוֹרַק. בְּעַוּוֹת יָרוֹק יָרַק: יָהּ אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר. צָו אֵל מְשׁוּל
עֹפֶר. וְכִרּוֹן מִשְׁלֵי אֹפֶר. כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר: רֶשֶׁם
בְּזֶה סֵפֶר. בַּתּוֹרָה וּבַנְּבִיאִים וּבַכְּתוּבִים לְהֶחָפֵר. לְהַמָּחוֹת
מִסֵּפֶר. וְלֹא יִכָּתֵב עִם כָּל הַכָּתוּב לַחַיִּים בַּסֵּפֶר:

מ׳ אֵל נָא. לְעוֹלָם תָּעָרֵץ. וּלְעוֹלָם תִּקְדֹּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים. תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ. נוֹרָא מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ
גֵּאָה. נוֹרָאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עָוּז. פְּאֵרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ
רוֹמְמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח. תְּקֻף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

מ׳ וּבְכֵן זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק:

סו״ק וּמַחּ שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ. וְנִמַּח זִכּוּרוֹ. מִלְּהַזְכִּירוֹ. בְּזִכְרוֹן קָדוֹשׁ:

סו״ק יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר. וְנֶחְשַׁב כַּגֶּבֶר. מִלְּהַזְכִּיר. בְּזִכְרוֹן קָדוֹשׁ:

ע״ס אב״ג בג״ד גד״ה.

זָכוֹר אִישׁ אֲשֶׁר הִגְזִיעַ אָב לְלֹא עִתּוֹ. בְּרָצוֹחַ וְגָנוֹב וְנָאוֹף
בְּעָתּוֹ. גָּרַע חָמֵשׁ שָׁנִים מִמִּחְיָתוֹ: זָכוֹר בּוֹזֶה עַל גְּמִילוּת
חֶסֶד. גּוֹעֵל אָח עָשׂ לְזִקְנוֹ חֶסֶד. דּוֹמֶה לַמָּם מֵרֵעֵהוּ חָסֶד:
זָכוֹר גִּלָּה עֶרְוַת מְצוֹאַת שָׂדֶה. דָּם שָׁפַךְ בְּבוֹאוֹ מִן הַשָּׂדֶה.
הָפַךְ לֵב אָב שָׁח בַּשָּׂדֶה: זָכוֹר דָּחוּי בְּאֹזֶן הָעֲרֵלָה. הַבּוֹזֶה

בְּכוֹרָה בְּכוֹס הַתַּרְעֵלָה. וּפָרַק מֶנּוּ עֹל וּמָשַׁךְ לוֹ עָרְלָה:
זָכוֹר הֲפַכְפַּךְ דֶּרֶךְ אִישׁ וָזָר. וְהִכְהָה מְאוֹר אָב בַּעֲשַׁן
עֲבוֹדַת זָר. זָמַם בְּלֵב הֱיוֹת לְאָח לְאַכְזָר: זָכוֹר וְנִתְעוֹלַל
לֶרֶבַע כְּאִשָּׁה. זְדוֹן לִבּוֹ הִשִּׁיאוֹ בָּאִשָּׁה. חַתּוּ גִּבּוֹרָיו לִהְיוֹת
כְּלֵב אִשָּׁה: זָכוֹר זֶרַע מְרֵעִים נִתְעָב וְנֶאֱלָח. חָלַק לְהַשְׁחִית
וְלוֹמַר הֶאָח. טָמְנוּ גֵאִים פַּח לְחַבֵּל אָח: זָכוֹר חָנַט מֶנּוּ
עֲמָלֵקִי. טָשׁ כַּיֶּלֶק לְאַבֵּד חֶלְקִי. יָרַע כַּבִּירִים לְעֵין כֹּל
לְלוֹקֵקִי: זָכוֹר טָפַשׁ מֵהַעֲרִימָה. יָרַד וְכִתֵּת עַמִּי עַד חָרְמָה.
כְּמוֹ כֵן חֻיַּב לְהַחֲרִימָה: זָכוֹר יֹשֵׁב הַנֶּגֶב בְּלִי עֹל כַּעֲרָד.
כְּסוּת וְלָשׁוֹן שִׁנָּה הֱיוֹת מֶלֶךְ עֲרָד. לִשְׁבֹּת שְׁבִי מָרַד וְחָרָד:
זָכוֹר כְּסִיל שׁוֹנֶה בְּאִוַּלְתּוֹ. לְתַעֲרוּבַת מִדְיָן בַּעֲלוֹתוֹ. מִהֵר
יְרֻבֶּשֶׁת וְגִלָּה נַבְלוּתוֹ: זָכוֹר לְקַעֲקֵעַ בִּצָּתוֹ מִשֹּׁרֶשׁ. מִלַּעֲזָב
לוֹ עָנָף וְגַם שֹׁרֶשׁ. נֶעֱנַשׁ קִישִׁי כִּי הִשְׁאִיר לוֹ שֹׁרֶשׁ:
זָכוֹר מַעֲשֵׂה אֲגַג מַעֲדַנֹּת. נָשִׁים כְּשִׁכְּלָה חַרְבּוֹ לְעַנּוֹת.
סֹרַס שְׁאֵרוֹ לְשִׁסּוּף יַעֲנוֹת: זָכוֹר נָגִיד לְחָמְלוֹ הִסְכִּים.
סָר מִמְּלוּכָה מִבֵּין נְסִיכִים. עוֹלֵל הַנּוֹתָר עָמַד לְשִׂכִּים:
זָכוֹר סִבֵּב צִקְלַג וָנֶגֶב. עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב. פִּגְּרוֹ טוֹב
רֹאִי מְנַשֵּׁף בָּעָגֶב: זָכוֹר עָרִיץ בָּעַמּוֹנִים נֶחְבָּא. פֶּרֶץ כַּרְמֵי
עֵין גֶּדִי כְּהוּבָא. צֹרְבוּ אִישׁ בְּאָחִיו בְּחֶרֶב לְהוּבָה: זָכוֹר

פְּלֵטִים אֲשֶׁר בְּאַף הִסְעִיר. צְבָאַי בְּלֶכְתָּם אֶל הַר שֵׂעִיר. קִנֵּא לִנְקוֹם עֲיָרוֹת שֵׂעִיר: זָכוֹר צָג בְּפֶרֶק לְהַסְגִּיר שְׂרִידַי. קָם בְּרֹאשׁ דְּרָכִים לִסְעוֹד אֶת רוֹדַי. רָדַף וּמָסַר בְּיָדָם פְּרוּדֵי רְפוּדָי: זָכוֹר קָפַץ לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. רָעַשׁ וְשָׁאַג מִי לִי בַּשָּׁמַיִם. שָׁלַט וַיִּגְדַּל עַד לַשָּׁמָיִם: זָכוֹר רָד אֶל חָנֵף לְהַחֲנִיף מַמְלֶכֶת. שִׁמְשַׁי אֲשֶׁר שִׁמְשׁוֹ מְאַמֶּשֶׁת וְהוֹלֶכֶת. תַּמָּה הִלְשִׁין לְרַפּוֹתָהּ מִמְּלָאכֶת: זָכוֹר שָׁקַל אֲלָפִים עֲשָׂרָה. שְׁתִילִים מֵאָה הֶחֱנִיט לְשִׂבְרָה. שִׁעֵר מֵהֶם עֲשָׂרָה לִשְׂרָרָה: זָכוֹר תָּבַע לְהָפֵר חֻמָּשִׁים. תְּמִימָה קָצַב לְכַלּוֹת חֲמֻשִׁים. תַּכְלִית שִׁבְעִים נִתְלָה עַל חֲמִשִּׁים:

סלוק.

ק׳ וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ. כְּקוֹל מַיִם רַבִּים נִשְׁמַע קֹלָךְ. מַשְׁמִיעַ וּמְצַוֶּה לְעַמְּךָ בְּקִנְיַן פָּעֳלָךְ. זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ. אֲשֶׁר קָרְךָ וַיַּחֲשִׁילָךְ. וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ. תִּמְחֶה זִכְרוֹ מִכָּל גְּבוּלָךְ. וְהֵם יָשִׁיבוּ וְיֹאמְרוּ לָךְ. וּמִשֶּׁלָּךְ עוֹד יִתְּנוּ לָךְ. אָנָּא הָקֵם אֶת דְּבַר מִלּוּלָךְ. עַד שָׁאַתָּה מְצַוֵּנוּ הִזָּכֶר לָךְ. אַתָּה זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָךְ. זְכוֹר יְיָ אֶת יוֹם זְבוּלָךְ. הַמִּתְגָּאִים וְנוֹאֲמִים פֹּה מַה לָּךְ. הַשּׁוֹלְחִים זְמוֹרוֹת בְּאַף

לְחַלְלָךְ. זְכוֹר כִּסְּא כְבוֹד גָּדְלָךְ. אֲשֶׁר מִגְּרוּ וְנִאֲצוּ לְמוּלָךְ.
וְשִׁלְּחוּ בָּאֵשׁ הֵיכָלָךְ. וַיְשִׁימוּ כָּל גְּבוּלָךְ. וְשִׁדְּדוּ וְנִתְּקוּ
יְרִיעוֹת אָהֳלָךְ. אֲשֶׁר צְוִיתָה לֹא יָבֹאוּ בַּקָּהָל לָךְ. אָמְרוּ לְכוּ
וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי בְּגָלָלָךְ. וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם הִלּוּלָךְ. עָלֶיךְ יַעֲוֹב
חֵלֶךְ. וְיוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ עָשׂוּ לָךְ: אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר
גִּלְּחָמוּ. וְאֹתָךְ בַּיִּשּׁוּב נִתְלַחֲמוּ. אֹתָנוּ חוּץ לַמַּחֲנֶה חָמוּ.
וְאֹתָךְ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה נָחָמוּ. אֹתָנוּ פְּלֶשֶׁת עָנָן זָמָמוּ. וְאֹתָךְ
כַּפֶּרֶת עָנָן גָּמָמוּ. אֹתָנוּ לַחֲשׁוּלֵי עָב דִּמּוּ. וְאֹתָךְ עֲלוֹת עַל
בָּמֶתֵי עָב דָּמָמוּ. אֹתָנוּ חוּץ מִמְּחִיצָה קָמוּ. וְאֹתָךְ לִפְנֵי
וְלִפְנִים קִדְּמוּ. אֹתָנוּ בְּרָחוֹק מָקוֹם אִשְּׁמוּ. וְאֹתָךְ בְּקֶרֶב
מְקוֹמֵךְ שִׁמְּמוּ. אֹתָנוּ חוּץ מִישִׁיבָתֵנוּ דָּמוּ. וְאֹתָךְ בְּמְכוֹן
שִׁבְתֵּךְ דִּמּוּ. אֹתָנוּ אוֹת בְּרִית מִשְּׁאֵר הֵרִימוּ. וְאֹתָךְ
עֲשֶׂרֶת אַבְיֵי בְרִית הֵחֵרִימוּ. אֹתָנוּ בְּרוֹם יֶדִי עָנוּ הָהָרְמוּ.
וְאֹתָךְ תְּלוֹת יָד לְמוּלָךְ הֵרִימוּ. אֹתָנוּ נִתְיָעֲצוּ וְסוֹד הֶעֱרִימוּ.
וְאֹתָךְ כְּרוּבֵי סוֹדֵךְ לַחֲרָפוֹת הִגְרִימוּ: וְאַתָּה יְיָ לְעֹלָם תֵּשֵׁב.
וְהוּא גְּנָזֵךְ בְּמַטָּה יוֹשֵׁב. תָּפוּשׁ מִדְבָּר וְכָל הַיִּשּׁוּב. אֲנִי
וַאֲפָסִי עוֹד בִּלְבַד מִתְחַשֵּׁב. אִם לֹא עַתָּה תָּקוּם וְתַקְשֵׁב.
בְּשֶׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה קִימוֹת נְקָמוֹת לְחַשֵּׁב. בְּפַחַד וָפַחַת וָפַח
לְפָקֹד עַל הַיּוֹשֵׁב. וְאִם אַיִן כַּגֵּר תֵּחָשֵׁב: וְכָל הַמּוֹנָה וְסוֹפֵר

וְחוֹשֵׁב. קֵץ הַפְּלָאוֹת לְהָבִין וּלְחַשֵּׁב. נָשְׁתָּה גְּבוּרָתוֹ
מִמְּחַשֵּׁב. וְלֹא יִמְצָא מַעֲנֶה לְהָשֵׁב. וְיֶחְשֶׁה דּוֹמִיָּה מֵהַקְשֵׁב.
וּבֶאֱמוּנָה כְּסָלָיו יֵישֵׁב. וְזֹאת עַל לִבּוֹ יָשֵׁב. וְיֹאמַר
עַד יַשְׁקִיף וְיֵרֶא וַיַּקְשֵׁב: וְנַחְשַׁבְתִּי כְּעֵד זוֹמֵם. כָּל הַיּוֹם
מְדַמֵּם. וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וּמִשְׁתּוֹמֵם. וְאַתָּה יְיָ עַד מָתַי
רוֹאֶה וְדוֹמֵם. זְכוֹר בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם. כָּל עוֹבֵר עָלָיו
מִשְׁתּוֹמֵם. מָתַי תִּתְנַשֵּׂא וְתִתְרוֹמֵם. וְזֶכֶר אִמֶּר פִּיךָ קוֹמֵם.
בְּשָׁלֹשׁ עֵתוֹת עֲמָלֵק לְדָמֵם. בְּשָׁלֹשׁ מִיתוֹת זְכָרָם לְהַדְמֵם.
בִּשְׁלֹשֶׁת יְמֵי אֲפֵלָה נָגְהָם לְהַעֲמֵם. בְּשִׁבְעָה יְמֵי עֶבְרָה
לְהַרְשִׁימֵם. בַּעֲשֶׂרֶת מִינֵי שְׁמָד לְהַאֲשִׁימֵם: וּכְמוֹ מֵעֲשָׂרָה
דְּבָרִים עִבְּרוּ עָם מֵעֲנוֹת. וּמִשֶּׁבַע מִצְוֹת הַמְיֻשָּׁנוֹת. כֵּן
בְּעֶשֶׂר יָשֶׁבַע יִשְׁכְּרוּ לְעַנּוֹת. וּבַת קוֹל תֵּצֵא מִמְּעוֹנוֹת.
וּתְפוֹצֵץ בְּכָל הַמַּחֲנוֹת. זִכְרוֹן דְּבָרִים לְהַגִּיד וְלַעֲנוֹת. אַל
תִּזְכְּרוּ רִאשׁוֹנוֹת. בִּינוּ נָא יְשׁוּעוֹת אַחֲרוֹנוֹת. וַהֲזְכִּירוּ זֵכֶר
רָנָנוֹת. עֲמָלֵק אֲשֶׁר בָּא וְעִוֵּת מַחֲנוֹת וְהֵקַר אֶתְכֶם בְּפָנֵי
בָנוֹת. וַיָּצָא לוֹ שֵׁם בְּכָל הַמְּדִינוֹת. רְאוּ עֲתָּה זֹאת לְתַנּוֹת.
אֵיךְ נִמְחָה כְּחֻתֶּף בְּכָל פִּנּוֹת. וּצְבָא הַמָּרוֹם אֲשֶׁר בְּמְעוֹנוֹת.
אֲשֶׁר הָסְמַךְ עֲלֵיהֶם בְּמַשְׁעֲנוֹת. יִפְקֹד עֲלֵיהֶם אֶת הָעֲוֹנוֹת.
לְרַב יָמִים לְהַמָּנוֹת. לַחֲשׁוֹב לָהֶם חִשְׁבּוֹנוֹת. לְהַפִּילָם

לְתֹפֶת דֵּרְאוֹנוֹת. וַהֲמוֹן לְאֻמִּים וְכָל הַלְּשׁוֹנוֹת. עַל עוֹזֵר
וְעָזוּר יִשְׂאוּ קִינוֹת. וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזֻר מְקוֹנֲנוֹת: וְיֵדַע כָּל
פֹּעַל כִּי לֹא שָׁכַחְתָּ. וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי שְׁמָם שִׁכַּחְתָּ. וְשֵׂעִיר
וְשָׂרָיו אָז וִכַּחְתָּ. וַעֲמָלֵק וְטַפְסְרָיו הוֹכַחְתָּ. וְאִתָּם בַּמִּשְׁפָּט
נִתְוַכַּחְתָּ: וְיֻזְכְּרוּ עַם אֲשֶׁר זָכַרְתָּ. כִּי לְטוֹבָה אֹתָם הִזְכַּרְתָּ.
וּבְזִכְרוֹן טוֹב אִתָּם נִזְכַּרְתָּ: ק׳ וְהַמַּזְכִּירִים אֶת יְיָ. יֹאמְרוּ
תָמִיד יִגְדַּל יְיָ. וְיֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְיָ. כֵּן יֹאבְדוּ כָל אוֹיְבֶיךָ יְיָ.
וְהָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ. וְהַבֹּטְחִים בַּיָּיָ. וְהַשְּׁתוּלִם בְּבֵית יְיָ.
יֶחֱזוּ בְּנֹעַם יְיָ. וְיַגִּידוּ כִּי אֵין קָדוֹשׁ כַּיָּיָ. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ. אַשְׁרֵי
כָּל יְרֵא יְיָ. טוֹב לְהֹדוֹת לַיָּיָ. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיָּיָ. רַנְּנוּ צַדִּיקִים
בַּיָּיָ. קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת יְיָ. כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְיָ. זֶה הַיּוֹם
עָשָׂה יְיָ. כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ. שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיָּיָ: ע״כ.
וְאִם כָּל הַמּוֹעֲדִים יִהְיוּ בְטֵלִים. יְמֵי הַפּוּרִים לֹא נִבְטָלִים.
וְזִכְרָם לֹא יָסוּף מִנֻּטָּלִים. וְיֻזְכְּרוּ לָעַד גְּאוּלִים. לְשָׂשׂוֹן
וּלְשִׂמְחַת גִּילִים. מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים מְגַלִּים. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתָיו
מַגְדִּילִים. וְשָׁרִים כְּחֹלֲלִים. בַּעֲשֶׂרֶת מִינֵי עָשׂר מְסַלְסְלִים.
בְּכִנּוֹרוֹת וּבִנְבָלִים. בַּעֲשֶׂרֶת מִינֵי הַלֵּל מְהַלֲלִים. בַּעֲשֶׂרֶת
לְשׁוֹנוֹת שִׂמְחָה צֹהֲלִים. וְשַׂרְפֵי הַקֹּדֶשׁ הַמְעֻלִּים. כְּתַלְמִיד

לָרַב יִהְיוּ לָמוֹ שׁוֹאֲלִים. מַה פָּעַל אֵל אֵלִים: כִּי אֵלֶּה יְהוּ
מִבִּפְנִים. וְאֵלֶּה מִלִּפְנֵיהֶם מְפַנִּים. וְאֵלֶּה חוּצָה לָמוֹ פּוֹנִים.
וְאֵלֶּה לִפְנַי וְלִפְנִים. בְּצֵל שַׁדַּי מִתְלוֹנְנִים. וּבַחֲמִשָּׁה קֹלוֹת
הַצְּפוּנִים. קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה מַצְפִּינִים. בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
צְפוּנִים. הַהוֹגִים בִּיקָרָה מִפְּנִינִים. וְקִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר
נֹגְנִים. לָדַעַת אֵיךְ הֵם מְנַגְּנִים. בְּגַאֲוַת אֲפִיקֵי מָגִנִּים.
בְּצִלָּם הֱיוֹת גְּנוּנִים. וּבְאֶבְרָתָם מִתְגּוֹנְנִים. וְעַל חוֹמֹתָם
מִתְמַנִּים. לְשׁוֹעֲרִים וּלְשׁוֹמְרִים מְמֻנִּים. כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה מְזֻמָּנִים. לְהַזְכִּיר קְדֻשַּׁת נוֹצֵר אֱמוּנִים. לְהַעֲרִיץ
זְכִירַת גּוֹי שֹׁמֵר אֱמֻנִים. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְכַּנִּים. וּבְשִׁלּוּשׁ
קְדֻשָּׁה לְקָדוֹשׁ מִתְכַּוְּנִים. שְׁתַּיִם בְּרֹאשׁ בָּנִים מַשְׁכִּינִים.
וְאַחַת בְּרֹאשׁ מַלְכָּם מַתְקִינִים. וּבִשְׁלָשְׁתָּם הֵם נְכוֹנִים.
כִּסֵּא שָׁלֵם וְשֵׁם שָׁלֵם בָּם מְכִינִים. וּבְשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה עֲנוֹת
כְּאָז מוּכָנִים. קְרוֹא זֶה אֶל זֶה מְכַוְּנִים. וּבְכִנּוּי שֵׁם קָדוֹשׁ
קוֹרְאִים וּמְכַנִּים:

ככתוב על יד נביאך וכו׳.

ע״ס א״ב משולש, ושם המחבר מאיר חתום אחר אות א׳ ובסוף.
ובסדור כ״י ישן משנת ל״ח כתב עליו, יסדו הר״מ מרוענבורג תנב״ה.

אוֹרוֹת מֵאֹפֶל הִזְרִיחַ מֵהוֹדוֹ. מִצִּיּוֹן יוֹפִיעַ אֶל עֲבָדָיו גִּלָּה סוֹדוֹ. וְהָאָרֶץ הֵאִירָה מִכְּבֹדוֹ: אֵדֶר יִפְעָתוֹ וְקַרְנֵי הוֹד עֲטִיָּתוֹ. הֵאִירוּ בְרָקָיו דּוּמִיָּה תְּהִלָּתוֹ. כְּסוּסוֹ לְבַדָּהּ הִיא שִׂמְלָתוֹ: אִתְּךָ חֲתוּמִים בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ כְּמוּסִים. בְּשֶׁאֵין הָעוֹלָם כְּדַי הֱיוֹת בָּם מִתְעַלְּסִים. צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים: מֵאֵין חֵשֶׁק כְּחָשְׁקָךְ לְזִכְרְךָ תַּאֲוָה. רְשָׁפֶיךָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶת אַחֲוָה. רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיָּי לַיְשָׁרִים נָאוָה קָדוֹשׁ:

בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ בִּמְרוֹם רָמִים. וְאִוִּיתָ מִקְדַּשׁ מְעָט מִמְּעוּטֵי עַמִּים. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים: בָּחַרְתָּ הִסְתּוֹפֵף בְּחֶלְקַת טוֹרֵף פְּנִינַי. מִשְׁעֶנֶת זָקֵן בֶּן זְקוּנַי. לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְיָ: בְּשֶׁלְּךָ יְכַבְּדוּךָ בָנֶיךָ חֲמוּדַי. כִּי לְךָ תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ מִכֹּל דַּי. כָּל עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדָי: גַּע זְמַן תְּרוּמָה מַשְׁמִיעִים עַל הַחֲדָשָׁה. בְּאֶחָד בַּאֲדָר שְׁלֹשִׁים יוֹם לִפְנֵי הַפְרָשָׁה. תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה: גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל עָרַי. אִישׁ אִישׁ צְרוֹר כַּסְפּוֹ לְהַחֲלִיף לְכָל עוֹבְרַי. תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי: גָּמְרוּ עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה בּוֹ עֵת לְחַקֵּר. לִקְנֹת וְלִבְדוֹק אַרְבָּעָה תְּמִיד הַבֹּקֶר. לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר: דּוֹרֵשׁ עֲתִידוֹת חָשׁ לְהַשְׁמִיעַ קוֹל.

לְהַקְדִּים שְׁקָלֵינוּ אֶל שִׁקְלֵי כֹל אֲשֶׁר אָמַר הָמָן לִשְׁקוֹל:
דְּבַר הַמֶּלֶךְ נָחוּץ הַכָּרוֹז הוֹלֵךְ. הֵחֵלוּ מְמַשְׁכְּנִים כָּל הַנִּמְצָא
בְּפֶלֶךְ. עַל כֵּן לֹא בָא אֶל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ: דָּתוֹ אַחַת לְנֶעֱצָל
שִׁקְלוֹ מִלְּשַׁגֵּר. מְמַשְׁכְּנִים כְּסוֹד הַמּוֹרִים הֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר.
תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר: הַכֹּל מַעֲבִיטִים אַךְ לֹא
מְכֻדָּנַי. הַבָּנוֹת בְּנוֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי. וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים
אֶל יְיָ: הִדָּבֵק בְּדַרְכֵי הַיּוֹצֵר וַעֲטֵה בְּרָכוֹת לְעֵילוֹם. דְּרָכָיו
דַּרְכֵי נֹעַם כֶּתֶר נוֹרָא יַהֲלֹם. דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם:
הַנָּכְרִי וְהַכּוּתִי לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. אִם יִשְׁקְלוּ אֵין
מְקַבְּלִים מִיָּדָם מְאוּמָה. אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיָּי תְּרוּמָה: וְלֹא מֵהֶם
וּמֵהֲמוֹנָם יִהְיוּ לְשָׁמִיר וָשַׁיִת. מִגָּדִישׁ וְעַד קָמָה וְעַד כֶּרֶם
זַיִת. לֹא לָכֶם וְלָנוּ לִבְנוֹת בָּיִת: וַאֲנַחְנוּ יַחַד נִבְנֶה וְלֹא
יִתְעָרַב זָר בֵּינְתַיִם. בְּשֶׁכְּבָר רִפּוּ יְדֵי יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם.
לֹא הִפְנוּ אָבוֹת אֶל בָּנִים מֵרִפְיוֹן יָדָיִם: וְהַכֹּהֲנִים וְהַקְּטַנִּים
לִשְׁקוֹל בְּהִתְנַדְּבָן. כָּל נְדִיב לֵב עוֹלוֹת לְלִשְׁכַּת הַקָּרְבָּן.
וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן: זֹרְזוּ מִפְּרֹס הַפֶּסַח לְסַלֵּק
הַיְשָׁנָה. תְּרוֹם בְּשָׁלֹשׁ קֻפּוֹת הָאַחַת אָלֶף סִמָּנָהּ. לֵאמֹר
זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה: זָהֲרוּ הַמַּשְׂכִּילִים אַבְנֵי נֶזֶר נֹסָסוּ. לְקֻפָּה
שְׁנִיָּה יַד פֵּרְשׂוּ. וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ: זֹאת וְעוֹד אַחֶרֶת

בְּאוֹת גִּימֶל מְכֹרַעַת. כָּל אַחַת שָׁלֹשׁ סְאִים בְּלִי מְגֹרַעַת.
חֲלָא כָתַבְתִּי לְךָ שָׁלִישִׁים בְּמִעֲצוֹת וָדַעַת: חָזְרוּ לַעֲשׂוֹת
פּוֹמְבִי הוֹרוּ נְבוֹנָי. בְּפֶרֶס הָעֲבֵרֶת בְּמִשְׁפַּט רִאשׁוֹנָי. בֵּן
תָּרִימוּ נַם אַתֶּם תְּרוּמַת יָיִ. חִדְּשׁוּ עוֹד תְּרוּמָה אַחַת
בָּאַחֲרָנָה. לְבַד מִשְׁתַּיִם אֵלֶּה כָּל אַחַת בְּזִמַּנָּהּ. וְחַג הָאָסִיף
תְּקוּפַת הַשָּׁנָה: חִפּוּ שְׁעָרֵי שְׁתַּיִם רִאשׁוֹנוֹת בְּקַטְבָּלָאוֹת.
שֶׁלֹּא לְתָרוֹם מֵהֶם עוֹד לְעִתִּים הַבָּאוֹת. לְפָנֵי הָעֵדוּת
לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת: טְהָר יָדַיִם חָלוּץ הַנַּעַל לְלִשְׁכָּה קָדָם.
וְלֹא בְּפַרְגּוֹד הֶחָפוּת פָּנִים מֵהִתְאַדָּם. וּמָצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב
בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: טָבוּעַ בַּתּוֹרָה וּבַנְּבִיאִים וּבַכְּתוּבִים
הוֹאֵל. לָצֵאת יְדֵי שָׁמַיִם וִידֵי עַם אֵל. וְהָיִיתֶם נְקִיִּם מִיָּ
וּמִיִּשְׂרָאֵל: טֵרוּד אִם יִקָּרְאוּ יֹאמְרוּ מֵעוֹן לִשְׁכָּה לוֹקֶה.
וְכִי יִרְבֶּה בְּבוֹד בֵּיתוֹ מֵחֻשָּׁד לֹא יְזַדֶּכֶּה. וְאָץ לְהַעֲשִׁיר לֹא
יִנָּקֶה: יָסְפוּ מַעֲלָה תְּרוֹם לְשֵׁם אֶרֶץ צְבִי תְּחִלָּה. וְהַשְּׁנִיָּה
לְשֵׁם כְּרָכִים הַמְקֻפִּים לָהּ. אֱלֹהִים יְכוֹנְנָהּ עַד עוֹלָם סֶלָה:
יַפְרִישׁוּ הַשְּׁלִישִׁית שְׁיָרֵי שְׁיָרִים. לְשֵׁם בָּבֶל וּמָדַי וְהָרְחֹקֹת
מִירוּשָׁלַם. אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרָיִם: יְזֻהִירוּ תּוֹרָם
מִלְּתָרוֹם שֶׁלֹּא בְּרָצוֹן חֲכָמִים. שֶׁלֹּא לְטוֹל שְׂרָדָה עַד
יֵרָשֶׁה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה וַעֲצֻמִים:

כָּל אָרְחוֹת חַכָּמִים חֶסֶד וּנְתִיבָם. לְשׁוֹנָם מַרְפֵּא עֹשֶׁר
וּבְרָכָה בְּנִיבָם. כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְיָ וְצַדִּיקִים יֵלְכוּ בָם:
כְּנִכְנָם תּוֹרֵם גְּוָבְרִים מְרַבְּרִים עִמּוֹ עַד שֶׁיֵּצֵא.
מְפַשְׁפְּשִׁים צְפוּנָיו כְּבוֹשֶׁת גַּנָּב כִּי יִמָּצֵא. פְּגוּל הוּא לֹא
יֵרָצֶה: כֵּן גַּם קָנְיָן מִלְּתְרוֹם הֶחֱדַלְתִּי. לְבַל יַטְמִין
בְּקַלִּיעוֹת קְוָצָיו הֲזוֹרַרְתִּי. קַלֵּע אֶל הַשַּׁעֲרָה וְלֹא
יַחֲטֹא: לְהַגְדִּיל שֶׁקֶל טְהוֹרֵי לֵב יָסְדוּ. פּוּנְדְיוֹן לְהַכְרִיעַ
דַּעַת אֶת הָעָם לִמְּדוּ. אֲשֶׁר חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כְחָדוּ:
לְמִינֵי מַטְבְּעוֹת שׁוֹקֵל וְחוֹבֵר. יַכְרִיעַ חֲצִי מָעָה לָצֵאת
בְּכָל עֵבֶר. שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר: לְהַטּוֹת אַחֲרֵי רַבִּים וְלֹא
יַעֲלוּ גֵּרוֹמִים. הַשּׁוֹקְלִים חֲצִי שְׁקָלִים שְׁלֵמִים. הַט אָזְנְךָ
וּשְׁמַע דִּבְרֵי חֲכָמִים: מְצָרֵף שִׁקְלוֹ וְשֶׁל חֲבֵרוֹ יַחַד. חֲכָמִים
יַגִּידוּ בְּלִי כַחַד. מְמַחֲצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֶחָז אֶחָד: מַצְדִּיק
מִשְׁלוֹ עַל יַד עָנִי בֶּן עִירוֹ אוֹ שִׁבְטוֹ. נִפְטַר מִן הַקְּלָבוֹן וְאִם
הִלְוָם נוֹתְנוֹ. אֶל פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לְרָצוֹנוֹ: מִשְׁפָּט
אֶחָד אֶל דָּבָר הַשֵּׁם חֲרֵדִים. לְהַכְרִיעַ כַּף מִשְׁקֶלֶת בַּחֲצִי
שְׁקָלִים כְּבֵדִים. לִשְׁקוֹל עַל גַּבֵּי הַמֶּלֶךְ בַּיְהוּדִים: נִפְטְרוּ
עֶבֶד וְקָטָן הוֹרוּ חֲכְמֵי חֲרָשִׁים. בֵּין שֶׁשָּׁקַל אַחֵר עֲלֵיהֶם
אוֹ הֵם בְּעַצְמָם מַפְרִישִׁים. וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן הַנְּשִׁים: נִשְׁתַּתְּפוּ

הָאַחִים אַחַר שֶׁחָלְקוּ. חַיָּבִים בְּקִלְבּוֹן וּבִתְפוּשַׁת הַבַּיִת נִקּוּ.
כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבָּקוּ: נוֹתֵן סֶלַע בְּשֶׁקֶל יָד לֹא תִקָּצֵר.
מִלְּהַכְרִיעַ מָעָה שְׁלֵמָה בְּלִי מַעֲצָר. אֶל הַלִּשְׁכּוֹת לְבֵית
הָאוֹצָר: סֹלֶת לַחֲמֵי אִשֵּׁי יֵינִי וּשְׁמָנִי. וְכָל נִיחֲחֵי צִבּוּר
יַסְפִּיקוּ מִמֶּנָּה כְּהֲנִי. עִשֵּׂי הַמְּלָאכָה הַמְּפָקָדִים בֵּית יֵי:
סְפִיחֵי שִׁבִּיעִית נוֹטְרִים לְמִנְחַת בִּכּוּרִים עֲתִידִים. שְׂכָרָם
מִתּוֹכָהּ וְהַמְגַדְּלוֹת לְפָרָה יְלָדִים. חֵלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר הֵם
עֹבְדִים: סְפָרִים מַגִּיהִים וּמְבַקְּרֵי מוּמִים. וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ
לְשָׂרֵת בְּבֵית עוֹלָמִים. שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים: עוֹד
מִמֶּנָּה שְׂכַר מְלַמְּדֵי הִלְכוֹת שְׁחִיטָה וּקְמִיצָה וּשְׁכַר
אוֹרְגוֹת בְּפָרֹכוֹת. לֹא נַעֲשָׂה בֵן לְכָל מַמְלָכוֹת: עַל עֲבִי
קִירוֹת הַבַּיִת רָצוּף חֲשׁוּקֵי כִּבּוּשִׁים. פַּחֵי זָהָב מְמוּתָר
תְּרוּמַת אִשִּׁים. אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים: עִשִּׁים
מִשְׁתֵּרֵי לִשְׁכָּה צָרְכֵי עִיר וּמִגְדְּלוֹתֶיהָ. נוֹי מַטְפְּרָאוֹתֶיהָ
וְלִצּוּי בֵּירְנִיּוֹתֶיהָ. חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ: פַּסּוּ פָסּוּ תַּמּוּ
אָפְסוּ חָדְלוּ קָרְבָּנַי. מֵעֵת הוּסַד הַתָּמִיד לָתֵת שִׁקּוּץ מוֹנָי.
וַאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ יְיָ: פְּתַח מִקְדָּשׁ מָעַט אֶת יְיָ דָּרַשְׁתִּי. וְהִנֵּה
כְּבוֹד יְיָ עָמֵד וּצְבָא גְדוּדָיו לְעָמָתִי. לְךָ כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה

אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי: פִּלַּגְתָּ לְבָבִי עָבַרְתִּי בֵּין בְּתָרֶי. פָּסַחְתָּ עַל
פִּתְחֵי בְּדַם בְּרִית שִׁלַּחְתָּ אֲסִירֶי. לִי אָבִי אַלּוּף נְעָרָי: צִיּוֹן
הֲשִׁלַּחְתָּ בְּסֵפֶר כְּרִיתוּת גֵּרוּשֶׁיךָ. אוֹ הֲמָכַרְתָּ לְצָמִיתוּת
אֶל מִי מְנוּשֶׁיךָ. אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ: צָמְאָה
לִתְשׁוּעָתָה נַפְשִׁי וְתוֹחַלְתִּי מְמֻשָּׁבָה. אֲסִירַת הַתִּקְוָה
בְּקִוּוִי אַחַר קִוּוִי חוֹבָה. כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה: צְבִי
צְבָאוֹת גּוֹיִם מַחֲמַד לִבִּי וְעֵינָי. תְּדַבֵּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא
אֶזְכְּרֵכִי בְּרֹאשׁ כָּל זִכְרוֹנִי. נְנַגֵּן כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יְיָ: קוֹלִי
שָׁמַעְתָּ הָשֵׁב לִשְׁכֵּנֵינוּ אֶל חֵיקָם. חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ יְיָ
מָנַת חֶלְקָם. שִׂנַּת רָצוֹן לַיָּי וְיוֹם נָקָם: קְרָא לִשְׁבוּיִם
דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ. תַּנְחֵה אֶל מְחוֹז חֶפְצָם הוֹלְכֵי
שְׁחוֹחַ. וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ: קֶדֶם קִנְיָנְךָ וּסְגֻלָּתֶךָ. לֹא
יִסְיפוּ לְדַאֲבָה צֹאן מַרְעִיתֶךָ. וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ: רַצְתִּי
מֵעֲבוֹדָתִי מַרְעִיד אֶל עֲבוֹדָתֶךָ. פְּנִיתִי הַבַּיִת לְחֻשַּׁק נָשֵׁק
תֻּשַּׁק תְּשׁוּקָתֶךָ. וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ: רְאוֹת
עַיִן לֹא נִרְאֲתָה לִבְרִיּוֹתֶיךָ. צְפִיַּת לֵב בְּמִקְצָת הַמְשַׁלֶּתָ,
אַךְ כָּל תִּפְאַרְתְּךָ עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:
רְנָנוֹת יְהַלֵּל פִּי בְּאֵין לַהֲבִיאֲךָ תְּשׁוּרִי. בְּוָבְרְךָ חִבַּת

יְרוּשָׁלַם וּתְיַסֵּד שְׁמָמוֹת עִירִי. אָבָא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם
לְךָ נְדָרַי: שִׁוִּיתִיךָ לְנֶגְדִּי תְּנִי עוֹמֵד לְפָנֶיךָ לְרוֹמְמֶךָ.
הַהִטִּיתָ לָאָרֶץ שָׁמֶיךָ אוֹ הֶעֱלִיתַנִי לִמְרוֹמֶיךָ. אֶשְׁתַּחֲוֶה
אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ: שָׂמָה פָּנַי מוּעָדוֹת
וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקוֹתָי. לִשְׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת מֶשֶׁק חֶשְׁקוֹתָי.
כָּמַס עִמָּדִי חָתוּם בְּאוֹצָרוֹתָי: שְׁנַת לְעֵינַי לֹא אֶתֵּן
לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה. אֶשְׁבְּעָה בְחָקִין תְּמוּנָה מִכֹּל נֶעֱלָמָה.
מֵחֱזִיוֹנוֹת לַיְלָה בִּנְפֹל תַּרְדֵּמָה: תַּחֲנָה עָלַי מַחֲנֵה
לִקְרָאתְךָ קִדַּמְתִּי. לֹא אַרְפְּךָ עַד שֶׁאֲבִיאֲךָ אֶל יְשׁוּעָתִי.
אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי: תַּשְׁלוּם פָּרִים חֲשׁוֹב
שִׂיחַ שְׂפָתַי. מַעֲרֵכִי עַל שָׂפָה חֻקּוֹתַי וְתוֹרָתַי. נָתַתִּי
לְךָ אֶת מִשְׁמֶרֶת תְּרוּמָתִי: תֶּשֶׁר מִשְׁלְךָ פִּי יְהַלֶּלְךָ
קֹדֶשׁ הִלּוּלִים. בְּהֵיטִיבְךָ צִיּוֹן אַתְּשִׁיר עַל מִזְבַּחֲךָ
עוֹלִים. עוֹלוֹת מֵחִים אַעֲלֶה לְךָ עִם קְטֹרֶת אֵילִים:
מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ יְדִידֶיךָ לְיֵשַׁעֲךָ כְּמֵחִים. רַב טוּבְךָ
יַבִּיעוּ גָּבְהֵי מַעַל גִּבְהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים.
קָדוֹשׁ: הכל יודוך וכו׳.

יוצר לפרשת פרה.

ש״ח א״ב.

אֹם אֲשֶׁר בְּךָ דְבוּקָה. חָפַצְתָּ וְרָצִיתָ לְצַדְּקָהּ. לְהַנְחִילָהּ מִדְּבַשׁ מְתוּקָה: בֵּאוּר אֲרֻכָּה וַעֲמֻקָּה. בָּהֶם בְּאַהַב לְחָשְׁקָה. כִּרְבִיד לְצַוָּאר לְחַבְּקָה: גַּם הִיא בִּמְאֹד מְחֻזָּקָה. בְּתֹקֶף וּבִתְנַי נֶחֱקָקָה. מֵעַמּוֹ בְּלִי לְסַלְּקָה: אַשְׁרֵי מִי זֹאת. בְּהִתְחַזְּקָם בְּתוֹרָה זֹאת. בְּפִתְחֵי מְזוּזוֹת קָדוֹשׁ:

דָּרַשׁ בְּעַד נֹטֵרָה. וְנָם לְהָבִיא פָּרָה. בַּעֲדָם עֲבוּר לְכַפֵּרָה: הֲלֹא כְּחָטְאוּ בְּבֶן פָּרָה. חָרַתָּ עֲלֵיהֶם גְּזֵרָה. וְהִנָּם בַּאֲמִירָה סֹרֵרָה: וְזֶה הַמְקַבֵּל עֲתִירָה. חָשַׂךְ מֵהֶם עֶבְרָה. וְכָל צוּקָה וְצָרָה: זִכְרוֹן פָּרָה אֲדֻמָּה. בְּפִי יוֹנָה תַמָּה. לָעַד בְּלִי לְעַלְּמָה: חֶסֶד דָּת תְּמִימָה. יַעְטוּ בָהּ לְהִתְרוֹמֲמָה. לִפְנֵי יוֹצֵר נְשָׁמָה: טוֹעֲמֶיהָ בְּטוּב נְעִימָה. בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה. בְּהוֹשִׁיבְךָ הָאָרֶץ הַנְשַׁמָּה: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה. עֲרוּכָה בַּכֹּל וּשְׁמוּרָה. בָּהּ לְהַקְדִּישׁ לְנוֹרָא. קָדוֹשׁ:

יְקָרָה וְהִרְבָּה תְּמִימָה. וּמִכָּל מוּם שְׁלֵמָה. וּבִנְקִיּוֹת וּבְטָהֳרָה מְסֻיָּמָה: כְּתָב חָקוּק רְשׁוּמָה. לְשַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עֲגוּמָה. לְמַעְלָה לִזְקוֹף וּלְרוֹמֲמָה: לְטַהֵר חֵטְא וְאַשְׁמָה. וְלִמְחוֹל עֲוֹן זְעוּמָה. עוֹד בְּלִי לְהַאֲשִׁימָה: מְטַהֶרֶת גּוֹי אֶחָד. לְרַצּוֹת לְשֵׁם הַמְיֻחָד. אֲשֶׁר בְּכָל פֶּה מִתְיַחַד: נַפְשָׁם תָּחֳשַׂךְ מִפַּחַד. וְהֶגְיוֹנָם בַּל יִתְכַּחַד. בְּהִתְפַּלְלָם

בְּלֵב אֶחָד: שׁוֹנְאֵיהֶם יוֹרְשׁוּ בְּאֶחָד. בְּפַחַת וָפַח וָפַחַד. בְּעָבְדָם לְצוּר שְׁכֶם אֶחָד: עַל יַד כֹּהֵן נְתִינָתָהּ. לִכְבוֹדוֹ מַתָּנָתָהּ. דְּקְדֵּק בְּכָל פְּנָתָהּ: פְּעָלָתָהּ וְהַקְרָבָתָהּ. הוּא יַקְרִיב אוֹתָהּ. וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָהּ: צוֹפִים הַכֹּל בְּטוֹבָתָהּ. וּמְתַנִּים אֶת בִּרְכָתָהּ. כָּל קְהַל רַעְיָתָהּ: קְדוֹשָׁה וְלֹא פְסוּלָה. בְּלִי מוּם וַעֲוֹלָה. כְּקָרְבָּן כָּלִיל וְעוֹלָה: רָם אוֹתָהּ עֹלָה. בְּחֻפִּין וְלֹא בִּגְעִילָה. קְהָלוֹ בָּהּ לְהוֹעִילָה: שׁוֹמְרֶיהָ יִנָּצְרוּ מֵחַלְחָלָה. וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה. בְּשׁוֹרָם שִׁיר וּתְהִלָּה: תֻּפֵּן בְּכָלָם בְּרוּרִים. אֲשֶׁר שִׁמְךָ מַזְכִּירִים. וְזָרוֹק עָלֵימוֹ מַיִם טְהוֹרִים. קָדוֹשׁ: הכל יחדיו.

אופן. לפי מנהג פולין.

כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמָם וְיִתְהַדָּר. וְהוּא בְּעַרְבוֹת דָּר. עָטוּי הוֹד וְהָדָר. וְהַכֹּל יְגַדְּלוּהוּ בְּתָמִיד וּבְתָדִר: והחיות.

זולת. ע״פ א״ב.

אַשְׁרֵי כָּל חוֹסֵי בָךְ. בְּאַהֲבָךְ יֶאֱהָבָךְ. גּוֹי אֲשֶׁר אֲהֵבָךְ. דְּבַקְתָּם בָּךְ. הֲלֹא אַתָּה תָּרִיב רִיבָךְ. וּתְיַסֵּד אֶת נָוָךְ. זְכוֹר בְּנָךְ וַאֲהוּבָךְ. חֲתוּמִי עַל לִבָּךְ: טַהֲרֵם מִכָּל טְמְאָתָם. יָהּ בַּפֶּר אַשְׁמָתָם. כִּשֵּׁר תְּהִי אַחֲרִיתָם. לָעַד יִתְקַיֵּם שְׁמוֹתָם. מַהֵר עַתָּה תְּשׁוּעָתָם. נָאוֹר כִּי אַתָּה תִּקְוָתָם. שַׂמְּחֵם בְּשִׂבַע שִׂמְחָתָם. עֻזְּךָ תְּפָאֵר אוֹתָם: פְּנֵה אוֹתָם

לְצַדְּקֵם. צִמְחֵי צֶמַח לְחַבְּקֵם. קָדוֹשׁ מִכָּל עָוֹן נַקֵּם. רָם בְּטוּב חַזְּקֵם. שָׁמְרֵם וּבְצִלְּךָ דַּבְּקֵם. שַׁכְּנֵם וְכָאֵזוֹר תַּדְבִּיקֵם. תֹּאמַר בְּדָתְךָ לְהַמְתִּיקֵם. כִּקְרִיעַת יַם סוּף וּכְמַכַּת בְּכוֹרִים שׂוֹנְאֵיהֶם לְהַבְקִיקֵם: עזרת וכו׳.

קרובות.

הס״ץ חוזר התפלה עד מלך עוזר ומושיע ומגן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ע״ס א״ב.

אֲצוּלַת אֹמֶן בְּצֵרוּף זְקוּקָה. בְּנִבְכֶיהָ זֹאת בַּלָּט פְּקוּקָה. גְּלוּמָה עֲלוּמָה וּנְקוּקָה. דְּבוּרָה עַל אֹפֶן חֲקוּקָה. הַמְסֻקָּלָה וְהַמְעֻזָּקָה. וְדִשּׁוּנָהּ דִּשּׁוּן לְמִשְׁמָר חֻקָּה. זֵר שִׁבְעָתַיִם מְזֻקָּקָה. חֹק טָהוֹר מִטָּמֵא מְחֻזָּקָה. טְבוּעָה בְלֹא רְחוֹקָה וְהִיא רְחוֹקָה. יְחוּסָה אֲטוּרָה וּדְחוּקָה. ק׳ כִּתְמַת חַמּוּקָה בָּהּ מְחוּקָה. לְטָהֳרַת חֲשׁוּקָה. נֶחֱקָקָה זֹאת חֻקָּה:

מְקוֹמָהּ יִגְלֶה. מַעֲמַקֶּיהָ יִדְלֶה. ק׳ לְעֵת יִגָּלֶה. גְּנוּנָיו יְעַלֶּה: בָּ״אַ יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אתה גבור וכו׳ עד להחיות מתים.

מִמָּרָה חֻקָּהּ גָּזָר. מִגַּבְנוּן אִמְרָהּ נִגְזָר. נֶאֱמָן לְאַזְּנָהּ נִתְאַזָּר. נֶצַח עֲדֵי כֵן בְּנִזְרָהּ נֻזָּר. סְלוֹל צְפוּנֶיהָ חֵלֶץ אָזָר. שָׂקַר בְּאִבֶּיהָ וְנֶחֱשַׁב לְמוּזָר. עָרַךְ בָּהּ חֹק לְעַם מְפֻזָּר.

עֲבוּר מִלְפַּתֵּל עִקֵּשׁ כִּמְיִן וָזָר. פְּאֵר בִּקּוּרֶיהָ בְּאֶגֶד מְשֻׁזָּר.
פְּעֻלָּתָהּ בְּסֶגֶן בַּעֲדֵי מָשְׁזָר. ס צְפוּנָה לְטָהֳרַת עַם אֵל
עָזָר. צְוָה צוּר לְצִיר צוֹר צְרוּרָה לְאֶלְעָזָר:

עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ שֶׁלְּךָ. חָפַצְתָּ לְהַצְדִּיק קְהָלֶךָ.
ס עַל כֵּן אוֹחִיל לָךְ. לְהַגְשִׁים תְּחִי אֲטוּמֵי פָּעָלֶךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קְפָאוֹן חֹק אֶלְפַּת הַיְקָר. לוּטָה בְּאוֹר יָקָר. חֲשׁוּף לְעַם
מְיֻקָּר. לַעֲמֹד עַל עִקָּר: רְעֵבִים לְפַעֲנֵחַ דָּתֶיהָ. פְּעֻנַּח
מְדוֹתֶיהָ. צְמֵאִים גְּמוּת חִדּוֹתֶיהָ. גַּלֵּה לָהֶם עֲדוֹתֶיהָ:
שֶׁמֶץ דְּגָלִים טַהֵר. מְצָרֵף וּמְטַהֵר. הֶרֵב לְכַבְּסֵם תְּמַהֵר.
מֵעוּיָּם אוֹתָם לְטַהֵר: תְּקָרֵא כֹהֵן. בְּחַסְדֶּךָ בְּאֵזוֹב מִתְבַּהֵן.
טְהוֹרִים זְרוֹק בְּמִבְהֵן. תְּמוּר דַּם מִקַּח אֶלְעָזָר הַבֹּהֵן:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אָמַרְתִּי אֶחְכְּמָה וְהִיא רְחוֹקָה. שָׁח אִיתִיאֵל עֲדֵי זֹאת
חֻקָּה. בְּלֹא נִפְלֵאת הִיא וְלֹא רְחֹקָה. זֹאת פְּלִיאָה הִיא
וּמְרֻחָקָה. מִלְּפָנֶיהָ מִשְׁפָּט וְחֻקָּה. וּמֵאֲחֲרֶיהָ תּוֹרָה
וְחֻקָּה. בְּחָרוּת חֲקוּקָה. וּבְלוּחַ לֵב מְחֻקָּה. מִדֹּק תְּלוּלָה
וּמְשֻׁאוֹל עֲמֻקָּה. וּמִדְּיֵרִי אַרְקָא. מְסֻלָּתָהּ חֲמוּקָה: בְּכֵן

אֵין לַעֲמֹד בְּסוֹדָהּ. וְאֵין לְהַגִּיעַ יְסוֹדָהּ. וְאֵין לַחֲקוֹר חֻקָּהּ. וְאֵין לְהַחֲלִישׁ חֵלְקָהּ. וְאֵין לֵידַע עֶרְכָּהּ. וְאֵין לְהָבִין דַּרְכָּהּ. אֱלֹהִים הֵבִין דַּרְכָּהּ.

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

לרמז קרחיו אלעזר בירבי קליר.

אֲצוּרָה וּמְפֹרָשָׁה. עֲצוּרָה וְלֹא מְפֹרָשָׁה. וְאֵת חֻקַּת הַפָּרָשָׁה. בְּכָל שָׁנָה מִתְפָּרְשָׁה: לְבַעֲלֵי אֲסֻפּוֹת. חִדּוֹתֶיהָ חֲשׁוּפוֹת. וְכָל צְרוּרוֹת כְּסוּפוֹת. דְּקְדּוּקֶיהָ סְפוֹת: עֲרוּכָה וּשְׁמוּרָה. קְצוּבָה וּגְמוּרָה. דְּרוּשָׁה וַאֲמוּרָה. כְּכַלָּה וַחֲמוּדָה: זְוָנָהּ לֶעָנָן. בְּפְנִינֵי מְעוֹנָיו. וְהִגִּיהַּ עֵינָיו. בְּפוּץ מַעֲיָנָיו: רָעַד כְּהִסְכִּית טַעַם תְּחִלַּת מִשְׁנָתָהּ. פָּרָה בַּת שְׁתַּיִם עֶגְלָה בַּת שְׁנָתָהּ. בְּצֵר צִיר תַּחַן כְּקֶשֶׁב שְׁמוּעָתָהּ. נָא מֶנִּי יִפֶּרֶה מוֹרֶה הֲלָכָה לְשַׁעֲתָהּ: יְדִיעוֹ בָהּ הֲלִיכוֹת. וְשִׁנּוּן הֲלָכוֹת. אֵלֶּה הַנֶּעֱרָכוֹת. וְאֵלֶּה הַמִּתְהַלְּכוֹת: רְאִיָּתָהּ אֵיךְ לַחֲוּוֹת. דָּמָהּ אֵיךְ לְהַזּוֹת. בְּאוֹרָהּ מִלְּהַבְזוֹת. לְהַזּוֹת לְמִי וְאֵת: בְּדִבּוּר אֱמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים שְׁנָא עֹז פָּנָיו. שָׁב וַיַּעֲרֹךְ וְאֵת לְפָנָיו. וְהֵאִיר עֵינָיו: יַעַן כְּנֶאֱמַר לוֹ וְלָקְחוּ לַטָּמֵא. פַּלָּצוּת בְּעַתְּתוּ וְשָׂח מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא: קִשְׁטְ אִמְרֵי פָּרָה. כָּל טָהוֹר מְטַמְּאָה. וְאֵיךְ הִיא תַּעֲבִיר רוּחַ

הַטְמָאָה: לוֹ תִגַּיד אֵל חָקָה חַקְתִּי. וּמַה תְּיַגַּע לִידַע. עַמְקָה
מִשְׁאוֹל מַה תֵּדָע: בָּא אֵפֶר פָּרָה. לְהַלְבִּין טִנּוּף בֶּן פָּרָה.
חֻיּוֹת כַּפָּרָה. לְסִרָרָה כְּפָרָה: רְמַז בְּזִיקְחוּ אֵלֶיךָ. חֻיּוֹת
פָּרָתוֹ מְתֻמֶּרֶת. שֶׁכָּל הַפָּרוֹת כָּלוֹת. וְשֶׁלְּךָ לָעַד עוֹמֶדֶת:

פ אֵל נָא. לְעוֹלָם תָּעָרֵץ. וּלְעוֹלָם תְּקַדֵּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים. תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ. נוֹרָא מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ
גֶּצַח. נוֹרָאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עָוּז. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ
רוֹמְמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח. תְּקֶף תְּהִלּוֹת תְּפַאַרְתּוֹ:

פו״ק לְטַהֵר טְמֵאִים. לְטַמֵּא טְהוֹרִים. בְּאִמֶּר קָדוֹשׁ:

אִמְרָה סְנוּנָה וּצְרוּפָה. בְּדוּלָה בְּדָתָהּ מְעֻרוּפָה. גְּדֵלָה
כְּרַעֲנָן לְתִרוּפָה: דְּרוּשָׁה בְּזִקּוּק שִׁבְעָה מִשִּׁבְעָה. הַוָּיוֹת
טְבִילוֹת וְכִבּוּסִים שִׁבְעָה. וּפָרוֹת וְכֹהֲנִים טְהֹרִים וּטְמֵאִים
שִׁבְעָה: זְקֵנִי גָזִית תְּמִימִים מְמוּם. חֲבוּאֵיהֶ יִבָּקְרוּ לְבַל
חֻיּוֹת בָּהּ מוּם. טְהוֹרָה תִּהְיֶה לְאַדְמוּת בְּמְמוּם: יְעֻשָּׂה
מְהוֹן כֹּהֵן בֶּבֶשׁ פָּרָה. כְּפָה מוּל אִטֵּם בְּהוֹד תִּפְאָרָה.
לְהוֹצִיא בָּהּ תְּמִימָה חֻטָּא תַּמָּה מְפִירָה: מְסֻעָדָיו אִתּוֹ
יָצְאוּ לְהַר הַמִּשְׁחָה. נָחַץ טְבוֹל שְׁנִית עֲבוּר כְּרֵה שׁוּחָה.
סְדֵר מַעֲרֶכֶת וְלֹא שָׁהָה: עָמַד מִקֶּדֶם וּפָנָיו לְמַעֲרָב: פָּרָה

שָׁחַט וְדָם לֹא עֵרַב. צֵת בָּהּ חֲרָיוֹת וּמוֹקְדָהּ הֵרַב: קָם
מוֹל שַׁעַר אִיתוֹן וְדָם שִׁבַּע יַזֶּה: רַעֲנַן אֶרֶז וְאֵזוֹב וְשָׁנִי יֻחֲזֶה.
שְׁמַע לַכֹּל עֵץ אֶרֶז זֶה וְאֵזוֹב זֶה: תִּרְגֵּל וְחִלְּקָהּ לִשְׁלֹשָׁה
חֲלָקִים. כָּל מִשְׁמָרוֹת הָיוּ מֻנָּה מְחֻלְּקִים. תְּכוּנָה לְמִשְׁמֶרֶת
עַד נְקוּקִים יָקִים:

מיין דען מייטטען קהנוס וויבד דמ: פֿאָלגענדע ניכט געזאָגט, זאָכדערן גוייך
ובכן ולך תעלה חכגעפֿאָכגען.

תו"ק זֹאת חֻקַּת מאד בְּעֵינֵיהֶם. אֵיךְ לְטַהֵר בֵּית מְעוֹנֵיהֶם.
טָהוֹר. וְקָדוֹשׁ הֵאִיר עֵינֵיהֶם. קָדוֹשׁ:

אֲצִילֵי עַם עוֹלֵי גוֹלָה. בְּחֹשׁ בּוֹא קֵץ גְּאֻלָּה. עָלוּ בְּנוֹת
בַּיִת בְּגִילָה: לְחַגֵּי זְבָרָיָה וּמַלְאָכִי נִגְלָה. וָלָהֶם אֵל בַּמַּחֲזֶה
גִּלָּה. קֵץ זְמַן פָּרָה וְעֶגְלָה: עֲרוֹךְ מוּל גֶּרֶן עֶגְלָה. זֹאת
עֲשׂוֹת בְּחֹק מְגִלָּה. לְטַהֵר טְמֵאַת סוּרָה וְגִלָּה: זָמְמוּ
בְּנוֹת בָּתֵּי חֲצֵרִים. עַל צְחִיחַ סֶלַע מְבֻצָּרִים. מִפְּנֵי טְמֵאַת
תְּהוֹם מְאֻצָּרִים: רִגְּלוּ בָם מְלֵאוֹת עִבָּרִים. בְּתוֹכָם נִלָּדִים
וְשָׁם בָּרִים. עַד יִגְדְּלוּ בַכֹּחַ בַּגִּבּוֹרִים: בְּעֵת יַפְרִיחוּ כְּבַעֲלֵי
דְבָרִים. יַגִּישׁוּ לָמוֹ אֵיתָנֵי שְׁוָרִים. מַדְפִּינִים לְהַחֲזִיק
יְלָדִים גִּבּוֹרִים: יַרְכִּיבוּ עַל גַּבָּם דְּלָתוֹת. כְּאִישׁ עַל דִּגְלוֹ
בְּאוֹתֹת. עַל דֶּרֶךְ שְׁלוֹחַ לְאֻמּוֹת: רֶגֶל מְלַהוֹצִיא חוּץ
מִדְּלָתוֹת. כְּלִי לְהַאֲהִיל בְּטָמְאַת מֵתוֹת. דְּקִדּוּק טְהָרוֹת

שָׁמוּר בְּדָתוֹת: בִּידָם כּוֹסוֹת אֶבֶן לְמַלֹּאת. מַיִם קְדוֹשִׁים
בָּם לְדַלּוֹת. מִי נִדָּה לְקַצָּם לְהַעֲלוֹת. יַעֲלוּ מִשָּׁם לְבֵית
עֲזָרָה. זַבִּים מִשְׁגִּיאוֹת הַרְהוֹר זָרָה: לְהוֹצִיא דֶּשֶׁן הַשָּׁמוּר
לַעֲזָרָה: קַנְקַן הֶחָבוּי שָׁם בַּחֲפִירָה. מָלֵא מֵאָז אֵפֶר פָּרָה.
לִתְשַׁע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים לִתְפָאָרָה: יָבִיאוּ אַיִל מְקֻרָן בְּמַטָּרָה.
בְּרֹאשׁוֹ חֶבֶל וְשׁוֹט טָהֳרָה. לְטָהֳרַת זֹאת בְּרָמִים נִטְרָה:
לָקְחוּ מֵעָפָר אֲשֶׁר בַּכֶּלִי. וְטִהֲרוּ וְקִדְּשׁוּ הוֹד הֵיכָלִי. מִפִּי
דַּעַת יֵין הַכְּלִילִי: יְדִעוּ כֹּחַ נִצּוּחַ נְחִילִי. רָחֲצוּ וְהִזּוּ כָּל
קְהָלִי. וְחִתְּלוּ חֹבֶשׁ עֹצֶב מַחֲלִי: רִגֵּל מָהִיר עוֹד לְאֵילִי.
וּפָרָה שְׁנִיָּה עָשׂ וְחִילִי. וְנִקְדַּשׁ יְהוֹה אֲדֹנָי חֵילִי:

ס ל ו ק.

יי וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
אֵין לְשׁוֹחֵחַ עִמָּם נִפְלְאוֹתֶיךָ. אֵין לְהַגִּיד חֵקֶר דָּתוֹתֶיךָ.
אֵין לְהָבִין תִּקֶּף מִפְעָלוֹתֶיךָ. אֵין לְפַעֲנֵחַ עִמֶּק פְּלָאוֹתֶיךָ.
אֵין לַעֲמוֹד עַל סֵפֶק מִדּוֹתֶיךָ. אֵין לַחֲקוֹר חֵקֶר חִידוֹתֶיךָ.
אֵין לְהַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלּוֹתֶיךָ. אֵין לְגַלּוֹת סוֹד עֲדוֹתֶיךָ:
הַמְפֹרָשׁוֹת סְתוּמוֹת. הַגְּלוּיוֹת עֲלוּמוֹת. הַמְבֹאָרוֹת
חֲתוּמוֹת. הַמְשֻׁנָּנוֹת עֲצוּמוֹת. הַחֲקוּקוֹת רְשׁוּמוֹת.
הַחֲסֵרוֹת מְיֻתָּרוֹת. הָאֲסוּרוֹת מֻתָּרוֹת. הַשְּׁחוֹרוֹת

צְחוֹרוֹת. חֲשׁוּפוֹת אֲטוּרוֹת. חֲפוּטוֹת אֲצוּרוֹת.
חֲכוּלוֹת עֲצוּרוֹת. חֲקוּלוֹת חֲמוּרוֹת. מוֹצִיא מְוֻלוֹת יְקָרוֹת.
מַתִּיר מֵאֲסוּרוֹת מְתָרוֹת. נוֹתֵן מְטֻמְאוֹת טְהוֹרוֹת: מִן
הַחֵלֶב. שֹׁמֶן הַלֵּב: וּמִן הַדָּם. טְחוֹל וְכָבֵד הַדָּם: וּמִבָּשָׂר
בֶּחָלָב. בַּחַל הֶחָלָב: מִכְלְאֵי בְנָדִים. תְּכֵלֶת בַּסָּדִין: מֵאֵשֶׁת
אָח. יְבוּם הָאָח: מֵאֵשֶׁת אִישׁ. יָפַת תֹּאַר לְאִישׁ: מִטְמְאַת
נִדַּת אִשָּׁה. טְהֲרַת בְּתוּלֵי אִשָּׁה: מֵהַתֵּר אִסּוּר. וּמֵאִסּוּר
הַתֵּר. מְטַמֵּא טָהוֹר. וּמְטַהֵר טָמֵא: בַּחֲרֵת מְמָעֵט תְּמַמֵּא.
פָּרְחָה בְכָלוֹ עוֹד בַּל תְּטַמֵּא: הַמֵּת בַּבַּיִת אֵינוֹ טָמֵא. יָצָא
מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ מְטַמֵּא: שְׁעִיר יוֹם כִּפּוּר מְכַפֵּר עַל כָּל טָמֵא.
וְכָל מַעֲשֵׂיקֵן בְּנָדִים מְטַמֵּא: פָּרָה אֲדֻמָּה עוֹשָׂיָה מְטַמְּאָה.
וְהִיא עֲשָׂיָה לְטַהֵר כָּל טְמֵאָה: וְאֶפְרָהּ נַעֲשֶׂה אָב הַטְּמֵאָה.
וְהִיא מְטַהֶרֶת אֲבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה: בְּבֵן אֵין לָהֶבְיִן סוֹד
תּוֹרָתֵךְ. וְלֹא זְקוּק אִמְרָתֵךְ. וְלֹא צְרוּף גְּזֵרָתֵךְ: בְּבֵן אֵין
לָהֶמְיר וְלֹא לְהַתְמִיר. אֵין לְהַרְהֵר וְלֹא לְחַרְחֵר: אֵין לְיַדֵּעַ
וְלֹא לְיַדֵּעַ. עֲמֻקָּה מִשְּׁאוֹל מַה תֵּדָע. נָעוּ מַעְגְּלוֹתֶיהָ לֹא
תֵדָע: זוּ בַּאֲמִירָה וְזוּ בִּגְזֵרָה. זוּ בַּאֲסִיפָה וְזוּ בַּחֲשִׁיפָה.
זוּ בִּנְשִׁיקָה וְזוּ בִּתְשׁוּקָה. זוּ בִּכְבִישָׁה וְזוּ בְּהַפְרָשָׁה. זוּ
בִּדְרִישָׁה וְזוּ בַּחֲרִישָׁה: וְכָל אִמְרָהּ הֶחָקוּק בָּהּ חָקָה.

אֵין לְהַרְהַר וְלוֹמַר עַל מֶה נֶחֱקָקָה. שֶׁכָּךְ נִתְּנָה בִּנְשִׁיקָה:
וְכֻלָּם נְכֹחִים לַמֵּבִין. וְכָל הַמַּשְׂכִּיל יָבִין. חוּץ מִטַּעְמֵי
פָרָה שֶׁאֵין לְהָבִין. וְכָל חֲכַם לֵב יִדַּל מִבִּין. חֲפָצֶיהָ אֵין
לְהָבִין: וּבִשְׁמוֹת תְּעוּדָה הִיא נְקוּבָה. לְכָל קָרְבַּן שַׁי לֹא
שָׁוָה. שֶׁהֵם זְכָרִים וְהִיא נְקֵבָה. לְטַהֵר שִׁמְצַת עֵגֶל תּוֹעֵבָה:
הֵם הֵמִירוּ כָבוֹד בְּבֶן פָּרָה. וְסָרֲרוּ בוֹ כְּפָרָה. תָּבֹא אִמּוֹ
אֲשֶׁר הִיא פָרָה. וְתִהְיֶה לָעָם כַּפָּרָה: הֵם הֶאְדִּימוּ בוֹ פָּנִים.
וְאָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים. תָּבֹא אִמּוֹ אֲשֶׁר הִיא אֲדֻמַּת
פָּנִים. וּבָהּ צַח וְאָדוֹם יִשָּׂא פָנִים: הֵם חֲרָטוּהוּ הֱיוֹת צָג
כְּתָמִים. וּבוֹ חֻיְּבוּ מִהְיוֹת תְּמִימִים. תָּבֹא אִמּוֹ תְּמִימַת
תְּמִימִים. וּבָהּ יְטַהֵר תַּמָּה הַצּוּר תָּמִים: הֵם שָׁחֲחוּ לְפֶסֶל
כָּל מוּם. וְנֶעֶנְשׁוּ בוֹ הֱיוֹת בַּעֲלֵי מוּם. תָּבֹא אִמּוֹ אֲשֶׁר אֵין
בָּהּ מוּם. לְהָדִיחַ דְּמֵי יָפָה וְאֵין בָּהּ מוּם: הֵם זָמְמוּ בְּעֵגֶל
לִמְעוֹל. וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיִּפְרְקוּ עֹל. תָּבֹא אִמּוֹ אֲשֶׁר לֹא עָלָה
עָלֶיהָ עֹל. וְתִנָּתֵן עַל שִׁכְמָם כְּעֹל: הֵם נִקְהֲלוּ עֲבוּרוֹ אֶל
כֹּהֵן. וְאֻנַּף בְּחַשְׁמֵד אִישׁ מְכַהֵן. תָּבֹא אִמּוֹ וְתִנָּתֵן לַכֹּהֵן.
וִיכֻפַּר בָּהּ עֲוֹן כֹּהֵן: וּכְמוֹ בָּאֵשׁ נִשְׂרָף. כֵּן בָּאֵשׁ תֻּשְׂרָף:
וּכְמוֹ טֻחַן וְהֻדַּק עַד עָפָר. כֵּן תֻּדַּק וְתֵעָשֶׂה עָפָר:
וּכְמוֹ הָשְׁלַךְ עֲפָרוֹ אֶל הַמַּיִם. כֵּן יֻשְׁלַךְ אֶפְרָהּ אֶל הַמָּיִם:

וּכְמוֹ נָפְלוּ בוֹ שְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי יֹשֶׁר. כֵּן יִפְּלוּ בָהּ שְׁלֹשֶׁת מִינֵי
כֹשֶׁר: וּכְמוֹ טִנֵּף עַם טָהוֹר. כֵּן תְּטַמֵּא בְּמַגָּע כָּל טָהוֹר:
וּכְמוֹ טִהֵר עַם בּוֹ נִטְמָא. כֵּן תְּטַהֵר אִישׁ אֲשֶׁר נִטְמָא:
וּכְמוֹ פֻּזַּר פִּשְׁעוֹ לְכָל דּוֹד שָׁמוּר לְחַטָּאת. כֵּן תְּהִי
לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי חַטָּאת: לְהָדִיחַ דָּמִים. לְכַבֵּס כְּתָמִים.
לְנַקּוֹת טִנּוּפִים. לְהַרְחִיץ צוֹאִים. לְהַלְבִּין חֲטָאִים. לְטַהֵר
טְמֵאִים. לְקַדֵּשׁ קְדוֹשִׁים. לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים. בְּעֵץ אֶרֶז,
לַעֲנוּפִים כְּאֶרֶז. בְּאֵזוֹב, לְנִדְכָּאִים כָּאֵזוֹב. בַּשָּׁנִי,
לְשִׂפְתוֹתֶיהָ כַּשָּׁנִי. בְּתוֹלַעַת, לְאַל תִּירְאִי תּוֹלַעַת. לְבַל
יִתְגָּאֶה מִתְגָּאֶה כְּאֶרֶז. שֶׁאִם לֹא יִמַּךְ כְּאֵזוֹב וְיֵחָשֵׁב
כְּתוֹלַעַת. לֹא יֻטְהַר בְּאֵזוֹב וּבִשְׁנִי תוֹלָעַת. וְאִם לֹא יִשְׁפּוֹךְ
לֵב כַּמַּיִם. לֹא יֻטְהַר בִּזְרִיקַת מָיִם: וּמַה יִּתְגָּאֶה חָצִיר
יָבֵשׁ. נֹכַח אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ. וּמַה יָּעוֹ צִיץ גֵּאָה. נֹכַח אֵל
גָּאֹה גָּאָה. וְהוּא רוֹכֵב שְׁחָקִים בְּגַאֲוָה. גֵּאֶד עַל גֵּאִים.
מִתְנַשֵּׂא עַל נִשָּׂאִים. וּמִתְגָּאֶה כְּאֶרֶז עַל מִתְגָּאִים. וְעָנָו
כְּאֵזוֹב עַל נִדְכָּאִים. וְצָר בְּעוֹלָמוֹ חֲמִשָּׁה מִינֵי גֵאִים. שׁוֹר
בַּבְּהֵמָה. אַרְיֵה בַּחַיָּה. נֶשֶׁר בַּמְּעוֹפֲפִים. אֶרֶז בָּעֵצִים.
וְאָדָם בְּכֻלָּם. וּמֶלֶךְ מִתְגָּאֶה עַל כֻּלָּם. לָבֵשׁ גֵּאוּת מִכֻּלָּם.
חֲקָקָם בְּכֵס שְׁבִיבֵי אֵשׁ. אַרְבָּעָה בְּכֵס מַעְלָה. וְאֶחָד בְּכֵס

מַטָּה: כִּי כֻם מַעְלָה מְכָוָן כְּנֶגֶד כֻּם מַטָּה. וְכָל אֲשֶׁר יֵשׁ
בְּמַעְלָה יֵשׁ בְּמַטָּה. כְּפָא מוּל כְּפָא. הֵיכָל מוּל הֵיכָל.
מִקְדָּשׁ מוּל מִקְדָּשׁ. זְבוּל מוּל זְבוּל. מִזְבֵּחַ מוּל מִזְבֵּחַ.
בָּנִים מוּל בָּנִים. מַלְאָכִים מוּל מַלְאָכִים. מְשָׁרְתִים מוּל
מְשָׁרְתִים. עֲבָדִים מוּל עֲבָדִים. צְבָאוֹת מוּל צְבָאוֹת.
כְּרוּבִים מוּל כְּרוּבִים. אֲלָפִים מוּל אֲלָפִים. רְבָבוֹת מוּל
רְבָבוֹת. קְדוֹשִׁים מוּל קְדוֹשִׁים. מַחֲנוֹת מוּל מַחֲנוֹת.
מַעֲרִיצִים מוּל מַעֲרִיצִים. מַקְדִּישִׁים מוּל מַקְדִּישִׁים.
וּקְרָאָה לָקָדוֹשׁ מְשַׁלֵּשִׁים: כנ"ל בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה וכו'.

יוצר לפרשת החדש.

ע"פ א"ב.

אוֹת זֶה הַחֹדֶשׁ. אַצְתָּ מִכֹּל לְקַדֵּשׁ. וּבוֹ יֵשַׁע לְחַדֵּשׁ:
בּוֹחֲרֵיךָ תּוֹבְעִים אוֹתְךָ לְקַדֵּשׁ. וְאַתָּה אוֹתָם מְקַדֵּשׁ. אֵל
נַעֲרָץ בַּקֹּדֶשׁ: גְּאֻלָּתָם עַתָּה תְחַדֵּשׁ. וְשׁוֹנְאֶיךָ פְּתָאֹם
לְהַדֵּשׁ. וְכָל פֶּה יְרוֹמֵם וְיַקְדִּישׁ. ז' הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם.
בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. נַחֲלָה בְּכָל קְהַלְתֵּכֶם. קָדוֹשׁ:
דְּרַשְׁתּוֹ מִכָּל חֲדָשִׁים. וְהִנְחַלְתּוֹ לִקְדוֹשִׁים. חֻיּוֹת בּוֹ
מְקֻדָּשִׁים: הִזְמַנְתּוֹ לַשְּׁלִישִׁים. לְאַפְרָתִים מְגֻלָּשִׁים.
לִמְנוֹת בּוֹ עַד שְׁלֹשִׁים: וּבוֹ תַּפְקִיל קְדֹשִׁים. וְתַחֲמוֹל עַל

צאן קָדָשִׁים. בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים: זִכְרוֹן שְׁבוּעַת
בְּרוּכִים. הִנְחַלְתָּ לִמְבָרְכִים. לְהוֹשִׁיעָם מִיַּד מַפְרִיכִים:
חוֹנֵן דַּלִּים וְרַכִּים. חָמַלְתָּ עַל גְּמוּכִים. אֲשֶׁר אַחֲרֶיךָ
מְשׁוּכִים: טוּב טַעַם מַאֲרִיכִים. וּלְפָנֶיךָ לֵב שׁוֹפְכִים.
בְּרֹאשׁ יֶרַח מַמְלִיכִים: יְקַבְּצוּ עַתָּה מַקְהֲלִים. בִּיפִי תֹּאַר
מַכְלוּלִים. וְשָׁם תִּשְׁמַע פְּלוּלִים: כְּבוֹד שִׁמְךָ מְעַלִּים.
בְּשִׁיר וּבְתַחַן מִתְפַּלְלִים. בְּחֶשְׁבּוֹן רֹאשׁ רְגָלִים: לְפָנֶיךָ
יְהוּ מְסֻגָּלִים. כָּל גְּוֵעִי דְגָלִים. מְשׁוֹרְרִים וּמְהַלְלִים: מַה
גָּדְלוּ מַעֲשִׂים. לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת וְנִפִּים. לְבָנִים אֲהוּבִים
וַעֲמוּסִים: נִצָּלוּ מִיַּד פַּתְרוּסִים. אֲשֶׁר אוֹתָם מְעַשִּׂים.
וְהָעֲמָתוּ חֻיּוֹת שָׁשִׁים: שׁוֹנְאֵיהֶם בַּיָּם דּוֹרְסִים. וְבַגַּת
רָאשֵׁימוֹ רוֹפְסִים. כִּי בְגוֹחָם הָיוּ חוֹסִים: עוֹלְצֵי בְשָׂמָחוֹת
יָשִׁישׁוּ בְּרֹב הַצָּלָחוֹת. וְיִתְמַלְּטוּ מִכָּל אֲנָחוֹת: פּוֹדֶה וְחֵי
הָרוּחוֹת. הַמְעֻלֶּה בְּכָל שְׁבָחוֹת. יַטֵּה אֹזֶן לְשִׂיחוֹת:
צוֹרְרֵיהֶם יַפִּיל בְּשׁוּחוֹת. וְנַפְשָׁתָם תִּהְיֶינָה שָׁחוֹת. בְּכָל
רַע מוּבָחוֹת: קָדוֹשׁ יַקְבִּיץ עֲדָרִים. וְיַזְכִּיר בְּרִית אַבִּירִים.
אֲשֶׁר לְפָנָיו הָיוּ בְרוּרִים. רָצָה בָּנִים מְבֹחָרִים. בְּכָל
צַד וַעֲבָרִים. לְפָנָיו הֻיּוֹת מְשֻׁמָּרִים. שָׁקַד עֲלֵיהֶם
בְּלֵיל שִׁמּוּרִים. וְקָטַל לְמַעַנָם בְּכוֹרִים. וְהוֹצִיאָם

בִּפְרוּת מְרֻרִים: תֵּפֶן בַּאֲנִי יְשִׁינָה. וְתַצִּילֵנָה מֵעַדִינָה.
בָּרִאשׁוֹן לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה. קָדוֹשׁ: הכל יודוך.

אופן.

לפי מנהג פולין.

כְּבוֹדוֹ מְשַׁבְּחִים בְּכָל הָעוֹלָם. וְהוּא מֵעֵין כֹּל נֶעְלָם. וּבָאֵי
בְּפִתְחֵי אוּלָם. וְהַכֹּל יְרוֹמְמוּהוּ בְּאוֹפַנִּים לְעוֹלָם: והחיות.

חיוט דיעזער שבת חויך ראש חדש, יחֵ וירד לזוך חופן לך אלים (ייטע 11) געזונגען.

זולת.

ע״פ א״ב.

אֵל עֹשֶׂה נִפְלָאוֹת. בְּעַבוּרָם עָשִׂיתָ נוֹרָאוֹת. גָּלִיתָ
בְּרִבְבֵי צְבָאוֹת. דְּגָלֵימוֹ לְהוֹצִיא מִתְאָוֹת. הֵם בַּנְּשָׁרִים
נְשׂוּאוֹת. וּמִשְׁאַרוֹתָם נוֹשְׂאוֹת. זֶבֶד טוֹב מְלֵאוֹת חֶסֶד
בְּעֵינֵיהֶם רוֹאוֹת: טוֹב בָּנִים כֻּלָּם. יוֹדֵעַ פְּרִי מַעֲלָם.
כָּל הַדֶּרֶךְ נִהֲלָם. לְפָנֵי כל הִתְלִילָם. מִלֵּא כָּל מִשְׁאֲלָם.
נוֹאֲמֵי רָעָתָם הִפִּילָם. שִׁבַּע מָן הֶאֱכִילָם. עַל כָּל אֵם
עָלָם: פָּצוּ פֶּה בְּשִׁירָה. צִדְקוּ לְאָיוֹם וְנוֹרָא. קוֹל תּוֹדָה
וְזִמְרָה. רִנְּנוּ לְשׁוֹרֵרָה. שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. שִׁבְחוּ לְהָעִיר
בְּמוֹרָא. תָּקְפּוֹ כֻּלָּם לְהִתְאַוֵּרָה. תַּנּוֹת קְרִיעַת יַם סוּף
וּמַכַּת בְּכוֹרִים לְהַגְבִּירָה: עזרת אבותינו וכו׳.

קרובות.

הס״ן חתר התפלה עד מלך עוזר ומושיע ומגן.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי
בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ע״ס א״ב.

אֲתִיַּת עֵת דּוֹדִים כְּגָעָה. בְּאַחַת וָעֶשֶׂר פּוּט נֻגָּעָה. גִּישַׁת
צְקוֹן מַכְפֵּל כְּפָגְעָה. דִּלֵּג פַּעַם וְזֹאת רָגְעָה: הִשְׁגִּיחַ עֹפֶר
מֵחֶרֶךְ אֲרֻבּוֹת. וְחִתֵּל אֶרֶךְ בְּתֵבֶס תַּעֲרוּבוֹת. זְמַן קָפַץ
עֲשׂוֹת רַבּוֹת. חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים לְהַרְבּוֹת: טָשׁ וַיֵּדֶא
וְעִדָּן שִׁנָּה. יָקַץ כְּיָשֵׁן וְעָר כְּמִשֵּׁנָה. ק׳ כָּסַף וְדָפַק בְּפִתְחֵי
יְשֵׁינָה. לְחַפְּשָׁהּ בָּרִאשׁוֹן לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה:

לִי עוֹד תִּגְנוֹן. בְּפָסוֹחַ וְגָנוֹן. ק׳ בְּגוֹנֲנָךְ לְבָנוֹן. בְּמָגִנַּת יִנּוֹן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אתה גבור עד להחיות מתים.

מְרִימֵי עֹל עֶגְלָה לְהַלְאוֹת. מִכְּאֵב הַגְתָּה לְהַרְאוֹת אוֹת.
נְאָקָה הֵחִישָׁה קֵץ הַפְּלָאוֹת. נִחֲצוּ לְמָאתַיִם (וָעֶשֶׂר) אַרְבַּע
מֵאוֹת: שֶׂה הַמְסֻבָּךְ לְעֵקֶד צוּר. סֻיַּם זִכְרוֹ בְּפֶקֶד נָצוּר.
עֲמוּסִים כְּאָתָיו לְעֵת בִּצּוּר. עָדֵימוֹ לְשַׁי יְהִי עָצוּר: פֶּלֶא
עֲשׂוֹת נֶגֶד אָבוֹת. פָּץ מִבֶּעָשׂר לְאָסְרוֹ בֶּעָבוֹת. ק׳ צְלִיחַת
יַרְדֵּן בּוֹ לְחַתְווֹת. צְפִיַּת שֶׂה לְבֵית אָבוֹת:

לְךָ עוֹד נַקְשִׁיבָה. מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה נִשְׁאָבָה. ק׳ שְׂשׂוֹן

יִשְׁעֲךָ הָשִׁיבָה. וּבִתְחִיַּת גֶּשֶׁם נֵחָשֵׁבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קִיחַת עֲלָיַת עֶקֶד. הִיא נִצְּבָה בְּפֶקֶד. תְּוִיכַת בִּתְרֵי שָׁקֵד.
רִשְׁפֵּי לוּד לְיַקֵּד: רַחַשׁ יְשֵׁנִים כְּעָרַב. דַּם תְּבוּסָה כְּעֹרַב.
קֵץ חָשׁ וְקָרַב. לְעוֹרֵר בְּתַנִּין קְרָב: שֵׁמַע מִכְסַת פְּסָחִים.
אֲשֶׁר כַּסּוּ פְסוּחִים. הִיא צִמְּתָה כַּסְלוּחִים. לְהַצִּיתָם
כְּקוֹצִים כְּסוּחִים: תְּרָפִים כְּדֵי לַמְעַט. מְנוּיֵי מְתֵי מְעַט.
ק׳ תֹּקֶף הַדְרַת מֶלֶךְ מִלְּהַמְעַט. הָרְשַׁם לְהִמָּנֹת
בִּוְאִם יִמְעַט:

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם לִשְׁמוֹר. בְּסֶכֶם אֲסוּפֵי הַר מֹר.
ק׳ וְאִתָּם אֵל יִגְמוֹר. שְׁלֹשֶׁת אוֹתוֹת בּוֹ לִשְׁמוֹר:

דֹּרַשׁ זֶה חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ. לְאוֹת וּלְמוֹפֵת קִדְּשׁוֹ.
ק׳ יְדִידֵי עַם קְדוֹשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

הֲדֹם אֲשֶׁר מֻגַּר וְהוּדַשׁ. כְּהַיּוֹם הַזֶּה יְחֻדַּשׁ בְּגֹדֶשׁ.
ק׳ וְנוֹבִיל שַׁי בַּקֹּדֶשׁ. בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

רַבּוֹת עָשִׂיתָ וְחָשַׁבְתָּ וְסִפַּרְתָּ. מִפְעֲלוֹתֶיךָ פְּעוֹל בְּסַהַר
סָפַרְתָּ. לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים חֶבְלוֹ שִׁפַּרְתָּ. לִתְקוּפוֹת

וּמַחֲזוֹרוֹת קְצוֹ צָפַרְתָּ. לְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים
וּשְׁמֹנָה וְמַנּוֹ בֵּאַרְתָּ. וּבְתִשַּׁע מֵאוֹת עִבּוּרִים עָדָיו עִבַּרְתָּ.
וְהַיּוֹם הוֹרֵיתָ לָעָם אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ. לָכֵן עַל כָּל חֹדֶשׁ חָדְשׁוֹ
חִגְבַּרְתָּ. סִפְרוֹ בִּקַּרְתָּ. קִצְבּוֹ חָקַרְתָּ. גִּוְלוֹ הֵקַרְתָּ.
פִּלְאוֹ סָקַרְתָּ. מוֹעֲדוֹ יִקַּרְתָּ. וּבוֹ יָקַרְתָּ וְנִתְיַקַּרְתָּ.

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

רחמי סחרוזים אלעזר בירבי קליר.

אֲבִי כָּל חוֹזֶה. חַל בּוֹ בַּמַּחֲזֶה. בְּנֶאֱמַר לוֹ חֲזֵה. תַּבְנִית
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לְהָבִין קֶצֶב מוֹלַדְתּוֹ. מִתְּחִלָּתוֹ. וְאֵרֶךְ מְלֵאָתוֹ.
עַד תַּכְלִיתוֹ: עִמְּתוֹ לְהַרְאֵהוּ. וְלֹא הִכִּיר מַרְאֵהוּ. עַד
בְּאֶצְבַּע הֵרָאֵהוּ. אָז בָּן וָרָאֵהוּ: זֹהַר לְשָׁעוֹת שֵׁשׁ. תָּאֲרוֹ
לְהִתְאַשֵּׁשׁ. פָּחוֹת מִשֵּׁשׁ. כָּל עַיִן יַעֲשֵׁשׁ: רוֹאָיו לְבַקֵּר.
עָדָיו לְחַקֵּר. מַאֲמִירָיו לְיַקֵּר. מְמִירָיו לְעַקֵּר: בְּמֻרָּד לוֹ
שָׁעַר. עָבְיוֹ אֵיךְ לִשְׁעַר. עַד שִׁטִּיפַת שַׁעַר. יַקְבִּלוּ יִשְׁבֵי
שָׁעַר: יְדֵעוּ תְבוּנָה. לְהַוּוֹת לְאֹם נְכוֹנָה. לְהוֹרוֹת לִירֵעִי
בִינָה. עֵרֶךְ לְבָנָה: רְגָלִים לְיַשֵּׁב. זְמַנִּים לְחַשֵּׁב. בְּעִבּוּר אֵיךְ
לְיַשֵּׁב. וְסוֹד מָה לְהַקְשִׁיב: בְּפָנָיו צָגוּ אֵילֵי קֹדֶשׁ. לְהָעִיד עֵדוּת
חֹדֶשׁ. וְאֵל נִתְעַטֵּף בַּקֹּדֶשׁ. כְּמַקְדִּישֵׁי חֹדֶשׁ: יָהּ בְּדָקָם
לְעֵינוֹ. וְעֵדוּתָם דִּקְדֵּק בְּמַעֲנוֹ. וְהַכֹּל צָוְחוּ בְּמָעוֹנוֹ. מְקֻדָּשׁ

הַחֹדֶשׁ בִּזְמַנּוֹ: קֵץ מוֹלָדוֹ חָל לְהַקְצוֹת. בְּיוֹם רְבִיעִי בְּחָצוֹת.
וְעַד שְׁלִשִׁים מְרוּצַת. לֹא נִבַּר בַּחוּצַת: לָאָה צִיר וּפָחַד.
וְתָר מֵעֵת לְעֵת סְפוֹר אֶחָד. וְצוּר פָּץ לוֹ וַיִּחַד. מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב
מְנוֹת אֶחָד: יַלְדוּת חֶרֶס וְסַהַר בּוֹ בַּיּוֹם חֶשְׁבּוֹן מְצוּ.
וְכִתְחִלַּת בְּרִיאָתָם בְּחַלּוֹן אֶחָד נִמְצָאוּ. רֵעִים כְּנִתַּן לָמוֹ
מַסֶּרֶת אָמָּנוּ. לְחַשֵּׁב לְעַבֵּר וּלְקַדֵּשׁ סְפוֹרוֹת כְּמָצָאוּ:

ז׳ אֵל נָא, לְעוֹלָם תָּעָרֵץ. וּלְעוֹלָם תְּקֻדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי
עוֹלָמִים. תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ. נוֹרָא מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ
נֶצַח. נוֹרָאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עָוּז. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ
רוֹמְמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח. תְּקֻף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

חו״ק רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם. לִפְסֹחַ עֲלֵיכֶם. לְהִתְקַדֵּשׁ
בְּתוֹכֵכֶם. קָדוֹשׁ:

חו״ק. לָכֶם הוּא רִאשׁוֹן. נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן. לְהַעֲרִיץ לְאֵל
אַחֲרוֹן וְרִאשׁוֹן. קָדוֹשׁ:

ע״ס א״ב. אָדוֹן מִקֶּדֶם תִּכְּנוֹ רֹאשׁ. בִּינוֹ לֹא גָל בְּסֵפֶר תּוֹלְדוֹת
רֹאשׁ. גָּלָהוּ תְּחִלָּה לָכֶם לְדָרוֹשׁ: דֹּרֶשׁ לְהַשְׁוֹת בּוֹ גִּיהַ
וְאִישׁוֹן. הָפְלָא מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן. וְלֹא הָמְסַר לָאָדָם
הָרִאשׁוֹן: זְמַן עֶדְנָה בּוֹ בְשָׂרָה. חָנוּט לְקִצּוֹ עָקוּד לְמוֹסָרָה.

טַפֵּיהָ בְּכֵן בּוֹ בֻּשְּׂרוּ בְשׂוֹרָה: יֶרַח אֲשֶׁר לֹא פִעֲנַח
לָרִאשׁוֹנִים. כָּמוּס לִצְפוֹן חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים. לְרֹאשׁ
הֻשַּׂם לְאַרְבָּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים: מוֹעֲדִים מַזְמִין לְנִדְגָּלִים.
נוֹעֲדִים בּוֹ עֵינֵימוֹ צִירֵי רוֹגְלִים. סָפוּר הוּא לִמְלָכִים
וְלִרְגָלִים: עִבּוּר מְעַבְּרִים לְשָׁמְרוֹ בְּמוֹעֲדוֹ. פֶּרַח וְאָבִיב
תְּקוּפָה בָם לְוַעֲדוֹ. צִיּוּן שְׁלָשְׁתָּם יְצָרֲפוּ לְסַעֲדוֹ: קֻדַּשׁ
בְּרֹאשׁוֹ וּשְׁלִישׁוֹ וְחֶצְיוֹ וְרֻבּוֹ לִשְׁמֹר. לְקַדֵּשׁ לָקַחַת לְחֶגֶג
לִקְצוֹר יִגְמוֹר. רֻשַּׁם בְּכָל דּוֹר שָׁמוּר הוּא לָרֹכֵב עַל
חֲמוֹר: שְׁמִירַת שְׁלִישׁוֹ בַּיַּרְדֵּן עָמָדָה. שַׁלְהֶבֶת חֶצְיוֹ שְׁאוֹן
פּוּל הִשְׁמִידָה. תְּשׁוּעַת קְצִירוֹ יְמִינִי הֶעֱמִידָה:

סלוק.

ק׳ וּבְכֵן לְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּח קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
הוּא נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְנָאֳמוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן.
וּמוֹעֲדוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְאִוּוּיוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן.
וְנוֹחֲלָיו נִקְרְאוּ רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְאֹיְבָם נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן.
וְאוֹהֲבָם נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְגֹאֲלָם נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן:
הִנֵּה הָעֵת יָבֹא בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. בְּקֵץ אֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ
וְרִאשׁוֹן. לַעֲבוֹר בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לְכוֹנֵן נָכוֹן בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן.
וְאִתּוֹ נוֹצַר בְּרוּחַ רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לְקַעֲקֵעַ שְׂרִידֵי אַדְמַת

רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן. לְעוֹרֵר צוּרִים הַחֲצוּבִים מֵרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן.
לַפְּעוֹל חֲדָשׁוֹת בְּרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן. לְרַצּוֹת חִדּוּשׁ תְּשׁוּרַת
רֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן. לְהוֹבִיל בּוֹ שַׁי לְרֹאשׁ וְרֹאשׁוֹן: וְעוֹד בַּל
יִזָּכְרוּ רִאשׁוֹנִים. כִּי יְחֻדְּשׁוּ חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים. פְּלָאִים
מִפְּלָאִים מְשֻׁנִּים. וְיָקִיצוּ כָּל יְשֵׁנִים. מְהֻלָּלִים וּמְשֻׁבָּרִים
שִׁירִים מְשֻׁנָּנִים מְשֻׁנָּנִים: וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד חַי יְיָ אֲשֶׁר
הֶעֱלָה בְּנָבִיא. כִּי אִם חַי יְיָ אֲשֶׁר הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר הֵבִיא. וְאָז
אֵל יִשְׁאַג כְּלָבִיא. לַעֲרוֹךְ קָרְבִי. חֲדָשׁוֹת לְהָבִיא. בְּיַד
אִישׁ נָבִיא. מְשֻׁבָּט לְוִי. לְהָשִׁיב לְבָבִי. לְחַדֵּשׁ קָרְבִי:
וַיַּצְמִיחַ צֶמַח נָקוּב שִׁבְעָה. וְאִתּוֹ יְהוּ רוֹעִים שִׁבְעָה. וְיֶחְדְּשׁוּ
לְאֹם דְּבָרִים שִׁבְעָה. וְיִתְכַּסֶּה מִהֶם שָׁבְעִים שִׁבְעָה:
וְיָשׁוּב וְיִגָּלֶה לְעַם קְדוֹשִׁים. אֲשֶׁר עִמּוֹ יְהוּ מְקֻדָּשִׁים. וְלֹא
לְעֶדְרֵי צֹאן קָדָשִׁים. עַד קֵץ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים. עַד בֹּא רִאשׁוֹן
לָרִאשֵׁי חֳדָשִׁים. וְאָז יֵרָאֶה לַעֲדַת קְדוֹשִׁים. הַנִּשְׁאָרִים
מֵעַל קְדֵשִׁים. וְיֵרָאֶה לָמוֹ אוֹתוֹת חֳדָשִׁים. לְחַדֵּשׁ שָׁמַיִם
חֲחָדָשִׁים. לִמְשׁוֹחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. לִפְתוֹחַ דֶּלֶת לִקְדוֹשִׁים.
בְּשַׁבָּתוֹת וּבְחָדָשִׁים: וְאָז יְצַוֶּה חִדּוּשׁ עֲבוֹדַת חֹדֶשׁ. מַה
לְהַעֲלוֹת בְּרֹאשׁ כָּל חֹדֶשׁ. וַעֲבוֹדַת רִאשׁוֹן כָּל חֹדֶשׁ. הִיא
תַקְדִּים תְּחִלָּה לְכָל חֹדֶשׁ. כִּי כְמוֹ הָיָה רֹאשׁ לְכָל חֹדֶשׁ.

כֵּן יִהְיֶה רֹאשׁ לְכָל חֹדֶשׁ: וְתַעֲשֶׂה בּוֹ חֲדָשָׁה. לִבְרֹאת אֶרֶץ
חֲדָשָׁה. לְהַנְתִּן דָּת חֲדָשָׁה. לִכְרוֹת בְּרִית חֲדָשָׁה.
לְהַבְרִיאוֹת בְּרִיאָה חֲדָשָׁה. לְהִתְחַדֵּשׁ רוּחַ חֲדָשָׁה. לְהוֹבִיל
בּוֹ שַׁי מִנְחָה חֲדָשָׁה: וַחֲמָה וּלְבָנָה תִּתְחַדָּשׁ. וְאוֹרָם
שִׁבְעָתַיִם יֶחְדָּשׁ. שְׁתַּיִם בַּשָּׁנָה יִתְחַדֵּשׁ. וְיַצְמִיחַ שְׁכִינָתוֹ
בְּתוֹךְ שַׁעַר הֶחָדָשׁ. וְיִקְרָא לוֹ שֵׁם חָדָשׁ. בְּשֵׁם הָעִיר
מִיּוֹם הַמְקֻדָּשׁ. וְיִנָּתֵן לָעָם לֵב חָדָשׁ. לְשׁוֹרֵר בְּפִיהֶם שִׁיר
חָדָשׁ. שִׁיר מְפֹאָר וּמְחֻדָּשׁ. עַל כָּל שִׁיר מְהֻלָּל וּמְקֻדָּשׁ:
כִּי שִׁירֵי אֲרֵאֵלִים. אֲשֶׁר שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת מְהֻלָּלִים. לִפְנֵי
שִׁיר זֶה לֹא חָלִים: וְנִצּוּחַ אֵלִים. אֲשֶׁר קוֹל הֲמָלָה צוֹהֲלִים.
לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְמַלְּלִים: וְרֶבֶד גַּלְגַּלִּים. אֲשֶׁר אִם הָרְשׁוּ
כָּל גּוֹלְלִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא כוֹלְלִים: וְאֵימַת כְּרוּבִים. אֲשֶׁר
הֵם צָגִים כְּמוֹ רוֹכְבִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מַרְכִּבִים: וְהַדְרַת
אוֹפַנִּים. אֲשֶׁר הֵם מֶרְכְּבֵי פָנִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא סוֹפְנִים:
וַהֲמוֹן גְּדוּדִים. אֲשֶׁר הֵם הוֹד אֵל מַגִּידִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא
נֶאֱנָדִים: וְסוֹד עִירִין. אֲשֶׁר בְּעֵין קָלָל בּוֹעֲרִים. לִפְנֵי שִׁיר
זֶה לֹא מְפָאֲרִים: וְרֶגֶשׁ קְדוֹשִׁין. אֲשֶׁר לַבְּקָרִים מִתְחַדְּשִׁים.
לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מַקְדִּישִׁים: וְנִהַם שִׁנְאַנִּים. אֲשֶׁר טַעֲמָם
לֹא מְשֻׁנִּים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא מְשַׁנְּנִים: וּפַחַד שָׂרָפִים. אֲשֶׁר

בְּרֶגַע כָּל שׁוֹרְפִים. לִפְנֵי שִׁיר זֶה לֹא רֹפְפִים: כִּי כָּל מַחֲנוֹת מְשָׁרֲתִים קְדוֹשִׁים. מְשָׁרֲתָיו יְהוּ מַקְדִּישִׁים. וְגַם הֲמוֹן צְבָא מַלְאָכִים. מַנְעִימָיו יְהוּ מַמְלִיכִים: וּמְרוּצוֹת חֵיל זִקִּים. כֹּחָם יְהוּ מְחַזְּקִים. וְזִיו מִשְׁלַח בְּרָקִים. פְּנֵיהֶם יְהוּ מַבְרִיקִים. וְחוּצָה לָמוֹ הוֹוִים. מִתְעַלְּסִים בָּאֲהָבִים: וְעַד מְחִיצָתָם לֹא בָאִים. בְּאִשָּׁם נִלְהָבִים. וּבְגַחַלְתָּם נִכְוִים. וּבִפְאֵרָם הֵם נֶאֱלָמִים: וְעֵת כִּי יַתְחִילוּ יָחִישׁוּ. וְעֵת כִּי יַתְכִּילוּ יָחִילוּ. וְעֵת כִּי יִגְמוֹרוּ יַעֲרִיצוּ. וְעֵת כִּי יֶחֱשׁוּ יַקְדִּישׁוּ. וְעֵת כִּי יִשְׁתּוֹקוּ יְשַׁלְּשׁוּ קְדֻשָּׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת: ככתוב על יד נביאך וכו׳.

מוסף לפרשת החדש.

הס״ן חוזר התפלה עד מלך עוזר ומושיע ומגן, ואומריס:
ע״ס א״ב כפול, אלה שבאה בראש כל פסקא תיבה אחת מפסוק ראשון לציון וגו׳.

רִאשׁוֹן אִמַּצְתָּ לְפֶרַח שׁוֹשַׁנִּים. אָמוּץ לְעוֹרֵר מֵרֶדֶם יְשֵׁנִים. בְּזָכְרְךָ בְּרִית רִאשֹׁנִים. בִּצְפוֹן חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים. גַּלּוֹתוֹ בְּדָת שִׁנּוּנִים. גָּזַר רֹאשׁ לְאַרְבָּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים: ק׳ אַרְבָּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים בַּמַּחֲזֶה. בֵּאַרְתָּ זֶה מִזֶּה לַחוֹזֶה. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד נֶחֱזֶה. גּוֹנְנֵנוּ בְּמָגֵן בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אתה גבור וגו׳ עד להחיות מתים.

לְצִיּוֹן דְּרוֹר חַשְׁתָּ בּוֹ קְפוֹת. דְּבַר אוֹר יְקָרוֹת לִקְפּוֹת.

הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר יִשּׁוּעוֹת בּוֹ מַקִּיפוֹת. הַחוֹסִים בּוֹ מַתְקִיפוֹת.
וּמְנוּ מַתְחִילוֹת וְתוֹקְפוֹת. וּוּעַד רֹאשׁ לְאַרְבַּע תְּקוּפוֹת:
פ׳ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת בַּשָּׁנָה. תְּחַדֵּשׁ אוֹרָם כְּבָרִאשׁוֹנָה. כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ בֵּן עוֹד חִישׁ נָא. הַחֲיֵנוּ בְּגֹשֶׁם בָּרִאשׁוֹן לְחָדְשֵׁי
הַשָּׁנָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: נעריצך וגו׳ עד וקדוש אתה.

הִגֵּה זֶה בָּא לְפָרָקִים. זָמוּן לְגָאוֹל רְצוּצֵי אֲרָקִים. חֹדֶשׁ
אֲשֶׁר רְבִיבִים בּוֹ מְרִיקִים. חַשְׁרַת מַיִם לְמַלֹּאת רֵיקִים.
טִיעוֹת לְרַוּוֹת וְיָרָקִים. טְלָאִים בּוֹ לְהָקִים בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים:
פ׳ אַרְבָּעָה פְּרָקִים כְּבַמַּחֲזֶה. בְּאַרְתָּ זֶה מִזֶּה לַחוֹזֶה. כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד נֶחֱזֶה. וְנַקְדִּישְׁךָ קָדוֹשׁ בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: בָּ״אֵ״וְ
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: תכנת שבת עד מקדשי שמך. וצ״פ אתה יצרת עד קבעת.

הַנָּם יָמִים הַמְבֹרָכִים. יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בְּאִבָּם פּוֹרְכִים.
כֹּחַ תֵּת בַּאֲבִיבִים רַכִּים. כַּרְמֶל לְהַקְלִיא אָבִיב פֵּרוּכִים.
לְשַׁגֵּן מִפָּעֲלוֹת מֵצִיץ מְחֻרָכִים. לְפָנָיו קוֹרְאִים עִנָּן
אַרְבָּעָה עֲרָכִים. פ׳ אַרְבָּעָה עֲרָכִים אֲשַׁנְּנָה. סְפוֹר מִסּוֹת
פְּרָחֵי שׁוֹשַׁנָּה. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן עוֹד חִישׁ נָא. עַנְּגֵנוּ
בְּנֹפֶשׁ בָּרִאשׁוֹן לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת (צ״פ וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים):

רצה וגו׳ עד בשובך לציון ברחמים:

וְלִירוּשָׁלַם מוֹפֶת הוּחַק בּוֹ כַּסּוֹת. מֵעִין כָּל חָי לְהִתְכַּסּוֹת.
נָקְמוֹת אֲשֶׁר בְּלֵב מְכָסּוֹת. נִתְּכְנוּ בְּמוֹעֵד זֶה חֻיּוֹת מְכוּסּוֹת.
שָׂה לְבֵית אָבֹת מְנוֹת בְּמִכְסַת. סַבּוֹת עָלָיו עָסִים אַרְבָּעָה
כוֹסוֹת: ס אַרְבָּעָה כוֹסוֹת כְּבַמַּחֲזֶה. בֵּאַרְתָּ זֶה מִזֶּה לַחוֹזֶה.
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֵּן עוֹד נֶחֱזֶה. רָצִנוּ כְּשִׂי בַּחֹדֶשׁ חַזֶּה: בָּ״א יְיָ
הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מודים וגו׳ עד האל ישועתנו ועזרתנו סלה:

מְבַשֵּׂר עַם זְכִיּוֹת. עֲצוּרִים לְהַעֲלוֹת מְצוּל דָּכְיוֹת. פְּרוּמִים
חָוָה בְּמַשְׂכִּיּוֹת פְּצוּחַ שִׁירִים תְּמוּר בְּכִיּוֹת. צִבְאוֹת כָּל
חֶמְדַּת שְׁכִיּוֹת. צֵאת לַמֶּרְחָב מִלַּחַץ אַרְבַּע מַלְכִיּוֹת:
ס אַרְבַּע מַלְכִיּוֹת נִרְאֶה נָא. בְּמַדּוֹתֵךְ פְּעָלָתָם כְּבָרִאשׁוֹנָה.
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֵּן עוֹד חִישׁ נָא. וְתֵיטִיב לָנוּ בְּטוּבֵךְ בָּרִאשׁוֹנוֹ
לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: בָּ״א יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אלהינו ואלהי אבותינו וגו׳ עד בכל עת ובכל שעה בשלומך:

אֶתֵּן קוֹל בְּשׁוֹרְרוּ רָאשִׁים. קְרוֹא בְּגָרוֹן בְּגִי הַחֲרָשִׁים.
רָאשֵׁי תַּנִּינִים אֲשֶׁר עַל גַּבֵּי חֹרָשִׁים. רְאוֹתָם בְּוֵה חֹדֶשׁ
מְגֹרָשִׁים. שִׁיר חָדָשׁ וְהֶגֶה מְרֻרָשִׁים. תְּרַגֵּנָה שְׂפָתַי בְּשׁוּרֵי
אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים: ס אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים כְּבַמַּחֲזֶה. בֵּאַרְתָּ זֶה
מִזֶּה לַחוֹזֶה. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֵּן עוֹד נֶחֱזֶה. בָּרְכֵנוּ בַּשָּׁלוֹם
בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: בָּ״א יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Fb-3810 (2)

כמנהג האשכנזים, בין בנפרד בין במחובר; אבל אם היה אל
בפ׳ ויקהל, אז מפטירין לפקודי „ויעש חירום" ש
במלכים א׳ סמן ז׳.

51 וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה
יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קָדְשֵׁי ׀ דָּוִד אַ
הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת
שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל א
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִי
וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא ה
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים
אֹהֶל מוֹעֵד וְ
הַכֹּהֲנִים
הַנּוֹעָ
אֲשֶׁ
יְ

ח
1 יַקְהֵל
ת נְשִׂיאֵי
ה יְרוּשָׁלִָם
ָוִד הִיא צִיּוֹן:
2 יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח
3 וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
4 לוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־
ש אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם
5 שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל
פְּנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר
6 א יִמָּנוּ מֵרֹב: וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־
אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ
7 חַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים: כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים
מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרֻבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־
8 מָעְלָה: וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים
קֹדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם